

**11st INTERNATIONAL
HIPPOCRATES CONGRESS
ON MEDICAL AND HEALTH
SCIENCES**

**March 3-4
2023**

**BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK**

EDİTÖRLER - EDITORS

**Prof. Dr. Mustafa KIRAÇ
Assoc. Prof. Dr. Ahu PAKDEMİRLİ
Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN**

www.hippocratescongress.com

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Prof. Dr. Mustafa KIRAÇ, Assoc. Prof. Dr. Ahu PAKDEMİRLİ, Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN

ISBN:

978-625-8190-93-9

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: MarchMart 2023

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

BOARDS - KURULLAR

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Mustafa Kır aç, Üsküdar Üniversitesi, Türkiye

Page | III

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, ABD

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Serkan Arslan, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Aykut Ekiyor, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ayşe Nilüfer Özeydın, Marmara Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Birnur Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzüncü Yıl üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Metin Donma, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Recep Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Yüksel Dereli, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Aykut Eliçora, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Başak Kızıltan Eliaçık, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Page | IV

Doç. Dr. Beslen Göksoy, Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Çiğdem Arabacı, Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Dilek Dülger, Karabük Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Elif Pınar Bakır, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Engin Akgül, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Esra Ertürk Tekin Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Hüseyin Fatih Gül, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Işıl Çakır, Kayseri Halk Sağlığı Müdürlüğü, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Cihat Demir, Düzce Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Emre Yurttutan, Ankara Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Yardımcı, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Ankara Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Murat Beyhan, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mustafa Karademir, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mustafa Suat Bolat, Medicana International Samsun Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Müjgan Gürler, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Neriman Mor, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Nur Balcı, İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Özgür Albuz, Ankara Dr. Abudrrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Pakize Özçiftçi Yılmaz, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Sena Ardıçlı, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Józef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Doç. Dr. Vahit Onur Gül, Ankara Özel Korum Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Yasemin Kurtoğlu, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Yüksel Dereli, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Zuhale Uçkun Şahinoğulları, Mersin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Antonija Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Dr. Öğr. Üyesi, Aslı Mete Yıldız, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Ayhan Güler, Hakkari Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Aylın Türksever Tetiker, İstanbul Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Behçet Varışlı, Uluslararası Fırat Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Begüm Kocatürk, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Bilsevim Demir, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Canan Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Deniz Turhan, Medipol Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Didem Odabaşı, Ordu Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Eren Öğüt, Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Eser Elemek, Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Fatih Yücedağ, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Fatma Çolak, Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Gökçen Sevilgen, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Gönül Şeyda Seydel, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Göksu Trakyalı, Karabük Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Gülbahar Erdinç, Karabük Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Hayriye Alp, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Hüsniye Aylin Hakyemez, Giresun Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Kader Zeybek Aydoğan, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, İsa Ardahanlı, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Leyla Güven, Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Mir Hamid Sleaihan, İslamic Azad Üniversitesi, İran

Dr. Öğr. Üyesi, Müjgan Gürler, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Mehmet Uysal, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Nur Kulaç, Maltepe Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Nebi Mustafa Gümüş, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Nizamettin Günbatır, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Numan Gökçe, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Özden Gökçek, Ege Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Pelin Özmen, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, Health Industry Research Center, West Tehran Branch, İslamic Azad Üniversitesi, Tahran, İran

Dr. Öğr. Üyesi, Sultan Mehtap Büyüker, İstanbul Üsküdar Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Sabiha Gökçen Zeybek, Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC

Dr. Öğr. Üyesi, Selda Yüzer Alsaç, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Serpil Gonca, Mersin Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Sibel Kızıl, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Sinem Coşkun, Ankara Lokman Hekim Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Yeşim Eroğlu, Fırat Üniversitesi, Türkiye

Dr. Öğr. Üyesi, Şükran Sevimli, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Uzm. Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

İÇİNDEKİLER - CONTENTS

BOARDS - KURULLAR	III
Alt Solunum Yollarından İzole Edilen Acinetobacter Baumannii Suşlarında Biyofilm Değerlendirilmesi	1
Bir Çocuk Hastada Nadir Görülen Bir İdrar Yolu Enfeksiyon Etkeni; Leclercia Adecarboxylata	2
Çocuk Sağlığı İzlem Polikliniği'nde 1-24 Aylık Bebeği Olan Annelerin Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi	3
Dişi ve Erkek Ratlarda Kastrasyonun (Orşiektomi ve Ovariektomi) Mesane Duvarı, Mesane Trigonu ve Proksimal Üretrada Endotelyal, İndüklenen ve Nöronal Nitrik Oksit Düzeylerine Etkileri ve Üriner Sistem Fonksiyonları İle İlişkisi	4
Escherichia Coli İzolatlarında Gentamisin Duyarlılığının Hızlı Yöntem Kullanarak Tespit Edilmesi	5
Escherichia Coli İzolatlarında Seftriakson Duyarlılığının Hızlı Yöntem Kullanarak Tespit Edilmesi	6
Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmeti Sunan Sağlık Personellerinin KBRN (Kimyasal, Biyolojik, Radyasyon, Nükleer) Vakalarına Karşı Genel Yaklaşım Bilgi Düzeylerinin Değerlendirmesi	7
Infliximab İle Tedavi Edilen A549 Hücrelerinde Endotel Hücre-Spesifik Molekül-1 ve Endotelin-1 Düzeylerinin Belirlenmesi	9
Kaempferol, WNT/β-Katenin Sinyal Yolağını Baskılayarak Meme Kanseri Hücre Proliferasyonunu İnhibe Eder	10
Kanser İlişkili Fibroblast (KİF) Eldesi ve Fotodinamik Terapi (PDT) Uygulamaları - Kanser İlişkili Fibroblast (KİF) Eldesi ve Fotodinamik Terapi (PDT) Uygulamaları	12
Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Türlerinin Multiplex Pcr ve Maldı TOF-MS Yöntemleri ile İdentifikasyonu ve Sonuçların Karşılaştırılması	13
Mefenamik Asit Sıçan İzole Uterus Düz Kas Kontraktilitesini Azaltır	15
Mezenkimal Kök Hücre Kaynaklı Eksozomlardaki Mikrorna'ların Kanser Tedavisinde Potansiyel Kullanımı	17
Mikrobiyoloji Alanında Web of Science Veri Tabanında İndekslenen Dergilerde Yayınlanan Türkiye Kaynaklı Çalışmalar: Bibliografik Bir Analiz	19
Pediyatrik Hastalarda Yüksek Eritrosit Sedimentasyon Hızının Nedenlerinin Araştırılması	20
Tıp Fakültesindeki Öğrencilerinde Takım Temelli Öğrenme ile Vaka Temelli İşbirlikçi Öğrenme Yöntemleri Arasındaki Süreç, Grup Dinamikleri, Modül Sonu Kazanımları Arasındaki Farklar	21
Tıp Öğrencilerinin, Lisans Döneminde Bilimsel Araştırma Yapma Motivasyonları ve İlişkili Faktörler, Araştırma Yapma Yeterliği ve Epistemolojik İnançlar	23
Yardımla Üreme Tekniklerinde Platelet Rich Plasma'nın Kullanımı	25
Kanal Tedavisi Görmüş Üst 1. Molar Dişin Lityum Disilikat Cam Seramik ile Restorasyonu: - 14 Ay Takipli Vaka Raporu	27
Ağız Yıkama Solüsyonları ve Diş Macunlarında Bulunan Klorheksidinin Periodontal Hastalıklar Üzerindeki Etkinliği	29

Apikal Bölgesinde Rezorpsiyon Defekti Bulunan Sağ Üst Birinci Molar Dişin Yeniden Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu.....	30
Bazı Geleneksel İçeceklerin Rezin Nano Seramik Materyalinin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi.....	32
Bir Diş Hekimliği Fakültesinde Yardımcı Sağlık Çalışanlarının Dental Avulsiyon Hakkındaki Bilgi Seviyesinin Araştırılması	33
Çay Ağacı Yağı'nın Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme	35
Daimi Dişlenme Döneminde Nadiren Rastlanan Bir Biçim Anomalisi: Bolk Tüberkülü.....	36
Dental Ünit Su Hattındaki Mikrobiyolojik Kontaminasyonun Tespitinde Dipslide Tekniğinin Değerlendirilmesi: Bir Pilot Çalışma.....	38
Detoks Solüsyonunun Tek Renk Ünlversal Kompozit Rezin Restorasyonların Mikro Sertlikleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi.....	40
Gummy Smile Tedavisinde Kron Boyu Uzatma ile Kombine Yeniden Dudak Şekillendirme, Olgu Raporu	42
Keratinize Diş Eti Eksikliği Bulunan İmplant Bölgesinin Serbest Diş Eti Grefti İle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu	43
Kolloidal Gümüş İçerikli Bir Gargaranın Rezin Esaslı Bir Kompozitin Renk Stabilitesine Etkisi: Pilot Çalışma	45
Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Alt Çene Ön Dişlerin Kök Kanal Konfigurasyonunun Tespiti.....	47
Konjenital Diş Eksikliklerinde Protetik Tedavi; 3 Olgu Sunumu	49
Lobüler Kapiller Hemanjiyom: Dört Olgunun Klinik ve Histopatolojik Özellikleri.....	51
Monolitik Zirkonya Üzerine Uygulanan Farklı Yüzey İşlemlerinin Metal Ortodontik Ataçmanların Bağlantısına Etkisinin Değerlendirilmesi: Bir İn-Vitro Çalışma	52
Obstrüktif Uyku Apnesi: Tanı ve Tedavi.....	54
Oklüzal Kant ve Dental Asimetrinin Minividalar ile Tedavisi.....	56
Ortodontik Bonding Sırasında Kullanılan Farklı Tip Adeziv Ajanlar Mine Demineralizasyonunu Etkiler Mi? in Vitro Çalışma.....	58
Ototransplante Edilen Matür Yirmi Yaş Dişinin Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu.....	60
Panoramik ve Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinde Tesadüfen Saptanan Yumuşak Doku Kalsifikasyonları: Bir Olgu Sunumu	62
Periodontal Hastalık Patogenezinde Programlanmış Hücre Ölümü.....	63
Renklenme ve Diastema Mevcut Dişlerin Ağartma ve Direkt Kompozit Rezin İle Rehabilitasyonu - Olgu Sunumu	65
Retrospektif Klinik Çalışma Olarak 3 Yıllık Sürede Zirkonyum Kronların Takip Sonuçları....	67
Sabit Fonksiyonel Apareylerle İlgili Youtube™'da Yayınlanmış Videoların İncelenmesi	68
Santral Dev Hücreli Granüloma: İki Olgu Sunumu	69
Temporomandibular Eklem (TME) Rahatsızlıkları Bulunan Hastaların Tanı ve Tedavi Açısından Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi	70
Temporomandibular Eklem Artrosentezinin Komplikasyonları: Literatür Derlemesi	72
Tükürük Bezi Kistadenomu: Olgu Sunumu	73

Üç Vakada SLE Bulguları	74
Yetersiz Ağız Bakımı Nedenlerinin Bireylerin Bilgi, Düşünce ve Davranışları Yönünden Araştırılması	76
“Gülüş Tasarımı” Teriminin İnternette Aranma Eğiliminin Demografik ve Ekonomik Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi: Bir Google Trends Analizi	77
Tiroid Hastalıklarında Glutensiz Beslenme	79
Benefits of Adding Oscillatory Positive Expiratory Pressure (Opep) Device to a Chest Physiotherapy Program in Children With Bronchiectasis: A Randomized Controlled Trial	81
Acil Servise Başvuran Yaşlı Hastaların Nörolojik Profili	82
Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Psikiyatri Servisinden İstenen Radyoloji Tetkiklerinin İncelenmesi	83
Akut Romatizmal Ateşli Hastalarda Serum Malondialdehit Asit, Superoksit Dismutaz, Katalaz, Redükte Glutasyon ve Glutasyon Peroksidaz Aktivitelerinin İncelenmesi	85
Alerjik Hastalıkların Çocuk Acil Servisine Başvurularının Retrospektif Olarak İncelenmesi: 5 Yıllık Tek Merkez Deneyimi	87
Alzheimer Hastalığı Olan Bireylerde Modifiye Edilmiş Otago Egzersizlerinin Denge ve Düşme Riski Üzerine Etkisinin İncelenmesi	88
Asplenik Herediter Sferositozlu Erişkinde Myokard Enfartüsü ve Pulmoner Emboli	89
Astım Tedavisinde Komplementer Fitokimyasallar	90
Atrial Fibrilasyonu Olan Kronik Obstruktif Akciğer Hastalarında Mean Platelet Volümünün İskemik İnme Üzerine Etkisi	92
Besin Alerjisi Tanılı Çocukların Annelerinin Uyku Kalitesinin Değerlendirilmesi	93
Bir Ruh Sağlığı Hastanesinde Yatan Hastalardan İstenilen Konsültasyonların Değerlendirilmesi	94
Clinical Findings, Treatment Compliance, and Prognosis in Pseudotumor Cerebri: A Clinical Experience	96
Çocuklarda Perkütan Endoskopik Gastrotomi: Tek Merkez 5 Yıllık Deneyim	97
Comparison of Neonatal Outcomes of Twin Versus Singleton Pregnancies: Single Center Experience	99
Covid-19 Enfeksiyonunda Gri Ölçekli Ultrason Tabanlı Histogram Analizi Kullanılarak Karaciğer Parankiminin İnvaziv Olmayan Değerlendirmesi	101
Covid-19 Olan Çocuklarda İmmunoglobulin Seviyeleri ve Hastane Başvuruları Üzerine Etkisi	103
Demans Vakalarında Mini-Mental Durum Testi ile Temporal Lob Perfüzyonu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi	104
Doğuştan Kalp Hastalığı Olan Yenidoğan ve Prematüre Bebeklerde Girişimsel Kardiyak Kateterizasyon: Tek Merkez Deneyimi	106
Eğitim Asm’ye Başvuran Hastaların Getat (Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp) Kullanım Durumu, Getat Hakkındaki Tutum ve Davranışları	108
Enerji İçeceği Kaynaklı Akut Pankreatit	110
Erişkin Glioblastoma Multiforme Tanılı Hastalarda Radyoterapi ve Eşzamanlı Temozolomide Sonuçları ve Prognostik Kriterler	112

Evaluation of Pain After Covid-19.....	113
Gebelikte Görülen Adneksiyel Kitleler ve Görüntülemenin Rolü	114
Göçük Altında Uzun Süreli Kalıp Sağ Kurtulan Depremzedelerin Klinik Özellikleri ve Sonuçları	115
Hemoptizi Yönetiminde Bronşiyal Arter Embolizasyonu; Teknik ve Başarı.....	117
İdrar Yolu Enfeksiyonundan Nadir Bir Taniya	119
İki Probiyotik ve Çinkonun Rotavirüs Gastroenteriti Olan Çocuklarda Etkinliklerinin Karşılaştırılması	120
Kalp Yetmezliği Hastalarında Hastaneye Tekrarlayan Yatışı Etkileyen Faktörler	121
Karaciğer Alveolar Ekinokokozisin Görüntüleme Bulguları.....	122
Kemoterapi Uygulanan Akciğer Kanseri Hastalarda Tedaviye Yanıtın, Yan Etkilerin, Yaşam Kalitesinin ve Yaşam Süresinin Değerlendirilmesi	123
Keratit Olgularının İrdelenmesi	124
KOAH Hastalarında Semptom Olarak Yorgunluk	125
Kronik Spontan Ürtiker Hastalarında Sık Görülen Ama İhmal Edilen Bir Problem: Vitamin Eksiklikleri	127
Krup Tablosuyla Başvurup Dekametazon Tedavisi Verilen Tümör Lizis Vakası	128
Likit Biyopsi: Genel Kavramlar.....	129
Memede Nadir Rastlanan Tümör; Pleomorfik Sarkom	131
Morel – Lavallo Lezyonu: Travma Sonrası Soyulma Tarzında Gelişen Yumuşak Doku Lezyonu	133
Nadir Bir İleus Nedeni: Glob Vezikale	135
Nonsteroidal Antiinflatuvar İlaçlarla Alevlenen Kutanoz Hastalığı Olan Hastalarda Aşırı Duyarlılık Reaksiyonu Gelişmeyen Nonsteroidal Antiinflatuvar İlaçlar.....	137
Nöroloji Polikliniğine Başvuran 60 Yaş Üstü Populasyonda Demans Görülme Sıklığı.....	139
Obsesif Kompulsif Bozukluğu Olan Hastalarda QT Dispersiyonunun Sağlıklı Kontrol Grubu ile Karşılaştırılması	140
Parkinson Hastalarında El Becerileri ve Günlük Yaşam Aktiviteleri Etkilenimi.....	142
Parkinson Hastasında Uzun Süreli Çömelmeye Bağlı Oluşan Bilateral Peroneal Sinir Hsarı ..	143
Pediyatrik Palyatif Bakımda Suda Boğulma Olgusu: Hiperbarik Oksijen Tedavisi Mucize Olabilir Mi?.....	144
Percutaneous Transhepatic Revision Technique for Occluded Intrahepatic Portosystemic Shunt	146
Renal Transplantasyonda De-Novo Advagraf Kullanımı.....	147
Rize İlinde Görülen Bruselloz Olgularının Değerlendirilmesi	148
Sentetik Veri İçeren Eğitim Seti Kullanımının Covid-19 Prognozunu Öngören Makine Öğrenme Modelinin Başarısına Etkisi	149
Sigarayı Bırakma Tutumu ve Covid-19	150
Solunum Yolu Örneklerinden İzole Edilen Aspergillus Türleri ve Klinik Önemi	152
Splenik Torsiyonlu Gezici Dalak: Olağandışı Karın Ağrısı Nedeni	154

Stevens-Johnson Sendromu / Toksik Epidermal Nekrolizis.....	155
Tedavisini Kesen Hepatit B Hastalarında Yeniden Tedavi ve Serokonversiyon Oranları.....	156
The Relationship Between Serum Lactate Dehydrogenase Enzyme Levels and Myeloid Engraftment in Hematopoietic Stem Cell Transplantation.....	157
Tıp Fakültesinde Toplum Yönelimli Sağlık Hizmetleri Eğitimi Almış Hekimlerin Aldıkları Eğitim Hakkındaki Düşünceleri: Niteliksel Bir Çalışma.....	158
Transplantasyon Sonrası Hastaların Kan, Saç ve Bukkal Sürüntü Örneklerinin DNA Profilleri	160
Tripledemic: Covid-19, İnfluenza ve Rsv	162
Unilateral Bell Paralizili Hastalarda Temporal Mrg'de İnternal Akustik Kanal ve Fasiyal Sinirin Kesit Alanlarının Değerlendirilmesi	164
Üriner Sistem Malignitelerine Bağlı Beyin Metastazlarının Radyolojik Bulguları	166
Uyumsuz ADH Sendromu ile İlişkili Hiponatremi Olgusu.....	167
Venlafaksine Bağlı Bruksizm İçin Aripiprazol Kullanımı: Bir Olgu Sunumu.....	168
Vortiooksetine Tedavisi İle Ortaya Çıkan Dermatolojik Yan Etki: Bir Olgu Sunumu.....	170
Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Hastaların Kalp Hastalıkları Açısından Değerlendirilmesi.....	172
Annelerin Psikolojik Sağlamlık Düzeyi ile Çocukların Sosyal Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	174
Comparative Study of Microvesicles Derived From Stimulated Mesenchymal Stem Cells: Preliminary Study	176
Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmeti Sunan Sağlık Personellerinin Kardiyopulmoner Resüsitasyon Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi (Malatya İli Örneği).....	177
İşitme Engelli ve Sağlıklı Çocuklarda Postural Salınım ve Dengenin Karşılaştırılması.....	179
Kadın ve Erkek Fizyoterapistlerin Fizyoterapistlik Mesleğine Karşı Tutumlarının Karşılaştırılması	181
Sağlık Okuryazarlığı Hakkında En Çok Atıf Yapılan İlk 100 Makalenin Bibliyometrik Analizi	183
Spontan İnteraserebral Kanamalı Hastalarda Antiagregan ve Antikoagülan Kullanımı, Hematom Hacmi ve Mortalite İlişkisi	185
Tekrarlayan İmplantasyon Başarısızlığı	186
Tip 2 Diyabetik Hastalarda Hba1c Değeri İle Alt Ekstremitte Vibrasyon Süresi Arasındaki İlişki: Nöropatiyi Öngörür Mü?	188
Cerrahi Hemşirelerin Basınç Yaralanmalarını Önlemeye Yönelik Bilgi ve Tutumlarının Belirlenmesi.....	189
Covid-19 Pandemisinde Hemodiyaliz Hastalarında Görülen Semptomların Değerlendirilmesi.....	191
Covid-19 Salgınında Hemşirelerin, Yönetici Hemşire Yaklaşımları Algısı, Hemşirelik Bakım Kalitesi Algısı, İş Doyumu ve Kurumdan Ayrılma Niyeti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	193
Epilepsili Hasta Bakımında Geleneksel ve Tamamlayıcı Uygulama Olan Yönlendirilmiş İmgelemenin Etkisi.....	195
Hipertansiyonda Öz-Bakımın ve Hemşirelerin Hastalık Yönetimindeki Rolü.....	196

Siroz Tanısı Alan Hastanın Orem'in Öz Bakım Eksikliği Hemşirelik Kuramına Göre İncelenmesi: Olgu Sunumu.....	197
Yapısal Güçlendirmenin Hemşire Bakım Kalitesi Üzerindeki Etkisi.....	198
Hesperidin ve Hesperetin Yüklü Nanopartiküllerin Kanser Tedavisindeki Rolü.....	200
New Methyl Bridged Heterocyclic Derivatives As Cholinesterase Inhibitor Agents	201
Radiolabeling of Lenalidomide With Technetium-99m.....	202
Toksikolojide İn Siliko Yöntemler	204
Yeşil Sentez ile Elde Edilen Nanoçiçek Yapılara Genel Bir Bakış.....	205
Nutritional Habits in Women Football Players	206
15-17 Yaş Grubu Kız Çocuklarının Fiziksel Aktivite Seviyeleri İle Motorik ve Antropometrik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	207
Ergojenik Beslenme Desteklerinin Sporcularda Kullanımı	208
Polislik Parkuru Kurslarında Ortaya Çıkan Aşırı Kullanım Yaralanmalarından Primer Korunma Nasıl Sağlanabilir?	210
The Effect of Neuropathic Pain On Transforaminal Epidural Steroid Injection Responses in Patients With Chronic Lumbosacral Radiculopathy	211
İntraoperatif End-Tidal Karbondioksit Ölçümünün Akut Yağ Embolisi Sendromu Tanısındaki Önemi, Olgu Sunumu.....	212
Karsinosarkom; Olgu Sunumu	213
A Case of Surgical Treatment for Esophageal Stent in the Small Intestine.....	215
Akut Aşıl Tendon Ruptürü Sonrası Perkütan Tamir Sonuçlarımız	216
Amyand Herni: 2 Olgu Sunumu ve Yaklaşımımız.....	217
Ani İşitme Kayıplı Hastalarda İmmunolojik ve Viral Faktörlerin Etyolojideki Önemi	218
Bal Her Derde Deva mi' Gözüne Bal Damlatan Hastanın Olgu Sunumu	220
Bizar Stromal Nükleuslu Nazal Polip; Nadir Bir Olgu Sunumu	221
Boyunda Kitle Şikayeti ile Başvuran Hastaların Histopatolojik Analizi: 1002 Vaka	223
Boyunda Major Vasküler İnvazyonu Olan Malignite Hastalarında Vasküler Cerrahi Yönetim Sonuçlarımız	225
Çift Tendon Tekniği ile Dinamik MPFL Rekonstrüksiyonu.....	226
Comparison of C1-C2 Posterior Instrumentation Techniques	227
Delimiting the Optic Strut During Extradural Anterior Clinoidectomy	228
Distal Humerus Epifiz Ayrılması Olan Bir Yenidoğanda Tanı ve Tedavi:Olgu Sunumu.....	229
Dren Kullanmadan Yapılan Laparoskopik Pyelolitotomi: Tek Merkez Deneyimi.....	230
Elektif Boyun Diseksiyonu, Dil ve Ağız Tabanının Serbest Flep Rekonstrüksiyonu Sırasında Kranial Tuz Kaybı Sendromu.....	231
Elektirik Yaralanması Sonucu Gelişen Myokard Hasarı.....	233
Enfekte Total Diz Artroplastilerinin Antibiyotikli Spacer ile İki Aşamalı Tedavisinin Sonuçları	235
Epileptik Nöbet İle Prezente Olan Falks Serebri Kalsifikasyonu: Nadir Bir Vaka	236

Epizodik Aural ve Aurasız Migren Olgularında Optik Sinir ve Retinal Damar Dansitesi Değişikliklerinin Değerlendirilmesi	238
Evaluating the Protective Role of the Styloid Process and Diaphragm On Neurovascular Structures During the Approaches to the Infratemporal Fossa.....	239
Evcil Bir Hayvanın Sebeb Olduğu, Radikal Sistektomi Nedeniyle Yapılan İleal Konduitte Gelişen Parastomal Herniasyon: Olgu Eşliğinde Literatürün Gözden Geçirilmesi.....	240
Gebelikte Vajene Doğan Myom Olgusu	242
Gebelikte Vajinal Enfeksiyonlar ve Dağılımı.....	243
Halluks Rijidus Tedavisinde Metatars Başı Hemiartroplasti Uygulamasının Klinik Sonuçları	244
İatrojenik Düz Bel Sendromu.....	245
İki Farklı Sikloplejik Damla (%1 Siklopentolat ve %1 Tropikamid) Sonrası Göziçi Basıncındaki Değişikliklerin Karşılaştırılması	246
İnfanlarda Periferik Retinal Hipopigmente Lezyonlar	248
Kalp Pili Ekspozisyonu Olan Komorbid Hastanın Fasiokütanöz Lokal Flep Cerrahisinde Pektoral Blok Anestezisi Uygulaması	249
Kasık Fıtığı Tamirinde Kullanılan Lichteinstein ve Tep Yöntemlerinde,genitofemoral Sinir Motor Fonksiyonu'nun Elektrofizyolojik Yöntemle Karşılaştırılması	252
Kliniğimizdeki Kronik Subdural Hematom Olgularının Cerrahi Sonuçları.....	254
Kronik Ekstremitte Tehdit Edici İskemide (KETİ) Dizaltı Lezyonlara Yönelik Cerrahi ve Endovasküler Tedavilerin Restrospektif Karşılaştırılması	256
Major Üst Batın Cerrahisinde Genel Anestezi ve Genel Anesteziye Eklenen Torakal Epidural Analjezinin Stres Yanıt ve Homosistein Düzeylerine Etkisinin Karşılaştırılması.....	258
Meme Kanseri Nedeniyle Tamoksifen Kullanan Kadınlarda Görülen Uterin ve Endometriyal Patolojiler	259
Midazolam Sedasyonu Sonrası Görülen Solunum Depresyonu.....	261
Nadir Bir Olgu; Torg-Winchester Sendromlu Bir Hastanın Anestezi Yönetimi	263
Nadir Görülen Bir İleus Nedeni: İntestinal Myeloid Sarkom	264
Noduler Malign Melanom; Olgu Sunumu	265
Non-Traumatic Burst Fracture of 1st Thoracal Vertebrae in An Adelecance Patient: Case Report	266
Obezitenin Karpal Tünel Sendomlu Hastalarda Hastalık Şiddetine Etkisi.....	267
Odontoid Fraktürü Olan Bir Olgunun Servikal Dekompresyon Tedavi Edilmesi	268
Olağan Dışı Apandisit Nedeni: Saçma Yutulmasına Bağlı Akut Apandisit: Olgu Sunumu	270
Omuz Posterior Kırıklı Çıkık Olgusuna Kombine Yaklaşım Açık Redüksiyon, Modifiye Mclaughlin ve Proksimal Anatomik Plak ile Osteosentez	271
Paratiroid Gland Prezervasyonunda Gland Sayısı ve Lokalizasyonunun Erken Postoperatif Paratiroid Fonksiyonuna Etkisi: Paratiroid Gland Hasarlı 62 Hastanın Analizi	273
Paratiroid Kisti ve Papiller Tiroid Karsinomu Birlikteliği: Olgu Sunumu	274
Paratiroidektomi Sırasında Palpasyon ve Traksiyonun Bulgular Üzerine Etkisi.....	275
Pediyatrik Havayolu Yönetiminde Endotrakeal Entübasyon Tüpü ile Pro-Seal Larengeal Maske Airway Kullanımının Karşılaştırılması.....	276

Portal Venöz Sistemde Hava ile Ortaya Çıkan Mezenter İskemi: Vaka Sunumu	277
Postmenopozal Osteoporozun Cerrahi ve Natürel Menopoz Gruplarında Karşılaştırılması	279
Pregnancy Associated Plasma Protein-A (PAPP-A) ve Serbest Human Koryonik Gonadotropin (β-HCG) Değerlerinin Gebelik Komplikasyonlarını Öngörmedeki Yeri.....	280
Seminal Vezikülde Lokalize Amiloidoz: Olgu Sunumu.....	282
Serebral Palsili Hastalarda Multilevel Gevşetme Ameliyatının Oksijen Tüketimi Üzerine Etkisi	284
Servikal Spinal Denge Parametreleri	286
Suprokondiler Kondiler Humerus Kırığı Tanısı Alan Çocuklarda Eşlik Eden Radius Alt Uç Kırığı Prevalansı	287
Tek Seviye Anterior Servikal Diskektomi ve Füzyon, Anterior Servikal Disk Protezi ve Minimal Posterior Servikal Disk Cerrahisi Tekniklerinin Post Operatif Sonuçlarının Karşılaştırılması	288
Uzun Kemik Kırığının Kısa Dönemde Endotel Fonksiyonu ile İlişkisi	289
Vertigolu Hastaya Pratik Tanısal Yaklaşım	291
Elazığ'ın Ağın İlçesi Koyunlarında <i>Toxoplasma Gondii</i> 'nin Seroprevalansı.....	292
Miyokardial Hasarın Belirlenmesinde Kardiyak Troponinlerin Rolü.....	294
Niğde Yöresinde Farklı Su Kaynaklarında <i>Entamoeba histolytica</i> 'nın ELISA Testi ile Araştırılması	296
Ovariyektomili Sıçanlarda Borik Asidin Sitokinler Üzerindeki Anti-Inflamatuar Etkisi	298
Sığır CSN2 ve CSN3 Genotiplerinin Holstein-Friesian Irkı Sığırlarda Genomik Değer ile İlişkisi	300
Türkiye'deki Sığırlarda Mastitis Tedavisinde Kullanılan Meme İçi Antibiyotikler, Aşılar ve Önemi	302

Presentation ID / Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0008-2239-0229

Page | 1

Alt Solunum Yollarından İzole Edilen Acinetobacter Baumannii Suşlarında Biyofilm Değerlendirilmesi

Researcher Nagihan İçek¹ , Assoc. Prof. Dr. Yeliz Tanrıverdi Çaycı¹ , Prof.Dr. Asuman Birinci¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Özet

Acinetobacter baumannii; ventilatör ilişkili pnömoni, kateter ilişkili bakteriyemi, sepsisemi ve menenjit gibi ciddi enfeksiyonlara neden olan nozokomiyal, fırsatçı bir patojendir. A.baumannii 2018 yılında Dünya Sağlık Örgütü tarafından yayınlanan “yeni antibiyotik keşfi gereken dirençli bakteriler” listesinde de ilk sırada yer almaktadır. Biyofilm oluşumu bakterinin virülans faktörleri arasındadır. Biyofilm yapısında yer alan bakterilerin, planktonik formlarına kıyasla antibiyotiklere 100 ila 1000 kat daha dirençli oldukları bildirilmiştir. Bu amaçla çalışmamızda Ondokuz Mayıs Üniversitesi Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarına gelen alt solunum yollarından izole edilen 55 Acinetobacter baumannii suşunda biyofilm oluşumu incelendi. Biyofilm oluşumu mikrotitrasyon plak yöntemi kullanılarak incelendi. Kanlı ağara pasajlanan A.baumannii suşları %0,25 glukoz içeren TSB içeren tüplere alınarak 37°C'de bir gece inkübe edildi. Sonrasında koloniler 1/20 dilüe edilerek 200 µl'si 96 kuyucuklu düz tabanlı polistren mikrotitrasyon plağı içerisinde 37°C'de 24 saat inkübe edildi. İnkübasyondan sonra sıvı besiyeri dökülüp kuyucuklar distile su ile 3 kez nazikçe yıkandı ve kurutma kağıdı üzerine ters çevrilerek kurutuldu. Kuyucuklara 100 µl %1'lik kristal viyole damlatıldı ve 15 dakika oda sıcaklığında inkübe edildi ve sonrasında kuyucuklar tekrar 3 kez distile su ile yıkandı ve kurutma kağıdına ters çevrilerek kurutuldu. Kuyucuklara 200 µl etanol/aseton (80:20) ilave edilerek 10 dakika bekletilip boya çözdürüldü. Plaklar dalga boyu 540 nm olan filtre ile optik ELISA okuyucuda okutuldu. Aynı suş 3 farklı kuyucukta çalışıldı. Değerlendirmede; biyofilm oluşturmayan E.coli ATCC 25922'ye eşit ve altında absorbans verenler negatif, güçlü biyofilm oluşturduğu bilinen A. baumannii ATCC 19606'ya eşit ve üzerinde absorbans verenler güçlü ve absorbans değeri her iki kontrol arasında verenler orta derece biyofilm üreten suşlar olarak değerlendirildi. Çalışmamızda 55 hasta örneği incelenmiştir. Suşların 42 tanesi orta derece biyofilm (%76.4), 13 tanesi zayıf biyofilm (%23.6) oluşturdu. Güçlü biyofilm oluşturan suş saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Acinetobacter Baumannii, Alt Solunum Yolu, Biyofilm

Presentation ID / Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4154-8596

Page | 2

Bir Çocuk Hastada Nadir Görülen Bir İdrar Yolu Enfeksiyon Etkeni; Leclercia Adecarboxylata

Asst. Prof. Dr. Gül Bayram¹ , Dr. Öznur Dağcı²

¹Mersin Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

²Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi

*Corresponding author: Gül Bayram

Özet

L. adecarboxylata, Enterobacteriaceae familyasında sınıflandırılmış hareketli, Gram-negatif ve laktoz pozitif bir bakteridir. Bu bakteri fakültatif anaerob, oksidaz negatif, mezofilik ve peritrik kamçılı basildir. Bu türün doğada (örneğin, içme sularında, toprakta ve çeşitli nesnelere yüzeyinde) bol miktarda bulunduğu bildirilmiştir. L. adecarboxylata geçmişte klinik örneklerde nadir rastlanılan bir bakteri olduğu için bu tür hakkındaki klinik veriler sınırlıydı. Ancak son yıllarda bu tür, bakteriyemi/sepsis, diyare, pnömoni, peritonit, septik artrit, deri ve yumuşak doku enfeksiyonları, apseler ve idrar yolu enfeksiyonlarında ve immün sistemi baskılanmış bireylerde (örn., lösemi veya diğer maligniteler, AIDS) bildirilmeye başlanmıştır. Bu olgu sunumunda çok nadir görülen bir enfeksiyon etkeni olan L. adecarboxylata'nın neden olduğu idrar yolu enfeksiyonu vakası sunulmuştur. 2022 Aralık ayında Aydın Aydın kadın doğum ve çocuk hastalıkları Hastanesi'ne gastrointestinal reflü, gastrointestinal kolit, bulantı, kusma, abdominal ve pelvik ağrı şikayeti ile on yedi yaşında bir kadın hasta başvurmuştur. Hastanın idrar kültüründe üreyen bakterinin (VITEK® MS, bioMérieux, Fransa) otomatize sistemde identifikasyonu yapıldığında üreyen bakteri L. adecarboxylata olarak tanımlanmıştır. Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) 2017 kılavuzuna göre yapılan antibiyogram sonucunda izolatın sefepim, sefiksim, seftazidim, trimetoprim/sulfametoksazole, amoksisilin/klavulonat, nitrofronein, ceftriaxone, gentamisin, ciprofloksasin, ampicillin, cefoxitin, ertapenem ve meropenem duyarlı olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Leclercia Adecarboxylata, Enfeksiyon, Antibiyogram

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1197-1000

Page | 3

Çocuk Sağlığı İzlem Polikliniği'nde 1-24 Aylık Bebeği Olan Annelerin Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Dr. Serçin Taşar¹, Dr. Ayşe Esra Tapcı¹, Prof.Dr. Medine Aysin Taşar¹

¹SBÜ Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı iki yaş ve altında çocuğu olan annelerin yaşam kalitesini değerlendirmek ve ilişkili faktörlerin etkilerini belirlemektir. **Gereç ve yöntemler:** Anket formu kullanılarak yapılan çalışmada 1-24 ay bebeği olan anneler değerlendirildi. Veri kaynağı olarak annelerin tanımlayıcı özellikleri ve WHOQOL-BREF yaşam kalitesi ölçeği kullanıldı. **Bulgular:** Çalışmaya hastanemiz Çocuk Sağlığı İzlem Polikliniğine başvuran, 1-24 aylık sağlıklı bebeği olan toplam 129 anne alındı. Annelerin yaş ortancası 27,8 (16-43) yıl olarak saptandı. Çalışmaya dahil edilen annelerin %86'sı (n=111) ev hanımı olup, sadece %15,5'i (n=20) üniversite mezunu idi. Aylık hane gelir düzeyi asgari ücret altında olanların oranı %40,3'tü (n=52). Planlı gebelik açısından değerlendirildiğinde; %72,9'unun (n=94) istemli gebelik sonucu dünyaya geldiği, %49,6'sının (n=64) kız, %56,6'sının (n=73) bir yaş ve altında ve %14,7'sinin (n=19) prematüre olduğu tespit edildi. Annelere bebek doğumunun hayatlarını nasıl etkilediği sorulduğunda; %55,8'i (n=72) olumlu etkilediğini söylerken; %18,6'sı (n=24) herhangi bir değişiklik olmadığını ifade etti. Annelerin %31,8'inin (n=41) bebek bakımında hiç destek almadıklarını; %68,2'sinin ise eş, anneanne veya babaanneden destek aldıkları öğrenildi. Çocukların yaş grubu ile WHOQOL-BREF bölüm puanları arasındaki ilişkiye bakıldığında, bir yaş ve altı çocuğu olan annelerin bir yaş üstü çocuğu olanlara göre yaşam kalitesi ölçeğinde, sosyal ilişkiler ve çevre alanı yüzdeleri anlamlı olarak düşük saptandı (sırasıyla p=0,042, p=0,040). Planlı gebelik sonucu doğan bebeklerin annelerinin yaşam kalitesi ölçeği yüzdeleri tüm alt bölümlerde plansız gebeliklere göre anlamlı olarak yüksek bulundu (p<0,05). Bebek doğmasıyla evliliğinin olumlu yönde etkilendiğini ifade eden ve bebek bakımında eş/aile büyüklerinin desteğini alan annelerin yaşam kalitesi ölçeği yüzdeleri her alt alanda anlamlı olarak yüksek bulundu (p<0,05). **Sonuç:** Planlı gebeliği olan ve eş/aile büyüklerinin desteğini alan annelerin yaşam kalitesi daha iyi bulundu. Bu nedenle ailelerin istedikleri zaman, istedikleri sayıda çocuk sahibi olmaları ve aile desteğinin varlığı annelerin yaşam kalitesini olumlu yönde etkileyerek anne bebek bağlanmasının daha sağlam temeller üzerinde kurulmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anne, Bebek, Yaşam Kalitesi Ölçeği

Presentation ID / Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9843-9008

Page | 4

Dişi ve Erkek Ratlarda Kastrasyonun (Orşiektomi ve Ovariektomi) Mesane Duvarı, Mesane Trigonu ve Proksimal Üretrada Endotelial, İndüklenen ve Nöronal Nitrik Oksit Düzeylerine Etkileri ve Üriner Sistem Fonksiyonları İle İlişkisi

Asst. Prof. Dr. Selim Yazar¹, Prof. Dr. Hakkı Uzun¹, Assoc. Prof. Dr. Yıldırım Kalkan¹, Assoc. Prof. Dr. İbrahim Şehitoğlu¹, Assoc. Prof. Dr. Tolga Mercantepe¹, Asst. Prof. Dr. Eyüp Dil¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Çalışmamızdaki amaç kastrasyonun alt üriner sistem dokuları (mesane, trigon ve üretra) üzerinde olan etkilerini nitrik oksit (NO) düzeyinde araştırmaktır. Bu araştırmada elde edilen veriler kastrasyon uygulanan hastalarda fosfodiesteraz inhibitörleri ile ilgili yapılacak klinik çalışmalara yol gösterici olacaktır. Bu çalışmada toplam 32 adet albino sprague dowley cinsi rat kullanıldı. Ovariektomi, orşiektomi yapılan ve kontrol grubu tüm hayvanlardan farklı dokular etiket kod numaraları ve grup adları verilerek içinde %10'luk formaldehit bulunan ve ağzı sızdırmayan özel şişelere bırakıldı. Histopatolojik ve immünohistokimyasal inceleme için nitrik oksit antikorları ile boyama yapmak amacıyla alınan mesane ve üretra dokuları rutin takip işlemlerden geçirilip blokladı. Bloklanan dokular 4-5 mikron kesitlerinde kesilip nitrik oksit antikorları ile boyanıp uygun görülen yerler fotoğraflandı. Kontrol ve kastre rat grupları arasında endotelial nitrik oksit sentaz (eNOS) ve nöronal nitrik oksit sentaz (nNOS) aktivitesi açısından mesane gövde ve trigon bölümünde yapılan histolojik ve immünohistokimyasal boyamalarda anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. İndüklenebilir nitrik oksit sentaz (iNOS) açısından anlamlı veriler bulunamamıştır. Kontrol ve orşiektomize rat gruplarında eNOS ve nNOS aktivitesi için proksimal üretrada yapılan histolojik ve immünohistokimyasal boyamalarda anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. Dişi rat gruplarında üretra kısa olması nedeniyle net doku elde edilememiştir. Yapılan çalışmada istatistiksel anlamlı sonuçlar elde edilmiş olup NO ve NOS enzim çeşitlerinin mesane ve üretrada kastrasyondan etkilendiği gözlenmiştir. Sonuç olarak aşırı aktif mesane veya alt üriner sistem semptomlarının tedavisinde yer alması için bu çalışmalar ürodinamik verilerle desteklenmeli ve sonrasında tedavi yolunda umut ışığı olmaya devam etmelidir. Klinik olarak NO bazındaki mekanizmalar normal miksiyonun korunmasında ve üriner inkontinansta önemli olabilir. Bu mekanizmaların pelvik cerrahi veya spinal yaralanmalar sonrası gelişen işeme disfonksiyonu ve inkontinansın kısmi sorumlusu olabilir. Bu sorumluluk ileri çalışmalar ile daha da desteklenirse bu alanlardaki tedavi seçeneği olarak NOS agonistleri veya NO donörleri tedavideki yerini bulabilir.

Anahtar Kelimeler: Kastrasyon, Nitrik Oksit, Alt Üriner Sistem Fonksiyonları

Presentation ID / Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0009-8457-184X

Page | 5

Escherichia Coli İzolatlarında Gentamisin Duyarlılığının Hızlı Yöntem Kullanarak Tespit Edilmesi

Researcher Elvina Zeynalova¹ , Assoc. Prof. Dr. Kemal Bilgin¹ , Assoc. Prof. Dr. Yeliz Tanrıverdi Çaycı¹ , Asst. Prof. Dr. Demet Gür Vural¹ , Prof.Dr. Asuman Birinci¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Elvina Zeynalova*

Özet

Amaç: İnsan sindirim sisteminde bulunan Escherichia coli Enterobacteriaceae familyasında en sık izole edilen ve tıbbi önemi olan bir patojendir. Bu nedenle antibiyotik duyarlılıkların bilinmesi uygun tedavinin seçilmesi açısından önemlidir. Standart antibiyotik duyarlılık yöntemleri bulunmakla beraber, günümüzde bu yöntemlerde yapılan yenilikler ile sonuç alma süresini kısaltılmaya yönelik çalışmalar yapılmaya devam etmektedir. Bu çalışmada resazurin mikropalak yöntemi kullanılarak E. coli izolatlarında gentamisin duyarlılığının erken tespit edilebilmesi araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarına rutin gönderilmiş çeşitli örneklerden izole edilen 55 adet E. coli izolatu ile E. coli ATCC 25922 standart suşu dahil edildi. Klinik izolatların tanımlanması Vitek-MS (bioMérieux, Fransa) sistemi kullanılarak yapıldı. Çalışmamızda izolatların gentamisin minimum inhibitör konsantrasyonlarının (MİK) tespiti 96 kuyucuklu U tabanlı mikropalakların kullanıldığı standart mikrodilüsyon yöntemi ile yapıldı. Gentamisin (Sigma-Aldrich) son konsantrasyonu 32 – 0.06 µg/ml olacak şekilde on dilüsyon hazırlandı. Resazurin mikropalak yöntemi ile erken MİK tespiti için aynı şekilde plaklar hazırlandı. İnokülüm yapıldıktan sonra standart mikrodilüsyon yöntemi için kullanılacak plaklar bir gece 36°C’de inkübe edildi. Resazurin mikropalak yöntemi için kullanılacak olan plaklar beş saat 36°C’de inkübasyondan sonra 15 µl (%0.02) steril resazurin (Sigma) çözeltisi eklendi ve 2 saat daha inkübe edildikten sonra 6. ve 7. saatlerde sonuçlar değerlendirildi. Bulgular ve Sonuç: Çalışmaya dahil edilen izolatların sonuçları değerlendirildiğinde Kategorik Uyum (KU) %100, Büyük Uyumsuzluk (BU) %0 ve Çok Büyük Uyumsuzluk (ÇBU) %0 olarak tespit edilmiştir. Resazurin mikropalak yönteminin E. coli izolatlarında gentamisin duyarlılığının 6. ve 7. saatlerde tespit edilmesinde faydalı sonuçlar verebileceği düşünülmektedir. Bununla birlikte yöntemin güvenilirliğinin netleşebilmesi için farklı antibiyotik gruplarının ve çok sayıda izolatu dahil edildiği tekrar edilebilirlik çalışmalarının yapılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Resazurin, E. Coli, Gentamisin

Presentation ID / Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009000792372627

Page | 6

Escherichia Coli İzolatlarında Seftriakson Duyarlılığının Hızlı Yöntem Kullanarak Tespit Edilmesi

Researcher Nurjemal Annalyeva¹, Assoc. Prof. Dr. Kemal Bilgin¹, Asst. Prof. Dr. Demet Gür Vural¹, Assoc. Prof. Dr. Yeliz Tanrıverdi Çaycı¹, Prof.Dr. Asuman Birinci¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Escherichia coli insanda mutual bir yaşam sürebilmekle birlikte özellikle patojen suşların neden olduğu enfeksiyonlar mukozal yüzeylerle sınırlı olabildikleri gibi tüm vücuda da yayılabilirler. Tedavide önemli yeri olan doğru antibiyotik tercihi için standart yöntemler bulunmakla birlikte kısa sürede sonuç veren yeni alternatif yöntemlerle ilgili çalışmalar ilgi çekmeye devam etmektedir. Çalışmamızda resazurin mikropalak yöntemi ile E. coli izolatlarında seftriakson duyarlılığının erken tespiti araştırılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi Hastanesi, Mikrobiyoloji Laboratuvarına çeşitli servislerden rutin gönderilmiş örneklerden izole edilen 55 adet E. coli izolatu dahil edildi. Çalışılan klinik izolatların tanımlanması, Vitek-MS (bioMérieux, Fransa) sistemi kullanılarak yapıldı. Ayrıca çalışmaya E. coli ATCC 25922 izolatu da dahil edildi. İzolatların minimumu inhibitör konsantrasyonları (MİK), 96 kuyucuklu U tabanlı mikropalakların kullanıldığı standart mikrodilüsyon yöntemi ile yapıldı ve seftriakson (Sigma-Aldrich) son konsantrasyonları 32 – 0.06 µg/ml olacak şekilde on dilüsyon olarak hazırlandı. Standart yöntemi için kullanılacak olan plaklar inokülasyon işleminden sonra 36°C’de bir gece inkübe edildi ve süre sonunda sonuçları değerlendirildi. Resazurin mikropalak yöntemi için kullanılacak plaklar aynı şekilde hazırlandı ve inokülüm işleminden sonra beş saat 36°C’de inkübasyona kaldırıldı. İnkübasyon işleminden sonra kuyucuklara %0.02’lik 15 µl resazurin (Sigma) damlatıldı ve tekrar inkübasyondan sonra sonuçlar altıncı ve yedinci saatlerde değerlendirildi. **Bulgular ve Sonuç:** Çalışmaya dahil edilen izolatların resazurin mikropalak yönteminin yedinci saat sonuçları ile standart mikrodilüsyon yönteminin bir gecelik inkübasyon sonunda tespit edilen sonuçları değerlendirildiğinde Kategorik Uyum (KU), Büyük Uyumsuzluk (BU) ve Çok Büyük Uyumsuzluk (ÇBU) sırasıyla; %96.3, %0 ve %6.8 olarak tespit edilmiştir. Buna göre E. coli izolatlarında seftriakson duyarlılığını resazurin mikropalak yöntemi ile standart yöntemle kıyasla erken saatlerde tespit edilebilmesine olanak sağlama potansiyeli olduğu düşünülmektedir. Ancak resazurin mikropalak yönteminin standart yöntemlerle karşılaştırmalı olarak, farklı antibiyotiklerin kullanıldığı, çok sayıda ve farklı izolatların dahil edildiği geniş çaplı tekrar edilebilirliğin değerlendirildiği çalışmalarının yapılmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Resazurin, E. Coli, Seftriakson

Presentation ID / Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8537-7584

Page | 7

Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmeti Sunan Sağlık Personellerinin KBRN (Kimyasal, Biyolojik, Radyasyon, Nükleer) Vakalarına Karşı Genel Yaklaşım Bilgi Düzeylerinin Değerlendirmesi

Ma. St. Esra Kaynar¹ , Asst. Prof. Dr. İbrahim Uysal¹

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Özet

Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer (KBRN) maddelerin kasti olarak veya kaza ile çevreye yayılması, can ve mal kaybına neden olabilen olaylardır. KBRN olayları toplumda paniğe neden olmakla birlikte son zamanlarda dünya genelinde KBRN olgularının sayısı artmaktadır. Bu olgularda olay yerinde görevli tüm ekipler, kurtarma faaliyetlerini tehlikeli koşullar altında gerçekleştirmekte ve can kayıplarının önlenmesi açısından kritik bir görev üstlenmektedirler. Böyle bir vaka ile karşılaşılacağı önceden kestirilemediği için olay yerine ilk ulaşan ekiplerden olan 112 acil yardım ambulansı personeli, bu olgulara yaklaşım konusunda hazırlıklı olmalıdır. Yapılan çalışmada 112 acil yardım ambulansı çalışanlarının KBRN vakalarına karşı genel yaklaşım bilgi düzeylerinin ölçülmesi ve tespit edilen eksiklikler konusunda yapılacak olan çalışmalara katkı sağlanması amaçlanmıştır. Bu amaçla araştırmacılar tarafından ilgili literatüre dayanarak oluşturulan 31 maddelik taslak anket formu uzman görüşü doğrultusunda yapılandırılmış ve son hali 20 maddeden oluşan veri toplama aracı oluşturulmuştur. Online olarak Türkiye genelinde 32 ayrı ilde 112 acil yardım ambulansında görev yapan 297 personelden (doktor, paramedik, att, hemşire, sağlık memuru ve sürücü) veri toplanmıştır. Veri seti analiz edilirken yüzde, frekans ve mod gibi betimsel istatistikler ve demografik değişkenlerle anket sorularının anlamlılığı ki-kare testi ile sınanmıştır. KBRN vakalarına müdahale etme kaygı ve stresi; daha önce KBRN vakası ile karşılaşanlarda, kadın çalışanlarda ve kıdemle (meslekte çalışma yılı) birlikte arttığı konusunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık belirlenmiştir. Araştırmaya katılan çalışanlar arasında KBRN eğitimi alanların (%77,4), eğitim almayanlara (%22,6) göre vakalara yaklaşım ile ilgili bilgi düzeylerinin daha yüksek olduğu konusunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık belirlenmiştir. Araştırmaya katılanlar arasında “KBRN vakaları ile ilgili tatbikatların yapılması bilgi ve beceri düzeyini artırır” sorusuna verilen yanıtlar ile KBRN vakası ile önceden karşılaşma durumuna bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu hususta KBRN vakalarına yönelik eğitim ve seminerlerin artırılmasının önemi ortaya çıkmaktadır. Güncelleme eğitimlerinin sıklığının artırılması ve personelin kılavuzları güncel olarak takip etmesi konusunda motive edecek etkinlikler ve uygulamalar geliştirilmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: KBRN, 112 Acil Çalışanları, Kbrn Tehditleri, Hastane Öncesi

Evaluation of the General Approach Knowledge Level of Healthcare Personnel Providing Pre-Hospital Healthcare Services to CBRN (Chemical, Biological, Radiological and Nuclear) Cases

Abstract

The deliberate or accidental release of chemical, biological, radiological and nuclear (CBRN) substances into the environment are events that can cause loss of life and property. In these cases, all teams on the scene carry out rescue activities under dangerous conditions. 112 emergency ambulance personnel, who are among the first to arrive at the scene, should be prepared for these cases. In this study, it is aimed to measure the general knowledge level of 112 emergency ambulance personnel against CBRN cases and to contribute to the studies to be done on the deficiencies identified. For this purpose, the 31-item draft questionnaire, which was created by the researchers based on the relevant literature, was structured in line with the expert's opinion, and a data collection tool consisting of 20 items in the final version was created. Data were collected online from 297 personnel (doctor, paramedic, emergency medicine technician, nurse, health officer and driver) working in 112 emergency ambulances in 32 different cities across Turkey. While analyzing the data set, descriptive statistics such as percentage, frequency and mode, and demographic variables and the significance of the survey questions were tested with the chi-square test. Anxiety and stress experienced while intervening in CBRN cases increase in people who have encountered CBRN cases before, in female employees and depending on seniority, and a statistically significant difference has been determined in this regard. A statistically significant difference was determined among the employees participating in the study that those who received CBRN training (77.4%) had higher levels of knowledge about approaching cases than those who did not (22.6%). This situation reveals the importance of increasing training and seminars on CBRN cases. It would be beneficial to increase the frequency of update trainings and development activities and practices that will motivate staff to follow the guidelines up-to-date.

Page | 8

Keywords: CBRN, 112 Emergency Workers, Cbrn Threats, Pre-Hospital.

Presentation ID / Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9714-0349

Page | 9

Infliximab İle Tedavi Edilen A549 Hücrelerinde Endotel Hücre-Spesifik Molekül-1 ve Endotelin-1 Düzeylerinin Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Sevgi Karabulut Uzunçakmak¹, Assoc. Prof. Dr. Pelin Aydın², Dr. Ayşegül Tavacı Özçelik²

¹Bayburt Üniversitesi

²Atatürk Üniversitesi

*Corresponding author: Sevgi Karabulut Uzunçakmak

Özet

Giriş: Infliximab, tümör nekroz faktörü-alfa'yı (TNF- α) inhibe eden kimerik bir monoklonal antikordur. Bu çalışmada, infliximabın insan akciğer adenokarsinomu hücre dizisi (A549) üzerindeki etkilerini ve ESM-1 ve Endotelin-1(ET-1) seviyeleri üzerindeki moleküler değişikliklerini araştırmayı amaçladık. Metod: Hücreler 24, 48 ve 72 saat boyunca farklı infliximab dozlarına maruz bırakılarak hücre canlılığı için takip edildi. A549 hücrelerinin hücre canlılığını test etmek için 3-(4,5-dimetiltiazol-2-il)-2,5-difeniltetrazolyum bromür (MTT) testi uygulandı. Hücreler altı gruba ayrıldı. Bir grup hücre kontrol olarak kabul edildi ve herhangi bir tedavi uygulanmadı. Diğer hücre gruplarına farklı konsantrasyonlarda (5,10,20,40,80 $\mu\text{g/ml}$) infliximab uygulandı. Her hücre grubuna ait hücrelerde ELISA yöntemi ile ESM-1 ve ET-1 seviyeleri tespit edildi. Bulgular: Hücre canlılığı testi sonucunda A549 hücrelerinde infliximabın IC50 değeri 25,38 $\mu\text{g/ml}$ olarak tespit edildi. İnfliximab uygulamasıyla birlikte hücre canlılığının azaldığı gözlemlenmiştir. İnfliximab uygulanan hücrelerde kontrol grubuna nispeten ESM-1 ve ET-1 seviyelerinin daha düşük olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç: İnfliximab A549 hücrelerinde hücre canlılığını azalmaktadır. Tümör gelişimi için gerekli olan anjiyogenez moleküler belirteçleri üzerinde de kısıtlayıcı etkiye sahiptir.

Anahtar Kelimeler: A549, Infliximab, TNF- α , ESM-1, ET-1

Presentation ID / Sunum No= 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8763-0480 - 0000-0001-5330-6159

Page | 10

Kaempferol, WNT/ β -Katenin Sinyal Yolağını Baskılayarak Meme Kanseri Hücre Proliferasyonunu İnhibe Eder

Dr. İlknur Çınar Ayan¹ , Dr. Ebru Güçlü¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim dalı, Konya, Turkey

*Corresponding author e-mail: ilknrcnar@gmail.com

Özet

Kaempferol, meyve ve bitkilerde yaygın olarak bulunan bir flavonoid bileşici olup, antioksidan aktivite, anti-inflamatuar fonksiyon, kardiyoprotektif ve yaşlanma karşıtı gibi biyolojik özelliklere sahip olduğu gösterilmiştir. Kaempferol'ün MCF-7 meme kanseri hücre proliferasyonu üzerinde Wnt/ β -katenin yolağı aracılı baskılayıcı bir etkisinin olup olmadığını araştırmayı amaçladık. Kaempferol'ün sitotoksik etkisi, XTT testi kullanılarak değerlendirildi. IC₅₀ dozunu belirlemek için kaempferol, MCF-7 hücrelerine zaman (24, 48, 72 saat) ve doza (5-10-20-40-50-75-100 μ M) bağlı olarak muamele edildi. IC₅₀ değeri MCF-7 için 24. saatte 40 μ M olarak belirlendi. Kaempferol'ün MCF-7 hücrelerinin koloni oluşturma yetenekleri üzerindeki etkisini değerlendirmek için koloni oluşumu deneyi yapıldı. Kaempferol'ün apoptoz ve Wnt/ β -katenin yolağı üzerindeki etkilerini değerlendirmek için doz ve kontrol grubu hücrelerinden total RNA'lar izole edildi ve ardından cDNA'ları sentezlendi. Wnt/ β -katenin yolağı ile ilişkili hedef genlerin (APC, AXIN1, AXIN2, GSK3A, GSK3B, CSNKA1, CTNNB1, LRP5, LRP6, DVL1, DVL2, TCF7, LEF1, C-MYC, CASP3,7,8,9) ekspresyon profili qRT-PCR ile belirlendi ve değişiklikler "RT² Profiler™ PCR Array Data Analysis" programı ile analiz edildi. Elde edilen sonuçlara göre APC, AXIN1, AXIN2, GSK3A, GSK3B, CASP3, CASP7 gen ekspresyonları kontrol grubu ile karşılaştırıldığında sırasıyla kaempferol doz grubu MCF-7 hücrelerinde 3.04, 7.3, 5.21, 3.28, 3.73, 3.5, 4.85 kat anlamlı düzeyde artarken, CTNNB1, LRP5, LRP6, DVL2, C-MYC gen ekspresyonlarının ise sırasıyla 2.4, 2.39, 4.73, 2.05, 7.06 kat azaldığı belirlenmiştir. Koloni oluşum testi sonuçlarına göre ise, kontrol grubu hücreleri ile karşılaştırıldığında kaempferol, MCF-7 hücrelerinin koloni oluşumunu önemli ölçüde baskılamıştır (p<0.05). Sonuç olarak, kaempferol'ün meme kanseri hücre hatlarında hücre proliferasyonunu baskıladığı ve Wnt/ β -katenin yolağı ile ilişkili genlerin ekspresyonlarında önemli değişikliklere neden olduğu belirlenmiştir. Kaempferol, meme kanserinin tedavisinde potansiyel bir antikanser ajan adayı olarak kabul edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kaempferol, WNT/ β -Katenin Sinyal Yolağı, Meme Kanseri, Apoptoz

Kaempferol Inhibits Breast Cancer Cell Proliferation by Suppressing WNT/ β -Catenin Signaling Pathway

Abstract

Kaempferol is a flavonoid compound commonly found in fruits and plants, and has been shown to have antioxidant activity, anti-inflammatory function, cardioprotective and anti-aging properties. We aimed to investigate whether kaempferol has a Wnt/ β -catenin pathway-mediated suppressive effect on MCF-7 breast cancer cell proliferation. The cytotoxic effect of kaempferol was evaluated using the XTT test. To determine the IC₅₀ dose, kaempferol was treated to MCF-7 cells in a time (24, 48, 72 h) and dose (5-10-20-40-50-75-100 μ M)-dependent manner. The IC₅₀ value was determined as 40 μ M at 24 h for MCF-7. Colony formation assay was performed to evaluate the effect of kaempferol on the colony forming abilities of MCF-7 cells. To examine effects of kaempferol on the apoptosis and Wnt/ β -catenin pathway, total RNAs were isolated from dose and control group cells, and then their cDNAs were synthesized. The expression profile of target genes (APC, AXIN1, AXIN2, GSK3A, GSK3B, CSNKA1, CTNNB1, LRP5, LRP6, DVL1, DVL2, TCF7, LEF1, C-MYC, CASP3,7,8,9) associated with Wnt/ β -catenin pathway was determined by qRT-PCR, and the changes were calculated with "RT² Profiler™ PCR Array Data Analysis". According to the our results, it was determined that APC, AXIN1, AXIN2, GSK3A, GSK3B, CASP3, CASP7 gene expression significantly increased by 3.04, 7.3, 5.21, 3.28, 3.73, 3.5, 4.85 fold in the dose group MCF-7 cells compared to the control group, while CTNNB1, LRP5, LRP6, DVL2, C-MYC decreased by 2.4, 2.39, 4.73, 2.05, 7.06 fold, respectively. According to the colony formation assay results, it was determined that kaempferol dose group suppressed colony formation significantly in MCF-7 cells when compared to the control group cells ($p < 0.05$). It has been determined that kaempferol suppresses cell proliferation in breast cancer cell lines and causes significant changes in the expression of Wnt/ β -catenin pathway-related genes. Kaempferol could be considered to be a potential anticancer agent candidate for treating breast cancer.

Keywords: Kaempferol, WNT/ β -Catenin Signaling Pathway, Breast Cancer, Apoptosis

Presentation ID / Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0006-1218-0004

Page | 12

Kanser İlişkili Fibroblast (KİF) Eldesi ve Fotodinamik Terapi (PDT) Uygulamaları - Kanser İlişkili Fibroblast (KİF) Eldesi ve Fotodinamik Terapi (PDT) Uygulamaları

Ma. St. Bahar Aydoğdu¹, Ph.c. Canc. Arzu Aysan², Asst. Prof. Dr. Pelin Balçık Erçin³, Assoc. Prof. Dr. Meltem Göksel Şahin¹, Prof.Dr. Yusufhan Yazır¹

¹Kocaeli Üniversitesi

²Gebze Teknik Üniversitesi

³Dokuz Eylül Üniversitesi

Özet

Dünyada ve ülkemizde ikinci ölüm nedeni olan kanser hastalığının tedavisinde halen tam anlamıyla etkin bir tedavi yöntemi bulunamamıştır. Yapılan araştırmaların bir kısmını bilinen geleneksel tedavi yöntemleri oluştururken diğer kısmı da geliştirilmeye çalışılan alternatif tedavi yöntemleri oluşturmaktadır. Fotodinamik terapi (PDT) bu alternatif tedavi yöntemlerindedir. Fotodinamik terapi, ışığa duyarlı bir maddenin (PS) uygun dalga boyundaki görünür ışığa maruz bırakılmasıyla oluşan serbest radikaller ve singlet oksijenin (1O₂) hücrel biyolojik moleküller ile etkileşimi sonucu kanser hücrelerini tahrip ederek ölüme yönlendirmesine dayanan bir tedavidir. Terapide kullanılan ışığa duyarlı madde, tek başına hücre ortamında toksik etki göstermezken yüksek dalga boyundaki ışıkla uyarıldığında toksisiteye sebep olması beklenmektedir. İkinci nesil ışığa duyarlı maddeler sınıfında yer alan ftalosiyanın (Pc) bileşiklerinin herhangi bir grupta süstitüe edilmeden kullanılması durumunda fotoaktivite etkinliği zayıftır. Çeşitli gruplarla konjuge edilen Pc molekülleri ise oldukça etkin bir fotoaktivite görülmektedir. Son yıllarda yapılan çalışmalar, PDT'de kullanılmak üzere sentezlenen ışığa duyarlı maddelerin biyomoleküllerle konjuge edildiğinde, kanserli dokunun hedeflenmesi ve hedef tümör hücrelerinde birikimin artırılmasının mümkün olduğunu göstermiştir. Meme kanseri tümör mikro-çevresi içerisinde, kanser ilişkili fibroblastlar (KİF) malign olmayan hücrelerin başlıca ve en bol popülasyonlarından biridir ve kanser progresyonu, metastaz ve kemorezistansta önemli bir yere sahiptir. Kanser mikro-çevresini oluşturan farklılaşmış fibroblast hücreleri, kemik iliği kök hücrelerinden köken alan normal fibroblast hücrelerinin inflamasyonun yüksek olduğu tümör mikro-çevresinde oluşmaktadır. Kanser hücreleri ile normal fibroblastların etkileşmesiyle KİF hücreleri elde edilmektedir. Tümör mikro-çevresinde KİF'ler ekstrasellüler maktriksi (ECM) modüle ederek tümör teşvik edici büyüme faktörlerini ve meme tümörüjenitesini uyaran kemokinleri salgılamaktadır. Yapılan çalışmalarda KİF'lerin kemoterapötiklere, endokrin terapiye ve hedefe yönelik tedavilere karşı tümör direncinde önemli bir rol oynadığı görülmüştür. Yapılan çalışma da insan kemik iliği kaynaklı mezenkimal kök hücrelerinin MDA-MB-231 meme kanseri hücrelerinin supernatantı ile uzun süreli kültüre edilmesiyle tümör mikro-çevre modelinin oluşturulması gerçekleştirilmiştir. Oluşturulan model ile in vitro PDT uygulamaları gerçekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Kanser İlişkili Fibroblast, Mikro-Çevre, PDT

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2456-4903

Page | 13

Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Türlerinin Multipleks Pcr ve Maldı TOF-MS Yöntemleri ile İdentifikasyonu ve Sonuçların Karşılaştırılması

Exp. Dr. Ali Cem Tekin¹

¹SBÜ Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Mayaların türe özgü duyarlılık paternleri nedeniyle antifungal tedavi için hızlı ve güvenilir tür tanımlaması gereklidir. Mayaların identifikasyon ve antifungal duyarlılıkları için rutin laboratuvarlarda birçok fenotipik ve kimyasal yöntemler kullanılmaktadır. Fenotipik ve kimyasal yöntemlerle mayaların artan çeşitliliğinin saptanması zor ve zaman alıcı olmakta ve bazen hatalı tanımlamalara yol açabilmektedir. Ayrıca gerek hız gerekse duyarlılık ve özgüllük açısından bazı kısıtlılıklara sahiptirler. Tanımlamada karşılaşılan bu güçlüklerin giderilmesi için özgüllüğü ve duyarlılığı yüksek, daha da önemlisi kısa inkübasyon süresi sağlayan alternatif yöntemlere ihtiyaç duyulmuştur. Bu ihtiyacı karşılamak üzere günümüzde multipleks PCR ve matris destekli lazer desorpsiyon iyonizasyonu uçuş süresi kütle spektrometresi (MALDI TOF-MS) yöntemleri mayaların hızlı, doğru ve güvenilir bir şekilde tanımlanmasını sağlar hale gelmişlerdir. Bu çalışmamızda, multipleks PCR ve MALDI TOF-MS yöntemlerinin klinik örneklerden izole edilen Candida suşlarının tanımlanmasındaki performanslarını değerlendirdik ve elde edilen sonuçları karşılaştırdık. Çalışmamıza; çeşitli klinik örneklerden (90 kan, 61 idrar, 28 vajen sürüntüsü, 4 orta kulak mayi, 4 gaita, 2 deri biyopsi materyali, 1 doku biyopsi materyali, 1 balgam ve 1 BOS) izole edilen toplam 192 Candida izolatı dahil edildi. Kendi çalışmamızdan elde edilen sonuçlara göre; kullandığımız multipleks PCR ve MALDI TOF-MS yöntemlerinin her ikisinde de 192 izolatın 172'si (92 C. albicans, 37 C. glabrata, 22 C. parapsilosis, 8 C. kefyr, 5 C. tropicalis, 4 C. krusei, 2 C. lusitaniae, 2 C. dubliniensis) her iki moleküler identifikasyon sistemleri tarafından aynı isimli tür olarak adlandırılmıştır. Geriye kalan 20 (%10,4) izolat identifikasyon sistemlerine göre farklı tür olarak isimlendirilmiştir. ITS1 ve ITS2 bölgelerini hedef alan primerleri kullanıldığımız multipleks PCR testi standart olarak kabul edildiğinde 20 izolatı farklı isimlendiren MALDI TOF-MS yöntemi izolatların %89,6'sını aynı isimli olarak identifiye edebilmiştir. Multipleks PCR testi hala yüksek oranda identifikasyon sağlamaktadır. Ancak diğer çalışmalara bakıldığında MALDI TOF-MS yönteminin ilerleme kaydettiğini ve hızlı, güvenilir, doğru ve maliyet etkin bir yöntem olarak ileride PCR'nin yerini alabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Candida, İdentifikasyon, Multipleks PCR, MALDI TOF-MS

Identification of Candida Species Isolated From Clinical Specimens by Multiplex Pcr and MALDI TOF-MS Methods and Comparison of Their Results

Abstract

Because of the species-specific susceptibility patterns of yeasts, rapid and reliable species identification is essential for antifungal therapy. Many phenotypic and chemical methods are used in routine laboratories for the identification and antifungal susceptibility of yeasts. Detection of the increasing diversity of yeasts by phenotypic and chemical methods is difficult and time consuming, and can sometimes lead to erroneous identifications. In addition, they have some limitations in terms of speed, sensitivity and specificity. In order to overcome these difficulties encountered in identification, alternative methods with high specificity and sensitivity, and more importantly, short incubation time were needed. In order to meet this need, multiplex PCR and matrix-assisted laser desorption ionization time-of-flight mass spectrometry (MALDI TOF-MS) methods have become capable of providing fast, accurate and reliable identification of yeasts. In this study, we evaluated the performances of multiplex PCR and MALDI TOF-MS methods in the identification of Candida strains isolated from clinical samples and compared the obtained results. A total of 192 Candida isolates isolated from various clinical samples (90 blood, 61 urine, 28 vaginal swabs, 4 middle ear fluids, 4 stools, 2 skin biopsy materials, 1 tissue biopsy material, 1 sputum and 1 CSF) were included in this study. According to the results obtained from our own study; in both of the multiplex PCR and MALDI TOF-MS methods we used, 172 of 192 isolates (92 *C. albicans*, 37 *C. glabrata*, 22 *C. parapsilosis*, 8 *C. kefyr*, 5 *C. tropicalis*, 4 *C. krusei*, 2 *C. lusitaniae*, 2 *C. dubliniensis*) was named as the species of the same name by both molecular identification systems. The remaining 20 (10.4%) isolates were named as different species according to both identification systems. When the multiplex PCR test, in which we used primers targeting the ITS1 and ITS2 regions, was accepted as a standard, the MALDI TOF-MS method, which named 20 isolates differently, was able to identify 89.6% of the isolates with the same name. Multiplex PCR still provides a high level of identification. However, when we look at other studies, we think that the MALDI TOF-MS method has made progress and may replace PCR in the future as a fast, reliable, accurate and cost-effective method.

Page | 14

Keywords: Candida, Identification, Multiplex PCR, MALDI TOF-MS

Presentation ID / Sunum No= 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5294-8771

Page | 15

Mefenamik Asit Sıçan İzole Uterus Düz Kas Kontraktilitesini Azaltır

Asst. Prof. Dr. Zübeyde Ercan¹ , Assoc. Prof. Dr. Emine Kaçar²

¹Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Elazığ, Türkiye.

²Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Elazığ, Türkiye.

Özet

Giriş: Mefenamik asit, ağrı ve iltihabın tedavisinde yaygın olarak kullanılan nonsteroidal anti-inflamatuar bir ilaçtır. İlaç, hafif ila orta şiddette ağrı ve iltihaplı hastalıklar, genellikle diş ağrısı, ağrılı adet kanaması, kas veya eklem ağrıları ve doğum sonrası ağrıları olan hastalarda endikedir. Jinekolojik ağrılarda önemli ölçüde etkili olan bu ilacın uterus kasılma gevşeme mekanizması üzerindeki etkinliğini gösteren yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışma mefenamik asidin uterus kasılma gevşeme mekanizması üzerindeki etkilerini araştırmak amacıyla yapıldı. Materyal-Metot: Çalışmada Sprague- Dawley cinsi intakt diöstrus döneminde 7 adet dişi sıçan kullanıldı. Hayvanlardan 1.2 cm uzunlukta, 1 mm kalınlıkta ve 2 mm genişlikte alınan longitudinal miyometriyum kesitleri krebs solüsyonu içeren izole organ banyosuna asıldı. Regülasyon periyodunun ardından Mefenamik asit 300 µM dozda uygulandı. Uygulama öncesi ve sonrası eğri altında kalan alan (AUC), peak to peak (p-p) ve frekans değerleri % değişim olarak normalize edildi. Verilerin istatistiksel analizleri SPSS 22.0 programında Paired Sample T testi ile gerçekleştirildi. Bulgular: Mefenamik asit spontan uterus kontraksiyonlarının p-p, AUC ve frekans değerlerinde 300 µM dozda istatistiksel olarak anlamlı azalmaya neden oldu (P<0.001). Sonuç. Mefenamik asit uterus kontraksiyonları üzerinde inhibitör etkiye sahiptir. Klinikte, özellikle genç kadınlarda anormal uterus kontraksiyonlarından kaynaklanan menstrüel ağrılarda yaygın olarak kullanılan bu ilaç analjezik etkisini uterus kontraksiyonlarını inhibe ederek gösteriyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: Mefenamik Asit, Uterus, İnhibisyon, Sıçan

Mefenamic Acid Reduces the Contractility of Isolated Uterine Smooth Muscle of Rat

Abstract

Background: Mefenamic acid is a nonsteroidal anti-inflammatory drug widely used for the treatment of pain and inflammation. The drug is indicated in patients with mild to moderate pain and inflammatory diseases, usually toothache, painful menstruation, muscle or joint pains and postpartum pain. There are not enough studies showing the effectiveness of this drug, which is significantly effective in gynecological pains, on the uterine contraction and relaxation mechanism. This study was carried out to investigate the effects of mefenamic acid on the uterine contraction and relaxation

mechanism. Material-Method: In the study, 7 female intact Sprague-Dawley rats in the diestrus period were used. Longitudinal myometrium sections of 1.2 cm length, 1 mm thickness and 2 mm width from animals were suspended in an isolated organ bath containing crebs solution. After the regulation period, mefenamic acid was administered at a dose of 300 μ M. Before and after the application, the area under the curve (AUC), peak to peak (p-p) and frequency values were normalized as % change. Statistical analyzes of the data were performed with the Paired Sample T test in SPSS 22.0 program. Results: Mefenamic acid caused a statistically significant decrease in the p-p, AUC and frequency values of spontaneous uterine contractions at 300 μ M dose ($P < 0.001$). Conclusion: Mefenamic acid has an inhibitory effect on uterine contractions. This drug, which is widely used in the clinic for menstrual pain caused by abnormal uterine contractions, especially in young women, may show its analgesic effect by inhibiting uterine contractions.

Keywords: Mefenamic Acid, Uterus, Inhibition, Rat

Presentation ID / Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3331-6768

Page | 17

Mezenkimal Kök Hücre Kaynaklı Eksozomlardaki Mikrorna'ların Kanser Tedavisinde Potansiyel Kullanımı

Asst. Prof. Dr. Ayşegül Dalmızrak¹, Prof.Dr. Özlem Dalmızrak²

¹Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, 10145, Balıkesir, Türkiye

²Yakın Doğu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Lefkoşa, 99138, Mersin 10, Türkiye

*Corresponding author: Ayşegül Dalmızrak

Özet

Kanser dünya çapında başlıca ölüm nedenlerinden biri olmaya devam etmektedir. Her ne kadar cerrahi müdahale, kemoterapi, radyoterapi ve immünoterapi tedavinin temel bileşenlerini oluştursa da ortaya çıkan yan etkiler ya da tedaviye yanıt alınmaması sonucu yetersiz kalabilmektedirler. Bu sebeple tedavinin güvenilirliğini ve etkinliğini arttırmaya yönelik yeni seçenekler araştırılmaya devam edilmektedir. Güncel olarak araştırılan konulardan birisi miRNA yüklü mezenkimal kök hücre (MKH) kaynaklı eksozomların kanserde bozulan yolların düzeltilmesinde kullanılarak hedefe yönelik bir tedavi seçeneğinin oluşturulmasıdır. MKH'ler, çok yönlülükleri ve kendi kendilerini yenileme yetenekleri nedeniyle kanser tedavisi ve doku rejenerasyonu dahil olmak üzere çeşitli hastalıklar için ilgi çekici terapötik hedeflerdir. Eksozomlar ise ökaryotik hücreler tarafından üretilen ve hücreler arasında membran ve sitozolik proteinlerin, lipidlerin ve çeşitli RNA'ların transferi için taşıyıcı görevi gören ve bu özellikleri sebebiyle hücreler arası iletişimin önemli bir parçası olan hücre dışı veziküllerdir. Yapılan çalışmalar MKH kaynaklı eksozomların anjiyogenez, tümör gelişimi ve invazyonunda önemli bir rol oynadığını göstermiştir. Ancak, doğal MKH kökenli eksozomların tümörler üzerindeki yararlı veya zararlı etkileri halen belirsizdir. Bu noktada, miRNA'ların MKH'lere aktarılması miRNA yüklü eksozomların kanser hücrelerini hedeflemesine yönelik yeni bir yaklaşım geliştirilmiştir. Yapılan çalışmalar ilgilenilen kanser tipi, seçilen MKH alt tipleri, miRNA'ların MKH'lere aktarılış biçimleri ve kanser tipine göre tercih edilen miRNA ve hedef genler bakımından birbirinden farklılık göstermektedir. Genel yaklaşım öncelikle biyoinformatik çalışmalarda veya sağlıklı/hasta örneklerinde birbirini negatif olarak düzenleyen miRNA ve hedef genlerini tespit ve teyit etmek, ardından uygulama sonrasında in vitro ve in vivo koşullarda kanser hücrelerinin proliferasyon, apoptoz, migrasyon ve invazyon kapasitelerindeki değişimleri saptamaktır. Çalışmalar, MSC kaynaklı eksozomlar ile miRNA transferinin olumlu etkiler yarattığını göstermiştir. Ancak, bu tarz çalışmalar prelinik seviyede olup, etki mekanizması ile ilgili veriler halen yetersizdir. Dolayısıyla mekanizmaların ortaya konulması amacıyla çalışmaların devam etmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Mezenkimal Kök Hücre, Eksozom, Mirna

Potential Use of Micrnas in Mesenchymal Stem Cell-Derived Exosomes in Cancer Treatment

Abstract

Cancer remains one of the leading causes of death worldwide. Although surgical intervention, chemotherapy, radiotherapy and immunotherapy constitute the basic components of treatment, they may be insufficient as a result of side effects or failure to respond to treatment. Therefore, new strategies to increase the safety and effectiveness of treatment continue to be investigated. One of the topics currently being investigated is the utilization of miRNA-loaded mesenchymal stem cell (MSC)-derived exosomes to correct the pathways disrupted in cancer. MSCs are the therapeutic targets for variety of diseases, including cancer therapy and tissue regeneration, due to their versatility and self-renewal abilities. Exosomes are extracellular vesicles produced by eukaryotic cells that act as carriers for the transfer of membrane and cytosolic proteins, lipids and various RNAs between cells and are an important part of intercellular communication due to these properties. Studies have shown that MSC-derived exosomes play an important role in angiogenesis, tumor development and invasion. However, the beneficial or harmful effects of exosomes from natural MSCs on tumors are still unclear. At this point, a new approach has been developed for miRNA-loaded exosomes to target cancer cells by transferring miRNAs to MSCs. Studies differ from each other in terms of the cancer type of interest, selected MSC subtypes, the way miRNAs are transferred to MSCs, and the preferred miRNA and target genes according to cancer type. The general approach is to first detect and confirm miRNA and target genes that negatively regulate each other in bioinformatics studies or healthy/patient samples, and then detect changes in the proliferation, apoptosis, migration and invasion capacities of cancer cells in vitro and in vivo. Studies have shown that miRNA transfer with MSC-derived exosomes has promising effects in the fight against cancer. However, such studies are at the preclinical level and data on the mechanism of action are still insufficient. Therefore, studies should continue in order to reveal the mechanisms.

Keywords: Cancer, Mesenchymal Stem Cell, Exosomes, Mirna

Presentation ID / Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1198-5277

Page | 19

Mikrobiyoloji Alanında Web of Science Veri Tabanında İndekslenen Dergilerde Yayınlanan Türkiye Kaynaklı Çalışmalar: Bibliografik Bir Analiz

Dr. Sevgi Yılmaz Hancı¹

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Laboratuvarı*

Özet

Giriş: Çalışmamızın amacı Web of Science(WOS) veri tabanı kapsamında bulunan dergilerde Türkiye kaynaklı olan ve mikrobiyoloji alanında yer alan araştırmaları değerlendirmektir. Yöntem: “Web of Science” veri tabanında “ileri tarama” modunda “SU=Microbiology AND CU=Turkey OR WC=Microbiology AND CU=Turkey” arama anahtarı kullanılarak 27.01.2023 tarihinde tarama yapıldı ve belirlenen çalışmalar çeşitli özelliklerine göre analiz edildi (1, 2). **Bulgular:** Mikrobiyoloji alanında, taramanın yapıldığı tarihte WOS veri tabanında tüm Dünya çapında toplam 1.518.697, ülkemiz kaynaklı ise 17.038 çalışma olduğu belirlendi. Ülkemiz tüm çalışmalar içerisinde, %1.12’sine katkıda bulunmuş ve tüm ülkeler arasında 22. sırada yer almıştır. Ülkemiz kaynaklı çalışmaların %79,69’u hakemli makale, %10,85’i kongre sunumu, %4,26’sı derleme makale niteliğindedir. Çalışmaların %6,16’sı 2021, %6,04’ü 2020, %6,02’si 2012, %5,66’sı 2019, %5,39’u 2022 yılında yapılmıştır. Dergiler incelendiğinde ülkemizden en fazla yayının sırasıyla Mikrobiyoloji Bulteni(%6,61), Journal of Biotechnology(%4,22), African Journal of Biotechnology(%4,02) ve Klimik Journal(%4,02) dergilerinde yayınlandığı tespit edilmiştir. Çalışmaların %89,56’sının SCI-E, %7,44’ünün ESCI dizininde yer aldığı belirlenmiştir. Çalışmaların %8,71’i TÜBİTAK, %1’i İstanbul Üniversitesi, %1’i Avrupa komisyonu, %0,9’u Ege üniversitesi tarafından desteklenmiştir. Çalışmacıların yazışma adresleri değerlendirildiğinde, %8,25’i Hacettepe üniversitesi, %7,2’si Ege üniversitesi, %6,1’i İstanbul Üniversitesi, %4,1’i Gazi Üniversitesinde çalıştıklarını bildirmişlerdir. **Tartışma ve Sonuç:** Ülkemiz Mikrobiyoloji alanında WOS veri tabanında yer alan çalışmalar bakımından Dünya’da 22. sırada yer almaktadır. Mikrobiyoloji alanında ülkemiz kaynaklı çalışmaların en çok yayınlandığı dergiler Mikrobiyoloji Bulteni, Journal of Biotechnology, African Journal of Biotechnology ve Klimik Journal olarak sıralanmaktadır. Ülkemiz kaynaklı olan ve WOS dizininde yer alan dergilerde yayınlanan çalışmaların %10’undan fazlasının ülkemiz kaynaklı dergilerde yayınlanması dikkat çekicidir. Ülkemiz kaynaklı yayınların WOS dizininde daha yüksek oranda yer alabilmesi için, ülkemiz kaynaklı dergilerin daha yüksek oranda WOS dizinine girebilmeye çalışmalıdır. 1.Özbilgin M, ve ark. The Most Frequently Cited 100 Articles in Liver Transplantation Literature. Transplant Proc 2017;49(3):551-561. 2.Bayram B, ve ark. Bibliometric analysis of top 100 most-cited clinical studies on ultrasound in the Emergency Department. Am J Emerg Med. 2016;34(7):1210-6.

Anahtar Kelimeler: Mikrobiyoloji, Türkiye, bibliografik

Presentation ID / Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2804-5548

Page | 20

Pediyatrik Hastalarda Yüksek Eritrosit Sedimentasyon Hızının Nedenlerinin Araştırılması

Dr. Gamze Gök¹ , Assoc. Prof. Dr. Salim Neşelioğlu²

¹TC Sağlık Bakanlığı Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Eritrosit sedimentasyon hızı (ESH), plazmada asılı duran eritrositlerin antikoagülan içeren; dikey bir tüpe yerleştirildiklerinde oda sıcaklığında gösterdikleri çökme hızıdır. Bu hız milimetre/saat olarak tanımlanır. ESH en eski ve en sık kullanılan laboratuvar testlerindedir. Akut faz cevabının indirekt bir göstergesi olan ESH ölçümü basittir ve tıbbi laboratuvarlar için yüksek maliyet içermemektedir. Fibrinojen, α_2 , β ve γ globinler, rulo ve sfer oluşumu ESH'a etki eden faktörlerdendir. ESH; hastalıkların seyrini ve tedaviye cevabını izlemek için kullanılır. Enfeksiyonlar, kollajen vasküler hastalıklar, malignansiler, son dönem böbrek hastalıkları, gebelik, hipoalbuminemi durumlarda ESH yüksek bulunur. Çocuk yaş grubunda yapılan çalışmalarda 100 mm/saat'in üzerindeki ESH yüksekliğinin ciddi hastalık varlığı ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Çalışmamız hastalık ya da tanı profillerinin farklı olabileceği düşüncesi ile 18 yaş ve altı hastalarda ESH'yi 100 mm/saat'in üzerine çıkaran hastalıkları araştırmak için planlanmıştır. Retrospektif olan araştırmamız için hastanemiz etik kurulundan onay alınmıştır (No: E2-22-2780). Çalışmamıza Ankara Bilkent Şehir Hastanesi'ne 01.06.2022 ile 31.08.2022 tarihleri arasında başvuru yapmış, 18 yaş ve altında olan ve ESH 100 mm/saat'in üzerinde olan hastaların sonuçları dahil edilmiştir. Toplam hasta sayısı 33 olan çalışmamızda; ortalama yaş $11,3 \pm 4,9$ yıl olarak tespit edilmiştir. Çalışmadaki hastaların hastalık tanı dağılımları incelendiğinde birinci sırada onkolojik hastalıklar 10 (%30,3) yer alırken ikinci sırada immün yetmezlik 7 (%21,21) olduğu görülmüştür. ESH onkolojik hastalıklarda ve immün yetmezliklerde başvurulması gereken tetkiklerden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Tanı, Eritrosit Sedimentasyon Hızı, Klinik Kullanım

Presentation ID / Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8947-711X

Page | 21

Tıp Fakültesindeki Öğrencilerinde Takım Temelli Öğrenme ile Vaka Temelli İşbirlikçi Öğrenme Yöntemleri Arasındaki Süreç, Grup Dinamikleri, Modül Sonu Kazanımları Arasındaki Farklar

Assoc. Prof. Dr. Hasan Hüseyin Mutlu¹, Asst. Prof. Dr. Cem Malakcioğlu², Asst. Prof. Dr. Mustafa Çakır², Prof.Dr. Işıl Maral², Asst. Prof. Dr. Sinem Yıldız İnan¹

¹Marmara Üniversitesi

²İstanbul Medeniyet Üniversitesi

*Corresponding author: HASAN HÜSEYİN MUTLU

Özet

Giriş: Günümüzde, aktif öğrenme eğitsel uygulamada ve teoride büyük ilgi gören bir konu haline gelmiştir. Aktif öğrenme ortamlarında, öğrenmenin sorumluluğu öğrenci ve öğretim üyesi tarafından paylaşılır. Bu çalışmanın amacı, intörn hekimlerde iki aktif öğrenme metodu olan vaka temelli işbirlikçi öğrenme (VTİÖ) ile takım temelli öğrenme (TTÖ) yönelik yapılan uygulamalar arasında süreç, grup dinamikleri ve öğrenim kazanımları arasında bir farklılıkları belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. **Yöntem:** İstanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Stajında bir yıl boyunca eğitim alan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 169 öğrenci non-randomize olarak iki ayrı gruba ayrılmış. Bu iki gruba eğitim müfredatı TTÖ ve VTİÖ metotlarıyla eğitim tamamlanmıştır. Eğitim sonrasında iki gruba GÖSÖ (Güdülenme ve Öğrenme Stratejileri Ölçeği), otuz bir maddeden oluşan Güdülenme ve elli maddeden oluşan Öğrenme Stratejileri ölçeği uygulanmıştır. Eğitim sonrasında öğrencilerle odak grup çalışması yapılarak, iki eğitim yöntemi arasında süreç (Öğrenci ve öğretim üyelerinin ön hazırlıkları, öğrenme etkinlikleri, akademik başarıya etkisi), modül sonu kazanımlar (bilgi, beceri ve tutumları) arasında farklar araştırılmıştır. **Bulgular:** Çalışmamızda, vaka temelli işbirlikçi öğrenme ile takım temelli öğrenme uygulanan iki öğrenci grubuna uygulanan Güdülenme ve Öğrenme Stratejileri Ölçeğinin geçerlilik güvenliğine ait cronbach alfa katsayısı 0,87 olarak hesaplanmıştır. İki öğrenme metotunun Güdülenme ve Öğrenme Stratejileri Ölçeği sonuçları açısından anlamlı bir fark saptanmamıştır. (p>0.05) **Sonuç:** Vaka temelli işbirlikçi öğrenme ile takım temelli öğrenme uygulamaları farklılık gösterse de iki metotta aktif öğrenme metodu olarak bilinmektedir. Bu nedenle kullanılan ölçeğin ölçtüğü alt boyutlar bilişsel stratejiler, metabilşsel stratejiler ve kaynak yönetimi arasında fark bulunmaması beklenen bir sonuçtur.

Anahtar Kelimeler: Problem Temelli Öğrenme, Vaka Temelli İşbirlikçi Öğrenme, Aktif Öğrenme

Differences Between Team-Based Learning and Case-Based Collaborative Learning Methods, Group Dynamics, and End-Of-Module Outcomes in Medical Faculty Students

Abstract

Introduction: Today, active learning has become a subject of great interest in educational practice and theory. In active learning environments, the responsibility for learning is shared by the student and faculty member. The aim of this study was to determine the differences between the processes, group dynamics and learning outcomes between the two active learning methods, case-based collaborative learning (VPI) and team-based learning (TBL) practices in interns. Method: 169 students who were educated in Istanbul Medeniyet University Faculty of Medicine Public Health Internship for one year and agreed to participate in the study were divided into two non-randomized groups. The training curriculum for these two groups was completed with TTO and VTİÖ methods. After the training, GHQ (Motivation and Learning Strategies Scale), consisting of thirty-one items, and Learning Strategies scale consisting of fifty items were applied to two groups. After the training, a focus group study was conducted with the students, and the differences between the two training methods (preliminary preparations of students and faculty members, learning activities, their effect on academic achievement) and end-of-module achievements (knowledge, skills and attitudes) were investigated. Results: In our study, the cronbach alpha coefficient of the Motivation and Learning Strategies Scale, which was applied to two groups of students who applied case-based cooperative learning and team-based learning, was calculated as 0.87. No significant difference was found between two learning methods in terms of the Motivation and Learning Strategies Scale points ($p>0.05$) Conclusion: Although case-based collaborative learning and team-based learning practices differ, both methods are known as active learning methods. For this reason, the statistical similarity between the sub-dimensions cognitive strategies, metacognitive strategies and resource management strategies measured by the scale used is an expected result.

Keywords: Problem-Based Learning, Case-Based Collaborative Learning, Active Learning

Presentation ID / Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 23

Tıp Öğrencilerinin, Lisans Döneminde Bilimsel Araştırma Yapma Motivasyonları ve İlişkili Faktörler, Araştırma Yapma Yeterliği ve Epistemolojik İnançlar

Prof.Dr. Adalet Demir¹ , Dr. Sinem Yıldız İnancı¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi , Tıp Eğitimi Anabilim Dalı

*Corresponding author: adalet demir

Özet

Amaç: Tıp fakültelerinde kanıta dayalı tıbbi uygulamaların öncüllerinden biri bilimsel araştırma yapma yeterliğidir. Öğrencilerin araştırmaya yapmaya ilişkin tutumları, deneyimleri ve ilişkili faktörler hakkında az şey bilinmektedir. Marmara Üniversitesi Tıp Eğitimi Programında bu yeterliğe yönelik ilk üç yılı kapsayan dikey entegre bir program ve 5. sınıf içinde kanıta dayalı tıp programı yürütülmektedir. Burada amaç, tıp fakültesi öğrencilerinin araştırma yapma yeterliği ile ilişkili bireysel ve eğitim programıyla ilişkili değişkenleri ortaya koymaktır. Yöntem: 543 prelinik ve klinik dönem öğrencilerine araştırma deneyimleri ve motivasyonların içeren bir anketin yanı sıra Araştırma Yeterliği Ölçeği (AYÖ) ve Epistemolojik İnançlar Ölçeği (EİÖ) uygulanmıştır. Bulgular: Prelinik dönemdeki öğrenciler klinik dönemdekilere göre araştırma konusu belirlenirken kendi tercihlerinin de dikkate alınmasının ($p=.013$) ve Etik Kurul Onay sürecinin kolaylaştırmasının araştırmaya katılma isteğini artırdığını ($p=.004$) bildirmektedir. Zorunlu dersler haricinde gönüllü olarak bir bilimsel çalışmaya katıldığını bildirme oranı klinik dönem öğrencilerinde (%34.1, $n=60$) prelinik dönemdekilere göre (%14.1, $n=51$) daha yüksektir ($X^2(1)=28.75$, $p=.000$). Klinik dönem öğrencilerinin gerek gönüllü gerekse dersler kapsamında yaptıkları çalışmalarını bir kongrede sözlü olarak sunma ($X^2(1)=17.38$, $p=.000$), ulusal ($X^2(1)=15.58$, $p=.000$) veya uluslararası makale ($X^2(1)=6.35$, $p=.014$) haline getirme oranları klinik dönem öğrencilerinde prelinik dönem öğrencilerine göre daha yüksektir. Prelinik ve klinik dönem öğrencileri EİÖ boyutları açısından karşılaştırıldığında, uzmana güven boyutu ortalaması klinik dönem öğrencilerinde prelinik dönem öğrencilerine göre daha yüksek ($p=.003$), otoriteye güvenme alt boyutu ortalama puanının ise prelinik dönem öğrencilerinde klinik dönem öğrencilerine göre daha yüksek olduğu görülmüştür ($p=.033$). Tıp Fakültesi'ne başlarken bilimsel araştırma yapma niyetini olması ($p=.000$), kariyer yapmak üzere yurt dışında eğitim almayı planlama ($p=.000$) ve gelecekte akademik kariyer yapmayı planlama ($p=.000$) daha yüksek AYT puanı ile ilişkilidir. Sonuç: Mezuniyet öncesi Tıp eğitimi müfredat içindeki yürütülen iyi desteklenen zorunlu araştırma etkinlikleri gibi müfredat stratejilerinin, araştırmalar hakkında daha etkili öğrenmeye ve gelecekte araştırma alanında kariyer yapmayı teşvik etmeye yol açabileceğini göstermektedir

Anahtar Kelimeler: Tıp Eğitimi, Araştırma Yeterliği Ölçeği, Epistemolojik İnançlar Ölçeği

Motivation of Medical Students to Do Scientific Research and Related Factors, Competence in Self-Efficacy Scale and Epistemological Beliefs

Abstract

Aim: One of the antecedents of evidence-based medical practice in medical faculties is the competence to conduct scientific research. Little is known about students' attitudes, experiences, and associated factors in doing research. In Marmara University Medical Education Program, a vertically integrated program covering the first three years and an evidence-based medicine program are carried out for the 5th grade. The aim here is to reveal the individual and curriculum-related variables related to the research competence of medical school students. Method: A questionnaire including research experiences and motivations was administered to 543 preclinical and clinical term students, as well as Self-Efficacy Scale and the Epistemological Beliefs Scale (EBS). Results: Students in the preclinical period reported that taking their own preferences into account when determining the research topic compared to those in the clinical period ($p=.013$) and facilitating the Ethics Committee Approval process increased their willingness to participate in the research ($p=.004$). The rate of reporting that they voluntarily participated in a scientific study excluding compulsory courses is higher in clinical term students (34.1%, $n=60$) than in preclinical students (14.1%, $n=51$) ($X^2(1)=28.75$, $p=.000$). Presenting the studies of clinical semester students, both voluntarily and within the scope of courses, in a congress ($X^2(1)=17.38$, $p=.000$), national ($X^2(1)=15.58$, $p=.000$) or international article ($X^2(1)=6.35$, $p=.014$) conversion rates are higher in clinical term students than in preclinical students. When preclinical and clinical term students were compared in terms of Self-Efficacy Scale dimensions, it was seen that the mean of trust in the expert dimension was higher in the clinical term students than the preclinical term students ($p=.003$), and the mean score of the distrust in authority sub-dimension was higher in the preclinical term students than the clinical term students ($p=.003$). Having the intention to do scientific research at the beginning of the Faculty of Medicine ($p=.000$), planning to study abroad to pursue a career ($p=.000$), and planning to pursue an academic career in the future ($p=.000$) are associated with higher Self-Efficacy Scale scores. Conclusion: It shows that curriculum strategies, such as well-supported compulsory research activities conducted within the undergraduate medical education curriculum, can lead to more effective learning about research and encourage future research careers.

Keywords: Medical Education, Self-Efficacy Scale, Epistemological Beliefs Scale

Presentation ID / Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2864-6041

Page | 25

Yardımla Üreme Tekniklerinde Platelet Rich Plasma'nın Kullanımı

Dr. Kenan Demir¹

¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

İnfertilite ve subfertilite, uzun süreli cinsel ilişkiye rağmen gebe kalamamayı tanımlar. İnfertilite tedavisinde farklı metodlar izlenmekte ve infertilite nedenine göre tedavi yapılmakta ancak her zaman infertilitenin nedeni tespit edilememektedir. Yardımla üreme teknikleri (ART) infertilitede gebelik elde etme yöntemlerinden birisidir. Ancak yardımla üreme teknikleri de her zaman gebelik elde etmede başarıyla sonuçlanamamaktadır. Yardımla üreme tekniklerinin başarısını etkileyen çeşitli faktörler olup başarısını arttırmak için çeşitli ilaçlar ve metodlar denenmektedir. Platelet Rich Plasma (PRP) da yardımla üreme tekniklerinin başarısını etkilemek için kullanılan ajanlardan biri olarak yeni yeni kullanılmaya başlanmaktadır. Otolog şartlandırılmış plazma olarak da bilinen trombosit açısından zengin plazma (Platelet Rich Plasma, PRP), kırmızı kan hücrelerini uzaklaştırmak için santrifüjlenmiş tam kandan elde edilen trombosit açısından zengin bir plazma proteini konsantresidir. Platelet Rich Plasma otolog olması ve uygun maliyetiyle çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılmakta ve denenmektedir. Platelet Rich Plasma içerdiği IGF-1, büyüme hormonu, VEGF, EGF, TGF- β gibi faktörler ve hormonlarla dokular üzerinde rejenerasyon, inflamasyonun düzenlenmesi, yara iyileşmesi gibi etkiler göstermektedir. Klinik uygulamada kullanımının yanı sıra PRP, kemik, kırık, deri ve yumuşak doku onarımı bağlamında çeşitli doku mühendisliği uygulamalarında da kullanılmıştır. Bu etkileriyle Platelet Rich Plasma özellikle ince endometrium dokusu olan kadınlarda başarı vadetmektedir. Platelet Rich Plasma sadece endometrium dokusu üzerinde değil aynı zamanda overler üzerinde de denenmiş başarılı etkileri ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yardımla Üreme Teknikleri, İnfertilite, Platelet Rich Plasma, PRP

Use of Platelet Rich Plasma in Assisted Reproduction Techniques

Abstract

Infertility and subfertility describe the inability to conceive despite prolonged sexual intercourse. In the treatment of infertility, different methods are followed, and treatment is carried out according to the cause of infertility, but the cause of infertility cannot always be determined. Assisted reproductive techniques (ART) is one of the methods of achieving pregnancy in infertility. However, assisted reproductive techniques are not always successful in achieving pregnancy. There are various factors affecting the success of assisted reproductive techniques, and various drugs and methods are tried to increase their success. Platelet Rich Plasma (PRP) is also just beginning to be used as one of the

agents used to affect the success of assisted reproductive techniques. Platelet-rich plasma (Platelet Rich Plasma, PRP), also known as autologous conditioned plasma, is a platelet-rich plasma protein concentrate obtained from whole blood that has been centrifuged to remove red blood cells. Platelet Rich Plasma is used and tested in the treatment of various diseases with its affordable cost and autologous nature. Platelet Rich Plasma shows effects such as regeneration, regulation of inflammation, wound healing on tissues with factors and hormones such as IGF-1, growth hormone, VEGF, EGF, TGF- β it contains. In addition to its use in clinical practice, PRP has also been used in various tissue engineering applications in the context of bone, cartilage, skin and soft tissue repair. With these effects, Platelet Rich Plasma promises success especially in women with thin endometrium tissue. Platelet Rich Plasma has been proven to have successful effects not only on the endometrial tissue, but also on the ovaries.

Keywords: Assisted Reproduction Techniques, Infertility, Platelet Rich Plasma, PRP

Presentation ID / Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0371-4565

Page | 27

Kanal Tedavisi Görmüş Üst 1. Molar Dişin Lityum Disilikat Cam Seramik ile Restorasyonu: - 14 Ay Takipli Vaka Raporu

Researcher Ayşenur Çelik¹, Dr. Sinem Akgül¹, Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunda, lityum disilikat cam seramik ile hazırlanan bir restorasyonla restore edilmiş kanal tedavisi görmüş üst birinci molar dişin 14 ay süresince klinik performansını sunmak amaçlanmıştır. **Yöntem:** 18 yaşında kadın hasta sol üst birinci molar dişin restorasyonu talebi ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda, hastanın 26 numaralı dişinde geçici bir restorasyon olduğu tespit edilmiştir. Dişte direkt teknik ile ideal mesial-distal ve okluzal kontakt noktalarının sağlanamayacağı öngörülmüş, hasta ile tedavi seçenekleri konuşulduktan sonra 26 numaralı dişin indirekt teknik ile restorasyonunun yapılmasına karar verilmiştir. Geçici olarak yerleştirilen rezin cam iyonomer siman (Nova Resin, Imicryl, Türkiye) uzaklaştırılmış ve diş Filtek Z250 mikrohibrit rezin kompozit (3M ESPE, St. Paul, USA, renk A2) ile restore edilmiştir. Takiben, prepare edilen dişin dijital ölçüsü CEREC Omnicam (Dentsply-Sirona, Bensheim, Almanya) kullanılarak alınmıştır. Cihazın “biogeneric individual tasarım” modunda lityum disilikat cam seramiğin (IPS e.max CAD, Ivoclar Vivadent, Schann, Liechtenstein) A2 rengine bloğu kullanılarak restorasyon hazırlanmıştır. Restorasyonun uyumu klinik olarak kontrol edildikten sonra, self adeziv rezin siman (RelyX, 3M ESPE, Germany) kullanılarak simante edilmiştir. Hasta 14 ay süresince takibe alınmıştır. **Sonuç:** 14 aylık takip sonucunda, restorasyonun fonksiyon ve estetik açıdan yeterli olduğu görülmüştür. Bu nedenle, CAD/CAM ile üretilen lityum disilikat cam seramik restorasyonların geleneksel ölçü tekniği ile yapılan restorasyonlara alternatif bir tedavi yöntemi olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, Lityum Disilikat Cam Seramik, Overlay, Rezin Siman

Lithium Disilicate Glass Ceramic Restoration of the Root Canal-Treated Upper 1st Molar - Case Report and 14-Month Follow-Up

Abstract

Aim: In this case report, it was aimed to present the clinical performance of the maxillary first molar tooth, which was restored with a lithium disilicate glass-ceramic restoration, over a period of 14 months. **Method:** An 18-year-old female patient applied to our clinic with a request for restoration of the left upper first molar tooth. As a result of the clinical examination, it was determined that there was a temporary restoration in the patient's tooth 26. It was foreseen that the ideal mesial distal and

occlusal contact points would not be achieved with the direct technique in the tooth, and after the treatment options were discussed with the patient, it was decided to restore tooth number 26 with the indirect technique. After the temporary resin glass ionomer restoration (Nova Resin, Imicryl , Turkey) material was removed, the tooth was restored with Filtek z250 microhybrid resin composite (3M ESPE, St. Paul, USA, color A2). Subsequently, the digital impression of the prepared tooth was taken using CEREC Omnicam (Dentsply-Sirona, Bensheim, Germany). Restoration was prepared using the A2 color block of lithium disilicate glass ceramic (IPS e.max CAD, IvoclarVivadent, Schann, Liechtenstein) in the “biogeneric individual design” mode of the device. After the compliance of the restoration was clinically checked, it was cemented using self-adhesive resin cement (RelyX, 3M ESPE, Germany). The patient was followed up for 14 months. Conclusion: As a result of the 14-month follow-up, it was seen that the restoration was sufficient in terms of function and aesthetics. Therefore, it can be said that lithium disilicate glass ceramic restorations produced with CAD/CAM are an alternative treatment method to restorations made with traditional impression technique

Keywords: CAD/CAM, Lithium Disilicate Glass Ceramic, Overlay, Resin Cement

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6537-9902

Page | 29

Ağız Yıkama Solüsyonları ve Diş Macunlarında Bulunan Klorheksidin'in Periodontal Hastalıklar Üzerindeki Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Başak Karasu¹

¹Çankırı Karatekin Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji, Çankırı, Türkiye

Özet

Kimyasal plak kontrolünde altın standart olarak kabul edilen klorheksidin, plak, gingivitis ve periodontitis üzerine etkileri en çok incelenen ürün olduğu görülmektedir. Gram pozitif ve negatif bakterilerin yanı sıra virüsler üzerine etkisi olan geniş spektrumlu bir antiseptik olan klorheksidin diş macunu, ağız yıkama solüsyonları, jel ve sprey formlarında kullanılmaktadır. Klinik parametreler üzerinde anlamlı düzeyde olumlu etkiler gösterdiği yapılan çalışmalarda kanıtlanmıştır. Uzun dönem kullanımında ortaya çıkan yan etkiler göz önüne alınarak , mekanik plak kontrolünün yanında ek olarak kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klorheksidin, Gingivitis, Periodontal Hastalık

Effectiveness of Chlorhexidine in Mouthwashes and Toothpastes On Periodontal Diseases

Abstract

The most studied product for its effects on plaque management and preventing gingivitis and periodontitis appears to be chlorhexidine, which is recognized as the gold standard in chemical plaque control. In toothpaste, mouthwashes, gel and spray forms, chlorhexidine, a broad-spectrum antiseptic that affects both gram positive and gram negative bacteria as well as viruses, is used. Studies have demonstrated that it significantly improves clinical parameters. It is advised to use it as an adjunct to mechanical plaque control due to long-term side effects. Despite its long-term effects, chlorhexidine has been shown to be effective in managing plaque accumulation, gingivitis and periodontitis.

Keywords: Chlorhexidine, Gingivitis, Periodontal Diseases

Presentation ID / Sunum No= 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7577-5036

Page | 30

Apikal Bölgesinde Rezorpsiyon Defekti Bulunan Sağ Üst Birinci Molar Dişin Yeniden Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu

Dr. Merve Işık¹, Assoc. Prof. Dr. Zeliha Uğur Aydın²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

AMAÇ: Bu vaka sunumunun amacı periapikal lezyonu ve palatinal kökünün apikal bölgesinde rezorpsiyonu bulunan semptomatik 16 numaralı dişin yeniden endodontik tedavisini sunmaktır. **VAKA SUNUMU:** 23 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta 16 numaralı dişinde yaşadığı ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnez sonucunda ilgili dişe 1 yıl önce kliniğimizde endodontik tedavi uygulandığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede palatinal kasp perküsyon uygulandığında şiddetli ağrı meydana geldiği tespit edildi. Radyografik muayene sonucu palatinal kök çevresinde periapikal radyolusensi olduğu izlendi. Rubber dam izolasyonu altında mevcut restorasyon ve kök kanal dolgusu uzaklaştırıldıktan sonra elektronik apeks bulucu (Woodpecker DTE, Guangxi, Çin) ile kök kanal boyu tespit edilip #15 K el eğesi ile apikal açıklık kontrol edildi. Bu sırada MB2'ye ait kök kanalı girişi de tespit edildi. Kemomekanik preparasyon Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) döner eğe sistemi kullanılarak X3 eğesi ile tamamlandı. Her eğe değişiminde %5 NaOCl (Wizard, Rehber Kimya, İstanbul, Türkiye) ile irrigasyon yapıldı. Kontrol amacı ile röntgen alındığında palatinal kökün apikal bölgesinde bir rezorpsiyon defektinin olduğu ve bu alana rezidüel kök kanal dolgusu artıklarının toplandığı tespit edildi. Kök kanal duvarlarındaki kök kanal dolgusu artıklarının uzaklaştırılması için XP-Endo Shaper eğesi (FKG Dentaire SA, La Chaux-de-Fonds, Switzerland) ile preparasyon yapıldı ve kanal içi medikament olarak kalsiyum hidroksit (CaOH) uygulandı. İki hafta sonraki randevuda kanal içi CaOH'nin uzaklaştırılması için XP-Endo Shaper (FKG Dentaire) ve NaOCl (Wizard) ile kemomekanik preparasyon yapıldı. Ana konlu radyografi alınarak çalışma boyları doğrulandı. Final irrigasyonu sırasıyla; %5,25 NaOCl (Wizard), %17 EDTA (Werax, İzmir, Türkiye) ve CHX (ProChex, Promida Co., Türkiye) ile yapıldı. Kök kanallarının paper pointler ile kurulanmasının ardından kök kanal dolgusu palatinal kanalda devamlı ısı ile kompaksiyon, diğer kanallarda soğuk lateral kompaksiyon tekniği uygulanarak tamamlandı. Aynı seans direkt kompozit restorasyon uygulanarak tedavi tamamlandı. **SONUÇ:** Endodontik tedavinin tamamlanmasından 8 ay sonra yapılan klinik ve radyografik muayene sonucunda periradiküler lezyonun tamamen iyileştiği ve ilgili dişin asemptomatik olarak fonksiyonda olduğu görüldü. Birincil endodontik tedavisi başarısız olan dişlerde herhangi bir cerrahi işlem gereksinimi olmadan yalnızca yeniden endodontik tedavi ile iyileşme elde edilebilmektedir. Bu nedenle ilk tercih edilmesi gereken tedavi seçeneği cerrahi olmayan yeniden endodontik tedavi olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Endodontik Yeniden Tedavi, Rezorpsiyon Defekti, Periapikal Lezyon

Re-Endodontic Treatment of Upper Right First Molar Tooth With Resorption Defect in the Apical Region: Case Report

Abstract

AIM: The aim of this case report is to present the re-endodontic treatment of symptomatic tooth 16 with periapical lesion and resorption defect in the apical region of its palatal root. CASE REPORT: A 23-year-old, systemically healthy female patient applied to our clinic with the complaint of pain in her tooth #16. As a result of the anamnesis taken from the patient, it was learned that endodontic treatment was applied to the related tooth 1 year ago in our clinic. In the clinical examination, it was determined that severe pain occurred when percussion was applied to the palatal cusp. Radiographic examination revealed periapical radiolucency around the palatal root. After the previous restoration and root canal filling were removed under rubber dam isolation, the root canal length was determined with an electronic apex finder (Woodpecker DTE, Guangxi, China) and the apical patency was checked with a #15 K hand file. Meanwhile, root canal entry of MB2 was also detected. Chemomechanical preparation was completed with the X3 file using the Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) rotary file system. Irrigation was performed with 5% NaOCl (Wizard, Guide Chemistry, Istanbul, Turkey) at each file change. When x-rays were taken for control purposes, it was determined that there was a resorption defect in the apical region of the palatal root and residual root canal filling residues were collected in this area. In order to remove root canal filling residues from the root canal walls, preparation was made with the XP-Endo Shaper file (FKG Dentaire SA, La Chaux-de-Fonds, Switzerland) and calcium hydroxide (CaOH) was applied as an intracanal medicament. In the second visit, chemomechanical preparation was performed with XP-Endo Shaper (FKG Dentaire) and NaOCl (Wizard) to remove intracanal CaOH. Working length was confirmed by taking main cone radiography. Final irrigation respectively; It was done with 5.25% NaOCl (Wizard), 17% EDTA (Werax, İzmir, Turkey) and CHX (ProChex, Promida Co., Turkey). After the root canals were dried with paper points, the root canal filling was completed by applying continuous wave compaction in the palatal canal and cold lateral compaction in the other canals. The treatment was completed by applying direct composite restoration in the same visit. RESULT: As a result of the clinical and radiographic examination performed 8 months after the completion of the endodontic treatment, it was observed that the periradicular lesion was completely healed and the related tooth was asymptotically functioning. Teeth that fail primary endodontic treatment can only be healed with re-endodontic treatment without the need for any surgical procedure. Therefore, the first preferred treatment option should be non-surgical re-endodontic treatment.

Keywords: Re-Endodontic Treatment, Resorption Defect, Periodical Lesion

Presentation ID / Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7233-1077

Page | 32

Bazı Geleneksel İçeceklerin Rezin Nano Seramik Materyalinin Renk Stabilitesi Üzerindeki Etkisi

Ra. Elif Nur Köroğlu¹, Asst. Prof. Dr. Şükriye Ece Geduk¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, toplumumuzda sıkça tüketilen geleneksel Türk içeceklerinin CAD/CAM rezin nano seramik blok materyali üzerindeki renk değişimine etkisini incelemektir. **Gereç Ve Yöntem:** Çalışmada rezin nanoseramik grubu CAD/CAM bloklar (Cerasmart 270, GC Corporation, Tokyo, Japonya) hassas kesme cihazı ile su soğutması altında 2x10x12 mm³ boyutlarında kesildi (n=20). Örnekler, rastgele 4 gruba ayrıldı (n=5). Tüm gruplardaki örneklerin başlangıç CIE L*, a*, b* değerleri, gri arka plan üzerinde klinik spektrofotometre (VITA Easyshade Advance 4.0, Vita Zahnfabrik, Almanya) ile ölçüldü. İlk ölçümlerin ardından hazırlanan örnekler üç farklı içeceğe (şalgam suyu, çay ve Türk kahvesi) ve distile suya konuldu. 24 saat, 72 saat ve 1 hafta sonunda her bir örneğin renk parametreleri, aynı arka plan üzerinde spektrofotometre ile tekrar ölçülerek kaydedildi. Örneklerin renk değişim değerleri (ΔE^*) hesaplandı. İstatistiksel veriler tek yönlü varyans analizi (one-way ANOVA) ve Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi kullanılarak %95 güven aralığında analiz edildi (p=0,05). **Bulgular:** 1 hafta sonra örneklerde en çok renk değişimi çayda izlenirken diğer solüsyonlarda oluşan renk değişim değerleri, klinik olarak kabul edilemez eşik değerini aşmamıştır. ΔE^* değerleri 24 saat, 72 saat ile 7. gün arasında alınan ölçümlerde tüm gruplar için istatistiksel olarak anlamlı bir fark göstermiştir. Tüm zaman aralıklarında en çok renk değişimi çayda, en az renklenme distile suda görülmüştür. Test edilen tüm içecekler için numunelerde oluşan renk değişimleri; su < şalgam < Türk kahvesi < çay şeklinde sıralanmıştır. **Sonuç:** Kullanılan nano seramik blok materyalinde oluşan renklenme içeceğin tipi ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, Rezin Nano Seramik Blok, Renk Değişimi, Geleneksel Türk İçecekleri

Presentation ID / Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4302-6561

Page | 33

Bir Diş Hekimliği Fakültesinde Yardımcı Sağlık Çalışanlarının Dental Avulsiyon Hakkındaki Bilgi Seviyesinin Araştırılması

Asst. Prof. Dr. Ebru Akleyin¹ , Asst. Prof. Dr. Merve Yeniçeri Özata²

¹Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye.

²Dicle Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Diyarbakır, Türkiye.

Özet

Amaç: Dental avulsiyon, yani dişin soketinden tamamen çıkması acil müdahale gerektiren bir yaralanmadır. Bu çalışmanın amacı, bu yaralanmalarda ilk acil müdahale ile karşılaşabilecek bir diş hekimliği fakültesi yardımcı sağlık çalışanlarının avulsiyon hakkındaki bilgi düzeyinin araştırılmasıdır. Materyal ve Method: Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde, 54 yardımcı sağlık çalışanına yüz yüze görüşme tekniği ile araştırmacı tarafından oluşturulmuş 14 soruluk “Avulsiyon Anketi” uygulandı. Bu çalışmada tanımlayıcı istatistik olarak frekans (n) ve yüzde (%) değerleri verildi. Nominal değişkenlerin grupları arasındaki ilişkiler incelenirken ki-kare analizi uygulandı. Çalışma için gerekli etik kurul kararı alınmıştır. Bulgular: Katılımcıların %48.1’i ağız ve diş sağlığı teknisyeni, %22.2’si hemşire, %11.1’i X- Ray teknisyeni ve %18.5’i tıbbi sekreterdi. Avulsiyon yaralanmalarının acil bir durum oluşturduğunu düşünenler anlamlı derecede daha fazlaydı ($p<0.05$). Yaralamalar konusunda %48 sağlıkçı bilgi sahibi olup, bu bilgileri diş hekimlerinden edinmişlerdi. Tıbbi sekreterler, dental travma hakkında daha önce hiç bilgilendirilmemişlerdi ($p<0.05$). Avulse dişin olay yerinde yerleştirme konusunda bilgi düzeyi düşüktü ($p>0.05$). Ancak daimi diş avulsiyonunda hemen bir sağlık kuruluşuna özellikle diş hekimliği hastanelerine başvurulması gerektiğini konusunda tüm sağlıkçılar bilinçliydi. Röntgen teknisyeni ve tıbbi sekreterler avulse dişin hastaneye taşınırken ideal saklama ortamı olarak kuru ortamı, hemşire ve diş yardımcıları sütü tercih etmiştir. Sonuç: Bu çalışmada, özellikle bir diş hekimliği fakültesinde ebeveynler ile ilk anda karşılaşabilecek veya yakınları tarafından görüşüne başvurulabilecek olan tüm yardımcı sağlık personelinin dental avulsiyon hakkında temel bilgilerinin yeterli olmadığını belirlemiştir. Dental travma yönetimi için düzenli eğitim programları diş hekimi yardımcılarının avulsiyon yaralanmalarını yönetme konusundaki bilgi düzeylerini arttıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Dental Avulsiyon, Diş Hekimliği, Yardımcı Sağlık Personeli, Anket

Investigation of Knowledge Level of Assistant Health Workers On Dental Avulsion in a Faculty of Dentistry

Abstract

Aim: Dental avulsion, that is, the complete removal of the tooth from its socket, is an injury that requires immediate attention. The aim of this study is to investigate the level of knowledge about avulsion of assistant health workers of a faculty of dentistry who may encounter the first emergency response in these injuries. Materials and Methods: In Dicle University Faculty of Dentistry, the "Avulsion Questionnaire" consisting of 14 questions, created by the researcher, was applied to 54 assistant health workers using face-to-face interview technique. In this study, frequency (n) and percentage (%) values were given as descriptive statistics. Chi-square analysis was applied when examining the relationships between groups of nominal variables. The necessary ethics committee decision was taken for the study. Results: 48.1% of the participants were oral and dental health technician, 22.2% nurse, 11.1% X- Ray technician and 18.5% medical secretary. Those who thought that avulsion injuries constituted an emergency were significantly higher ($p < 0.05$). 48% of the health professionals had information about injuries and they obtained this information from dentists. Medical secretaries had never been informed about dental trauma ($p < 0.05$). However, all healthcare professionals were conscious of the need to immediately apply to a health institution, especially dentistry hospitals, in case of permanent tooth avulsion. X-Ray technicians and medical secretaries preferred the dry environment, nurses and dental assistants milk as the ideal storage environment while the avulsed tooth was transported to the hospital. Conclusion: In this study, it was determined that the basic knowledge about dental avulsion is not sufficient for all assistant health personnel who may meet with parents at the first moment or be consulted by their relatives, especially in a dentistry faculty. Regular training programs for dental trauma management will increase the knowledge of dental assistants in managing avulsion injuries.

Page | 34

Keywords: Dental Avulsion, Dentistry, Associate Health Workers, Survey

Presentation ID / Sunum No= 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 35

Çay Ağacı Yağı'nın Periodontal Durum ve Hastalıkları Üzerine Etkisi: Derleme

Dr. Melis Yılmaz¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

**Corresponding author: Melis Yılmaz*

Özet

Amaç: Çay ağacı yağı, dünyadaki birçok insan için ucuz ve erişilebilir bir yağdır. Melaleuca alternifolia bitkisinin yapraklarının damıtılmasıyla elde edildiği bilinmektedir. Çay ağacı yağının, mantarların yanı sıra çok sayıda gram pozitif ve gram negatif bakteriye karşı etkili olduğu gösterilmiştir. Antimikrobiyal, antiinflamatuvar, antifungal ve antioksidan özelliklere sahip olması nedeni ile çay ağacı yağı periodontal sağlık ve hastalık açısından merak uyandırıcı bir konu olarak görülmektedir. Bu nedenle, bu derlemenin amacı bilimsel literatürü çay ağacı yağının periodontal durum ve tedavisi üzerindeki rolü açısından sistematik olarak değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Bu derlemeye 1971 ile 2021 (50 yıl) yılları arasında İngilizce olarak yayınlanan tam metnine erişilebilen, klinik araştırmalar, vaka raporları ile derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, sistematik derleme ve meta-analiz raporları incelemeye dahil edilmemiştir. Arama yapılan ana veri tabanları PubMed, EMBASE ve Web of Science'tır. Makaleler için arama anahtar sözcükleri, başlıkta veya özetinde yer alan çay ağacı yağı, periodontal sağlık, oral sağlık ve periodontal hastalık terimleridir. Tam metin taraması ve incelemeleri için alınan çalışmaların referans listeleri potansiyel olarak uygun çalışmalar için el ile ayrıca araştırılmıştır. **Bulgular:** Çay ağacı yağı ve periodontal sağlık/periodontal hastalık arasındaki ilişkiyi değerlendiren 16 makale içinden toplam 7 (klinik çalışma: 6, derleme: 1) makale seçilmiştir. Dahil edilen makaleler değerlendirildiğinde özellikle klinik çalışma makalelerinin sayılarının son 5 yılda artış gösterdiği gözlenmiştir. **Sonuç:** İncelenen makalelerin sınırları dahilinde; bulgular çay ağacı yağının periodontal dokular üzerinde olumlu bir etkisinin olduğunu göstermektedir ve periodontal hastalığın tedavisine katkısının olduğu düşüncesini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Çay Ağacı Yağı, Periodontal Sağlık, Periodontal Hastalık, Oral Sağlık

Presentation ID / Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8447-1111

Page | 36

Daimi Dişlenme Döneminde Nadiren Rastlanan Bir Biçim Anomalisi: Bolk Tüberkülü

Ra. Gözde Ülker¹ , Asst. Prof. Dr. Özgür Doğan¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

*Corresponding author: GÖZDE ÜLKER

Özet

Olgu Tanımlanması: Bolk tüberkülü, daimi üst ikinci ve üçüncü büyük azıların vestibüler yüzünde bir çıkıntı halinde nadiren görülen, diş kronunu ilgilendiren parsiyel bir biçim anomalisidir. Üst süt azılarının vestibüler yüzünde buna tekabül eden “Tuberculum Molare” vardır. Bu tüberküllerin aşırı gelişmesi “Paramolar” diye isimlendirilen sürnümerer bir dişin gelişimine neden olabilir. Bu olguda “Bolk Tüberkülü” bulunan 13 yaşındaki bir kız hastanın oral bulguları ve tedavisinin sunulması amaçlanmıştır. Bulgular: Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı’na Kasım 2022 tarihinde 13 yaşında kız hasta şiddetli eklem ağrısı ve arka dişindeki çıkıntıdan duyduğu rahatsızlık nedeniyle dental muayene için başvuru yapmıştır. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığa rastlanmamıştır. Ayrıca hastanın düzenli kullandığı bir ilaç ya da alerjisi tespit edilmemiştir. Yapılan intra-oral muayenede hastanın ağız içinde oral hijyen eksikliği nedeniyle plak birikimi, mine-dentin çürükleri ve 27 numaralı dişinde “Bolk Tüberkülü” saptanmıştır. Hastadan alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografide tüberkülün pulpa ile ilişkili olduğu saptanmıştır. Hastanın 27 numaralı dişine tip 1 Koruyucu Rezin Restorasyon uygulanmıştır. Hasta Ağız, diş ve çene cerrahisi bölümüne konsülte edilmiş ve yumuşak bir gece plağı uygulanmıştır. Oral hijyen eğitimi verilerek, temporomandibular eklemi için gerekli uyarılarda bulunuldu. Yapılan tedaviler sonucu hastanın ekstra tüberkülden rahatsızlığı geçmiş ve eklem ağrısının da önemli ölçüde azaldığı tespit edilmiştir. Sonuç: Bolk Tüberkülü, daimi dişlenmede oldukça nadir görülen bir biçim anomalisidir. Tüberkülün pulpa ilişkili olup olmadığının tespitinde üç boyutlu görüntüleme teknikleri önem arz etmektedir. Aynı zamanda dişteki çürüğün hangi dokuları ilgilendirdiği de doğru tedavi seçeneğini bulmada yardımcı olacaktır. Bu gibi nadir görülen biçim anomalileri diş hekimlerinde farkındalık oluşturmali ve dikkatli intra-oral muayenenin önemini tekrar hatırlatmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Biçim Anomalisi, Bolk Tüberkülü, Ekstra Tüberkül, Gece Plağı, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi

A Rare Shaped Anomaly in the Permanent Dental Period: Bolk's Tubercle

Abstract

Case Description: Bolk's tubercle is a partial shape anomaly involving the dental crown, which is rarely seen as a protrusion on the vestibular surface of the permanent upper second and third molars. There is a corresponding "Tuberculum Molare" on the vestibular aspect of the upper molars. Excessive development of these tubercles can cause the development of a supernumerary tooth called "Paramolar". In this case, it was aimed to present the oral findings and treatment of a 13-year-old female patient with "Bolk's Tubercle". Results: In November 2022, a 13-year-old female patient applied to Afyonkarahisar Health Sciences University, Department of Pediatric Dentistry for a dental examination due to severe joint pain and discomfort from the protrusion of her posterior tooth. No systemic disease was found in the anamnesis taken from the patient. In addition, no drug or allergy that the patient used regularly was detected. In the intra-oral examination, plaque accumulation, enamel-dentin caries and "Bolk's Tubercle" in tooth 27 were detected due to lack of oral hygiene in the patient's mouth. Cone-beam computed tomography taken from the patient revealed that the tubercle was associated with the pulp. Type 1 Protective Resin Restoration was applied to the patient's 27th tooth. The patient was consulted to the department of oral and maxillofacial surgery and a soft night plate was applied. Oral hygiene training was given and necessary warnings were given for the temporomandibular joint. As a result of the treatments, the patient's discomfort from the extra tubercle was relieved and it was determined that the joint pain decreased significantly. Conclusion: Bolk's tubercle is a very rare shape anomaly in the permanent dentition. Three-dimensional imaging techniques are important in determining whether the tubercle is associated with the pulp. At the same time, it will help to find the right treatment option which tissues are associated with the caries in the tooth. Such rare shape anomalies should raise awareness among dentists and remind them of the importance of careful intraoral examination.

Keywords: Shape Anomaly, Bolk's Tubercle, Extra Cusp, Night Plaque, Cone-Beam Computed Tomography

Presentation ID / Sunum No= 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9496-3032

Page | 38

Dental Ünit Su Hattındaki Mikrobiyolojik Kontaminasyonun Tespitinde Dipslide Tekniğinin Değerlendirilmesi: Bir Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Pelin Özmen¹, Asst. Prof. Dr. Hilal Erdoğan², Ra. Aslıhan Güngördü³, Prof.Dr. Bülent Pişkin⁴, Prof.Dr. Funda Kont Çobankara⁵, Asst. Prof. Dr. Serdar Sütçü⁶

¹Neşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Temel Tıp Bilimleri Tıbbi Mikrobiyoloji ABD

²Neşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti Anabilim Dalı

³Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

⁴Kapadokya Üniversitesi Diş Hekimliği Fak. Protetik Diş Tedavisi ABD

⁵Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fak. Endodonti ABD.

⁶Kapadokya Üniversitesi Diş Hekimliği Fak. Periodontoloji ABD

Özet

Amaç: Dental tedavi sürecinde diş ünitlerinin su sistemleri kaynaklı kontaminasyonun engellenmesi enfeksiyon kontrolü açısından oldukça önemlidir. Bu çalışmanın amacı, su sistemlerinde mikrobiyal kontaminasyonun belirlenmesinde pratik ve alternatif bir yöntem olarak dipslide tekniğinin geleneksel mikrobiyolojik teknikle karşılaştırılmasıdır. Metodoloji: 200 ppm klorindioksit solüsyonu 10 yıl üstü kullanımı bulunan diş ünitesinin su sistemine uygulandı ve altı farklı zamanda (0.,1.,5.,10.,20. ve 30. dk.) her seferinde 50 ml su örnekleri alındı. Çalışma self-kontrollü olarak planlandı (0.dakika). İçerisinde HPC Agar (Heterotrofik Plate Count Agar) bulunduran aparatlara (Dip Slides®, İngiltere) 18 ml su örneği alındı ve hücre sayımının yapılacağı plate 30 saniye suya maruz bırakıldı. Daha sonra su örneği uzaklaştırıldı ve inkübatör gerektirmeyen bu kit, oda sıcaklığında (25°C 'de) 72 saat bekletildi. Süre sonunda sayma kamerası üzerinde oluşan koloniler sayılarak total bakteri miktarı belirlendi. Geleneksel teknikte ise su örnekleri genel üretim besiyerine yayma ekim metoduyla ekildi ve 37°C 'de 24-48 saat inkübe edildi. Üreme sonrası her bir koloni sayıldı. Dipslide tekniği ve geleneksel yüzeye yayma tekniği ile belirlenen total koloni sayıları karşılaştırıldı. Bulgular: dipslide tekniği ile klasik yayma teknikleri karşılaştırıldığında; dipslide tekniğinin dezenfektan uygulamasına daha çok maruz kalınan sürelerde dahi bakteri üremesini saptayabildiği ve daha duyarlı olduğu izlendi. 0. zamanda dipslide tekniğinde koloni miktarı 1,87x10⁴ iken klasik teknikte bu miktarın 2x10⁴ olduğu gözlemlendi. 1. Dakikada koloni miktarının dipslide tekniğinde 1,54x10⁴, geleneksel teknikte ise 1,2x10⁴ olarak hesaplandı. 5. Dakika dipslide tekniği için koloni miktarı 3,4x10³ olarak gözlenirken geleneksel teknikte koloni oluşumu izlenmedi. Her iki teknikte de 10. dakikadan sonra koloni oluşumu gözlenmedi. Sonuç: Mevcut araştırma sonuçları göz önüne alındığında; hızlı koloni sayımına olanak sağlaması, laboratuvar ortamı gerektirmemesi ve kolay uygulanabilir duyarlı bir yöntem olması gibi avantajları nedeniyle dipslide tekniği diş üniti kaynaklı kontaminasyonun tespitinde önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Klorindioksit; Diş Ünit Su Sistemi; Mikrobiyoloji, Kontaminasyon, Dipslide Tekniği.

Evaluation of the Dipslide Technique in the Detection of Microbiological Contamination in the Dental Unit Waterline: A Pilot Study

Abstract

Objective: This study aims to compare dipslide technique (DT) with traditional microbiological technique (TT) as practical and alternative method for determining microbial contamination in water systems. **Methodology:** 200 ppm chlorinedioxide solution was applied to the water system of the dental unit with more than 10 years of use, and 50 ml water samples were taken at six times . The study was planned as self-controlled. A sample of 18 ml of water was taken from the apparatus (Dip Slides®, UK) containing Heterotrophic Plate Count Agar and the plate on which the cell count would be made was exposed to water for 30 seconds. Water sample was removed this kit, which did not require an incubator, was kept at room temperature for 72 hours. The total amount of bacteria was determined by counting the colonies formed in the counting chamber. In TT, water samples were inoculated on general medium by sowing method and incubated at 37°C for 48 hours. After inoculation, total colony counts determined by the DT and TT were compared. **Results:** It was observed that DT was able to detect bacterial growth and was more sensitive during periods of exposure to disinfectant . While the amount of colonies was 1.87×10^4 in DT at 0. time, it was observed that this amount was 2×10^4 in the TT. While the colony amount was observed as 3.4×10^3 for the 5th minute DT, no colony formation was observed in TT. Colony formation was not observed after 10 minutes in both techniques. **Conclusion:** Considering the current research results; DT can be recommended for the detection of contamination originating from the dental unit due to its advantages such as enabling rapid colony counting, not requiring a laboratory environment, and being an easily applicable and sensitive method.

Keywords: Chlorine Dioxide; Dental Unit Water System; Microbiology, Contamination, Dipslide Technique.

Presentation ID / Sunum No= 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8902-5471

Page | 40

Detoks Solüsyonunun Tek Renk Üniversal Kompozit Rezın Restorasyonların Mikro Sertlikleri Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Ra. Merve Nezir¹ , Ra. Cansu Dağdelen Ahışa¹ , Assoc. Prof. Dr. Suat Özcan¹ , Prof.Dr. Mine Betül Üçtaşlı¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı dört farklı tek renk üniversal kompozit rezinin detoks solüsyonuna maruz bırakılmasının materyallerin mikro sertliklerine etkisinin değerlendirilmesidir. **Materyal-Metod:** Çalışmada 7 mm çapında ve 1 mm derinliğinde pleksi glass kalıplar kullanılarak dört farklı tek renk üniversal kompozit rezin (Omnichroma-[OC], Zenchroma-[ZC], Vittra-[V] ve Charisma Diamond One-[CDO]) örnekleri hazırlandı (n=10). Bitirme ve polisaj işlemlerinin tamamlanması sonrası örnekler 24 saat süre ile 37°C derecede distile suda bekletildi. Ardından ilk mikro sertlik ölçümleri Vicker's mikro sertlik ölçüm cihazı (HMV-700 Microhardness Tester, Shimadzu, Japonya) yardımıyla gerçekleştirildi. Takiben örnekler günde 3 kez 5'er dakika olacak şekilde 21 gün süre ile kırmızı detoks solüsyonunda bekletildi. Örneklerin mikro sertlik ölçümleri 7. ve 21. günde tekrarlandı. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey çoklu karşılaştırmaları kullanılarak gerçekleştirildi ($\alpha= 0.05$). **Bulgular:** OC ve CDO örneklerinde üst yüzey mikro sertlik değerleri detoks solüsyonunda hem 7. gün ve hem de 21. gün bekletilmesinin ardından istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde azaldı ($p<0,05$). V ve ZC örneklerinin başlangıç, 7. gün ve 21. gün üst yüzey mikro sertlik değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmedi. **Sonuç:** Mikro sertlik restoratif materyallerde önemli bir parametredir. Tek renk üniversal kompozit rezin restoratif materyallerin mikro sertlik değerleri detoks solüsyonundan etkilenebilmektedir. Bu sebeple, diş hekimleri tek renk üniversal kompozit rezinleri kullandıkları tedavi protokollerinde bu durumun bilincinde olmalı ve hastaları dikkatli olmaları konusunda bilgilendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Detoks Solüsyonu, Mikro Sertlik, Üniversal Kompozit Rezın.

Evaluation of the Effect of Detox Solution On the micro Hardness of One-Shade Universal Composite Resin Restorations

Abstract

Aim: The aim of this study was to evaluate the effect of detox solution on four different one-shade universal composite resins micro hardness values. **Material and Method:** In the study, plexi glass molds with 7 mm diameter and 1 mm depth were used. Specimens from four different one-shade

universal composite resins (Omnichroma-[OC], Zenchroma-[ZC], Vittra-[V] and Charisma Diamond One-[CDO]) were used to prepare (n=10). After finishing and polishing, the specimens were kept in distilled water at 37°C for 24 hours. Then, the first micro hardness measurements were performed with the help of a Vicker's Micro Hardness Tester (HMV-700 Microhardness Tester, Shimadzu, Japan). Afterwards, the specimens were kept in red detox solution for 21 days, 3 times a day for 5 minutes. Micro hardness measurements of the specimens were repeated on the 7th and 21st days. Statistical analysis of the obtained data was performed using one-way analysis of variance (ANOVA) and Tukey multiple comparisons ($\alpha= 0.05$). Results: Upper surface micro hardness values of OC and CDO specimens decreased statistically significantly after they were kept in detox solution both on the 7th day and on the 21st day ($p<0.05$). There was no statistically significant difference between the initial, 7th day and 21st day upper surface micro hardness values of V and ZC specimens. Conclusion: Micro hardness is an important parameter in restorative materials. Micro hardness values of one-shade universal composite resin restorative materials can be affected by detox solution. For this reason, dentists should be aware of this situation in the treatment protocols where they use one-shade universal composite resins and should inform patients to be careful.

Keywords: Detox Solution, Micro Hardness, Universal Composite Resin.

Presentation ID / Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5169-3519

Page | 42

Gummy Smile Tedavisinde Kron Boyu Uzatma ile Kombine Yeniden Dudak Şekillendirme, Olgu Raporu

Ph.d. Cand. Çağla Öztürk¹ , Prof.Dr. Hilal Uslu Toygar¹

¹Istanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Aşırı dişeti görünümü diğer adıyla gummy smile, hastanın gülümserken 3-4 mm dişetinin açığa çıkması durumudur. Estetik olarak hastayı rahatsız eden ancak patolojik olmayan gummy smile tek bir sebepten kaynaklanabileceği gibi birden fazla sebebin kombinasyonunun sonucu da olabilir. Tedavisinde etiyojisine göre kron boyu uzatma, dişeti marjinin ortodontik seviyelendirmesi, maksiller diş intrüzyonu, dudakların yeniden konumlandırılması, ortognatik cerrahi ve botulinum toksin A uygulaması gibi cerrahi olmayan prosedürler tek başına veya kombine şekilde tercih edilebilir. Bu olgu sunumunda kron boyu uzatma işlemi ile birlikte dudak konumlandırması prosedürü anlatılacaktır. Kliniğimize sistemik olarak sağlıklı, 34 yaşındaki kadın hasta güldüğü zaman dişetlerinin fazla görülmesi ve yediklerinin dudak içerisinde kalması şikayeti ile başvurmuştur. Faz I periodontal tedavi sonrası hastamıza öncelikle kron boyu uzatma işlemi yapılmıştır. Bu işlemle dişeti görünümü belirli bir miktar azalsa da yeterli olmamıştır. Ardından mukogingival hattın üst dudak vestibül sulkusa kadar olan mukoza yarım kalınlık flep ile çıkartılarak üst dudak mukogingival hatta sütüre edilip dudağın yeniden konumlandırılması işlemi yapılmıştır. Böylece daha sığ bir vestibül derinliği sağlanmış, keratinize diş eti miktarı korunmuştur. Yapılan periodontal cerrahi işlemlerini takip eden protetik işlemler sonucunda hastanın 6 aylık takibinde hastanın estetik olarak memnun olduğu ve dudak konumunda geri dönüşün olmadığı görülmüştür. Ancak geri dönüş olup olmayacağı açısından daha uzun süreli kontrollere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Gummy Smile, Dudak Yeniden Şekillendirme, Yüksek Gülüş Hattı

Presentation ID / Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-1185-0652

Page | 43

Keratinize Diş Eti Eksikliği Bulunan İmplant Bölgesinin Serbest Diş Eti Grefti İle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Researcher Senem Filiz¹ , Asst. Prof. Dr. Zeynep Akgül¹

¹*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Periodontoloji Anabilidim Dalı*

**Corresponding author: Senem Filiz*

Özet

Amaç: İmplantların uzun dönem başarısı için sert doku kadar yumuşak doku miktarı da önem arz etmektedir. İmplant önünde en az 2 mm keratinize dişeti bandının bulunması implantın uzun dönem başarısını etkilemektedir. Keratinize dişeti bandını oluşturmak için altın standart serbest dişeti greftidir. Bu olgu sunumunun amacı, implant cerrahisinden sonra implant etrafında keratinize doku oluşturmak için serbest dişeti greftinin etkinliğini değerlendirmektir. Olgu sunumu: Kliniğimize 51 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta alt çene posterior bölgedeki ağrı şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik muayenede mandibula posterior bölgedeki terminal implantta keratinize dişeti eksikliği ve mukogingival stres tesbit edildi. Serbest dişeti grefti planlandı. Lokal anestezi altında ilgili bölgede bulunan implant etrafında alıcı yatak oluşturuldu. Daha sonra 5-0 rezorbe sutur kullanılarak vestibül derinleştirildi. Damak bölgesinden alınan serbest dişeti grefti 5-0 naylon sutur kullanılarak alıcı bölgeye dikildi. Askı sutur ile sabitlendi. Damak bölgesi 3-0 ipek suture ile dikildi ve periodontal pat ile kapatıldı. Hastaya antiinflamatuvar ve gargara reçete edildi. 1. hafta kontrolünde damak bölgesindeki dikişler ve 2. hafta kontrolünde alıcı bölgedeki suturlar alındı. Mukogingival stres olan ve keratinize dişeti bandı bulunmayan bölgede işlem sonrası 1. Ay kontrolünde 3 mm keratinize dişeti bandı oluştuğu görüldü. Sonuç: Kas aktivitesinin yoğun olduğu mandibula posterior bölgede yapılan serbest dişeti grefti, keratinize dişeti bandı oluşturmak ve mukogingival stresi azaltmak için başarılı ve güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Serbest Dişeti Grefti, Keratinize Dişeti

Rehabilitation of the Implant Region With Free Gingival Graft With Insufficient Keratinized Gingiva: A Case Report

Abstract

Objective: The amount of soft tissue is as important as hard tissue for the long-term success of implants. The presence of a keratinized gingival band of at least 2 mm in front of the implant affects the long-term success of the implant. Free gingival graft is the gold standard for creating the keratinized gingival band. The purpose of this case report is to evaluate the efficacy of free gingival

graft to create keratinized tissue around the implant after implant surgery. Case report: A 51-year-old systemically healthy male patient was admitted to our clinic with the complaint of pain in the posterior region of the mandible. In the clinical examination, keratinized gingival deficiency and mucogingival stress were detected in the terinal implant in the posterior region of the mandible. A free gingival graft was planned. Under local anesthesia, the recipient bed was created around the implant in the relevant area. The vestibule was then deepened using a 5-0 resorbed suture. The free gingival graft taken from the palate area was sutured to the recipient area using a 5-0 nylon suture. The strap is fixed with suture. The palatal region was sutured with 3-0 silk sutures and closed with periodontal paste. The patient was prescribed anti-inflammatory and mouthwash. The sutures in the palate area were removed in the 1st week control and the sutures in the recipient area in the 2nd week control. In the area with mucogingival stress and no keratinized gingival band, a 3 mm keratinized gingival band was observed in the 1st month follow-up after the procedure. Conclusion: Free gingival graft performed in the posterior region of the mandible, where muscle activity is intense, is a successful and reliable method to create a keratinized gingival band and to reduce mucogingival stress.

Keywords: Free Gingival Graft, Keratinized Gingiva

Presentation ID / Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3931-5179

Page | 45

Kolloidal Gümüş İçerikli Bir Gargaranın Rezin Esaslı Bir Kompozitin Renk Stabilitesine Etkisi: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Ahmet Hazar¹

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Ahmet Hazar

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, günümüzde ağız gargarası olarak kullanılan kolloidal gümüş suyunun bir rezin esaslı kompozit materyalin renk değişimine olan etkisinin değerlendirilmesidir. **Gereç ve yöntem:** A2 renginde bir rezin kompozit (Kerr Corporation, Orange, CA, ABD) kullanılarak metal kalıplarda 2 mm kalınlığında ve 10 mm çapında disk örnekler oluşturuldu (n:20). Örnekler günde 2 kez ve 2 dk süresince kolloidal gümüş içerikli gargara içerisinde 2 ay boyunca bekletildi. Örneklerin başlangıç, 1. ve 2. aylardaki renk değerleri spektrofotometre ile CIEL*a*b* renk skalasına göre ölçüldü ve renk değişim değerleri (ΔE) hesaplandı. Rezin esaslı kompozitin 1 ay ve 2 ay ağız gargarasında bekletme sonrası renk değişiklik değerleri 0.05 anlamlılık düzeyinde Paired-samples T testi kullanılarak karşılaştırıldı. **Bulgular:** Kolloidal gümüş su içeren gargarada 1 ay bekletildikten sonra ölçülen renk değişim değerleri, 2 ay sonra ölçülen değerlere göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi ($p<0.05$). 1 ay sonraki renk değişimi değerleri klinik olarak kabul edilebilir iken, 2 ay sonraki renk değişimi klinik kabul için eşik değer üzerindeydi. **Sonuç:** Kolloidal gümüş içerikli gargaralar ağız içerisindeki kompozit restorasyonların renklerinde değişikliğe sebep olabilmektedir. Bu ürünleri düzenli olarak kullanan kişilerin düzenli diş hekimi ziyaretlerini aksatmamaları önerilir.

Anahtar Kelimeler: Kolloidal Gümüş, Kompozit Rezin, Renklenme

Effect of a Colloidal Silver-Containing Mouthwash On the Color Stability of a Resin-Based Composite: A Pilot Study

Abstract

Aim: The aim of this study is to evaluate the effect of colloidal silver water, which is used as a mouthwash, on the color change of a resin-based composite material. **Materials and methods:** Disk-shaped specimens were prepared by placing A2 shade composite resin into the 2 mm thickness and 10 mm diameter metallic molds (n:20). The samples were immersed in a colloidal silver-containing mouthwash for 2 months, 2 times a day, for 2 minutes. The color values of the samples at the beginning, 1 month, and 2 months were measured with a spectrophotometer according to the CIEL*a*b* color scale and the color change values were calculated (ΔE). The color change values of

the resin-based composite after 1 month and 2 months of mouthwash were compared using the Paired-samples T test at a significance level of 0.05. Results: The color change values measured after 1-month immersion in the mouthwash containing colloidal silver water showed a statistically significant difference compared to the values measured after 2 months ($p < 0.05$). While the color change values after 1 month were clinically acceptable, the color change after 2 months was higher than the threshold value for clinical acceptance. Conclusion: Mouthwashes containing colloidal silver can cause a change in the color of composite restorations in the mouth. It is recommended that people who use these products regularly should not delay their regular dental visits.

Keywords: Colloidal Silver, Composite Resin, Discoloration

Presentation ID / Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9737-9499

Page | 47

Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Alt Çene Ön Dişlerin Kök Kanal Konfigürasyonunun Tespiti

Dr. Turgut Yağmur Yalçın¹

¹Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Bu konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) çalışmasında Türk popülasyonunda alt çene ön dişlerinin kök kanal konfigürasyonları analiz edildi. **Method:** 698 alt çene ön keser diş (AÇÖK), alt çene yan keser diş (AÇYK) ve 694 alt çene köpek dişi (AÇK) olmak üzere 353 KIBT taraması incelendi. KIBT görüntüleri i-CAT® Model 17-19 (Imaging Science International, Hatfield, PA, ABD) ile düz panel amorf silikon detektörü ve aşağıdaki parametrelerle elde edilmiştir: pozlama protokolü, 120 kVp; akım, 5 mA; kesit kalınlığı, 0.125-0.4 mm ve izotropik vokseller. Kök kanal anatomisi analizi için Vertucci sınıflaması kullanıldı. Cinsiyetin; kök kanal dağılımı ve simetrik dişler arasında etkisi analiz edildi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi ve $P < .05$ olduğunda anlamlı kabul edildi. **Bulgular:** Tüm dişlerde 1 kök vardı. AÇÖK 'lerin 133'ünde ve AÇYK 'lerin 127'sinde ve MC'lerin 35'inde iki kök kanalı gözlemlendi. Tip I en yaygın kök kanal konfigürasyonuydu(203 diş). Tip II (55 diş), tip III (24 diş) ve tip IV (13 diş) de tespit edildi. 124 olguda bilateral simetri saptandı (AÇÖK'lerde %88, AÇYK'lerde %82 ve AÇK'lerde %74). Cinsiyet etkisi tespit edilmedi ($P > .05$). **Sonuç:** Türk popülasyonunda alt çene ön dişlerde 2 kök kanalı prevalansı AÇÖK'ler için %21, AÇYK'ler için %16 ve AÇK'ler için %5'tir.

Anahtar Kelimeler: Kök Kanalı Konfigürasyonu, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Endodonti, Alt Çene Keser Dişler, Alt Çene Köpek Dişleri.

Detection of Root Canal Configuration of Mandibular Anterior Teeth Using Cone-Beam Computed Tomography

Abstract

Introduction: The root canal configurations of mandibular anterior teeth in Turkish Population was analyzed in this cone-beam computed tomographic (CBCT) study. **Methods:** 353 CBCT scans, including those of 698 mandibular central incisors (MCIs), 703 mandibular lateral incisors (MLIs), and 694 mandibular canines (MCs), were examined. CBCT images were taken by the i-CAT® Model 17-19 (Imaging Science International, Hatfield, PA, USA) with a flat-panel detector of amorphous silicon and the following parameters: exposure protocol, 120 kVp; current, 5 mA; slice thickness, 0.125-0.4 mm; and isotropic voxels. Vertucci classification was used for root canal anatomy analysis.

The effect of gender on canal distribution and symmetry between contralateral teeth was analyzed. The data were analyzed statistically and were considered significant when $P < .05$. Results: All the teeth had 1 root. Two root canals were observed in 133 of MCIs and 127 of MLIs and 35 of MCs. Type I was the most common root canal configuration (203 teeth). Type II (55 teeth), type III (24 teeth) and type IV (13 teeth) were also detected. Bilateral symmetry was detected in 124 cases (88% in MCIs, 82% in MLIs, and 74% in MCs). No gender influence was detected ($P > .05$). Conclusion: The prevalence of 2 root canals in the mandibular anterior teeth in Turkish population was 21% for MCIs, 16% for MLIs and 5% for MCs.

Keywords: Root Canal Configuration, Cone-Beam Computed Tomography, Endodontics, Mandibular Incisors, Mandibular Canines.

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2688-8338

Page | 49

Konjenital Diş Eksikliklerinde Protetik Tedavi; 3 Olgu Sunumu

Dr. Emrah Baca¹

¹*İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

**Corresponding author: Emrah Baca*

Özet

Bireyde diş germelerinin doğumsal olarak bulunmamasına "konjenital diş germi eksikliği" (agenesis) adı verilmektedir. Agenesiz olguları konvansiyonel protetik yöntemlerle olduğu gibi alternatif olarak dental implantlar ile de başarılı biçimde rehabilite edilmektedirler. Konjenital diş eksiklikleri; Hipodonti, Oligodonti, ve Anodonti olarak sınıflandırılır. Yapılan pek çok çalışmanın sonucuna göre hipodonti prevalansının %1 - %14 aralığında değiştiği rapor edilmiştir. Oligodonti ile ilişkili en sık karşılaşılan dental bulgular: Diş sayısında azalma, dişlerin boyutlarında küçülme, malformasyonlar, sürme gecikmeleridir. Hipodonti ve oligodonti vakalarının büyük kısmının sebebi genetik faktörlerdir. Diş eksiklikleri birçok organ sistemini etkileyen bir sendromun parçası veya izole olarak görülebilirler. Bir özellik olarak oligodontinin görüldüğü Ektodermal Displazi, Rieger ve Witkope gibi sendromik diş eksikliklerinde birçok gende mutasyonlar bildirilmiştir. Amaç: Bu olgu serisinin amacı farklı tipteki konjenital diş eksikliğine sahip vakalarda uygulanabilecek alternatif protetik tedaviler ile ilgili bilgi vermektir. Tüm olgular İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş tedavisi Anabilim Dalı'nda tedavi edilmiştir. Olgu 1: 21 yaşında konjenital maksiller santral diş eksikliğine sahip kadın hastaya protetik tedaviler hakkında bilgi verilmiş ve model çalışması yapılmıştır. Köprü uygulaması hasta tarafından kabul edilmiş ve eksik olan santral dişlerin yerine 4 üyeli zirkonyum destekli porselen uygulaması ile protetik tedavis bitirilmiştir. Olgu 2: 27 yaşındaki erkek hasta konjenital bilateral maksiller lateral diş eksikliği ile kliniğe başvurmuş olup implant uygulaması ve zirkonyum destekli porselen kuronlar ile protetik tedavisi sonlandırılmıştır. Olgu 3: 22 yaşındaki kadın hasta oligodonti şikayetiyle kliniğe başvurmuş olup, dişsiz sonlanan sahada implant uygulamaları ve maksilla ve mandibula tam ark metal destekli porselen köprü protezleri ile tedavisi tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Diş Eksiklikleri, Protetik Tedavi, İmplant Destekli Protezler

Prosthetic Treatment in Congenitally Missing Teeth; 3 Case Reports

Abstract

The congenital absence of tooth germs is called agenesis. Agenesis cases are successfully rehabilitated with conventional prosthetic methods as well as alternatively with dental implants. Congenital tooth deficiencies; It is classified as Hypodontia, Oligodontia, and Anodontia. According to the results of

many studies, the prevalence of hypodontia has been reported to vary between 1% and 14%. The most common dental findings associated with oligodontia are: reduction in the number of teeth, reduction in size, malformations, and delayed eruption. The majority of hypodontia and oligodontia cases are caused by genetic factors. Tooth deficiencies can be seen as part of a syndrome that affects many organ systems or in isolation. Mutations in many genes have been reported in syndromic tooth deficiencies such as Ectodermal Dysplasia, Rieger and Witkope where oligodontia is seen. Objective: The aim of this case series is to provide information about alternative prosthetic treatments that can be applied in cases with different types of congenital tooth deficiency. All cases were treated in Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics. Case 1: A 21-year-old female patient with congenital maxillary central tooth deficiency was informed about prosthetic treatments and a model study was conducted. The bridge application was accepted by the patient and the prosthetic treatment was completed with the application of 4-member zirconium supported porcelain instead of the missing central teeth. Case 2: A 27-year-old male patient applied to the clinic with congenital bilateral maxillary lateral tooth deficiency and his prosthetic treatment was terminated with implant application and zirconium supported porcelain crowns. Case 3: A 22-year-old female patient applied to the clinic with the complaint of oligodontia, and her treatment was completed with implant applications in the edentulous area and full-arch metal-supported porcelain bridge prostheses of the maxilla and mandible.

Keywords: Congenitally Missing Teeth, Prosthetic Rehabilitation, Implant Supported Prosthesis

Presentation ID / Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4894-4962

Page | 51

Lobüler Kapiller Hemanjiyom: Dört Olgunun Klinik ve Histopatolojik Özellikleri

Researcher Kevser Dinç¹ , Asst. Prof. Dr. Derya İçöz¹ , Researcher Sezer Seda Yılmaz²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya, TÜRKİYE

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Konya, TÜRKİYE

Özet

Amaç: Lobüler kapiller hemanjiyom veya pyojenik granülom, vücudun çeşitli bölgelerinde görülen benign vasküler bir tümördür. Ağız içerisinde genellikle dişetlerinde görülmekle birlikte dilde, dudaklarda ve yanak mukozasında da görülebilir. Lezyonların gelişiminde hormonlar, ilaçlar veya travma gibi lokal irritasyonların temel etiyolojik faktör olarak rol oynadığı bilinmektedir. Bu raporun amacı klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleri ile dört lobüler kapiller hemanjiyom olgusunu sunmaktır. **Olgu:** Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan, yaşları 22 ve 61 arasında değişen dört hasta, ağrısız dişeti büyümeleri şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastaların ikisi erkek ikisi kadındı. Hastaların intraoral muayenesinde ortak bulgu dişetlerinde kanama, ağızda kötü tat ve ağrısız lobüler dişeti büyümesinin varlığı idi. Lezyonların bölge dağılımı maksilla anterior (2 hasta) ve mandibula anterior (2 hasta) gingivada ve renkleri pembeden koyu mor- kırmızıya kadar değişmekteydi. Hastalarda klinik olarak saptanan lenfadenopati mevcut değildi. Tüm olguların panoramik radyografi incelemesinde, lezyonun görüldüğü bölgede kemik kaybı ve herhangi bir patoloji izlenmedi. Lezyonların histopatolojik sonucunda, yüzeyinde ülserasyon alanı ile epitel altında çok sayıda lobüle tarzda dizilmiş endotelleri proliferen kapiller damar yapıları saptandı. Pyojenik granülom ön tanısı ile klinik ve radyolojik olarak yönlendirilen biyopsi örneklerinin histopatolojik incelemesi sonucu lobüler kapiller hemanjiyom (pyojenik granülom) olarak rapor edildi. **Sonuç:** İyi huylu oldukları bilinmelerine rağmen lobüler kapiller hemanjiyomlar daima klinik öneme sahiptir ve mutlaka uygun şekilde müdahale gerekliliği söz konusudur. Diş hekimlerinin lezyonlar hakkında dikkatli ve kanama riski konusunda tedbirli olması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Lobüler Kapiller Hemanjiyom, Vasküler Tümör, Oral Lezyonlar, Histopatoloji.

Presentation ID / Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 9241 8882

Page | 52

Monolitik Zirkonya Üzerine Uygulanan Farklı Yüzey İşlemlerinin Metal Ortodontik Ataçmanların Bağlantısına Etkisinin Değerlendirilmesi: Bir İn-Vitro Çalışma

Asst. Prof. Dr. Semiha Arslan¹

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Semiha Arslan

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı metal ortodontik braketlerin farklı yüzey pürüzlendirme işlemi uygulanan monolitik zirkonya materyale bağlanmasının makaslama bağlanma dayanımı açısından karşılaştırılmasıdır. **Materyal ve Metot:** Monolitik zirkonya materyallerin yüzeyleri bir grupta elmas rond frez (Grup 1) ile diğer grupta 50 µm alüminyum oksit (Al₂O₃) (Grup 2) ile pürüzlendirildi. Her iki grup 15 örnekten oluşturuldu. Pürüzlendirme işlemi sonrasında silan ve primer uygulandı. Ortodontik butonlar kompozit ile yapıştırıldı. Tüm örnekler termal yaşlandırma işlemi uygulandı ve makaslama bağlanma dayanımı ölçüldü. Veri dağılımının normalliği Shapiro-Wilk testi ile yapıldı. Gruplar arası karşılaştırma Mann-Whitney U testi ile değerlendirildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak belirlendi. **Bulgular:** Gruplar arasında anlamlı farklılık izlendi (p<0,05). Grup 2' nin ortalama makaslama bağlanma dayanımı Grup 1' e göre daha yüksek değerler gösterdi. **Sonuçlar:** Monolitik zirkonya materyalinin, 50 µm alüminyum oksit ile pürüzlendirilmesi elmas rond frez ile pürüzlendirilmesine göre daha güçlü bağlanma dayanımı gösterdi. **Anahtar Kelimeler:** Makaslama bağlanma dayanımı, Monolitik zirkonya, Yüzey pürüzlendirme.

Anahtar Kelimeler: Makaslama Bağlanma Dayanımı, Monolitik Zirkonya, Yüzey Pürüzlendirme.

Evaluation of the Effect of Different Surface Treatments On Monolithic Zirconia On the Bonding of Metal Orthodontic Attachments: An In-Vitro Study

Abstract

Aim: The aim of this study is to compare the bonding of metal orthodontic brackets to monolithic zirconia material with different surface roughening processes in terms of shear bond strength. **Materials and Methods:** The surfaces of monolithic zirconia materials were roughened with diamond round bur (Group 1) in one group and 50 µm aluminum oxide (Al₂O₃) (Group 2) in the other group. Both groups were formed from 15 samples. After etching, silane and primer were applied. Orthodontic buttons were bonded with composite. Thermal aging was applied to all samples and shear bond strength was measured. The normality of the data distribution was determined by the Shapiro-Wilk

test. Comparison between groups was evaluated with Mann-Whitney U test. Statistical significance level was determined as $p < 0.05$. Results: Significant differences were observed between the groups ($p < 0.05$). The mean shear bond strength of Group 2 showed higher values than Group 1. Conclusion: The roughening of the monolithic zirconia material with 50 μm aluminum oxide showed stronger bond strength than the roughening with a diamond round bur. Keywords: Monolithic zirconia, Shear bond strength, Surface roughening.

Keywords: Monolithic Zirconia, Shear Bond Strength, Surface Roughening.

Presentation ID / Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 54

Obstrüktif Uyku Apnesi: Tanı ve Tedavi

Exp. Dr. Kübra Nur Tad¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Obstrüktif uyku apnesi, toplumda erkeklerin %4'ünde kadınların ise %2'sinde görülen, uyku sırasında üst hava yollarında tekrarlayan tıkanmalar ile karakterize bir uyku bozukluğudur. Tıkanmalar nedeniyle meydana gelen kan oksijen saturasyonundaki düşüş hastalarda morbidite ve mortalitenin artmasına yol açmaktadır. Beraberinde hastada gündüz ve gece semptomlarının bulunması ise obstrüktif uyku apnesi sendromu (OSAS) olarak isimlendirilmektedir. OSA tanısı için yapılan işlemler; anamnez ve klinik bulgular, fizik muayene, polisomnografi ve radyolojik değerlendirme olarak sınırlanabilir. OSA'nın teşhisinde altın standart polisomnografidir. Polisomnografi, birçok biyofizyolojik parametrenin uyku laboratuvarında, gece uykusu sırasında kaydedilmesi ve kayıt sonrası bu bilgilerin analizi ve yorumlanması işlemidir. OSA tedavisi baş ve boyun ekstansiyon boyunlukları yardımıyla kafa postürünün değiştirilmesi ile uyku ortamı ve uyku pozisyonu değişiklikleri gibi davranışsal modifikasyonları içerir. Obstrüktif uyku apnesinde basınçlı hava vererek (positive airway pressure, PAP), üst solunum yolundaki tıkanlıkları açma tedavisinin AHİ'yi belirgin ve anlamlı bir şekilde azalttığı ve uykululuk halini düzelttiği objektif ve subjektif parametrelerle gösterilmiştir. Ağız içi apareyler mandibulayı önde konumlandırarak dilin önde tutan apareyler ve damağı stabilize eden apareyler olarak 3 gruba ayrılmaktadır. OSA'nın en spesifik ve en etkin tedavisi CPAP tedavisi olmakla birlikte, obstrüksiyonun yerinin tam saptanabildiği olgularda cerrahi tedavi uygulanabilir. Horlama ve obstrüktif uyku apnesi günlük yaşam üzerinde oldukça önemli etkileri bulunan ciddi hastalıklardır. Hastalığın belirtileri ise en çok günlük yaşamda kendini gösterir. Sürekli pozitif havayolu basıncı (CPAP) uyku apnesinin tedavisinde ilk sıradaki yerini korumaktadır. Fakat mandibuler ilerletici apareyler (MAS) de tedavide önemli bir rol oynamaktadır. Tedavide başvuru dental aygıtların giderek çeşitlenmesi ve hastalığın tanımlanması sürecindeki hızlı ilerleme nedeni ile diş hekimleri, tanı ve tedavinin ayrılmaz bir parçası olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apnesi, Diş Hekimliği, Protez

Obstructive Sleep Apnea: Diagnosis and Treatment

Abstract

Obstructive sleep apnea is a sleep disorder that is seen in 4% of men and 2% of women in the society, and is characterized by recurrent obstructions in the upper airways during sleep. The decrease in blood oxygen saturation leads to increased morbidity and mortality in patients. The presence of daytime and

nighttime symptoms in the patient is called obstructive sleep apnea syndrome. Procedures for the diagnosis of OSA can be classified as anamnesis and clinical findings, physical examination, polysomnography and radiological evaluation. The gold standard in the diagnosis of OSA is polysomnography. Polysomnography is the process of recording many biophysiological parameters in the sleep laboratory during sleep and analyzing and interpreting. OSA treatment includes behavioral modifications such as changing the head posture with the help of head and neck extension collars and changes in sleep environment and sleeping position. It has been shown with objective and subjective parameters that the treatment of unblocking the upper airway by giving compressed air (positive airway pressure, PAP) in obstructive sleep apnea significantly reduces AHI. Intraoral appliances are divided into 3 groups as appliances that position the mandible anteriorly, appliances that hold the tongue forward, and appliances that stabilize the palate. Although the most specific and effective treatment for OSA is CPAP, surgical treatment can be applied in cases where the exact location of the obstruction can be determined. Snoring and obstructive sleep apnea are serious diseases that have significant effects on daily life. Symptoms of the disease are most evident in daily life. Continuous positive airway pressure (CPAP) remains the first line treatment for sleep apnea. However, mandibular advancing appliances (MAS) also play an important role in treatment. Dentists have become an integral part of diagnosis and treatment due to the increasing diversity of dental devices used in treatment and the rapid progress in the process of defining the disease.

Keywords: Obstructive Sleep Apnea, Dentistry, Prosthesis

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0803-8735

Page | 56

Oklüzal Kant ve Dental Asimetrinin Minividalar ile Tedavisi

Asst. Prof. Dr. Saniye Merve Cengiz¹ , Assoc. Prof. Dr. Merve Göymen²

¹Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

²Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu vaka sunumunda; iskeletsel Sınıf I maloklüzyona sahip, üst çenede şiddetli yer darlığı olan, oklüzal kant ve dental asimetriye sahip hastanın minivida ile yapılan ortodontik tedavi yaklaşımı sunulacaktır. **Vaka:** 15 yaş kronolojik yaşa sahip kadın hasta oklüzal kant ve gülümsemesinde asimetrik diş ve diş eti görünümü şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayenede çene ucunda deviasyon olmadığı, 22 numaralı dişin palatinalde konumlandığı, sağ kanin ve molar ilişkisinin Sınıf I, sol kanin ve molar ilişkisinin 5 mm sınıf II olduğu, sağ maxiller kuadranda oklüzal kant ve gülümsemede asimetrik diş ve diş eti görünümü olduğu tespit edildi. Model analizinde maxillada 7 mm yer darlığı tespit edildi. Sefalometrik röntgen analizleri yapay zekâ tabanlı ortodonti programı olan WebCephTM ile yapıldı. Tedaviye 0.022 slot Mini Master (American Orthodontics, Sheboygan, NY, USA) braketlerle 24 nolu dişin çekimi ve 23 nolu dişin distalizasyonu ile başlandı. Sırasıyla 0.012, 0.016, 0.016x0.022, 0.017x0.025 inç NiTi, 0.017x0.025 SS teller uygulandı. Distalizasyonla yer kazanıldıktan sonra 22 nolu diş piggyback yöntemiyle 0.017x0.025 SS telde 0.12 NiTi tel aksesuar tel olarak kullanılarak yapıldı. Seviyeleme sonrasında 0.017x0.025 SS telde oklüzal kant düzeltimine başlandı. Bukkalde 12-13 nolu dişler ve 15-16 nolu dişler arasındaki interradiküler bölgeye 1.6x8 mm, palatinalde 14-15 nolu dişler arasındaki interradiküler bölgeye 1.6x10 mm boyutlarında minividalar (Jeil Med. Corp.; Seul, Kore) yerleştirildi. İntrüzyonda palatinalde butonlardan, bukkalde ark telinden minividalara elastik chainler uygulandı ve minivida başına ortalama 150 gram kuvvet verildi. İntrüzyon gerçekleştirildikten sonra mandibuler sağ kuadrantdaki dişlerin ekstrüzyonu için 3/16 4,5 oz elastiklerle kapanış ideal hale getirildi. Bulgular: 20 aylık tedavi sonucunda sağ maksiller kuadranda 2.25 mm, anteriorda 2.45 mm intrüzyon gerçekleştirildi. Asimetrik diş ve diş eti problemi dişsel intrüzyon elde edilerek düzeltildi. **Sonuç:** Minimal invaziv yöntem olan minivida destekli tek taraflı dişsel intrüzyon, oklüzal kant problemi olan hastalarda dental problemlerin çözümü ve gülümsemedeki asimetri düzeltiminde uygulanabilir bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Minivida, Oklüzal Kant, Asimetri

Treatment of the Occlusal Cant and Dental Asymmetry With Miniscrews

Abstract

Objective: In this case report, orthodontic treatment with miniscrew of the patient with skeletal Class I malocclusion, maxillary crowding, occlusal cant and dental asymmetry will be presented. Case: A 15 years old female who applied to our clinic with the complaint of occlusal cant, dental and gingival asymmetry. There was no mandibular deviation, 22 was located palatally, canine and molar relationship was Class I on the right, 5 mm Class II on the left side, occlusal cant in the right maxillary quadrant and asymmetrical gingival appearance in smile. 7 mm space crowding in the maxilla was detected. Cephalometric measurements were made with WebCeph™, which is artificial intelligence-based orthodontic software. Treatment was started with the extraction of 24 and distalization of 23 using with 0.022 slot Mini Master (American Orthodontics, Sheboygan, NY, USA) brackets. 0.012, 0.016, 0.016x0.022, 0.017x0.025 inch NiTi, 0.017x0.025 SS wires were applied respectively. 22 was corrected by piggyback method using 0.12 NiTi wire in 0.017x0.025 SS wire. Occlusal cant correction was started in 0.017x0.025 SS wire. Miniscrews (Jeil Med. Corp.; Seoul, Korea) were placed in the buccal interradicular region between 12-13 and 15-16 with the size of 1.6x8 mm, in the palatal interradicular region between 14-15 with the size of 1.6x10 mm. Elastic chains were applied to the miniscrews from the buttons in the palatal and from the arch wire in the buccal, average of 150 grams force was applied per miniscrew. 3/16 4.5 oz elastics were applied for the extrusion of the mandibular right quadrant. Results: After 20 months of treatment, the amount of intrusion was found to be 2.25 mm in the right maxillary quadrant, 2.45 mm in the anterior region. Dental and gingival asymmetry was corrected. Conclusion: Miniscrew-assisted unilateral dental intrusion is viable treatment method for correcting dental asymmetry in cases with occlusal cant problems.

Keywords: Miniscrew, Occlusal Cant, Asymmetry

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5746-2519

Page | 58

Ortodontik Bonding Sırasında Kullanılan Farklı Tip Adeziv Ajanlar Mine Demineralizasyonunu Etkiler Mi? in Vitro Çalışma

Ra. Raif Murat Demircioğlu¹ , Asst. Prof. Dr. Orhan Çiçek¹ , Prof.Dr. Füsun Cömert² , Asst. Prof. Dr. Hande Erener³

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Zonguldak

³Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Tekirdağ

*Corresponding author: Raif Murat Demircioğlu

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, karyojenik süspansiyon ortamında farklı adeziv ajanlarla yapıştırılan braketler etrafındaki demineralizasyonu karşılamaktır. Yöntem: Çalışmada 60 adet çekilmiş üst birinci küçük azı dişi her grupta 20 diş olacak şekilde 3 gruba ayrıldı. 1. Grupta; Transbond XT Primer + Transbond XT Light Cure Adhesive (3M Unitek, Monrovia, California), 2. Grupta; GC Ortho Connect Light Cure Adhesive (GC Crop, Tokyo, Japonya) ve 3. Grupta; Transbond™ Plus Self Etching Primer + Transbond XT Light Cure Adhesive (3M Unitek, Monrovia, California) adeziv ajanları kullanıldı. Tüm gruplar Gemini metal braketler (3M Unitek, Monrovia, California) ile braketlendi. Braketlerin gingival, oklüzal ve proksimal mine yüzeylerindeki demineralizasyon değerleri DIAGNOdent pen (KaVo, Biberach, Germany) ile ölçüldü ve kaydedildi. Streptococcus mutans, sükröz ve yapay tükürük çözeltisi karyojenik ortam oluşturuldu. Ölçümler braketleme sonrası (T0) ve 28 gün sonra 48 saatte bir yenilenen karyojenik ortam sonrasında (T1) yapıldı. Bulgular: Tüm gruplarda braketlere komşu tüm mine yüzeylerindeki demineralizasyon değerleri T1 döneminde T0 dönemine göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek bulundu ($p<0.05$). T1 döneminde, Grup 1 ve 2'de oklüzal mine yüzeylerinin demineralizasyon değerleri Grup 3'e göre anlamlı olarak yüksek bulundu ($p<0,05$). Grup 1 ve 2'de T0/T1 dönemleri arasında oklüzal mine yüzey demineralizasyon değerindeki artış miktarı Grup 3'e göre anlamlı olarak yüksekti ($p<0.05$). T1 döneminde proksimal ve gingival mine yüzeylerinin demineralizasyon değerlerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$). Sonuç: Asitle pürüzlendirme uygulanmayan Transbond™ Plus Self Etching Primer yapıştırma ajanının kullanıldığı dişlerde anlamlı şekilde daha az oklüzal mine yüzeyi demineralizasyonu gerçekleştiği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Braket; Bond; Yapay Tükürük; Streptococcus Mutans; Karyojenik Ortam; Demineralizasyon; Diagnodent

Do Different Types of Adhesive Agents Used During Orthodontic Bonding Affect Enamel Demineralization' An in Vitro Study

Abstract

Objective: The aim of this study was to compare the demineralization around brackets bonded with different types of adhesive agents in a cariogenic suspension environment. **Methods:** In the study; 60 extracted upper first premolar teeth were divided into 3 groups with 20 teeth in each group. In Group 1; Transbond XT Primer + Transbond XT Light Cure Adhesive (3M Unitek, Monrovia, California), in Group 2; GC Ortho Connect Light Cure Adhesive (GC Crop, Tokyo, Japan) and in Group 3; Transbond™ Plus Self Etching Primer + Transbond XT Light Cure Adhesive (3M Unitek, Monrovia, California) adhesive agents were used. All groups were bonded with Gemini metal (3M Unitek, Monrovia, California) brackets. Gingival, occlusal and proximal enamel surfaces of the brackets were measured with a DIAGNOdent pen (KaVo, Biberach, Germany) and demineralization values were recorded. Cariogenic medium was created with Streptococcus mutans, sucrose and artificial saliva solution. Measurements were made after bracketing (T0) and after 28 days in a cariogenic environment (T1), which was renewed every 48 hours. **Results:** In all groups, demineralization values on all enamel surfaces of the brackets were found to be statistically significantly higher in the T1 period than in the T0 period ($p < 0.05$). In the T1 period, demineralization values of occlusal enamel surfaces in Groups 1 and 2 were found to be significantly higher than in Group 3 ($p < 0.05$). The amount of increase in occlusal enamel surface demineralization value between T0/T1 periods in Groups 1 and 2 was significantly higher than Group 3 ($p < 0.05$). There was no statistically significant difference in demineralization values of proximal and gingival enamel surfaces between the groups in the T1 period ($p > 0.05$). **Conclusion:** Significantly less occlusal enamel surface demineralization was observed in teeth in which Transbond™ Plus Self Etching Primer adhesive agent was not applied with acid etching.

Page | 59

Keywords: Bracket; Adhesive; Bond; Artificial Saliva; Streptococcus Mutans; Cariogenic Environment; Demineralization; Diagnodent

Presentation ID / Sunum No= 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7577-5036

Page | 60

Ototransplante Edilen Matür Yirmi Yaş Dişinin Endodontik Tedavisi: Vaka Sunumu

Dr. Merve Işık¹ , Assoc. Prof. Dr. Zeliha Uğur Aydın²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

AMAÇ: Bu vaka sunumunun amacı 46 numaralı dişin yerine ototransplante edilen matür 48 numaralı yirmi yaş dişinin cerrahi olmayan endodontik tedavisini sunmaktır. **VAKA SUNUMU:** 27 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta 46 numaralı dişindeki mevcut kök kanal tedavisi ve madde kaybı nedeni ile kliniğimize yönlendirildi. Klinik ve radyografik muayane sonucu 46 numaralı dişte restore edilebilir diş dokusu kalmadığı için ilgili dişin çekimi ve ardından matür 48 numaralı yirmi yaş dişinin aynı seansta bölgeye ototransplante edilmesine karar verildi. Yapılan CBCT değerlendirilmesi ve ölçümler sonucunda 48 numaralı dişin 46 numaralı dişin çekim soketine uygun bir şekilde yerleştirilebileceği tespit edildi. Cerrahi işlemin tamamlanmasından sonra 48 numaralı diş fiber splint ile sabitlendi ve 4 hafta sonra kontrol seansında dişin durumu değerlendirilerek splint uzaklaştırıldı. Ototransplante edilen 48 numaralı diş matür olduğu için rejenerasyon ihtimali bulunmadığından rubber dam izolasyonu sağlandı ve giriş kavitesi açıldı. İki adet kök kanalı tespit edildi ve elektronik apeks bulucu (Woodpecker DTE, Guangxi, Çin) ile kök kanal boyu belirlendikten sonra #15 K el eğesi ile apikal açıklık kontrol edildi. Kemomekanik preparasyon Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) döner eğe sistemi kullanılarak X3 eğesi ile tamamlandı. Her eğe değişiminde %5 NaOCl (Wizard, Rehber Kimya, İstanbul, Türkiye) ile irrigasyonu yapıldı. Kanal içi medikament olarak 4 hafta süre ile kalsiyum hidroksit uygulandı ve diş geçici olarak restore edildi. İkinci seansta rubber dam izolasyonu sağlanarak geçici restorasyon uzaklaştırıldı ve Protaper Next X4 eğesi (Dentsply) ile kemomekanik preparasyon tamamlandı. Final irrigasyonu sırasıyla; %5,25 NaOCl (Wizard) %17 EDTA (Werax, İzmir, Türkiye) ve CHX (ProChex, Promida Co., Türkiye) ile yapıldı. Kök kanallarının paper pointler ile kurulanmasının ardından kök kanal dolgusu MTA (Angelus) ile tamamlandı ve kontrol radyografi alındı. Kanal ağızları alkollü pamuk pelet ile silindikten sonra akışkan kompozit rezin ile kapatıldı. İlgili dişe direkt kompozit rezin restorasyon uygulanarak tedavi tamamlandı. **SONUÇ:** Endodontik tedavinin tamamlanmasından 3 ay sonra yapılan klinik ve periodontal muayene sonucunda ototransplante edilen 48 numaralı dişin mobilitesinin azaldığı tespit edildi ve 8 ay sonra mobilite fizyolojik sınırlardaydı. Yapılan klinik ve radyografik muayane sonucunda postoperatif 8. ayda periradiküler sert doku oluşumu ve normal periodontal ligament aralığı gözlenen 48 numaralı dişin asemptomik olarak fonksiyon gördüğü tespit edildi. Ototransplantasyon işlemine göre daha invaziv bir işlem olan implant cerrahisi yerine uygun koşullar sağlandığında hastanın matür yirmi yaş dişinin ototransplantasyonu ve endodontik tedavisi ile daha az maliyetli ve daha az komplikasyona neden olan alternatif multidisipliner tedavi yaklaşımları tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, Endodontik Tedavi, Yirmi Yaş Dişi,

Endodontic Treatment of Autotransplanted Mature Wisdom Tooth: Case Report

Abstract

AIM: The aim of this case report is to present the non-surgical endodontic treatment of mature wisdom tooth 48, which was transplanted into place of tooth 46. CASE REPORT: A 27-year-old, systemically healthy male patient was referred to our clinic due to the existing root canal treatment in tooth 46 and material loss. As a result of clinical and radiographic examination, it was decided to extract the relevant tooth and then autotransplant the mature wisdom tooth 48 to the area in the same visit, since there was no restorable tooth tissue in the related tooth 46. As a result of the CBCT evaluation and measurements, it was determined that tooth 48 could be placed in the extraction socket of tooth 46. After the completion of the surgical procedure, tooth 48 was fixed with a fiber splint and 4 weeks later, the condition of the tooth was evaluated in the control visit and the splint was removed. Since the autotransplanted tooth 48 was mature, there was no possibility of regeneration, so rubber dam isolation was provided and the access cavity was opened. Two root canals were identified and the root canal length was determined with an electronic apex finder (Woodpecker DTE, Guangxi, China) and the apical patency was checked with a #15 K hand file. Chemomechanical preparation was completed with the X3 file using the Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) rotary file system. Irrigation was performed with 5% NaOCl (Wizard, Guide Chemistry, Istanbul, Turkey) at each file change. CaOH was applied as an intracanal medicament for 4 weeks and the tooth was temporarily restored. In the second visit, rubber dam isolation was provided and the temporary restoration was removed and chemomechanical preparation was completed with Protaper Next X4 file (Dentsply). Final irrigation respectively; It was done with 5.25% NaOCl (Wizard) 17% EDTA (Werax, İzmir, Turkey) and CHX (ProChex, Promida Co., Turkey). After the root canals were dried with paper points, root canal filling was completed with MTA (Angelus) and a control x-ray was taken. After the canal openings were wiped with an alcohol cotton pellet, they were closed with flowable composite resin. The treatment was completed by applying direct composite resin restoration to the related tooth. RESULT: As a result of the clinical and periodontal examination performed 3 months after the completion of the endodontic treatment, it was determined that the mobility of the autotransplanted tooth 48 was decreased and 8 months later, the mobility was within the normally limits. As a result of the clinical and radiographic examination, it was determined that tooth 48, which had periradicular hard tissue formation and normal periodontal ligament area at the postoperative 8th month, functioned asymptotically. When suitable conditions are provided instead of implant surgery, which is a more invasive procedure compared to autotransplantation, autotransplantation and endodontic treatment of the patient's mature wisdom tooth and alternative multidisciplinary treatment approaches that are less costly and cause fewer complications should be preferred.

Keywords: Autotransplantation, Endodontic Treatment, Wisdom Tooth

Presentation ID / Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000160043975

Page | 62

Panoramik ve Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Görüntülerinde Tesadüfen Saptanan Yumuşak Doku Kalsifikasyonları: Bir Olgu Sunumu

Researcher Ezgi Katı¹, Asst. Prof. Dr. Gökçen Akççek¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Baş boyun bölgesinde birçok yumuşak doku kalsifikasyonu görülebilir. Bunlardan bir kısmı tedavi gerektirmeyen bazıları hayatı tehdit edebilen ciddi komplikasyonlara neden olabileceğinden etkenin belirlenip tedavi edilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu sunumun amacı rastlantısal olarak fark edilen baş boyun bölgesi kalsifikasyonlarının önemini vurgulamaktır. 63 yaşında kadın hasta diş eksikliklerinin protetik implant tedavisiyle rehabilitasyonu amacıyla kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde hipertansiyon ve tip 2 diyabet hastası olduğu öğrenildi. Diş merkezde çekilen panoramik radyografi incelendiğinde sol ramusun inferiorunda lokalize yumuşak doku kalsifikasyonu fark edildi. Daha ileri değerlendirme için hastadan konik ışınlı bilgisayarlı tomografi (KIBT) istenerek görüntüler incelendi. KIBT görüntülerinde sol submandibular alanda kalsifiye lenf nodu ile uyumlu yumuşak doku kalsifikasyonu ile C3-C4 vertebra hizasında sağ karotid bölgesinde kalsifiye aterosklerotik plak ile uyumlu hiperdensite görüldü. Distrofik kalsifikasyonlar başlığı altında incelenen bu kalsifikasyonlardan lenf nodu kalsifikasyonları başta tüberküloz olmak üzere geçirilmiş enfeksiyonlarla ilişkilendirilirken, kalsifiye aterosklerotik plaklar inme için risk faktörüdür. Diyabet ve hipertansiyon gibi predispozan faktörleri taşıyan hasta ileri değerlendirme için konsülte edildi.

Anahtar Kelimeler: Yumuşak Doku Kalsifikasyonları, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Panoramik Radyografi

Presentation ID / Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6897-0773

Page | 63

Periodontal Hastalık Patogenezinde Programlanmış Hücre Ölümü

Asst. Prof. Dr. Zeliha Güney¹

¹Ankara Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

*Corresponding author: Zeliha Güney

Özet

Periodontitis, spesifik mikroorganizmaların veya mikroorganizma gruplarının neden olduğu diş destek dokularının inflamatuvar enfeksiyöz bir hastalığı olarak tanımlanır. Plak bakterilerinin nedensel rolü, diğeti dokularında gelişen inflamatuvar yanıtları başlatması ve sürdürmesi bakımından açıktır. Bununla birlikte, hastalığa yatkınlığın ana belirleyicisi, inflamatuvar yanıtların kendisidir. Koruyucu olan bu savunma işlemlerinin hastalığın klinik belirtilerine yol açan doku hasarının çoğuna neden olması ise şaşırtıcıdır. Doku hasar mekanizmaları inflamasyonla ilişkili araştırmaların başından beri hücrese bazda yürütülmesine rağmen son dönemde ilgi tek tek hücre ölümüne kaymıştır. İnflamasyon sırasında hücre ölümünün başlangıçta doku hasarının bir tezahürü olduğu düşünülse de, daha sonra patojenlerin ortadan kaldırılması için bir mekanizma olduğu fikri gündeme gelmiştir. O zamandan bu yana hücre ölümünün; hücrese bileşenleri veya diğer hücrelerin işlevlerini değiştiren benzersiz türevlerini ortaya çıkararak inflamasyonu düzenlemek gibi daha ince bir rolü olduğu gösterilmiştir. Yapılan çalışmalar ile inflamasyon sonucu olduğu düşünülen hücre ölümünün, inflamatuvar yanıtın önüne geçebileceği, tetikleyebileceği veya şiddetlendirebileceği kavramı giderek daha fazla ilgi görmüştür. Son çalışmalar hücre ölümünün inflamatuvar yanıtta yer aldığını göstermektedir ancak periodontisteki rolü belirsizliğini korumaktadır. Bununla beraber periodontal patojenlere ek olarak, hücre ölümü ile açığa çıkan bazı hücre türevli moleküller (DAMP) de tehlike sinyali olarak reaksiyona girebilir ve inflamatuvar yanıtları aktive edebilir, hücrese hasar sırasında proinflamatuvar sitokinler olarak hareket edebilir, patern tanıma reseptörlerini aktive edebilir ve inflamatuvar yanıtı uyarabilirler. DAMP'ın periodontitis patogenezindeki etkinliğine dair kısıtlı bilgiler olmakla birlikte inflamasyonu fibroblastlar üzerinden etkilediğine dair veriler mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Konak Yanıtı, Hücre Ölümü

Programmed Cell Death in Periodontal Disease Pathogenesis

Abstract

Periodontitis is defined as an inflammatory infectious disease of dental supporting tissues caused by specific microorganisms or groups of microorganisms. The causal role of plaque bacteria is clear in initiating and maintaining inflammatory responses in gingival tissues. However, the main determinant

of susceptibility to disease is the inflammatory responses themselves. It is surprising that these protective defense processes cause much of the tissue damage that leads to the clinical manifestations of the disease. Although tissue damage mechanisms have been carried out on a cellular basis since the beginning of inflammation-related research, recently the interest has shifted to individual cell death. Although cell death during inflammation was initially thought to be a manifestation of tissue damage, the idea was later raised to be a mechanism for the elimination of pathogens. Since then, cell death has been shown to have a more subtle role in regulating inflammation by revealing unique derivatives that alter cellular components or functions of other cells. The concept that cell death, which is thought to be the result of inflammation, can prevent, trigger or exacerbate the inflammatory response has received more and more attention. Recent studies show that cell death is involved in the inflammatory response, but its role in periodontitis remains unclear. However, in addition to periodontal pathogens, some cell-derived molecules (DAMPs) released by cell death can also react as danger signals and activate inflammatory responses, act as proinflammatory cytokines during cellular damage, activate pattern recognition receptors, and stimulate the inflammatory response. Although there is limited information on the efficacy of DAMP in the pathogenesis of periodontitis, there are data showing that it affects inflammation through fibroblasts.

Keywords: Periodontitis, Host Response, Cell Death

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0452-252X

Page | 65

Renklenme ve Diastema Mevcut Dişlerin Ağartma ve Direkt Kompozit Rezin İle Rehabilitasyonu - Olgu Sunumu

Ra. Cansu Dağdelen Ahışa¹, Ra. Ayşenur Çelik¹, Inst. Dr. Sinem Akgül¹, Prof.Dr. Mine Betül Üçtaşlı¹, Prof.Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Özet

AMAÇ Günümüzde estetik beklentilerin artması, hastaların diş hekimlerine bu amaçla başvurularını arttırmıştır. Hasta beklentilerinin büyük bir kısmı ön bölgede görülen renk, şekil, yapı ve konum bozukluklarının düzeltilmesi yönündedir. Bu vakanın amacı dış kaynaklı renklenmelerin elimine edilmesi için ağartma tedavisi uygulamasını takiben, 13-12-11-21-22-32-41-42 numaralı dişler arasında gözlenen diastema varlığı hastanın estetik probleminin giderilmesi amacıyla direkt kompozit rezin ile restore etmektir. OLGU SUNUMU Tedavi uygulamasına başlamadan önce, hastanın dişlerinin başlangıç rengi spektrofotometre (Vita Easyshade V, VITA Zahnfabrik, Almanya) kullanılarak tespit edildi ve A3 olarak belirlendi. Dişler izole edildikten sonra, ofis tipi ağartma jeli (JW Power Bleaching NEXT, Heydent, Almanya) uygulanarak ağartma tedavisi uygulandı. Bu uygulamanın sonrasında hastanın tekrar diş renkleri tespit edildi ve A2 olarak belirlendi. 10 gün sonra gerçekleştirilen ikinci seansta, rubber dam ile izolasyon tamamlandıktan sonra, 13-12-11-21-22-32-41-42 nolu dişlerin mine yüzeyleri 30 saniye süre ile %37'lik fosforik asit ile pürüzlendirildi. Takiben, mine yüzeyleri yıkandı ve hafif hava ile kurutuldu. Daha sonra, adeziv sistem (Clearfil SE Bond, Kuraray Noritake Dental, Japonya) uygulanıp LED ışık cihazı (D-Light Pro, GC, Japonya) ile polimerize edildi. Kompozit rezin (Clearfil Majesty ES-2, Kuraray Noritake Dental, Japonya) ile palatal shell oluşturuldu ve konturlu bölümlü metal matriks kullanılarak kontaklar şekillendirildi ve LED ışık cihazı ile polimerize edildi. Restorasyon tamamlandıktan sonra, bitirme ve parlatma işlemi kalın grenliden ince grenliye doğru sıra ile parlatma diskleri kullanılarak yapıldı. SONUÇ Estetik sorunların çözümünde ofis tipi ağartma ve direkt kompozit rezin restoratif materyal ile gerçekleştirilen restorasyonlar hızlı, konservatif ve daha az maliyetli yaklaşımlardır.

Anahtar Kelimeler: Ağartma, Diastema, Estetik, Kompozit Rezin Restorasyonlar.

Bleaching and Diastema Treatment With Composite Resin Restorative Material- Case Report

Abstract

OBJECTIVE Nowadays, the increase in aesthetic expectations has increased the applications of patients to dentists for this purpose. Most of the patient's expectations are for correction of color,

shape, structure and position disorders in the anterior region. In this case, it was planned to restore the teeth using direct composite resin in order to eliminate the patient's aesthetic problem due to the presence of diastema between teeth 13-12-11-21-22-42-41-32, following bleaching treatment in order to eliminate external discolorations. **CASE REPORT** After the planning was determined, the initial color of the patient's teeth was determined as A3 by spectrophotometer (Vita Easyshade V, VITA Zahnfabrik, Germany) and following the isolation, office bleaching gel (JW Power Bleaching NEXT, Heydent, Germany) was applied. After the procedure, the tooth color of the patient was determined as A2. In the second appointment 10 days later, after the necessary isolation with a rubber dam was completed, the enamel surfaces of teeth 13, 12, 11, 21, 22, 42, 41, 32 were roughened with 37% phosphoric acid for 30 seconds. After roughening, the enamel surfaces were washed and air-dried slightly, and the adhesive system (Clearfil SE Bond, Kuraray Noritake Dental, Japan) was applied and polymerized with an LED light cure (D-Light Pro, GC, Japan). Palatal shell was formed with composite resin restorative material (Clearfil Majesty ES-2, Kuraray Noritake Dental, Japan) and contacts were formed using a contoured segmented metal matrix and polymerized with LED light cure. After the restoration was completed, finishing and polishing was done using polishing discs in order from coarse to fine grain. **CLINICAL CONSIDERATIONS** Office bleaching and restorations with direct composite resin restorative material are fast, conservative and less costly approaches to solving aesthetic problems.

Keywords: Aesthetics, Bleaching, Composite Resin Restorations, Diastema

Presentation ID / Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: : 0000-0002-1532-2948

Page | 67

Retrospektif Klinik Çalışma Olarak 3 Yıllık Sürede Zirkonyum Kronların Takip Sonuçları

Dr. Hasan Güngör¹

¹Özel Muayenehane

Özet

Bu çalışmanın amacı zirkonyum kaplama uygulamalarımızın 3 yıllık klinik sonuçlarını paylaşmaktır. iki yıllık sürede kliniğimizde zirkonyum kaplama uygulaması yaptığımız 157 hastanın zirkonyum kaplamaları 3 yıl ve üzeri sürede takip edildi. Hastaların demografik özellikleri, kaplama uygulama yöntemleri, yapılan ek müdahaleler ve gelişen komplikasyonlar hasta dosyalarından retrospektif tarama yapılarak elde edildi. Bu hastaların %36'sına tek zirkonyum kaplama uygulanırken, diğer hastalara birden fazla dişe zirkonyum kaplama uygulandı. Zirkonyum kaplama uygulamalarının %4'ünde kaplamada kırılma, %2'sinde doğal dişte devam eden ağrı ve hassasiyet meydana gelirken %0,6'sında kaplamada tutuculuk kaybı ve % 0,6'sında doğal diş kaybı görüldü. Zirkonyum kaplama uygulamalarının %5,1' i implant üstü kaplama olarak uygulandı ve bu implant üstü kapmalarda kayıp yaşanmadı.

Anahtar Kelimeler: Zirkonyum Kronlar, Estetik Kronlar, Kronlar

Retrospective Clinical Study of Follow_up Zirconia Crowns in 3 Years

Abstract

The aim of study is to share the clinic results of zirconium crown applications in 3 years. In the two years, 157 patients whom we applied zirconium crowns in our clinic were included in the study. Demographic characteristics of the patients, crown application methods, additional interventions and complications were obtained by retrospective scanning of patient files. While a single zirconium crown was applied to 36% of the patients, zirconium crowns were applied to more than one tooth in the other patients. While fracture of the crown occurred 4% of the zirconium crown applications, ongoing pain and sensitivity in the natural tooth occurred in 2%, loss of retention in the veneer 0,6% and loss of natural teeth were 0,6% observed in the patients. 5,1% of the zirconium crown applications were applied as an over implant crown and none of these were lost.

Keywords: Zirconium Crowns, Esthetic Crowns, Crowns

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0000-4888-2565

Page | 68

Sabit Fonksiyonel Apareylerle İlgili Youtube™'da Yayınlanmış Videoların İncelenmesi

Assod. Prof. Dr. Ahmet Karaman¹, Ph.d. Cand. Leman Diken¹

¹Istanbul Aydın Üniversitesi diş hekimliği fakültesi

Özet

Amaç: YouTube™ video platformunda yer alan sabit fonksiyonel apareyler ile ilgili videoların hastalara sağladığı bilginin doğruluğu ve güvenilirliğinin değerlendirilmesidir. **Materyal Metod:** YouTube™ video platformunda sabit fonksiyonel aparey anahtar kelimesi kullanılarak video araması gerçekleştirilmiştir. Toplam 102 video incelenmiş olup, çalışmaya dahil edilmeme kriterleri (tekrarlayan içerik olması, İngilizceden farklı bir dilde olması, ses içeriğinin ya da başlık bilgisinin olmaması, konu ile ilgisiz olması, sadece reklam içeriği olması, 20 dakikadan daha uzun sürmesi, 4 dakikadan daha kısa sürmesi ve diğer ortodontik tedaviler ile ilgili olması) gözetilerek, toplam 33 video değerlendirmeye alınmıştır. Videolar ile ilgili olarak videonun yüklendiği tarihten beri geçen gün, izlenme sayısı, beğenilme sayısı, yorum sayısı ve video süresi parametreleri kaydedilmiştir. Video içerik kalitesini sınıflandırmak için 7 parametreden oluşan bir puanlama sistemi ve videoların kalitesini evrensel olarak değerlendirmek için video bilgileri ve kalite indeksi (VBKİ) uygulanmıştır. Videolar 3 ana grup altında incelenmiştir bunlar; diş hekimleri, sağlık kuruluşları ve diğer kaynaklar. İstatistiksel analizler için NCSS programı ile Shapiro-Wilk, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U Testleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Nicel veriler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Spearman's korelasyon analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri $p < 0.01$ ve $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir. Beklenen Bulgular: VBKİ değeri 2 ile 5 arasında değişmekte olup ortalama olarak $3,01 \pm 0,22$ değeri beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Youtubetm, Sosyal Medya, Ortodonti, Sabit Fonksiyonel Aparey.

Presentation ID / Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4894-4962

Page | 69

Santral Dev Hücreli Granüloma: İki Olgu Sunumu

Researcher Kevser Dinç¹ , Asst. Prof. Dr. Derya İçöz¹ , Researcher Sezer Seda Yılmaz²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Konya, TÜRKİYE

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

Özet

Amaç: Santral dev hücreli granüloma veya dev hücreli reparatif granüloma olarak da bilinen, nadir görülen, benign, reaktif ve neoplastik potansiyel göstermeyen bir kemik içi lezyondur. Alt ve üst çenede oluşan tüm benign lezyonların yaklaşık %5-7'sini oluşturmaktadır. Genellikle mandibula anterior bölgede lokalize olup çocuk ve genç erişkinlerde görülmektedir. Erkeklere kıyasla kadınlarda daha çok görülür. En önemli bulgusu ağrısız şişliktir. Bu raporun amacı, radyolojik ve histopatolojik özellikleri ile iki santral dev hücreli granüloma olgusunu sunmaktır. Olgu Sunumu: Hipertansiyon ve tip 2 diyabet rahatsızlığı olan 69 yaşındaki kadın hasta, mandibula anterior bölgesindeki ağrısız şişlik şikayeti ve hiçbir sistemik rahatsızlığı olmayan 20 yaşındaki erkek hasta maksilla sol taraf bölgesindeki ağrısız şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Tam dişsiz olan kadın hastanın intraoral muayenesinde mandibula anterior bölgede mukoza bütünlüğünü bozmayan sert kitle tespit edildi. Erkek hastanın intraoral muayenesinde ise sol maksilla bölgesinde üzerindeki mukoza hiperemik olan palpasyonla ağrısız kitle, sol üst kesici ve küçük azı dişlerinde lüksasyon tespit edildi. Panoramik radyografi ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) ile radyolojik inceleme yapıldı. İki hastanın da KIBT görüntülerinde sınırları hafif belirgin, uniloküler, radyolusent bir lezyon gözlemlendi. Bukkal ve lingual\palatinal kortikal kemikte ekspansiyon ve dekrüksiyon izlendi. Lezyonların histopatolojik incelemesi sonucu fibrovasküler stroma içinde sıklıkla kanama ile ilişkili olan dev hücrelerden oluşan agregatlar gözlemlendi. Santral dev hücreli granüloma ön tanısı ile klinik ve radyolojik olarak yönlendirilen biyopsi örneğinin histopatolojik incelemesinde dev hücreli granüloma olarak bulundu. Sonuç: Literatürde az rastlanan dev hücreli lezyonlar benzer histolojik özelliklere sahip olsalar da klinik davranışları farklı olabilir. Agresif karakterde olan santral dev hücreli granülomaların nüks riskinin daha fazla olması sebebi ile düzenli takipleri önerilmektedir. Dev hücreli lezyonların ayırıcı tanısında diğer dev hücreli tümörler, anevrizmal kemik kistleri ve hiperparatiroidizme bağlı brown tümörler düşünölmeli ve klinik, radyolojik, histopatolojik bilgiler eşliğinde ayırımı yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Santral Dev Hücreli Granüloma, Maksilla, Mandibula, Histopatolojik.

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4720-062X

Page | 70

Temporomandibular Eklem (TME) Rahatsızlıkları Bulunan Hastaların Tanı ve Tedavi Açısından Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Aylin Ekmekcioğlu¹

¹Isparta Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

*Corresponding author: Aylin Ekmekcioğlu

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı; Isparta ve çevresinden TME bölgesinde şikayet ile kliniğimize başvuran hastaların demografik bilgilerinin, şikayet ve tedavilerinin retrospektif olarak değerlendirilmesidir. **Materyal-Method:** Çalışmamıza 2022 -2023 yılları arasında Isparta Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine TME şikayeti ile başvuran, klinik-radyolojik muayene sonrasında primer tanısı konulan hastalar dahil edildi. Klinik kayıtlar hastanenin elektronik arşiv sistemi kullanılarak incelendi. Hastaların tanı ve tedavi durumları değerlendirildi. **Bulgular:** Merkezime başvuran 132.505 hastadan, 1010 (%0.7) hastada TME rahatsızlıkları bulunmaktaydı. 780 kadın (%77), 230 erkek (% 23) hastanın yaş, cinsiyet ve TME hastalığı tanısı kaydedildi. Elde edilen sonuçlara göre TME şikâyeti ile kliniğimize başvuran hastaların çoğunluğu 35 yaş ve altı yaş grubunda ve kadınlardı. Primer tanılara göre hasta dağılımına bakıldığında en sık rastlanılan şikayetin ağrı olduğu onu sırasıyla bruksizm , ağız kısıtlılığı ve eklemde klik sesi takip etmekteydi. Tedavi seçeneği olarak semptomlara yönelik medikal tedavi, gece plağı uygulandı. İleri vakalarda stabilizasyon plağı veya artrosentez gereken vakalarda bir üst merkeze yönlendirildi. **Sonuç:** TME rahatsızlıkları hastanın yaşam kalitesini etkileyen bir durumdur. Doğru teşhis ve etkin tedavi hastalığın seyrinde önemli rol oynar. Eklem rahatsızlığın temelini oluşturan sebepler ortadan kaldırıldığında veya iyileştirildiğinde olumsuz tablo olumlu hale dönecektir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem Rahatsızlıkları,ağrı,bruksizm

Retrospective Evaluation of Patients With Temporomandibular Joint (Tmj) Disorders in Terms of Diagnosis and Treatment

Abstract

Objective: The aim of this study was to evaluate the gender and age distributions of patients admitted to our clinic with complaints in Temporomandibular joint (TMJ) region from Isparta and its around cities. **Material-Methods:** The patients who referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Isparta Oral Health Center between 2022 – 2023 were included in this study. Clinical records were reviewed using the hospital's electronic archive system. Diagnosis and treatment status of

the patients were evaluated. Results: Out of 132,505 patients who applied to my center, 1010 (0.7%) patients had TMJ disorders. 780 women (77 %), 230 men (23 %) patients' information charts were recorded as age, gender and kind of TME disease. According to the results obtained, the majority of the patients admitted to our clinic with TME complaint were in the 35 years and under age group and women. Considering the distribution of patients according to primary diagnoses, the most common complaint was pain, followed by bruxism, limitation of the mouth and clicking sound in the joint, respectively. Medical treatment for symptoms and occlusal splint were used as a treatment option. In advanced cases, they were referred to a higher center for stabilization plate or arthrocentesis. Conclusion: TMJ disorders are a condition that affects the patient's quality of life. Correct diagnosis and effective treatment play an important role in the course of the disease. When the underlying causes of joint discomfort are eliminated or improved, the negative picture will turn into a positive one.

Keywords: Temporomandibular Joint Disorders, Pain, Bruxism

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7623-0473

Page | 72

Temporomandibular Eklem Artrosentezinin Komplikasyonları: Literatür Derlemesi

Dr. Kıvanç Berke Ak¹, Asst. Prof. Dr. Muazzez Süzen¹

¹Istanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Artrosentez, temporomandibular eklem rahatsızlıklarının tedavisinde sıklıkla uygulanan ve kabul gören minimal invaziv ve öngörülebilir bir prosedürdür. Bu derlemede artrosentez komplikasyonlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Literatür taramasında “((TMJ or temporomandibular joint or TMD or temporomandibular disorder) and arthrocentesis) and complication.” terimleri kullanılarak PubMed, Google Scholar ve EMBASE veri tabanlarında 2023 yılına kadar olan yayınlar incelendi. Derlemeye artrosentez komplikasyonlarını içeren dokuz çalışma dahil edildi. Artrosentez uygulaması düşük maliyetli ve güvenli bir prosedür olarak görülse de Temporomandibular eklem kritik anatomik yapılara yakınlığı nedeniyle komplikasyonlar meydana gelebilmektedir. Bu kısa süreli komplikasyonların çoğu poliklinikte kolayca yönetilebilir; ancak bazı ciddi komplikasyonlar literatürde nadiren bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, Komplikasyon, Temporomandibular Eklem.

Complications of Temporomandibular Joint Arthrocentesis: Literature Review

Abstract

Arthrocentesis is a frequently performed and accepted minimally invasive and predictable procedure in the treatment of temporomandibular joint disorders. This review aimed to evaluate arthrocentesis complications. The literature search has included PubMed, Google Scholar, and EMBASE databases by using the terms “((TMJ or temporomandibular joint or TMD or temporomandibular disorder) and arthrocentesis) and complication.” Publications up to 2023 were examined. Nine studies involving arthrocentesis complications were included. Although arthrocentesis is considered as a cost-effective and safe procedure, complications may be seen due to its proximity to critical anatomical structures. Most of these short-lived complications can easily be managed in the outpatient clinic; however, some severe complications have rarely been reported in the literature.

Keywords: Arthrocentesis, Complication, Temporomandibular Joint.

Presentation ID / Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9915-1807

Page | 73

Tükürük Bezi Kistadenomu: Olgu Sunumu

Researcher Elif Altun¹ , Prof.Dr. Füsün Yaşar¹ , Asst. Prof. Dr. Murat Çelik²

¹Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: Elif ALTUN*

Özet

Amaç Tüm tükürük bezi tümörlerinin %4-5'ini oluşturan, 5-7. dekatlarda kadınlarda daha sık görülen benign tümörlerdir. Klinik olarak yavaş büyüyen, ağrısız, asemptomatik, hareketli kitlelerdir. Parotis bezinde, dudak ve bukkal mukozanın minör tükürük bezlerinde yaygın olarak görülmektedir. Minör tükürük bezi tümörleri sıklıkla pürüzsüz nodül benzeri bir görünüme sahiptir ve klinik ayırıcı tanısı mukosel ile yapılmaktadır. Bu olgu sunumunun amacı, klinik incelemede sol taraf ağız tabanında görülen ve lipom tanısıyla yönlendirilen, histopatolojik inceleme sonucu tükürük bezi kistadenomu olarak teşhis edilen tümöral kitleyi sunmaktır. Olgu Sunumu Sistemik olarak kardiyovasküler rahatsızlığı ve hipertansiyonu bulunan 74 yaşında erkek hasta, ağız içerisindeki çürük lezyonları ve mevcut kök çekimleri şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede, sol taraf ağız tabanında yumuşak dokuda sınırlı, oral mukozanın bütünlüğünü bozmayan, palpasyonda yumuşak ve hareketli nodüler kitle tespit edildi. Hasta, asemptomatik olan ve rutin muayene ile saptanan lezyonu daha önce fark etmediğini bildirdi. Panoramik radyografi ile radyografik inceleme yapıldı. Histopatolojik incelemede, tümör mikroskobik olarak çevre dokudan iyi sınırlar ile ayrılan fibröz stroma içerisinde çok sayıda çeşitli boyutlardaki kistik boşluklardan oluşuyordu. Kist yapıları çift sıralı kolumnar epitel ile döşeliydi. Kist lümenleri genellikle eozinofilik proteinöz materyal ile doluydu. Epitel hücrelerinde yer yer müsinöz, onkositik ve skuamöz hücre değişiklikleri görüldü. Bazı kist boşlukları içerisinde intraluminal papiller değişiklikler dikkat çekti. Patolojiye yönlendirilen biyopsi örneği, yapılan inceleme sonucunda tükürük bezi kistadenomu olarak rapor edildi. Sonuç Kistadenomlarla ilgili literatürlere bakıldığında çok fazla yayın bulunmamasına rağmen yapılan çalışmalarda vaka özellikleri ile bu olgu sunumu karşılaştırıldığında erkek hasta olması ve ağız tabanında görülmesi açısından farklılık görülmektedir. Kistadenomlar benign tükürük bezi tümörleri içerisinde nadir görülse de ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Benign Tümör, Kistadenom, Patoloji, Tükürük Bezi

Presentation ID / Sunum No= 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6052-0388

Page | 74

Üç Vakada SLE Bulguları

Asst. Prof. Dr. Savaş Özarslantürk¹, Assoc. Prof. Dr. Erkan Özcan²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

AMAÇ: Sistemik lupus eritematosus (SLE), sistemik etkileri çok geniş olan kronik enflamasyonel bir hastalıktır. Cildi, eklemleri, böbrekleri, akciğerleri, sinir sistemini, plevra ve perikard gibi seröz membranları, mukoza ve vücudun diğer organlarını etkileyebilir. Diş hekiminin, SLE'nin klinik ve biyokimyasal özellikleri de dahil olmak üzere çok çeşitli sistemik ve oral uygulamalarına aşina olması zorunludur. Bu karmaşık hastalık sürecini genel olarak değerlendirdiğimiz bu çalışmamızda, ayrıca bu sistemik hastalığın ağız ve diş belirtilerini göstermeyi hedefledik. OLGU SUNUMU: Vaka 1. 17 yaşında bayan hastamızda; ağız kuruluğu, dişeti kanaması, taurodont dişler, yaygın diş çürükleri, ışığa karşı hassasiyet, kollarda ve bacaklarda leke ve döküntüler, eklem ağrıları, Raynaud fenomeni, Satoyoshi sendromu, hipertansiyon, anemi, hemofili, böbrekte protein kaçağı ve sağ böbrekte kist, karaciğer ve dalakta büyüme, ovaryum kisti mevcuttu. Vaka 2. Sol mandibular kondil başında rezorbsiyon, bruksizm, eklem ağrıları ve özellikle el-ayak bileği ve diz tutulumu mevcuttu. Vaka 3. Sık sık tekrarlayan oral aftlar, kulak ve TME ağrısı, el-ayak bileği ağrısı, sağ yanakta ve sol kolda kızarıklık ve döküntüler, yaygın çürüklü ve taurodont molar dişler mevcuttu. SONUÇ: SLE, iyi huylu bir hastalıktan, birden şiddetlenen organ yetmezliği ve ölümü olan değişken bir klinik seyir izleyebilir. SLE'de, muhtemel sekonder enfeksiyonların engellenmesi oldukça zordur. Bu nedenle SLE hastalarında diş hekimleri tarafından, baş-boyun bölgesindeki mukokutanöz lezyonların teşhisi, diş ve ağız enfeksiyonlarının etkin bir şekilde tedavisi ve yakın takibi ile ağız hijyeninin sürekli olarak sağlanması hastaların yaşam kalitesini artırması açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sle, Kronik Enflamasyon, Taurodont Dişler.

SLE Findings in Three Cases

Abstract

OBJECTIVE: Systemic lupus erythematosus (SLE) is a chronic inflammatory disease with a large systemic effect. It can affect skin, joints, kidneys, lungs, nervous system, pleural and pericardial serous membranes, mucosa and other organs of the body. The dentist must be familiar with a wide range of systemic and oral applications, including clinical and biochemical properties of SLE. In this study, in which we evaluated this complex disease process, we aimed to show the oral and dental symptoms of

this systemic disease. **CASE REPORT:** Case 1. Our 17-year-old female patient; dry mouth, gum bleeding, taurodont teeth, widespread dental caries, sensitivity to light, stains and rashes in the arms and legs, joint pain, Raynaud's phenomenon, Satoyoshi syndrome, hypertension, anemia, hemophilia, protein leakage in the kidney and cyst in the right kidney, liver and spleen growth, ovarian cyst was present. Case 2. The left mandibular condyle had resorption, bruxism, joint pain, and especially wrist-ankle and knee involvement. Case 3. There were frequent recurrent oral aphthae, ear and TMJ pain, wrist-ankle pain, redness and rash on the right cheek and left arm, diffuse carries and taurodont molar teeth. **CONCLUSION:** SLE may follow a variable clinical course with a benign disease, with severe exacerbated organ failure and death. In SLE, it is difficult to prevent possible secondary infections. Therefore, diagnosis of mucocutaneous lesions in the head and neck region, effective treatment and close follow-up of dental and oral infections, and continuous oral hygiene by dentists in SLE patients are very important in terms of improving the quality of life of patients.

Keywords: SLE, Chronic Inflammation, Taurodont Teeth

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6291-5922

Page | 76

Yetersiz Ağız Bakımı Nedenlerinin Bireylerin Bilgi, Düşünce ve Davranışları Yönünden Araştırılması

Dr. Nihan Akdoğan¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Ağız sağlığı genel vücut sağlığının tamamlayıcı ve gerekli bir unsuru olmasına rağmen, bireylerin sıklıkla ağız sağlığına gereken özeni göstermedikleri bilinmektedir. Bu amaçla kişilerin yetersiz ağız bakımı nedenlerinin demografik özellikleri, ağız sağlığı kontrol odakları, ağız bakım alışkanlıkları, konuyla ilgili bilgi düzeyleri ve kendi ağız sağlıkları hakkında özeleştirel yaklaşımları yönünden irdelenmesini sağlayan bir anket çalışması yapılması hedeflenmiştir. Katılımcıların kontrol odaklarının saptanmasında bilimsel olarak geçerli ve güvenilir bir ölçek olan "Çok Boyutlu Ağız Sağlığı Kontrol Odağı Ölçeği" kullanılmıştır. Çalışmamıza toplam 388 gönüllü birey katılmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğunun üniversite ve üzeri eğitim düzeyinde (%58,51) ve içsel kontrol odaklı (%70,88) bireylerden oluştuğu bulgulanmıştır. Katılımcıların ağız bakımı hakkında bilgilendirilme oranının %67,27 ve bilgilendirilme kaynağının da %74,71 oranında diş hekimleri olduğu bulgulanmıştır. Katılımcıların periodontal hastalık-bakteri ilişkisi (%74,48), periodontal durum-sistemik sağlık ilişkisi (%60,82), periodontal hastalık-fırça ilişkisi (%88,4) ve arayüz temizliğinin önemi (%78,87) hakkındaki bilgi düzeylerinin yüksek olduğu bulgulanmıştır. Bilgi düzeyleri yeterli olmasına rağmen katılımcıların diş fırçalama sıklığının %52,84, arayüz temizliği sıklığının %22,68 ve düzenli hekim kontrolüne gitme sıklığının %30,67 oranında ve yetersiz olduğu bulgulanmıştır. Ağız bakımı eğitimi almış ve almamış bireylerde düşünsel açıdan ağız sağlığıyla ilişkili bir farklılık bulunamamıştır. Bu veriler neticesinde, diş hekimleri tarafından kullanılan klasik oral hijyen eğitimi yöntemlerinin ağız bakımı davranışları konusunda olumlu yönde manipülasyona en uygun grup olan eğitim düzeyi yüksek ve içsel kontrol odaklı bireylerde dahi ağız bakımı alışkanlıklarını düzeltmek konusunda yeterli olmadığı, bu eğitimlerin bireylerin psikolojik olarak ağız bakımı davranışlarını değiştirebilir nitelikleri kazanması için yenilenerek geliştirilmesi gerektiği ve oral hijyen eğitimi teknikleri açısından yeni araştırmalar yapılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ağız Bakımı, Sağlık Tutumu, Davranış

Presentation ID / Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1320-8789

Page | 77

“Gülüş Tasarımı” Teriminin İnternette Aranma Eğiliminin Demografik ve Ekonomik Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi: Bir Google Trends Analizi

Ph.d. Cand. Ahmet Nuri Silahtar¹ , Asst. Prof. Dr. Ezgi Sıla Taşkaldıran¹ , Asst. Prof. Dr. Süleyman Emre Meşeli¹

¹Istanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı

**Corresponding author: Ahmet Nuri Silahtar*

Özet

Amaç: İnternet tabanlı platformların sağlık bilgisine erişimde kullanımı yaygındır. Google Trends (GT), terimlerin internette aranma eğilimleriyle ilişkili verileri kullanıcılarına coğrafi konum, dil ve sıklık parametrelerini kullanarak sunan bir servistir. Bu çalışmanın amacı Türkiye’de “gülüş tasarımı” teriminin aranma eğilimleriyle ilişkili GT verilerinin, Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) demografik ve ekonomik verileri ile karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada, 2017-2021 yılları arasında Türkiye genelinde “gülüş tasarımı” terimine ait GT aranma hacmi (GTAH) değerleri kaydedildi. Alt analiz verileri bu değerlerin sadece Ankara, Bursa, İstanbul, İzmir ve Kocaeli illerinden elde edildiğini göstermekteydi. TÜİK’in aynı yıllarda Türkiye geneli için verdiği kişi başı gayrisafi yurt içi hasıla (GSYH) ve tüketici fiyat endeksi (TÜFE) ile bahsi geçen iller için verdiği, istihdam oranı, okuryazar olmama oranı (OYO) ve hane halkı büyüklüğü (HHB) verileri kaydedildi. Çalışmada istatistiksel anlamlılık $p \leq 0.05$ düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: “Gülüş tasarımı” teriminin 5 yıllık dönemde GTAH değeri tespit edilebilen iller tüm illerin %6.17’sini oluşturmaktaydı. Kocaeli, GTAH değeri en yüksek olan ildi. Takiben Bursa, İstanbul, Ankara ve İzmir illeri azalan değerler ile sıralandı. TÜİK verilerine göre, söz konusu yıllarda ülke genelinde kişi başı GSYH 39.019-85.672 TL arasında değişirken; TÜFE oranları %11,84-64,27 arasındaydı. İller bazında, OYO ve HHB ortalamaları arasında anlamlı fark saptandı ($p < 0.05$). İller arasında en yüksek ortalama OYO ve HHB sırasıyla Bursa ve Kocaeli’nindi. Korelasyon analizi GTAH ile sadece kişi başı GSYH arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiyi ortaya koydu ($p < 0.05$). Sonuç: Bu çalışmanın sınırları dahilinde sonuçlarımız, “gülüş tasarımı” teriminin aranma eğiliminin, kişi başına düşen alım gücüyle paralel bir ilişki sergilediğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Bilgisi, İnternet Kullanımı, Trends, Estetik Diş Hekimliği, Gülüş Tasarımı

Evaluation of Web-Based Searching Trends of the Term “Smile Design” in Consideration With Demographic and Economic Variables: A Google Trends Analysis

Abstract

Objective: Web-based platforms are frequently opted to access health-related informations. Google Trends (GT) is a service provider that presents data relevant to searched terms on the web, taking into account geographical location, language and frequency variables. The aim of this study is to evaluate the web-based searching trends of the term “smile design” taking into account demographic and economic variables provided by Turkish Statistical Institute(TURKSTAT). Methods: This retrospective study was conducted with provided GT volume (GTV) data filtered with location (Turkey) and years (2017-2021) for the term "smile design". The abovesaid data showed that these values were obtained only from Ankara, Bursa, Istanbul, Izmir and Kocaeli. The data of gross domestic product (GDP) per capita and consumer price index (CPI) given by TURKSTAT for the same years and employment rate (ER), illiteracy rate (IR) and average household size (AHS) data for the aforementioned provinces were recorded. Statistical significance was evaluated at the $p \leq 0.05$ level in the study. Results: During the 5-years period, the provinces whose GTV values could be determined for the the term “smile design” comprised 6.17% of all provinces. Kocaeli was the province with the highest GTV value. Subsequently, the provinces of Bursa, Istanbul, Ankara and Izmir were listed with decreasing values. According to TURKSTAT data, while GDP per capita varied between TL39,019-85,672 during the same years; CPI rates were between 11.84-64.27%. A significant difference was found between the averages of IR and AHS on the basis of provinces ($p < 0.05$). Bursa and Kocaeli had the highest average IR and AHS among the provinces, respectively. Correlation analysis revealed a positive and significant correlation only between GTV and GDP per capita ($p < 0.05$). Conclusion: Within the limits of this study, our results show that the searching trends of the term "smile design" is positively correlated only with purchasing power per capita.

Page | 78

Keywords: Health Information, Internet Use, Trends, Esthetic Dentistry, Smile Design

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7597-0026

Page | 79

Tiroid Hastalıklarında Glutensiz Beslenme

Researcher İrem İzciöglü¹, Assoc. Prof. Dr. Ayşe Güneş Bayır¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Özet

Tiroid bezi hastalıkları hipotiroid, hipertiroid, guatr, hashimoto ve tiroid kanserleri gibi çeşitli hastalıklardan oluşan ve son zamanlarda birçok toplumda yaygın olarak görülen hormon hastalıklarıdır. Örneğin, endemik bölgelerde, guatr insidansı yetişkin nüfusun % 15-30'udur. Tiroid hastalıkları tiroid bezinde bulunan hormonlarda gelişen bazı değişiklikler ve bozukluklar sonucu oluşmaktadır. Bu hormonların üretildiği ve salgılandığı yer olan tiroid bezi bu hastalıkların gelişmesinde asıl rol oynayan vücut için oldukça önemli bir bezdir. Tiroid bezinden T3 ve T4 olarak adlandırılan tiroid hormonları salgılanmaktadır. Bu hormonların en önemli görevi vücudun metabolizmasını düzenlemektir; bu sebeple tiroid hormonları hemen hemen her organı etkilemektedir. Bu salgılanan hormonların yeterli ve dengeli seviyede salgılanıp tiroid hormonunun olması gerektiği gibi doğru çalışması için de vücudun ihtiyacı olan her besin ögesi vücuda alınmalıdır. Besinlerin yanı sıra tiroid hormonları, stresten ve çevresel faktörlerden de etkilenmektedir. Tiroid hormon düzeyini dengede tutabilmek için sağlıklı beslenmek ilk şart olarak kabul edilmektedir. Genellikle Akdeniz diyeti ile birlikte egzersiz, yeterli ve kaliteli uyku, yeterli su tüketimi, probiyotik tüketimi, stresten ve toksik maddelerden uzak durmak tiroid bezi hastalıklarına yakalanmama yollarındandır. Tiroid hastalıklarının tedavisine yönelik birçok diyet tipleri araştırılmaktadır. Son zamanlarda ön planda bulunan bir beslenme şekli de glutensiz beslenmedir. Bu derleme çalışmasında tiroid hastalıklarının tedavisinde glutensiz beslenmenin rolü güncel literatür eşliğinde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Tiroid Bezi Hastalıkları, Tiroid Hormonu, Glutensiz Beslenme

Gluten-Free Nutrition in Thyroid Diseases

Abstract

Summary Thyroid diseases are hormone diseases consisting of various diseases such as hypothyroid, hyperthyroid, goiter, hashimoto's and thyroid cancers and have recently been widely seen in many societies. For example, in endemic areas, the incidence of goiter is 15-30% of the adult population. Thyroid diseases are caused by some changes and disorders that develop in the hormones found in the thyroid gland. The thyroid gland, which is the place where these hormones are produced and secreted, is a very important gland for the body that plays a major role in the development of these diseases. Thyroid hormones called T3 and T4 are secreted from the thyroid gland. The most important task of

these hormones is to regulate the body's metabolism; for this reason, thyroid hormones affect almost every organ. In order for these secreted hormones to be secreted at an adequate and balanced level and for the thyroid hormone to function correctly as it should, every nutrient that the body needs should be taken into the body. In addition to nutrients, thyroid hormones are also affected by stress and environmental factors. In order to keep the thyroid hormone level in balance, a healthy diet is considered the first condition. Generally, exercise, adequate and high-quality sleep, adequate water consumption, probiotic consumption, avoiding stress and toxic substances along with the Mediterranean diet are ways to avoid thyroid gland diseases. Many types of diets are being researched for the treatment of thyroid diseases. A form of nutrition that has been at the forefront recently is gluten-free nutrition. In this review study, the role of gluten-free nutrition in the treatment of thyroid diseases will be examined in the company of current literature.

Keywords: Thyroid Gland Diseases, Thyroid Hormone, Gluten-Free nutrition

Presentation ID / Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9749-315X

Page | 81

Benefits of Adding Oscillatory Positive Expiratory Pressure (Opep) Device to a Chest Physiotherapy Program in Children With Bronchiectasis: A Randomized Controlled Trial

Asst.Prof.Dr Melih Zeren¹ , Dr Meral Barlık² , Researcher Beyza Nur Tosun³ , Prof.Dr Esen Demir² , Prof.Dr Figen Gülen²

¹Izmir Bakircay University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation

²Ege University, Faculty of Medicine, Department of Pediatrics, Division of Pediatric Pulmonology

³Izmir Bakircay University, Graduate Education Intitute, Department of Physiotherapy and Rehabilitation

*Corresponding author: Melih ZEREN

Özet

Background and aim: Oscillatory Positive Expiratory Pressure (OPEP) devices are widely used in the clinical practice for airway clearance since they are easy to teach and simple to use. However, these devices are not covered by health insurance, and families must purchase the devices themselves. Our aim was to investigate whether the addition of OPEP devices to a chest physiotherapy program provide additional benefits on pulmonary function and exercise capacity in children with bronchiectasis. Material and methods: Forty-two children diagnosed with bronchiectasis were randomly allocated into chest physiotherapy group (PT group) or chest physiotherapy + OPEP device group (PT+OPEP group). PT group performed thoracic expansion exercises, postural drainage and coughing techniques, whereas PT+OPEP group used Shaker® device in addition to the same chest physiotherapy program. Both groups trained twice a day for 8 weeks. 6-min walk test (6MWT) was performed with Spiropalm 6MWT® device attached to patients for evaluating exercise capacity and dynamic ventilatory responses at the beginning and end of the study. Basic spirometry and peripheral muscle strength assessment was also performed. The study was funded by the Scientific Research Projects Unit of Ege University (Project Number: 22479). Results: Spirometric variables including FVC (pred%), FEV1 (pred%) and FEF25-75 (pred%), 6MWT distance, ΔIC which indicates dynamic hyperinflation during exertion, lowest SpO2 during exertion and quadriceps muscle strength significantly improved in both groups (p<0.05). There was no difference between the groups in terms of the improvements occurred (p>0,05). Conclusion: Adding OPEP device to a comprehensive chest physiotherapy program did not provide further benefits to children with bronciectasis. Pulmonary function, exercise capacity and muscle strength can be improved by a comprehensive physiotherapy program without putting the families under any financial burden. However, OPEP devices may be considered for patients who cannot access such physiotherapy programs.

Anahtar Kelimeler: Bronchiectasis, Physiotherapy, Airway Clearance

Presentation ID / Sunum No= 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4205-3138

Page | 82

Acil Servise Başvuran Yaşlı Hastaların Nörolojik Profili

Asst. Prof. Dr. Yavuz Yücel¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji A.D.

Özet

Çalışmamızda, Acil Servise Nörolojik yakınma ile başvuran 65 yaş ve üzeri hastalarımızı tanımlamayı amaçladık. Anket formu ile toplanan veriler IBM SPSS 21.0, Pearson-ki-kare testi ile değerlendirildi. Retrospektif olan araştırmamızda 350 hasta mevcuttur. Yetişkin Acil Servise 2021 yılı 1 Ekim ile 31 Aralık tarihleri arasındaki 3 aylık süreçte 53416 hasta başvurmuştu. İlk başvuruda 347 hastaya Beyin tomografisi çekilirken, 270 hastada ilaveten Difüzyon MR bakılmıştır. Hastalarımızda kadın 191 (%54,6), erkek 159 (%45,4) oranında ve yaş ortalaması 77,38 idi. Taburcu 98, sevk 11, tedavi reddi 6 olmuştur. 169 hasta servise, 62 hasta ise yoğun bakıma yatırılmıştır. Ortalama yatış süresi 6,89 gün saptanmış, 16 hasta exitus olmuştur. Hastalarımızın özgeçmişlerinde en yaygın etyolojik hastalık HT (%36,3) iken, 82(%23,4) hastanın geçirilmiş serebrovasküler hastalık (SVH) öyküsü vardı. Acil servise gelişte en yaygın şikayetler bilinç bozukluğu (%30,3), kuvvet kaybı (%26,6) ve konuşma bozukluğu (%14,3) idi. Sonuç olarak yatırılan hastaların çoğunluğunu (%56,8) yeni SVH oluşturmaktaydı ve istatistiksel anlamlı olarak iskemik inme idi. 20(%5,7) hasta epilepsi tanısıyla yatırılmıştı. Ayrıca 65-75 yaş ve 75 yaş üstü istatistiksel verilerine de bakıldı. Araştırmamız sonucunda yaşlı hasta grubunda aterosklerotik zeminde gelişen problemlerin fazla olduğunu ve çoğunlukla SVH nedeniyle Acil servise geldiklerini gördük. Bu nedenle sağlık çalışanlarının bu hasta grubunda eşlik eden problemlere karşı daha dikkatli, hızlı olması, nörolojik muayene bilmesi; hastanelerde Nöroloji, Geriatri servis ve yoğun bakımlarının yatak kapasitelerinin buna korele olarak artırılması faydalı olacaktır. Akut SVH yönünden girişimsel İnme Ünitesi'nin olması tedavide başarıyı arttırıp, sonraki bütçe yükünü azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Nöroloji, Yaşlılık, Etiyoloji, Risk Faktörü

Presentation ID / Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9248-9426

Page | 83

Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Psikiyatri Servisinden İstenen Radyoloji Tetkiklerinin İncelenmesi

Dr. Yaşar Kapıcı¹ , Dr. Olga Bayar Kapıcı¹ , Assoc. Prof. Dr. Atilla Tekin²

¹Adıyaman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Yaşar Kapıcı

Özet

Amaç: Psikiyatri pratiğinde kişilik değişiklikleri, içe kapanma, renkli ve canlı halüsinasyonlar gibi belirtiler olması durumunda veya uzun süreli psikoaktif madde veya alkol kullanımı öyküsü olduğunda ayrıca şizofreni, bipolar bozukluk, psikotik depresyon, obsesif-kompulsif bozukluk gibi hastalıkların ayırıcı tanısında beyin görüntülemesi gerekebilmektedir. Bu çalışmada üçüncü basamak bir hastanenin psikiyatri servisinde yatan hastalara istenen radyoloji tetkikleri incelendi. Yöntem: Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi psikiyatri servisi 16 yatak ve 1 adet tecrit odasına sahiptir. Bu serviste 2021 Kasım-2022 Kasım arasında yatan 287 hasta incelendi. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG), bilgisayarlı tomografi (BT), ultrasonografi (USG) tetkikleri incelendi. Bulgular: Toplam 73 hastada, 61 MRG (56 beyin MRG, 2 lomber MRG, 1 boyun MRG, 1 servikal MRG, 1 diz MRG), 13 BT (7 beyin BT, 3 toraks BT, 2 batin BT, 1 temporal BT), 13 USG (7 abdomen USG, 2 renal USG, 1 üriner USG, 1 yüzeysel USG, 1 tiroid USG, 1 boyun USG), 9 doppler USG (3 karotis doppler USG, 3 vertebral doppler USG, 2 alt ekstremitte doppler USG, 1 üst ekstremitte doppler USG) tetkiki yapılmıştı. Yatan hastaların %25.4'üne radyolojik tetkik istenmişti. Hastaların %21'inde beyin görüntülemesi yapılmıştı. Beyin görüntüleme tetkiklerinde %88.7 ile beyin MRG öncelikle tercih edilmişti. Beyin MRG istenen hastaların %42.9'u psikoz, %41.1'i depresyon, %7.1'i bipolar bozukluk hastasıydı. İki hastada akut apandisit, 1 hastada derin ven trombozu, 1 hastada beyinde mikroanjiyopatik odaklar, 1 hastada pnömoni, 1 hastada pulmoner enfarkt, 1 hastada globus pallidusta kalsiyum birikimine bağlı sinyal kaybı izlenmişti. Sonuç: Psikotik bozuklukların ayırıcı tanısında ensefalit, ensefalopati, demiyelinizan hastalıklar, nörogelişimsel ve nörodejenatif hastalıklar yer aldığından beyin dokusunu net olarak gösteren MRG tetkiki öncelikle düşünülmelidir. Bu çalışmada sadece birkaç hastada beyin MRG'de değişiklikler saptansa da psikiyatri pratiğinde beyin MRG uygulanması bir gereklilik olarak yerini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Manyetik Rezonans Görüntüleme, Bilgisayarlı Tomografi, Ultrasonografi

Investigation of Radiology Examinations Requested From Adiyaman University Education and Research Hospital Psychiatry Inpatient Unit

Abstract

Objective: In psychiatry practice, in the presence of symptoms such as personality changes, introversion, colorful and vivid hallucinations, in the presence of a long history of psychoactive substance or alcohol use, and in the differential diagnosis of diseases such as schizophrenia, bipolar disorder, psychotic depression, and obsessive-compulsive disorder, brain imaging may be required. In this study, radiology examinations requested for patients hospitalized in the psychiatry inpatient unit of a tertiary hospital were examined. Method: Adiyaman University Training and Research Hospital psychiatry inpatient unit has a capacity of 16 patients and 1 isolation room. In this study, 287 patients hospitalized in this inpatient unit between November 2021 and November 2022 were examined. Magnetic resonance imaging (MRI), computed tomography (CT), ultrasonography (US) examinations were evaluated. Results: In a total of 73 patients, 61 MRIs (56 brain MRI, 2 lumbar MRI, 1 neck MRI, 1 cervical MRI, 1 knee MRI), 13 CT (7 brain CT, 3 thorax CT, 2 abdominal CT, 1 temporal CT), 13 USG (7 abdominal US, 2 renal USG, 1 urinary US, 1 superficial USG, 1 thyroid US, 1 neck US), 9 doppler US (3 carotid Doppler US, 3 vertebral Doppler US, 2 lower extremity Doppler US, 1 upper extremity Doppler US) examination was performed. Radiological examination was requested in 25.4% of the hospitalized patients. Brain imaging was performed in 21% of the patients. Brain MRI was preferred primarily with a rate of 88.7% in brain imaging examinations. Of the patients who were requested brain MRI, 42.9% had psychosis, 41.1% had depression, and 7.1% had bipolar disorder. Acute appendicitis was observed in 2 patients, deep vein thrombosis in 1 patient, microangiopathic foci in the brain in 1 patient, pneumonia in 1 patient, pulmonary infarction in 1 patient, and signal loss due to calcium accumulation in the globus pallidus in 1 patient. Conclusion: Since encephalitis, encephalopathy, demyelinating diseases, neurodevelopmental and neurodegenerative diseases are included in the differential diagnosis of psychotic disorders, MRI examination that clearly shows the brain tissue should be considered first. Although changes were detected in brain MRI in only a few patients in this study, the application of brain MRI remains a necessity in psychiatry practice.

Page | 84

Keywords: Magnetic Resonance Imaging, Computed Tomography, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0572-0969

Page | 85

Akut Romatizmal Ateşli Hastalarda Serum Malondialdehit Asit, Superoksit Dismutaz, Katalaz, Redükte Glutasyon ve Glutasyon Peroksidaz Aktivitelerinin İncelenmesi

Exp. Dr. Cihat Erol¹ , Assoc. Prof. Dr. Mecnun Çetin² , Prof.Dr. Halit Demir³

¹YYÜ Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD

²YYÜ Tıp Fakültesi Çocuk Kardiyoloji BD

³YYÜ Fen Fakültesi, Kimya Bölümü, Biyokimya Anabilim Dalı

*Corresponding author: Cihat EROL

Özet

Amaç: ARA tanılı hastalarda oksidatif stres ve antioksidanların etkisini, rolünü, seviyesini ve hastalığın ilerlemesi ile ilişkisini araştırmak. **Yöntem:** Bu prospektif çalışmaya Ağustos 2016-Kasım 2019 tarihleri arasında Çocuk Kardiyoloji ve Genel Çocuk Polikliniği'ne başvuran, 5-17 yaş arasında ARA tanısı alan toplam 68 hasta dahil edildi. Kontrol grubu olarak, eş zamanlı aynı yaş ve cinsiyetteki herhangi bir hastalığı olmayan 68 çocuk seçildi. Hastalardan tanı anında serum kan örnekleri alınarak MDA, CAT, SOD, GSH ve GSHPx aktiviteleri spektrofotometrik olarak tayin edildi. **Bulgular:** Grupların oksidan ve antioksidan değerlerine bakıldığında; MDA hasta grubunda kontrol grubuna göre anlamlı yüksek saptandı ($p=0.001$). GSHPx, CAT, SOD ve GSH ise hasta grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düşük saptandı ($p<0.05$). CAT ile GSHPx arasında orta düzeyde ($r=0.359$, $p=0.003$), MDA ile GSH arasında düşük düzeyde ve pozitif yönde ($r=+0.247$, $p=0.042$), GSHPx ile ESH arasında düşük düzeyde ($r=-0.276$, $p=0.022$), GSHPx ile CK arasında orta düzeyde ($r=-0.325$, $p=0.049$), SOD ile ürik asit arasında orta düzeyde negatif yönde ($r=-0.352$, $p=0.022$) anlamlı korelasyon saptandı. MDA ile CRP, ASO ve ESH arasında ise anlamlı bir korelasyon saptanmadı ($p>0.05$). Çalışmada ROC eğrisi analiz sonuçlarına göre hasta ve kontrol grubunu ayırmada; eğri altında kalan alan MDA için 1.000 ± 0.001 olarak bulundu. MDA için kesim (cut-off) değeri 4.7105 (duyarlılık %100, özgüllük %100) olarak saptandı. **Sonuç:** Çalışmada ARA'lı hastalarda oksidatif stresin arttığı, antioksidanların azaldığı saptandı. ARA'lı hastalarda OS biyobelirteci olan MDA düzeyi anlamlı yüksek bulundu. Antioksidan olan GSHPx, SOD, CAT ve GSH düzeyleri ise anlamlı düşük saptandı. Çalışmada ARA'nın değerlendirilmesinde MDA'nın biyobelirteç olarak mevcut diğer teşhis araçları ile birlikte kullanılabilmesi söylenebilir. ARA hastalarını kontrol grubundan ayırmada destekleyici "Tanı Testi" olarak kullanılabilmesi sonucuna varılabilir. Antioksidanların tedaviye eklenerek oksidatif stresi azaltabileceğini, bunun da ARA'lı hastalarda faydalı olabileceği bildirildi. Ancak bulgular; ARA hastalarında antioksidan tedavinin gerçek etkisini değerlendirmek için daha fazla kapsamlı randomize kontrollü ve çok merkezli klinik çalışmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Romatizmal Ateş, Oksidatif Stres, Antioksidan, Malondialdehit Asit, Katalaz, Superoksit Dismutaz, Redükte Glutasyon, Glutasyon Peroksidaz, Ekokardiyografi.

Examination of the Activities of Serum Malondialdehyde Acid, Superoxide Dismutase, Catalase, Reduced Glutathione and Glutathione Peroxidase in Acute Rheumatic Fevered Patients

Abstract

Page | 86

Aims: This study investigates the role and level of OS and antioxidants in patients with ARF and their relationship to disease progression. **Methods:** This prospective study includes 68 patients between the ages of 5-17 diagnosed with ARF after applying to the Pediatric Cardiology and General Pediatric Clinic of YYU Faculty of Medicine between August 2016-November 2019. The blood serum samples were collected from patients at the diagnosis MDA, CAT, SOD, GSH and GSHPx activities were studied. The control group, children with no disease of the same age and gender applied to the Pediatric Clinic simultaneously. **Both groups Results:** MDA was significantly higher in the control group ($p=0.001$) than in the patient group. As for GSHPx, CAT, SOD, and GSH were found to be significantly less in patients than in the control group ($p=0.05$). A significant correlation was detected moderately between CAT and GSHPx ($r=0.359$, $p=0.003$), positively and at a low level between MDA and GSH ($r=+0.247$, $p=0.042$), moderate between GSHPx and CK ($r=-0.325$, $p=0.049$), moderately negative between SOD and uric acid ($r=-0.352$, $p=0.022$). No significant correlation was detected between MDA, CRP, ASO, and ESR ($p>0.05$). According to the ROC curve analysis results, in separating the patient and control groups, the area under the curve for MDA was found to be 1.000 ± 0.001 . The cut-off value for MDA was detected as 4.7105 (sensitivity 100%, specificity 100%). **Conclusion:** MDA was found to have significantly higher levels in patients with ARF. GSHPx, SOD, CAT, and GSH antioxidants were significantly lower in patients. The study can be said that MDA could be used as a supportive "Diagnostic Test" in the assessment of ARF, along with other diagnostic tools available as a biomarker, to differentiate ARF patients from the control group. It has been reported that adding antioxidants to the treatment can reduce oxidative stress.

Keywords: Acute Rheumatic Fever, Oxidative Stress, Antioxidant, Malondialdehyde, Catalase, Superoxide Dismutase, Reduced Glutathione, Glutathione Peroxidase, Echocardiography

Presentation ID / Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5871-2033

Page | 87

Alerjik Hastalıkların Çocuk Acil Servisine Başvurularının Retrospektif Olarak İncelenmesi: 5 Yıllık Tek Merkez Deneyimi

Exp. Dr. Uğur Altaş¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Alerji ve İmmünoloji
*Corresponding author: Uğur Altaş

Özet

Giriş ve Amaç: Çocuklarda alerjik hastalıkların mevsimsel olarak değişiminin incelenmesi, alerjik hastalıkların seyri ile ilişkili olabilecek faktörlerin değerlendirilmesi açısından önemlidir. Bu sebeple, bu çalışmada çocuklarda anafilaksi, astım, alerjik rinit, atopik dermatit ve ürtikere bağlı acil servise başvuruların mevsimlere göre değişiminin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Tanımlayıcı tipte olan çalışmamızda; 0-18 yaş arası, Ocak 2017- Aralık 2022 tarihleri arasında İstanbul'da üçüncü basamak bir hastanenin çocuk acil servisine anafilaksi, astım, alerjik rinit, atopik dermatit ve ürtiker sebebiyle başvuran çocuk hastaların tümü çalışmaya dahil edildi. Hastaların başvuru zamanı, yaşı ve cinsiyeti çalışma kapsamında retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışmada tanımlayıcı veriler için medyan, minimum ve maksimum değerler ile sayı (n) ve yüzdeler (%) kullanıldı. **Bulgular:** Çalışmamızda Ocak 2017 ile Aralık 2022 yılları arasında çocuk acil servisine başvuran 1.087.174 çocuk hasta vardı. Aynı tarihler arasında anafilaksi, astım, alerjik rinit, atopik dermatit ve ürtikere bağlı çocuk acil servisine başvurular tüm başvuruların %7,6'sını (n=83.018) oluşturdu. Astım sebepli hastaneye başvurular en çok Ocak ve Aralık ayında, akut ürtiker tanısıyla çocuk acile olan başvurular Haziran, Temmuz, Ağustos aylarında artış gösterdi. Alerjik rinit sebebiyle acile başvurular Ekim ve Kasım aylarında artış gösterirken, atopik dermatit Mart ve Nisan aylarında artış gösterdi. **Tartışma ve Sonuç:** Çocuk acile olan 6 yıllık süredeki başvurular değerlendirildiğinde alerjik hastalıklara bağlı başvurular aylara göre değişim göstermektedir. Alerjik rinit ve astım başvuruları solunum yolu enfeksiyonlarının arttığı sonbahar ve kış aylarında artış gösterirken; atopik dermatit ve ürtiker sebebiyle olan başvurular ise sırasıyla ilkbahar ve yaz aylarında artış göstermiştir. Alerji tanısı olan hastaların takiplerinde mevsimlere göre hastalık risk faktörleri göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alerji, Acil Servis, Çocuklar

Presentation ID / Sunum No= 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0096-629X

Page | 88

Alzheimer Hastalığı Olan Bireylerde Modifiye Edilmiş Otago Egzersizlerinin Denge ve Düşme Riski Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Exp. Gözde Özensoy¹ , Exp. Muhammet Cihat Aslan¹ , Prof.Dr. Figen Güney¹ , Asst. Prof. Dr. Gökmen Yapalı²

¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

²*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

**Corresponding author: Muhammet Cihat Aslan*

Özet

Amaç: Alzheimer hastalığı (AH) bulunan bireylerde modifiye edilmiş Otago egzersizlerinin denge ve düşme riski üzerine etkilerini araştırmak. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamız 50 AH'li birey ile gerçekleştirildi. Bireyler egzersiz ve kontrol olmak üzere eşit sayıda iki gruba ayrıldı. Olgular Mini Mental Durum Testi (MMDT), Süreli Kalk ve Yürü Testi (SKYT), Tinetti Denge ve Yürüme Testi (TDYT), 30 Saniye Otur Kalk Testi (30s-CST), Berg Denge Ölçeği ve Lawton-Brody Enstrümental Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği (EGYA) ile çalışma başlangıcında, 6. haftada ve 12. haftada değerlendirildi. Egzersiz grubuna tarafımızca modifiye edilmiş Otago egzersizleri fizyoterapist eşliğinde uygulandı. Kontrol grubuna ise 12 hafta boyunca hiçbir müdahale yapılmadı ve standart tedavilerine devam edildi. **Bulgular:** Gruplar arası karşılaştırmalarda sadece Berg Denge Ölçeği skoru çalışma başlangıcında, kontrol grubuna göre egzersiz grubunda düşük bulundu ve yapılan diğer tüm ölçüm değerlerinde; çalışma başlangıcında, 6. haftada ve 12. haftada gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmadı. Grup içinde zamanlar arasında yapılan karşılaştırmalarda ise; MMDT her iki grup içerisinde azalma gösterdi. SKYT skorlarında egzersiz grubu bireylerinin SKYT skorları düşerken; kontrol grubundaki bireylerde ise SKYT skorlarında artış olduğu görüldü. TDYT, 30s-CST ve Berg Denge Ölçeği skorları egzersiz grubundaki bireylerde zamansal aralıklarda artarken, kontrol grubundaki bireylerde ise azalma gösterdi. Lawton-Brody EGYA sonuçlarını zamanlar arasında karşılaştırdığımızda; kontrol grubunda azalma mevcuttu fakat egzersiz grubunda anlamlı bir fark saptanmadı. **Sonuç:** AH'li bireylerin denge becerilerinde ve düşme riskinin azaltılması noktasında modifiye edilmiş Otago egzersizlerinin olumlu etkisi olduğunu ifade edebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Otago Egzersizleri, Denge, Düşme Riski

Presentation ID / Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2308-5839

Page | 89

Asplenik Herediter Sferositozlu Erişkinde Myokard Enfartüsü ve Pulmoner Emboli

Dr. Gökhan Aydın¹ , Dr. Derya Aydın¹

¹Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi

**Corresponding author: Gökhan AYDIN*

Özet

Hereditör sferositoz (HS), eritrosit membranı yada iskeletini oluşturan proteinlerin genetik olarak hatalı kodlanması sonucu oluşan küre (sferosit) şekilli hücrelerle karakterize çoğunlukla otozomal dominant kalıtılan hemolitik bir hastalıktır. HS’de arteriyel yada venöz tromboz riskinde artış beklenmez. Ancak postsplenektomili hastalarda artmış trombosit sayısı arteriyel yada venöz trombozla ilişkili olabilir. Literatürde pulmoner tromboemboli (PTE) saptanan vakalar bildirilmiştir. Aynı hastada hem Non-ST yükselmeli myokard infarktüsü (NSTEMİ) hem de PTE çok nadir olarak bildirilmiştir . 43 yaşında erkek hasta son 1 haftadır artan göğüste sıkışma, göğüs ağrısı , efor dispnesi (NYHA 3) ile başvurduğu acil serviste değerlendirildi. Özgeçmişinde 1999 yılında HS tanısı aldığı ve 2002 yılında Splenektomi uygulandığı öğrenilen hastanın günde 1 paket sigara öyküsü mevcuttu. Asetilsalisik asit (100 mg/gün) kullanan ve aralıklı transfüzyon dışında hastane başvurusu olmayan hastanın ilk kez 6 ay önce göğüs ağrısı ile başvurduğu acil servisten NSTEMİ nedeni ile koroner anjiyografi (KAG) öyküsü mevcuttu TA:120/80 Nabız:105/dk SO₂:98 ve EKG’de normal sinüs ritmi (NSR) 97/dk. V1-6 T- S1-Q3 -T3 saptandı.D-Dimer: 2,16 ug/ml olarak saptandı. Pulmoner BT anjiyografide sağ akciğer alt lob segmental pulmoner arter dallarında tromboembolik dolun defektleri izlendi. Transtorasik Ekokardiyografide (TTE) , Aort çapı :32 mm Sol atriyum :39 mm Diyastol sonu çapı :45 mm Sağ ventrikül çapı: 45mm Sağ atriyum :42 mm Sol ventrikül Ejeksiyon Fraksiyonu %65 , 2+ Triküspit Yetersizliği, Pulmoner Arter Sistolik basıncı (PAB): 90 mmHg Sağ ventrikül içinde 11*9 mm boyutlarında izoekojen kısmi hareketli, trombus ile uyumlu görünüm ve septal paradoks hareket izlendi. Hasta PTE tanısı ile yatırılarak medikal tedavi başlandı.

Anahtar Kelimeler: Hereditör Sferositoz, Pulmoner Emboli, Akut Koroner Sendrom

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2683-5076

Page | 90

Astım Tedavisinde Komplementer Fitokimyasallar

Dr. İlkey Keskinel¹

¹İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet

Bronşiyal astımın iyi dökümanente edilmiş standardize tedavi protokolleri olmasına rağmen, son yıllarda giderek doğal ve bitkisel ürünlere yönelimin artmasıyla, astımlı hastalar arasında da standart tedaviye destek/alternatif olarak bu tür tedavilerden yararlanma eğilimi vardır. Bu çalışmada bronşiyal astım tedavisinde destek olarak kullanılacak çeşitli bitkilerin etkilerini irdeleyen çalışmalar derlenmiştir. IL-4 ve IL-13 gibi enflamatuvar mediyatörlerin ve kronik havayolu enflamasyonunun havayolu yeniden yapılanmasında rolü olduğundan, enflamatuvar süreci baskılayan doğal ürünlerin de enflamatuvar bir hastalık olan astımın tedavisinde yeniden yapılanmayı önlemede yararlı olacağı düşünülebilir. Fitokimyasalların bu etkilerini açıklayabilecek mekanizmalar antioksidatif ve radikal temizleyici etki; enflamasyonda rol alan mast hücresi, makrofaj, lenfosit ve nötrofil gibi hücrelerin hücresel aktivitelerinin modülasyonu; fosfolipaz A₂, siklooksijenaz, lipoksijenaz ve nitrik asit sentaz gibi proenflamatuvar enzim aktivitelerinin ve diğer proenflamatuvar moleküllerin üretiminin modülasyonu olarak sınıflandırılabilir. Antioksidatif etkili bileşiklerin ve doğal kaynaklı mast hücre stabilizatörlerinin başında birinci sırayı flavonoidler alır. Luteolin, diosmetin, apigenin, kersetin, fisetin, kaempferol, ginkgetin, epigallokateşin gallat ve silimarin de mast hücresi stabilizasyonu yapar. Kumarinler arasında skopoletin, skaporon, artekeiskeanol A, selinidin, 5-metoksi-8-(2-hidroksi-3-bütoksi-3-metilbütoksi)-psoralen, sinnamik asit ve elajik asit; teanin gibi amino asitler; resveratrol, polidatin, kurkumin, mangostin- α , - β , - γ , magnolol ve honokiol gibi fenoller; partenolit, seskiterpen laktonlar, monoterenler, sinomenin ve indolin gibi terpenoidlerin de mast hücrelerini stabilize etmek yoluyla alerjik enflamasyonun baskılanmasında rol oynayabileceği düşünülmektedir. Flavonlar, flavon-3-oller, kateşinler, antosiyanidinler, flavononlar, prosiyanidinler ve resveratrol gibi polifenollerin bozulmuş Th₁/Th₂ dengesini düzelttiği ve antijene spesifik Ig E oluşumunu baskıladığı bilinmektedir. Alerjik enflamasyonun düzenlenmesinde, regülatör T-hücreleri diferansiyasyonunu indükleyen kersetin, kurkumin, naringenin ve resveratrol gibi bileşikler, Th₂ hücre yanıtını baskılayabilir. Pek çok proenflamatuvar genin ekspresyonunda rol alan önemli bir transkripsiyon faktörü olan NF- κ B inhibitörlerinden teaflavin türevleri, epigallokateşin-3-gallat, oroksilin A, resveratrol, hiperisin, kurkumin, silimarin gibi fenolik bileşiklerin de enflamasyonun baskılanmasında rolü olabileceği bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Astım, Alerji, Tedavi, Fitokimyasal

Complementary Phytochemicals in Asthma Treatment

Abstract

Although there are well-documented standardized treatment protocols for bronchial asthma, there is an increasing tendency towards natural products among asthmatic patients. In this study, studies investigating the effect of various phytochemicals that can be used complementarily in the treatment of bronchial asthma were evaluated. Since inflammatory mediators such as IL-4 and IL-13 and chronic airway inflammation have a role in airway remodeling, it can be thought that natural products suppressing the inflammatory process will also be useful in preventing remodeling in the treatment of asthma, which is an inflammatory disease. The mechanisms that may explain these effects of phytochemicals are antioxidant and radical scavenging effects; modulation of cellular activities of inflammatory cells (mast cells, macrophages, lymphocytes, neutrophils); modulation of proinflammatory enzyme activities such as phospholipase A₂, cyclooxygenase, lipoxygenase and nitric acid synthase, and the production of other proinflammatory molecules. Flavonoids take the first place among the antioxidant compounds and mast cell stabilizers of natural origin. Luteolin, diosmetin, apigenin, quercetin, fisetin, kaempferol, ginkgetin, epigallocatechin gallate and silymarin also stabilize mast cells. Coumarins including scopoletin, scaporone, artekeiskeanol A, selinidine, 5-methoxy-8-(2-hydroxy-3-butoxy-3-methylbutyloxy)-psoralen, cinnamic acid and ellagic acid; amino acids such as theanine; phenols such as resveratrol, polydatin, curcumin, mangostin- α , - β , - γ , magnolol and honokiol; terpenoids such as parthenolide, sesquiterpene lactones, monoterpenes, sinomenin and indoline may also suppress allergic inflammation mast cell stabilization. It is known that polyphenols such as flavones, flavon-3-ols, catechins, anthocyanidins, flavonones, procyanidins and resveratrol can improve the impaired Th₁/Th₂ balance and suppress antigen-specific IgE formation. Compounds such as quercetin, curcumin, naringenin and resveratrol, which induce regulatory T-cells differentiation, can suppress the Th₂ cell response. It has been reported that phenolic compounds such as curcumin, silymarin, theaflavin derivatives, epigallocatechin-3-gallate, oroxylin A, resveratrol and hypericin may inhibit NF- κ B which is an important transcription factor that plays a role in the expression of many proinflammatory genes, thus having a role in suppressing inflammation.

Keywords: Asthma, Allergy, Treatment, Phytochemical

Presentation ID / Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1088-3559

Page | 92

Atrial Fibrilasyonu Olan Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalarında Mean Platelet Volümünün İskemik İnme Üzerine Etkisi

Dr. Faruk Aydınılmaz¹ , Dr. Murat Özmen¹ , Dr. İbrahim Saraç¹

¹Erzurum Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Mean platelet volume (MPV), rutin kan analizinin önemli bir bileşenidir ve enflamasyona yatkın hastalıkların patofizyolojisiyle bağlantılı olan trombosit aktivasyonu ile yüksek oranda ilişkilidir. İnflamasyon kronik obstrüktif akciğer hastalığında (KOAH) önemli bir rol oynar ve inflamasyonun derecesi hastalığın şiddeti ile artar. Atrial fibrilasyon iskemik inme riskini yaklaşık 5 kat artıran ve CHADS₂VASC skoru ile anti-trombotik ajan başlanılan bir ritm bozukluğudur. MPV kan örneğinde karşılaşılan trombosit sayısının ortalama boyutunun bir miktarıdır. Ortalama trombosit hacmindeki artış trombotik olaylara yatkınlığı da artırmaktadır. Çalışmanın amacı CHADS₂VASC skorunda yer almayan ancak artan trombojenite nedeniyle önemli olan KOAH ve AF hastalarında MPV düzeyinin iskemik inme üzerine etkisini değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmaya GOLD kriterlerine göre evre C-D (yüksek risk) 241 KOAH hastası dahil edildi. Valvüler AF tanımına giren hastalar ve daha önce inme öyküsü olanlar çalışmadan dışlandı. Hastalar iskemik inme durumuna göre ayrıldı. 2 grup arasında klinik ve laboratuvar parametreler karşılaştırıldı. **Bulgular:** 70 (%29) hastada iskemik inme öyküsü mevcut iken 171 (%71) hastada yoktu. Hastalar bazal demografik ve laboratuvar özelliklerine göre değerlendirildi. İki grup arasında MPV düzeylerinde anlamlı fark mevcuttu. (10.22 ± 0.85 vs 10.54 ± 1.04; p = 0.025). CHADS₂VASC skorları arasında ise anlamlı bir fark yoktu. (p=0.071)Yapılan tek değişkenli analizde yaş, hemoglobin düzeyi, MPV ve CRP düzeyleri inme için olması muhtemel risk faktörleri olarak bulundu. Yapılan çok değişkenli regresyon analizinde yaş ve MPV inmeyi etkileyen etkileyen bağımsız bir prediktör olduğu tespit edildi (OR:1.034 %95 CI:1.000-1.069; p=0.048, OR: 1.056 %95 CI: 1.004-1.068; p= 0.016, sırasıyla). (-2 Log likelihood:180,454 Nagelkerke R square:0,058 ;p<0.001) **Sonuç:** İleri dereceli KOAH hastalığı trombojenik faktörleri etkilemesi nedeniyle AF hastalarında inmeye katkıda bulunabilir. Özellikle arada kalınan (CHADSVASC kadın için 2 ,erkek için 1) vakalarda MPV düzeyine göre KOAH varlığı da bir risk faktörü kabul edilip antikoagulan açısından değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: MPV, KOAH, İnme

Presentation ID / Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0475-8946

Page | 93

Besin Alerjisi Tanılı Çocukların Annelerinin Uyku Kalitesinin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Zeynep Meva Altaş¹ , Exp. Dr. Uğur Altaş² , Assoc. Prof. Dr. Mehmet Yaşar Özkars²

¹Ümraniye İlçe Sağlık Müdürlüğü

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Alerji ve İmmünoloji

*Corresponding author: Zeynep Meva Altaş

Özet

Amaç: Çalışmada; besin alerjisi tanılı çocukların annelerinin uyku kalitesinin ve yaşam kalitesi öz değerlendirmelerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Vaka-kontrol tipindeki çalışmanın evreni, vaka grubu için Çocuk Alerji ve İmmünoloji Polikliniğine başvuran besin alerjisi tanılı çocukların annelerinden oluşmaktadır. Kontrol grubu ise Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Polikliniğine başvuran besin alerjisi ve başka kronik hastalık tanısı olmayan çocukların annelerinden oluşmaktadır. Çalışma kapsamında vaka ve kontrol gruplarına yüz yüze anket ile Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) uygulandı. PUKİ dışında annelerin yaşı ve yaşam kalitesi öz değerlendirmeleri de çalışma kapsamında değerlendirildi. Annelerin yaşam kalitesi öz değerlendirmeleri, tek soru ile 1'den 10'a kadar genel yaşam kalitelerini puanlamaları şeklinde değerlendirildi. Bulgular: Çalışmada, besin alerjisi olan 55 çocuk hastanın annesi vaka grubu olarak; besin alerjisi olmayan 55 çocuğun annesi ise kontrol grubu olarak değerlendirildi. Cinsiyet, yaş ve anne yaşı değerleri açısından vaka ve kontrol gruplarında istatistiksel olarak fark yoktu ($p>0,05$). Kontrol grubunun genel yaşam kalitesi öz değerlendirme medyan değeri vaka grubundan anlamlı olarak daha yüksekti (sırası ile 8,0 [6,0-9,0], 5,0 [1,0-8,0]) ($p<0,001$). Öznel uyku kalitesi ve uyku ilacı kullanımı alt boyutları hariç, vaka grubunda tüm PUKİ alt boyut puanları ve toplam PUKİ puanı kontrol grubundan anlamlı olarak daha yüksekti. Diğer bir deyişle vaka grubunun uyku kalitesi ve ilişkili alt boyut puanları kontrol grubundan daha kötüydü ($p<0,001$). Sonuç: Çocukların mevcut hastalıklarını tedavi ederken bakım verenleri olarak annelerinin de uyku kalitelerinin ve yaşam kalitelerinin olumsuz olarak etkilenebileceği göz önünde bulundurulup, ihtiyaç dahilinde anneler için psikiyatristler ile ortak müdahaleler planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Besin Alerjisi, Çocuklar, Anneler, Uyku Kalitesi, Yaşam Kalitesi

Presentation ID / Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7228-7459

Page | 94

Bir Ruh Sağlığı Hastanesinde Yatan Hastalardan İstenilen Konsültasyonların Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Nülüfer Kılıç¹

¹Elâzığ Ruh Sağlığı Hastalıkları Hastanesi Elâzığ/

**Corresponding Author: Nülüfer Kılıç*

Özet

Çalışmanın amacı, Elâzığ Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi'nde yatan psikiyatrik hastalardan istenilen konsültasyonların değerlendirilmesidir. Araştırmamızda 01.01.2022 ve 31.12.2022 tarihleri arasında Elâzığ Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi'nde Alkol ve Madde Bağımlılığı Tedavi ve Eğitim servisi hariç yatarak tedavi gören 579 hastadan istenilen konsültasyonlar incelenmiştir. Hastaların yaşları 44.7 ± 12.6 (18-72) yıl, 398'i erkek (%68.7), 181'i kadın (%31.3) idi. Değerlendirme sırasında hastaların yatış süresi 33.8 ± 19.1 (2-117) gün olarak saptandı. Konsültasyonların 124'ü (%21,4) kontrol amaçlı, 455'i (%78.6) ise akut semptomlar ve laboratuvar testlerinde bozukluk nedeniyle istendi. Vakalarda, 193'de (%33.3) şizofreni, 99'da (%17.1) bipolar bozukluk, 63'de (%10.8) organik olmayan psikotik bozukluk, 52'de (%8.9) madde kullanım bozukluğu ve 51'de (%8.8) şizoaffektif bozukluk en sık tanı konan psikiyatrik tanılar idi. Hastaların 120'sinde (%20.7) diyabet, 53'de (%9.2) hipertansiyon, 20'de (%3.5) hiperlipidemi, 13'de (%2.2) demir eksikliği anemisi, 12'de (%2.1) hipotiroidi, kronik hepatit en sık eşlik eden ek hastalıklar idi. Ayrıca, hastalarda en sık görülen akut semptomlar; 41'de (%7.1) baş ağrısı, 40'da (%6.9) hipertansiyon, 26'da (%4.5) nedeni bilinmeyen ateş, 25'de (%4.3) öksürük ve 19'da (%3.3) halsizlik idi. Ek olarak, en sık görülen laboratuvar bozuklukları ise; 56'da (%9.7) hiperglisemi, 45'de (%7.8) karaciğer fonksiyon testlerinde bozukluk, 34'de (%5.9) sıvı elektrolit bozukluğu, 22'de (%3.8) sitopeni, 17'de (%3) tiroit fonksiyon testlerinde bozukluk ve 16'da (%2.8) üre, kreatinin yüksekliği idi. Bu çalışma, psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların primer psikiyatrik hastalığı ile birlikte diğer organ patolojileri açısından yakından izlemesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca bu verilerin ruh sağlığı hizmetlerinin iyileştirilmesi açısından yararlı olacağı kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Psikiyatrik Hastalık, Konsültasyon, Ek Hastalık, Laboratuvar Testleri

The Evaluation of Consultations of Hospitalised Patients in a Mental Health Hospital

Abstract

The aim of the study is to evaluate of the consultations of psychiatric patients who are hospitalized in Elâzığ Mental Health and Diseases Hospital. In our study, the consultations of 579 patients who were hospitalized in Elâzığ Mental Health and Diseases Hospital excluding alcohol and substance addiction treatment and training service between 01.01.2022 and 31.12.2022 were examined. The age of the patients was 44.7 ± 12.6 (18-72) years, 398 were male (68.7%) and 181 were female (31.3%). During the evaluation, the hospitalization time of the patients was determined as 33.8 ± 19.1 (2-117) days. 124 (21.4%) of the consultations were for control purposes and 455 (78.6%) were made due to acute symptoms and laboratory test abnormalities. Psychiatric diseases most frequently in patients were schizophrenia in 193 (33.3%), bipolar disorder in 99 (17.1%), nonorganic psychotic disorder in 63 (10.8%), substance use disorder in 52 (8.9%), and schizoaffective disorder in 51 (8.8%). The most common other diseases in patients were diabetes in 120 (20.7%), hypertension in 53 (9.2%), hyperlipidemia in 20 (3.5%), iron deficiency anemia in 13 (2.2%), hypothyroidism, chronic hepatitis in 12 (2.1%). Also, the most common acute symptoms in patients were headache in 41 (7.1%), hypertension in 40 (6.9%), fever of unknown origin in 26 (4.5%), cough in 25 (4.3%), and malaise in 19 (3.3%). In addition, the most common laboratory abnormalities were hyperglycemia in 56 (9.7%), liver function tests in 45 (7.8%), fluid electrolyte disturbance in 34 (5.9%), cytopenia in 22 (3.8%), thyroid function test abnormalities in 17 (3%), and high urea, creatinine levels in 16 (2.8%). This study reveals that hospitalised patients in the psychiatry clinic should be followed closely in terms of other organ pathologies together primary psychiatric disease. In addition, we believe that these data will be useful for the improvement of mental health services.

Keywords: Psychiatric Disorder, Consultation, Other Diseases , Laboratory Tests

Presentation ID / Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7507-1696

Page | 96

Clinical Findings, Treatment Compliance, and Prognosis in Pseudotumor Cerebri: A Clinical Experience

Dr. Emel Ur Ozcelik,^{1,2} Assoc. Prof. Dr. Rabia Gökçen Gözübatık Çelik¹

¹University of Health Sciences, Istanbul Bakirkoy Prof. Dr. Mazhar Osman Research and Training Hospital for Psychiatry, Neurology, Neurosurgery, Department of Neurology, Istanbul, Türkiye

²University of Health Sciences, Department of Neurology, University of Health Sciences, Istanbul Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital, Department of Neurology, Istanbul, Türkiye

Abstract

Introduction/Background: Pseudotumor cerebri syndrome (PTCS) is characterized by signs and symptoms of increased intracranial pressure without a structural lesion in brain and an abnormality in cerebral fluid. This study reviewed the clinical and laboratory findings, comorbidities, and treatment responses of our patients diagnosed with PTCS. **Methods:** The demographic, clinical, and laboratory data of patients who were diagnosed with definitive PTCS according to 2013 Friedman diagnostic criteria and received treatment in Istanbul Bakirkoy Prof. Dr. Mazhar Osman Mental Health and Neurological Diseases Hospital Neurology Clinic (2019-2023) were analyzed, retrospectively. **Results:** The study included 22 patients, 14 (63.6%) of them were female. Mean age was 33.1+11.84 (min-max: 17-67). Mean body mass index (BMI) was 30.3+3.44 (21.1-34.5). BMI was >25 in 77.3% of patients and in all of the men patients. Mean BOS pressure was 30.3+3.44 (25-37) cmH₂O. Eleven patients had metabolic and autoimmune comorbidities. Presenting symptoms were headache (100%), papilledema (100%), nausea-vomit (32%), and diplopia (40%). Neuroimaging findings included empty sella (n=15), flattening of posterior aspect of globe and/or distention of peri-optic subarachnoid space with or without tortuous optic nerve (n=22), and small ventricles (n=14). Acetazolamide was started in all patients but ceased due to side effects and topiramate started in 31.8%, and acetazolamide dose was reduced and topiramate was added in 18.2%. The improvement ratio of visual field defect was 50% in 2 patients, >75%-<100% in 7, and 100% in 10. Three of patients had never experienced visual field defects. Relapse of clinical findings and symptoms was seen in 6 patients who had BMI>25. **Conclusion:** Although the majority of them had visual field defects, none had permanent vision loss due to early treatment. Weight control should be recommended for reducing the relapse risk. Early management and frequent follow-up visits are of utmost importance for preventing visual loss.

Keywords: Pseudotumor Cerebri, Prognosis, Treatment

Presentation ID / Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

Page | 97

Çocuklarda Perkütan Endoskopik Gastrostomi: Tek Merkez 5 Yıllık Deneyim

Uzm. Dr. Hakan Salman¹ , Prof.Dr. Mustafa Akçam¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim Dalı

Özet

Amaç:Kliniğimizde perkütan endoskopik gastrostomi işlemi uygulanmış çocukların demografik özellikleri, endikasyonları, ağırlık z skor değişimleri ve komplikasyonlarını incelemek **Gereç ve Yöntemler:** 2017-2021 tarihleri arasında Süleyman Demirel Üniversitesi tıp fakültesi çocuk gastroenterolojisi kliniğinde perkütan endoskopik gastrostomi işlemi uygulanan olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. **Bulgular:**Beş yılda 47 hastaya perkütan endoskopik gastrostomi işlemi gerçekleştirildi. 39'u (%83) ilk uygulama, 8'i (%17) değişim işlemiydi. Olguların 23'ü (%48,9) kız idi. Olguların ortanca yaşı 70 ay (6 ay-215 ay), ağırlık ortalaması 13,83±8,13 kg (1,4 kg-35 kg) idi. Olguların işlem öncesi kilo Z skoru ortalaması -4,53±3,86, boy Z skorları ortalaması -3,09±2,78 saptandı. Otuz olgunun işlem sonrası 6. aydaki kilo Z skorlarına ulaşılabildi. Bu 30 hastanın perkütan endoskopik gastrostomi kateteri takıldıktan 6 ay sonra kilo Z skoru ortalaması -5,24'den -3,70'e yükseldi (p=0,001). Olguların çoğunluğu nörolojik ve metabolik-genetik hastalığı olan çocuklardı (sırasıyla %82,9 ve %12,7). Komplikasyon olarak 3,5 kg bir hastada periton içine stoma etrafından hava kaçağı, ventriküloperitoneal şanlı bir hastada peritonit ve bir hasta da "Buried bumper (gömülmüş tampon) sendromu" geliştiği saptandı. Perkütan endoskopik gastrostomi sonrası sık aspirasyon pnömonisi geçiren 2 (%4,3) hastaya Nissen fundoplikasyonu uygulandı. Çalışma sonunda 21 (%44,7) olgunun mevcut altta yatan hastalıkları nedeniyle vefat ettiği görüldü. **Sonuç:** Perkütan endoskopik gastrostomi yenidoğandan ergenlere kadar güvenle uygulanabilen başarılı bir yöntemdir. Nörolojik ve metabolik hastalığa sekonder beslenme bozukluklarında daha sık kullanılan bu yöntem sonrası kilo Z skorlarında iyileşme belirgindir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Çocuk, Gastrostomi, Kilo, Malnutrisyon

Percutaneous Endoscopic Gastrostomy in Children: Single Center 5 Years of Experience

Abstract

Aim To examine the demographic characteristics, indications, weight Z score changes and complications of children who underwent percutaneous endoscopic gastrostomy in our clinic. **Materials and Methods** The files of the cases who underwent percutaneous endoscopic gastrostomy procedure in the pediatric gastroenterology clinic of Süleyman Demirel University, Faculty of Medicine between 2017 and 2021 were retrospectively reviewed. **Results** Percutaneous endoscopic gastrostomy was performed in 47 patients in five years. 39 (83%) were first time application and 8 (17%) were exchange procedures. 23 of the cases (48.9%) were girls. The median age of the cases was 70 months (6 months-215 months), and the mean weight was 13.83 ± 8.13 kg (1.4 kg-35 kg). The mean weight Z score of the cases before the procedure was -4.53 ± 3.86 , and the mean height Z score was -3.09 ± 2.78 . Weight Z scores at the 6th month after the procedure could be reached in 30 cases. Six months after percutaneous endoscopic gastrostomy catheter was inserted in these 30 patients, the mean weight Z score increased from -5.24 to -3.70 ($p=0.001$). The majority of the cases were children with neurological and metabolic diseases (80.9% and 17%, respectively). As complications, a 3.5 kg patient developed air leakage around the stoma into the peritoneum, peritonitis in a patient with ventriculoperitoneal shunt, and “Buried bumper syndrome” in one patient. Nissen fundoplication was applied to two (4.3%) patients who had frequent aspiration pneumonia after percutaneous endoscopic gastrostomy. During the follow-up, 21 (44.7%) cases were found to be dead due to their existing underlying diseases. **Conclusion** Percutaneous endoscopic gastrostomy is a successful method that can be safely applied from newborns to adolescents. Improvement in weight Z scores is evident after this method, which is used more frequently in nutritional disorders secondary to neurological and metabolic diseases.

Keywords: Children, Gastrostomy, Malnutrition, Nutrition, Weight,

Presentation ID / Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2305-870X

Page | 99

Comparison of Neonatal Outcomes of Twin Versus Singleton Pregnancies: Single Center Experience

Exp. Dr. Emre Baldan¹ , Assoc. Prof. Dr. Erbu Yarci² , Exp. Dr. Didem Öztürk Yarci³

¹Bursa Dörtçelik Çocuk Hastanesi

²Bursa Şehir Hastanesi

³Serbest hekim

**Corresponding author: Emre Baldan*

Özet

Aim: Multiple pregnancies are one of most important factors causing perinatal and neonatal morbidity and mortality all over the World. The aim of this study was to compare neonatal outcomes of singleton and twin pregnancies of preterm infants. **Methods:** This descriptive cross sectional study was conducted at a level-III NICU in Bursa between 1 January 2019 and 1 January 2022. Newborns having a gestational age (GA) between 23-0/7 weeks and 36-6/7 weeks hospitalized in NICU were included in the study The complications studied were necrotizing enterocolitis(NEC), patent ductus arteriosus(PDA), intraventricular hemorrhage(IVH), bronchopulmonary dysplasia(BPD), and pulmonary air leak. **Results:** 723 preterm infants were evaluated. Of these infants, 503 (69.6%) were singleton and 220 (30.4%) were twin premature infants. Singleton newborns had higher gestational age and birth weight compared to twins. RDS, NEC, PDA, BPD, air leak were similar between the groups, while IVH was found to be higher in twins compared to singleton newborns. The groups were similar for oxygen use, surfactant use, non-invasive MV and invasive MV. Duration of hospital stay was statistically significantly higher in twins compared to singleton newborns, while mortality rates were similar between the groups. According to GA, the singletons and twins were divided into three groups: <32 weeks, 32- 336/7 weeks and 34-366/7 weeks. When compred for morbities there were no difference between the groups in terms of RDS, PDA, NEC, IVH, BPD and air leak. Need for respiratory support, duration of hospital stay and mortality were similar between the groups. **Conclusion:** As perinatal and neonatal gets better every day, better results for maternal and neonatal outcomed can be achieved. This study aimed for short term neonatal outcomes, but further studies for maternal and long-term neonatal outcomes should be carried on.

Anahtar Kelimeler: Multiple Pregnancy, Prematurity, Morbidity

Comparison of Neonatal Outcomes of Twin Versus Singleton Pregnancies: Single Center Experience

Abstract

Aim: Multiple pregnancies are one of most important factors causing perinatal and neonatal morbidity and mortality all over the World. The aim of this study was to compare neonatal outcomes of singleton and twin pregnancies of preterm infants. **Methods:** This descriptive cross sectional study was conducted at a level-III NICU in Bursa between 1 January 2019 and 1 January 2022. Newborns having a gestational age (GA) between 23-0/7 weeks and 36-6/7 weeks hospitalized in NICU were included in the study. The complications studied were necrotizing enterocolitis(NEC), patent ductus arteriosus(PDA), intraventricular hemorrhage(IVH), bronchopulmonary dysplasia(BPD), and pulmonary air leak. **Results:** 723 preterm infants were evaluated. Of these infants, 503 (69.6%) were singleton and 220 (30.4%) were twin premature infants. Singleton newborns had higher gestational age and birth weight compared to twins. RDS, NEC, PDA, BPD, air leak were similar between the groups, while IVH was found to be higher in twins compared to singleton newborns. The groups were similar for oxygen use, surfactant use, non-invasive MV and invasive MV. Duration of hospital stay was statistically significantly higher in twins compared to singleton newborns, while mortality rates were similar between the groups. According to GA, the singletons and twins were divided into three groups: <32 weeks, 32- 336/7 weeks and 34-366/7 weeks. When compared for morbidities there were no difference between the groups in terms of RDS, PDA, NEC, IVH, BPD and air leak. Need for respiratory support, duration of hospital stay and mortality were similar between the groups. **Conclusion:** As perinatal and neonatal gets better every day, better results for maternal and neonatal outcomes can be achieved. This study aimed for short term neonatal outcomes, but further studies for maternal and long-term neonatal outcomes should be carried on.

Page | 100

Keywords: Multiple Pregnancy, Prematurity, Morbidity

Presentation ID / Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4913-4838

Page | 101

Covid-19 Enfeksiyonunda Gri Ölçekli Ultrason Tabanlı Histogram Analizi Kullanılarak Karaciğer Parankiminin İnvaziv Olmayan Değerlendirmesi

Assoc. Prof. Dr. Gülen Burakgazi¹, Assoc. Prof. Dr. Fatma Beyazal Çeliker¹, Dr. Sümeyye Sekmen¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

Özet

Bu çalışmanın amacı, Covid 19 enfeksiyonlu hastalarda karaciğer eko yoğunluğu histogram parametrelerindeki değişiklikleri incelemek ve histogram parametrelerinin karaciğer parankimini değerlendirmede potansiyel rolü olup olmadığını değerlendirmektir. SARS-CoV-2'nin neden olduğu şiddetli inflamatuvar yanıt, karaciğer dahil çoklu organ yetmezliğine yol açan ciddi tıbbi sonuçlarla ilişkilendirilebilir. Burada ana mekanizma, çeşitli organlarda sitotoksositeye neden olan agresif sitokin fırtınasıdır. Ayrıca; hepatik stellat hücreler (HSC), çeşitli moleküler mekanizmalar yoluyla karaciğer hasarına akut olarak yanıt verir, dolayısıyla sitokin fırtınasının devam etmesini ve bunun sonucunda ortaya çıkan doku hasarını ilerletir. Ek olarak, hepatositlerde apoptoz veya nekroz gelişir ve bu da kronik karaciğer iltihabına yol açan pro-enflamatuvar ve pro-fbrojenik mediatörlerin salınmasına neden olur. Araştırma retrospektif tarzda düzenlenmiştir. Nisan 2022-Haziran 2022 tarihleri arasında kliniğimize başvuran ve tanısı PCR testi ile doğrulanmış covid 19 hastaları ve kontrol grubu olarak PCR pozitifliği bulunmayan 18-50 yaş arası toplamda 100 hasta dahil edilmiştir. Kliniğimize başvuran hastaların Samsung RS85 ultrasonografi cihazında ile kaydedilen sonografik görüntülerinin MaZda (MaZdAfor Windows, MaZda ver. 4.6, www.letel.p.lodz.pl/programy/mazda/) programı kullanılarak histogram analizi yapıldı. Histogram analizi için, seçilen karaciğer parankim alanına uygun region of interest (ROİ) manuel olarak yerleştirilerek analiz yapıldı. Karaciğer parankim alanı belirlenirken büyük vasküler yapılar ve safra kanalları alanı ölçüme dahil olmayacak şekilde sağ lob anterior segmentlerinde işaretleme yapıldı. Tüm hastalarda ROİ eşit boyutta yerleştirildi. Hastaların demografik -klinik verileri (yaş,cinsiyet,komorbid hastalıklar,laboratuvar bilgileri) , covid 19 hastalık durumu ve aşı öyküsü kaydedilip kaydedilen bilgiler üzerinden değerlendirme yapıldı. Tanımlanan tetkik noninvaziv olup rutin poliklinikte US görüntülerinden elde edilen görüntüler kullanılmıştır; ek çekim yapılmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Karaciğer Parankim Hastalığı, Ultrason, Histogram Analizi

Non-Invasive Evaluation of Liver Parenchyma Using Gray-Scale Ultrasound-Based Histogram Analysis in Covid-19 Infection

Abstract

The aim of this study is to examine changes in liver echo density histogram parameters in patients with Covid 19 infection and to evaluate whether histogram parameters have a potential role in evaluating liver parenchyma. The severe inflammatory response caused by SARS-CoV-2 can be associated with serious medical consequences leading to multi-organ failure, including the liver. Here, the main mechanism is the aggressive cytokine storm that causes cytotoxicity in various organs. Moreover; hepatic stellate cells (HSC) respond acutely to liver injury through a variety of molecular mechanisms, thereby promoting the continuation of the cytokine storm and the consequent tissue damage. In addition, hepatocytes develop apoptosis or necrosis, resulting in the release of pro-inflammatory and pro-fibrogenic mediators that lead to chronic liver inflammation. The research was organized in a retrospective style. A total of 100 patients aged 18-50 years, who applied to our clinic between April 2022 and June 2022 and whose diagnosis was confirmed by PCR test, and who did not have PCR positivity as the control group, were included. Histogram analysis of the sonographic images recorded with the Samsung RS85 ultrasonography device of the patients who applied to our clinic was performed using the MaZda (MaZdAfor Windows, MaZda ver. 4.6, www.letel.p.lodz.pl/programy/mazda/) program. For histogram analysis, the region of interest (ROI) suitable for the selected liver parenchyma area was manually placed and analyzed. While determining the liver parenchyma area, marking was made in the anterior segments of the right lobe so that the large vascular structures and bile ducts area were not included in the measurement. ROIs were placed equally in all patients. Demographic-clinical data of the patients (age, gender, comorbid diseases, laboratory information), covid 19 disease status and vaccination history were recorded and evaluated based on the recorded information. The described examination is noninvasive, and images obtained from US images were used in the routine outpatient clinic; No additional shots were taken.

Page | 102

Keywords: Covid 19, Liver Parenchyma Disease, Ultrasound, Histogram Analysis

Presentation ID / Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5432-4076

Page | 103

Covid-19 Olan Çocuklarda İmmunoglobulin Seviyeleri ve Hastane Başvuruları Üzerine Etkisi

Exp. Dr. Nurhan Kasap¹, Exp. Dr. Onur İncealtın²

¹Istanbul Medeniyet Üniversitesi Çocuk Allerji İmmünoloji Bilim Dalı, İstanbul Türkiye

²Istanbul Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Servis Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Giriş ve Amaç: Koronavirüs hastalığı-2019 (COVID-19) salgını tüm dünyada bir sağlık krizine dönüşmüştür. Çocukların da erişkinler kadar Şiddetli Akut Solunum Sendromu Koronavirüs 2 (SARS-CoV-2) ile enfekte olabildikleri belirlenmiştir. Bu çalışmada, COVID-19 saptanan çocuklarda bakılan immunglobulin (Ig) seviyelerini ve hastane başvurularındaki etkisini araştırmayı amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** Mart 2020 ve Aralık 2022 yılları arasındaki hastaneye başvuran COVID-19 saptanan, Ig seviyeleri bakılan 138 çocuk hastanın, demografik özellikleri, klinik belirtileri ve laboratuvar sonuçları tıbbi kayıtlardan elde edilerek analiz edildi. **Bulgular:** Olguların %53'ü kız, %47'si erkekti ve yaş ortancaları 9 yıl (0,6–17,8) idi. En sık başvuru semptomları ateş (%52), öksürük (%45) ve gastrointestinal belirtilerdi (%9). Yaşa göre belirlenen referans değerleri ile değerlendirildiğinde IgG %34.5'inde, IgA %14'ünde ve IgM %21.6'sında düşük seviyelerde bulundu. Düşük IgG bulunan hastalarda, aynı zamanda IgA, IgM ve IgE seviyelerinde de azalma olduğu saptandı ($p<0.001$). Düşük IgG olanlarda hemoglobin, total kolesterol ve LDL seviyelerinde düşüklük saptandı ($p=0.015$, $p=0.036$ ve $p=0.006$, sırasıyla). IgG seviyeleri düşük olan olgularda anlamlı oranda immün trombositopenik purpura (ITP) tanısının olduğu tespit edildi ($p=0.011$). IgM düşüklüğü olan grupta, normal olan gruba kıyasla hastane yatış gereksinimi daha fazlaydı ($p=0,045$). Yatış durumu ile cinsiyet, IgG, IgA ve IgE arasında anlamlı ilişki yoktu ($p>0,05$). Düşük IgA ve IgM seviyeleri olanlarda anlamlı oranda çocuk yoğun bakım ihtiyacı olduğu saptandı ($p=0.049$, $p=0.011$, sırasıyla). Uzayan yatış durumu (hastane yatış süresi ortanca 15 gün, >15 gün) ile cinsiyet, IgG, IgA, IgM ve IgE arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki yoktu ($p>0,05$). Analiz edilen diğer parametreler (anti-Hbs, CRP, prokalsitonin, D-dimer, Troponin-T, glukoz, LDH ve diğer lipid düzeyleri) ile immunglobulin seviyeleri arasında anlamlı bir korelasyon görülmedi. **Tartışma:** Hipogammaglobulinemi olan COVID-19 tanılı çocuk hastalarda, genel popülasyona göre mortalite ve yoğun bakım yatış oranlarının daha yüksek olduğu bilinmektedir. Bulgularımız, literatürle tutarlı olarak COVID-19 ile başvuran, hastane yatış gereksinimi olan çocuk hastaların rutin değerlendirmesinde immunglobulin seviyelerinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Çocuk Covid-19, Hipogammaglobulinemi

Presentation ID / Sunum No= 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1485-3701

Page | 104

Demans Vakalarında Mini-Mental Durum Testi ile Temporal Lob Perfüzyonu Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Dr. Şule Ceylan¹

¹University of Health Sciences, Gaziosmanpaşa Training and Research Hospital

Özet

Amaç: Beyin Perfüzyon Sintigrafisi serebrovasküler hastalıkların saptanmasında, demans şüphesi olan hastaların değerlendirilmesinde, ameliyat öncesi epileptik odakların belirlenmesinde ve beyin travmalı hastaların değerlendirilmesinde kullanılmaktadır. Mini-mental durum testi (MMSE), demans hastalarında kognitif bozukluğu gösteren kolay uygulanabilir bir testtir. Test 19 maddeden oluşmaktadır ve puan düştükçe demansın şiddeti artmaktadır. Demans hastalarında temporal lob hastalığının farklı evrelerinde etkilenmektedir. Çalışmamızda MMSE testi normal olan ve olmayan hastalarda temporal lob perfüzyonunu karşılaştırdık. Bu hastalarda erken tanı ile hastalığı durdurmaya yönelik tedavilerin etkinliğini arttırmak adına literatüre katkı sağlamayı amaçladık. Yöntemler: Nöroloji polikliniğince demans şüphesi ile MMSE yapılan ve bu testten 24 ve altında puan alan 40 hasta ve kontrol grubu için demans şüphesi olmayan 10 sağlıklı olgu dahil edildi. Temporal loblardan elde edilen kantitatif değerlerin serebellum değerine oranlanmasıyla temporal lob perfüzyon indeksi (TPI) hesaplandı. Çalışmamız Marmara Üniversitesi Kayıtlı Klinik Araştırmalar Kurulu tarafından 368 belge numarası ile 03.01.2007 tarihinde onaylanmıştır. Bulgular: MMSE skoruna göre 6 hastamızda ağır demans vardı. Bu 6 hastamızda MMSE skoru 2 ile 9 arasında değişiyordu. 19 hastamızda MMSE skoru 10-19 arasındaydı. ACI bu 19 hastada orta düzeydeydi. 15 hastamızda MMSE skoru 20-24 arasındaydı. Normal gruptaki 10 hastamızda MMSE skoru 25-30 idi. Sağ ve sol temporal perfüzyon indeksi (TPI) değerleri ayrı ayrı hesaplandığında normal kişilerde demans hastalarına göre daha yüksekti (p:0,0005). MMSE skoruna göre ağır demans hastalarında Sol TPE hafif demans hastalarına göre daha düşüktü (p: 0,006). Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarında MMSE skoru belirlenen demans hastalarında temporal lobların perfüzyon indekslerinin normal hastalara göre daha düşük olduğunu gözlemledik. Şiddetli demans hastalarında sol temporal perfüzyon indeksleri, hafif demans hastalarına göre daha düşüktü. Erken teşhis ve erken tedavi hastalığın ilerlemesini durdurmak için önemlidir. Daha geniş serilerde ve hastalık gruplarında takipteki hastaların MMSE skor değişikliklerinin HMPAO BPS sonuçları ile karşılaştırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Perfüzyon Spect, Demans, Serebral Perfüzyon, Temporal Lob, Mmse

Evaluation of the Relationship Between the Mini-Mental State Test and Temporal Lobe Perfusion in Dementia Cases

Abstract

Aim: Brain Perfusion Scintigraphy can be used in the evaluation of cerebrovascular diseases and patients with suspected dementia. The mini-mental state test (MMSE) is a 19-item test that shows cognitive impairment. As the score decreases, the severity of dementia increases. In dementia patients, the temporal lobe is affected at different stages of the disease. In our study, we compared temporal lobe perfusion in patients with and without normal MMSE tests. We aimed to contribute to the literature in order to increase the effectiveness of treatments aimed at stopping the disease with early diagnosis in these patients. Methods: Forty patients who underwent MMSE with suspicion of dementia and scored 24 or less on this test and 10 healthy patients without suspected dementia were included. The temporal lobe perfusion index (TPI) was calculated by dividing the quantitative values obtained from the temporal lobes by the cerebellum value. Our study was approved by Marmara University Registered Clinical Research Board on 03.01.2007 with document number 368. Results: According to the MMSE score, 6 patients had severe dementia, 19 patients had moderate dementia, and 15 patients had mild dementia. The MMSE score was 25-30 in our 10 patients in the normal group. Right and left temporal perfusion index (TPI) values were higher in normal subjects than in dementia patients ($p:0.0005$). According to the MMSE score, Left TPE was lower in severe dementia patients than in mild dementia patients ($p: 0.006$). Conclusion: In the results of this study, we observed that perfusion indexes of temporal lobes were lower in dementia patients whose MMSE scores were determined than in normal patients. Left temporal perfusion indices were lower in severe dementia patients than in mild dementia patients. Early diagnosis and early treatment are important to stop the progression of the disease.

Page | 105

Keywords: Brain Perfusion Spect, Dementia, Cerebral Perfusion, Temporal Lobe, Mmse

Presentation ID / Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4577-1488

Page | 106

Doğuştan Kalp Hastalığı Olan Yenidoğan ve Prematüre Bebeklerde Girişimsel Kardiyak Kateterizasyon: Tek Merkez Deneyimi

Asst. Prof. Dr. Nazan Ülgen Tekerek¹, Assoc. Prof. Dr. Hayrettin Hakan Aykan², Dr. Ayşe Ünal Yüksekönül², Assoc. Prof. Dr. İlker Ertugrul², Prof.Dr. Ebru Aypar², Prof.Dr. Dursun Alehan², Prof.Dr. Alpay Çeliker³, Prof.Dr. Tefvik Karagöz²

¹Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

³Koç Üniversitesi

Özet

Giriş Doğuştan kalp hastalığı olan hastalarda son otuz yılda artan , teşhis ve tedavideki gelişmelerle ilişkili sağ kalım artmaktadır. Bu çalışmada yenidoğan ve prematüre bebeklere uygulanan terapötik girişimsel kardiyolojik işlemler, sonuçları ve komplikasyonlarının retrospektif olarak değerlendirilmesi ve literatür ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yöntem Bu çalışmada Çocuk Kardiyoloji Ünitesi tarafından Şubat 2000-Ekim 2019 tarihleri arasında 305 yenidoğan ve prematüre hastaya yapılan 322 terapötik girişim retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular Hastaların medyan yaşı 8 gün (1-49 gün) ve medyan vücut ağırlığı 3050 gr (1000-5000 gr) idi. Medyan işlem süresi 60 dakika (15-240 dakika) ve medyan floroskopi süresi 12 dakika (1-70 dakika) idi. En sık uygulanan prosedür %35,4 ile BAS idi (Tablo 1). 322 işlemin 274'ü (%85,1) başarılı, 22'si (%6,8) girişimsel girişim başarısız, 26'sı (%8,1) kısmen başarılı olarak değerlendirildi. 74 işlemde (%23) komplikasyon görüldü: Bu komplikasyonların 45'i (%14) minör, 29'u (%9) majör komplikasyondur. En sık görülen komplikasyon geçici ritim bozukluğuydu (%6,9). Prosedüre bağlı bir hastada ölüm gözlemlendi. Sonuç Yenidoğanlarda girişimsel kardiyak kateterizasyon prosedürleri hayat kurtarıcı bir alternatiftir ve aynı zamanda ameliyat öncesi hastanın klinik durumunu iyileştirmek için tedavi ile cerrahi arasında köprü oluşturur. Operasyonel teknikler ve artan deneyimli pediatrik kardiyologlar ile birlikte bu işlemler daha düşük komplikasyon oranları ile daha düşük vücut ağırlıklı yenidoğanlarda yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar, Doğumsal Kalp Hastalığı, Girişimsel Kardiyoloji, Komplikasyon

Interventional Cardiac Catheterization in Neonates and Premature Infants With 2 Congenital Heart Disease: A Single Center Experience

Abstract

Background Increased survival in patients with congenital heart disease in last three decades is associated with improvements in diagnoses and treatment. This study aimed to evaluate the therapeutic

interventional cardiologic procedures, their results and complications which were performed to neonates and premature infants retrospectively and compare the findings with the literature. Methods In this study, between February 2000 and October 2019, 322 therapeutic interventions performed to 305 neonate and premature patients by Pediatric Cardiology Unit were evaluated retrospectively. Results The median age of the patients was 8 days (1-49 days) and the median body weight was 3050 g (1000-5000 g). The median procedure duration was 60 minutes (15-240 minutes) and the median fluoroscopy duration was 12 minutes (1-70 minutes). The most common procedure was BAS with a 35.4 % percentage (Table 1). Of all 322 procedures, 274 (85.1%) were successful, 22 (6.8%) interventional procedures were considered unsuccessful and 26 (8.1%) were considered partially successful. Complications were observed in 74 procedures (23%): in these complications 45 complications (14%) were minor and 29 complications (9%) were major complications. The most common complication was transient dysrhythmia (6.9%). There was one procedure-related death was observed. Conclusion Interventional cardiac catheterization procedures in neonates are a life-saving alternative, also bridging treatment to surgery for improving the clinical status of the patient before the operation. Operational techniques and increasing experienced pediatric cardiologists; these procedures will be performed in more low body weight neonates with lower complication rates.

Keywords: Children, Congenital Heart Disease, Interventional Cardiology, Complication

Presentation ID / Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9624-9606

Page | 108

Eğitim Asm'ye Başvuran Hastaların Getat (Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp) Kullanım Durumu, Getat Hakkındaki Tutum ve Davranışları

Dr. Mücahit Göktaş¹, Dr. Abdulkadir Algan¹, Assoc. Prof. Dr. Hasan Hüseyin Mutlu¹, Prof.Dr. Seçil Arıca¹

¹SBÜ Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Aile Hekimliği
*Corresponding author: Mücahit GÖKTAŞ

Özet

Giriş: Dünya’da ve Türkiye’de GETAT (Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp) uygulamaları kullanımı giderek artmaktadır. Çalışmamız hastaların GETAT kullanım durumu, GETAT hakkındaki tutum ve davranışlarını ve etkileyen faktörleri tespit etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem: Çalışmamız SBÜ Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Gülbahar Eğitim ASM’ye (Aile Sağlığı Merkezi) başvuran ve çalışmayı kabul eden 18 yaş ve üzeri 330 hastaya yüz yüze anket şeklinde uygulanmıştır. Anketimiz literatür taranarak ve 2014 “GETAT Uygulama Yönetmeliği” dikkate alınarak oluşturulmuş demografik bilgileri içeren 9 soru ve GETAT kullanım durumu, GETAT hakkındaki tutum ve davranışları ölçen 22 soru olmak üzere 31 sorudan oluşmaktadır. Veriler SPSS 21 programı kullanılarak analiz edilmiş ve $p < 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmamıza 330 kişi katılmış olup yaş ortalaması 49,52’dir. Katılımcıların 223’ü (%67,6) kadın, 249’u (%75,5) evli ve 247’si (%74,8) hayatları boyunca en çok il merkezinde ikamet etmişti. 178 kişi (%53,9) GETAT yöntemlerinden en az birini kullanmıştı. En sık kullanılan yöntemler; bitkisel tedaviler (%41,5), kupaterapi (%16,1), sülük (%4,8), akupunktur (%2,4) idi. Uygulayıcıların sadece %18,53’ü hekim ve yardımcı sağlık personeliydi ve uygulama yapılanların sadece %9’u bakanlıkça onaylı GETAT sertifikası bulunup bulunmadığını sorgulamıştı. Katılımcıların %35,8’i GETAT yöntemlerinin tamamen zararsız olduğunu düşünmekteydi. Kronik hastalığı olanlar ve eğitim düzeyi düşük olanların GETAT yöntemi kullanma oranı anlamlı olarak daha fazlaydı ($p=0,02$, $p=0,006$). Kullananların yaş ortalaması anlamlı olarak daha yüksekti ($p=0,01$). GETAT kullananların %55,9’u kullandığı yöntemi aile hekimi veya ilgili hekimine bildirmemişti. Katılımcıların %87,6’sı GETAT hakkında bilgi almak istiyordu. Bilgi almak isteyenler en çok aile hekimini (%92,4) tercih etmekteydi. Sonuç: Katılımcıların yarısından fazlası GETAT yöntemi kullanmasına rağmen çok az bir kısmına hekim ve yardımcı sağlık personeli tarafından uygulama yapılmıştır. GETAT yöntemlerinin tamamen zararsız olduğunu düşünen kimseler azınlıkta değildir. Katılımcılar GETAT hakkında en kolay ulaşabileceği aile hekimliğinden bilgi almak istemektedir. GETAT yöntemlerinin kontrol altında uygulanabilmesi için birinci basamak hekimlerinin yöntemler hakkında bilgili, sorgulayıcı olması uygun bir yaklaşım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tamamlayıcı Tıp, Aile Hekimliği, Geleneksel Tıp

Traditional and Complementary Medicine Uses, Attitudes and Behavior in the Population of Educational Family Health Center

Abstract

AIM: Traditional and Complementary Medicine (T&CM) usage has been increasing in the World and in Turkey. Our study was carried out to determine the patients' T&CM usage, attitudes and behaviors about T&CM and the factors affecting them. PATIENTS AND METHODS: Our study was carried out by face-to-face questionnaire was applied to 330 patients aged 18 and over who applied to Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu City Hospital Gülbahar Education FHC (Family Health Center) and accepted the study. Our survey consists of 31 questions, including 9 questions including demographic information and 22 questions measuring T&CM usage status, attitudes and behaviors about T&CM, which were created by scanning the literature and considering the 2014 " T&CM Implementation Regulation" in Turkey. The data were analyzed using the SPSS 21 program and $p < 0.05$ was considered significant. RESULTS: 330 people were participated in our study and the average age is 49.52. Of the participants, 223 (67.6%) were women, 249 (75.5%) were married, and 247 (74.8%) had mostly resided in the city center throughout their lives. 178 people (53.9%) had used at least one of the T&CM methods. The most commonly used methods; Herbal treatments (41.5%), cupotherapy (16.1%), leech (4.8%), acupuncture (2.4%). Only 18.53% of the practitioners were physicians and auxiliary health personnel, and only 9% of the participants questioned whether they had a ministry-approved T&CM certificate. 35.8% of the participants thought that T&CM methods were completely harmless. The rate of using T&CM method was significantly higher in those with chronic diseases and low education level. ($p = 0.02$, $p = 0.006$). CONCLUSION: Although more than half of the participants used the T&CM method, very few of them were administered by physicians and auxiliary health personnel. Those who think that T&CM methods are completely harmless was not in the minority.

Page | 109

Keywords: Complementary Medicine, Family Medicine, Traditional Medicine

Presentation ID / Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3065-2419

Page | 110

Enerji İçeceği Kaynaklı Akut Pankreatit

Dr. Enver Avcı¹

¹*Konya Medova Hastanesi*

Özet

Giriş Akut pankreatit, insidansı giderek artan yaygın ve potansiyel olarak yaşamı tehdit eden bir durumdur. Akut pankreatitin en yaygın iki nedeni alkol ve safra taşlarıdır. Enerji içeceklerinin zihinsel ve fiziksel performansı artırma yetenekleri nedeniyle son yıllarda tüketimi oldukça popüler olmuştur. Enerji içeceği tüketimi nefrotoksisite, hematolojik bozukluklar, hepatit ve pankreatite neden olabilir. Bu yazıda enerji içeceği ile ilişkili bir akut pankreatit vakası sunduk. Olgu 28 yaşında erkek, bilinen tıbbi öyküsü olmayan hasta sırta yayılan şiddetli epigastrik ağrı ile tarafımıza başvurdu. Epigastrik karın bölgesinin yüzeysel ve derin palpasyonu önemli ölçüde hassastı ancak, herhangi bir rebound ve rijidite yoktu. Hastanın detaylı sorgulamasında 48 saat önce gün ard arda 3 adet enerji içeceği (Redbull) tükettiği öğrenildi. Manyetik rezonans kolanjiopankreatografi intrahepatik safra yolları ve koledok normal genişlikte olup akut ödematöz pankreatit ile uyumlu idi. Pankreatit nedenini belirlemek için yapılan ileri tetkikler negatifti. Aşırı enerji içeceği tüketimi akut pankreatit nedeni olarak kabul edildi. Tartışma Enerji içeceklerinin iyi bilinen yan etkileri taşikardi, anksiyete, mide tahrişi ve dehidrasyondur. Literatürde enerji içeceğine bağlı artan şekilde akut pankreatit olguları bildirilmeye başlanmıştır. Özellikle ratlar üzerinde yapılan çalışmalar ile olası mekanizma için bulgular saptanmıştır. Albino sıçanlara enerji içecekleri verildi ve pankreas asinüslerinde önemli yıkıma neden olduğu gösterildi. Ayrıca enerji içeceklerinin albino farelerde pankreatik antioksidanlarda dengesizliğe neden olduğu saptandı. Sonuç olarak, akut pankreatit nedeniyle başvuran hastalarda etyolojiyi belirlemek için efor sarfedilmelidir. Çünkü pankreatit etyolojisi bulunduğu takdirde pankreatitin tekrarlaması önlenemez ve böylece hastaların kronik pankreatit olmaları engellenebilir. Akut pankreatit ile gelen tüm hastalar enerji içeceklerinin kullanımı konusunda sorgulanılmalıdır kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Enerji İçeceği, Akut Pankreatit

Energy Drink-Induced Acute Pancreatitis

Abstract

Introduction Acute pancreatitis is a common and potentially life-threatening condition with increasing incidence. The two most common causes of acute pancreatitis are alcohol and gallstones. Energy drinks have become very popular in recent years due to their ability to increase mental and physical

performance. Energy drink consumption can cause nephrotoxicity, hematological disorders, hepatitis and pancreatitis. In this article, we presented a case of acute pancreatitis associated with energy drink. Case A 28-year-old male patient with no known medical history applied to us with severe epigastric pain radiating to the back. Superficial and deep palpation of the epigastric abdomen was remarkably sensitive, but there was no rebound or rigidity. In the detailed questioning of the patient, it was learned that he had consumed 3 energy drinks (Redbull) in a row 48 hours ago. Magnetic resonance cholangiopancreatography, intrahepatic bile ducts and common bile duct were of normal width, which was significant in terms of acute edematous pancreatitis. Further investigations to determine the cause of his pancreatitis were negative. Excessive energy drink consumption was accepted as the cause of acute pancreatitis. Discussion Well known side effects of energy drinks are tachycardia, anxiety, stomach irritation and dehydration. Increasingly, cases of acute pancreatitis have been reported in the literature due to energy drink. Especially with the studies on rats, findings for the possible mechanism were determined. Albino rats were given energy drinks and shown to cause significant destruction of the pancreatic acini. In addition, it was determined that energy drinks caused an imbalance in pancreatic antioxidants in albino mice. In conclusion, effort should be made to determine the etiology in patients presenting with acute pancreatitis. We believe that all patients presenting with acute pancreatitis should be questioned about the use of energy drinks.

Keywords: Energy Drink, Acute Pancreatitis

Presentation ID / Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0059-2670

Page | 112

Erişkin Glioblastoma Multiforme Tanılı Hastalarda Radyoterapi ve Eşzamanlı Temozolomide Sonuçları ve Prognostik Kriterler

Asst. Prof. Dr. Ertuğrul Tekçe¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Ertuğrul Tekçe

Özet

Haziran 2006-Kasım 2011 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı'nda radyoterapi uygulanan toplam 80 glioblastoma multiforme tanılı hasta retrospektif değerlendirildi. Hastaların medyan yaşı 57(29-83) olup 62'si(%77.5) 50 yaş ve üzerinde, 18'i(%22.5) 50 yaş altında tanı almıştı. Erkek:Kadın oranı 1.96:1 idi. Karnofsky performans skoru 70 ve üzerinde olan hasta 41(%51.3), 70 altında olan 39(%48.7) kişiydi. Biyopsi yapılan 10(%12.5), subtotal eksizyon yapılan 47(%58.8), gross total eksizyon yapılan 23(%28.8) hasta mevcuttu. Radyoterapi dozu 60 Gy olan 58(%72.5), 30 Gy uygulanan 22(%27.5) hastaydı. Radyoterapi ile eşzamanlı Temozolomide alanların almayanlara oranı 52(%65)/28(%35) idi. RPA gruplarına göre incelendiğinde 3. grupta 4(%5), 4. grupta 28(%35), 5. grupta 30(%37.5) ve 6. grupta 18(%22.5) hasta mevcuttu. Karnofsky performans skoru 70 ve üzerinde olan hastaların medyan genel sağkalımı 20.9 ay, 70 altında olanların ise 8.9 aydı(p=0.000). Uygulanan radyoterapi dozu 60 Gy olan hastalarda sağkalım 17.5 ay, 30 Gy uygulananlarda 6.8 aydı(p=0.000). Radyoterapi sonrası stabil yanıt veya progresyonu olan hastalarda medyan genel sağkalım 14.4 ay, parsiyel yanıt görülenlerde 21.7 ay bulundu(p=0.018). Radyoterapi sonrası adjuvan en az 1 kür Temozolomide uygulanan hastalarda medyan genel sağkalım 20.3 ay, hiç uygulanmayanlarda 9.4 ay bulundu(p=0.000). Mevcut literatür ile uyumlu olarak Karnofsky performans skoru, adjuvan Temozolomide uygulaması sağkalıma etkili faktörler olup, RPA gruplarına göre sağkalım 3. grupta 31.5 ay, 4. grupta 21 ay, 5. grupta 11.3 ay ve 6. grupta 7.8 aydır(p=0.000).

Anahtar Kelimeler: Glioblastoma Multiforme, Temozolomide, Radyoterapi

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4326-575X

Page | 113

Evaluation of Pain After Covid-19

Asst. Prof. Dr. Emine Esra Ergül¹

¹Erzincan Binali Yıldırım University Mengücek Gazi Training and Research Hospital Department of Physical Therapy and Rehabilitation

**Corresponding author: Emine Esra Ergül*

Abstract

OBJECTIVE: Coronavirus disease (COVID-19) is an infectious disease caused by the SARS-CoV-2 virus. The COVID-19 outbreak, declared as a pandemic by the World Health Organization. We aimed to evaluate the pain symptoms of patients with COVID who applied to our outpatient clinic. **METHODS:** Patients who applied to our outpatient clinic with complaints of pain between January 2022 and December 2022 and had a previous history of COVID in the last 1 year were included in our study. Pain regions were classified as upper extremity, lower extremity, thorax-chest, lumbar spine, cervical spine and widespread pain. Neuropathic pain assessment was performed in all patients using the neuropathic pain questionnaire for which Turkish validity and safety studies were performed. **RESULTS:** Of the 100 patients who met the inclusion criteria, 45 (45%) were female, 55 (55%) were male, mean age was 55.3 ± 17.6 years. In our study, neuropathic pain was detected in 55% of the patients. Of 100 patients suffering from post-COVID chronic pain, 24 (24%) had the lumbar spine, 12 (12%) thorax-chest, 14 (14%) cervical spine, 26 (26%) lower extremity, 14 (14%) pain in the upper extremity and widespread pain in 28 (28%) were detected. Twenty-three of 28 patients with widespread pain were diagnosed with fibromyalgia according to the ACR 2010 diagnostic criteria. **CONCLUSION:** Symptoms of musculoskeletal pain are quite common during and after COVID-19. In a study that evaluated pain in the first 8 weeks in hospitalized COVID patients, 45% musculoskeletal pain was detected. Our study is a guide in terms of classification of pain regions, detection of neuropathic pain and fibromyalgia in patients with chronic pain in the longer term. Especially in neuropathic pain and fibromyalgia, it is very important to start early treatment and guide the patients correctly.

Keywords: Covid-19, Pain, Fibromyalgia

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2109-1373

Page | 114

Gebelikte Görülen Adneksiyel Kitleler ve Görüntülemenin Rolü

Exp. Dr. Ümit Derundere¹ , Exp. Dr. Ufuk Atlıhan¹

¹*Özel Karataş Hastanesi*

Özet

Gebelerde meydana gelen vajinal enfeksiyonlar, maternal ve neonatal komplikasyonlar açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, gebelerde görülen vajinal enfeksiyonların etkenlerini saptamak idi. Toplam 286 gebe kadının vajinal sürüntü örnekleri incelenmiştir. Çalışma grubundaki 220 hasta asemptomatik, 66 hasta ise semptomatik hastalardan oluşmaktadır. Asemptomatik olarak başvuran 220 hastanın 124'ünde (% 56,3)bir ya da birden fazla enfeksiyon etkeni tespit edilmiştir. Semptomatik olarak başvuran 66 hastanın 63'ünde (% 95,5) bir ya da birden fazla enfeksiyon etkeni tespit edilmiştir. Semptomatik olarak başvuran gebelerin % 21'inde birden fazla enfeksiyon etkeni saptanmıştır. Semptomatik hastaların yalnızca 3'ünde %4,5 herhangi bir enfeksiyon etkeni izole edilmemiştir. Semptomatik olarak başvuran hastaların semptomları; vajinal akıntı varlığı, koku, kaşıntı, idrarda yanma şikayetleri olarak kategorize edilmiş ve dökümente edilmiştir. Semptomatik hasta grubunda hastaların yaklaşık % 60'lık kısmı birden fazla semptom tariflemektedir. Semptomlar arasında en sık görülen kombinasyonu vajinal akıntı + kaşıntı şikayetleri oluşturmaktadır. Gebelerin rutin muayeneleri sırasında vajinal sürüntü örneklerinin incelenmesinin, oluşabilecek komplikasyonları önlemek amacıyla gerekli tedavi yaklaşımlarının uygulanmasını sağlaması açısından önem taşıyacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Trichomonas Vaginalis, Gardnerella Vaginalis, Bakteriyel Vajinozis, Gebelik, Vulvovajinal Kandidiazis

Presentation ID / Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4797-7017

Page | 115

Göçük Altında Uzun Süreli Kalıp Sağ Kurtulan Depremzedelerin Klinik Özellikleri ve Sonuçları

Dr. Mehmet Özel¹

¹ Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acil Tıp Kliniği
orcid.org/0000-0002-4797-7017, drmehmetozel@yahoo.com.tr

Özet

Giriş: Büyük bir deprem genellikle büyük yapıların çökmesine neden olur ve depremzedeleri göçük altında saatlerce veya günlerce mahsur bırakır. Depremzedelerin enkaz altından kurtarıldıktan sonra hızlı ve etkili teşhis ve tedavileri, hayatta kalmalarının sürdürülmesi için çok önemlidir. Amaç: Uzun süre göçük altında kalmış ve kurtarılan depremzedelerin klinik özelliklerini ve sonuçlarını tanımlamak. Yöntem: 06.02.2023 Kahramanmaraş merkezli depremler sonrasında üçüncü basamak bir hastaneye kaldırılan ve 48 saatten fazla göçük altında kalanların tıbbi kayıtlarının incelenmesi. Bulgular: Yedi uygun depremzede (4 kadın, 3 erkek) (5 çocuk, 2 yetişkin) tespit edildi. Depremzedelerin ortalama yaşı 15.9 (9-31) idi. Göçük altında ortalama mahsur kalma süresi 119,1 (48-152) saattir. Depremzedelerin her biri en az 2 anatomik bölge yaralanmasına ve en az bir ezilmiş uzuv yaralanmasına sahipti. Altı depremzedenin ezilen uzuvları kurtarıldı. Hayatta kalan 12 yaşındaki erkek çocuğun üç ezilmiş uzuvu vardı (sol üst ekstremitte, her iki alt ekstremitte). Ezilme yaralanmaları sonucu bu ekstremitelerin tamamı ampute edildi. Depremzedelerin 2'sine (9 yaşında ve 12 yaşında erkek) hiperbarik oksijen tedavisi uygulandı. Toraks yaralanması olan iki depremzede vardı (pnömomediasten ile hayatta kalan 13 yaşındaki kız, pnömotorakslı 9 yaşındaki erkek çocuk). Göçük altında kalması nedeniyle 9 yaşındaki bir erkek çocuğun sol kalçasında bir bası yarası oluşmuştu. Crush sendromu nedeniyle depremzedelere sıvı resüsitasyonu yapıldı. Sadece iki depremzede (26 yaşında kadın, 31 yaşında kadın) renal replasman tedavisi (hemodiyaliz) gerekti. Kurtulanların tamamı yoğun bakım ünitelerine kaldırıldı. Bir pnömomediastinum vakası entübasyon gerektirdi. Sonuç: Enkazın altında uzun süre mahsur kalan insanlar hala hayatta olabilir. Göçük altından çıkarılan depremzedelerin bu bulguları, göçük altında mahsur kalan ve kurtarılan depremzedelerin teşhis ve tedavisine yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Depremzede, Göçük

The Clinical Characteristics and Outcomes of Long-Term Entrapment of Earthquake Survivors Under Dense Rubble

Abstract

Introduction: A massive earthquake often causes large structures to collapse, entrapping victims for hours or days under dense rubble. Prompt and effective diagnosis and treatment after finding and extracting alive victims under the rubble is crucial to maintaining survival. Aim: To describe the clinical characteristics and outcomes of survivors entrapped under dense rubble for long periods of time. Methods: Examining the medical records of survivors entrapped under dense rubble for more than 48 hours who were admitted to a tertiary hospital after the 06.02.2023 Kahramanmaraş-centered earthquakes. Results: Seven eligible survivors (4 female, 3 male) (5 children, 2 adults) were detected. the mean age of survivors was 15.9 (9-31) years. The average duration of entrapment under rubble was 119.1 (48-152) hours. Each of the survivors had suffered at least 2 anatomical side injuries and at least one crushed limb injury. The crush limbs of six survivors were salvaged. The 12 year old boy survivor had three crushed limbs (left upper extremity, both lower extremities). As a result of crush injuries, all of these extremities were amputated. Hyperbaric oxygen therapy was applied to 2 of survivors (9 year and 12 year old boys). There were two survivors with thorax injuries (13 year old girl survivor with pneumomediastinum, 9 year old boy with pneumothorax). Burying under the rubble caused a pressure sore to develop on a 9 year old boy survivor's left gluteal side. Due to crush syndrome, all survivors received fluid resuscitation. Renal replacement treatment (hemodialysis) was required for only two survivors (26 year old female, 31 year old female). All of survivors were hospitalized to Intensive Care Units. One case of pneumomediastinum necessitated intubation. Conclusion: Under the rubble, people entrapped for long-term could still be alive. These findings of survivors will aid in diagnosing and treating survivors who are trapped inside collapsible structures.

Page | 116

Keywords: Earthquake, Survivors, Under Rubble

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5971-7079

Page | 117

Hemoptizi Yönetiminde Bronşiyal Arter Embolizasyonu; Teknik ve Başarı

Exp. Dr. Gülşah Yıldırım¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Hemoptizi birçok kronik akciğer hastalığının ortak sonucu olarak ortaya çıkmakta ve genellikle kendini sınırlayarak seyretmektedir. Hemoptizi vakalarında kanama; %90 bronşiyal dolaşımdan, %5 pulmoner dolaşımdan ve %5 sistemik dolaşımdan kaynaklanmaktadır. Bu çalışmanın amacı tekrarlayıcı ve/veya massif hemoptizi hastalarında bronşiyal arter embolizasyonun teknik, klinik başarısını ve güvenliğini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Ocak 2020 ile Mart 2022 tarihleri arasında masif/ tekrarlayıcı hemoptizi nedeniyle bronşiyal arter embolizasyonu yapılan 39 hasta (31 kadın, 8 erkek, ortalama yaş: 55.30) geriye dönük olarak incelendi. Tüm hastalar; kanama etiyojisi, hemoptizinin masif olup olmadığı embolizasyon sonrası tekrar kanama, embolizasyon için uygulanan yöntem, şekilli partikül boyutu ve embolizasyon sayısı açısından değerlendirildi. Bronşiyal arter embolizasyonu işleminin klinik başarı ölçütü hemoptizinin işlemden hemen sonra sonlanması ve 1 ay içerisinde nüks etmemesi olarak belirlendi. Teknik başarı ise patolojik bronşiyal arterin başarılı şekilde embolizasyonu olarak belirlendi. **Bulgular:** Hastaların 13 (%33.3)'ine masif hemoptizi, 26 (%66.7)'sine tekrarlayan masif olmayan hemoptizi nedeniyle işlem yapıldı. Hemoptizi etiyojisinde; bronşektazi 16 (%41), sekel tüberküloz 6 (%15.4), malignite 2 (5.1%), pnömoni 2 (%5.1) ve 13 (%33.3) hastada bilinmeyen nedenler yer almaktaydı. 37 (%92.30) hastada şekilli partikül ile embolizasyon uygulandı {30(%79.5) hastada 500-700 mikron, 6 (%15.4) hastada 700-900 mikron partikül}, 2 (%5.12) hastada aktif kanama ve 1 (%2.56) hastada bronşiyal arterde psödoanevrizma saptanması üzerine partikül embolizasyonuna coil embolizasyonu eklendi. 2 (%5.1) hastada ise sıvı embolizasyon ajanı kullanıldı. Teknik başarı oranı ve işlemden hemen sonraki klinik başarı oranı %100 iken 1. ayda %89.7 olarak bulundu. 4 (%10.3) hastada ikinci kez bronşiyal arter embolizasyonu uygulandı. Partikül boyutu (p=0.059), cinsiyet (p=0.090), etiyojisi (0.477) ve hemoptizinin masif/tekrarlayıcı olması (p=0.573) ile 1. ay takipteki klinik başarı oranları arasında anlamlı fark izlenmedi. **Sonuç:** Bronşiyal arter embolizasyonu, bronşiyal arter kaynaklı kanamanın tedavisinde öncelikli yaklaşım olup nispeten güvenli ve etkili, tekrarlanabilir yöntemdir

Anahtar Kelimeler: Hemoptizi, Bronşiyal Arter Embolizasyonu

Bronchial Artery Embolization in the Management of Hemoptysis; Technique and Success

Abstract

Aim: Hemoptysis occurs as a common result of many chronic lung diseases and is generally self-limiting. Bleeding in cases of hemoptysis; 90% originates from the bronchial circulation, 5% from the pulmonary circulation, and 5% from the systemic circulation. The aim of this study is to investigate the technical, clinical success and safety of bronchial artery embolization in patients with recurrent and/or massive hemoptysis. Materials and Methods: 39 patients (31 females, 8 males, mean age: 55.30 years) who underwent bronchial artery embolization due to massive/recurrent hemoptysis between January 2020 and March 2022 were retrospectively analyzed. The clinical success criterion of the bronchial artery embolization procedure was determined as hemoptysis ending immediately after the procedure and not recurring within 1 month. Technical success was determined as successful embolization of the pathological bronchial artery. Results: 13 (33.3%) of the patients were treated for massive hemoptysis and 26 (66.7%) patients for recurrent non-massive hemoptysis. In the etiology of hemoptysis; bronchiectasis 16 (41%), sequela tuberculosis 6 (15.4%), malignancy 2 (5.1%), pneumonia 2 (5.1%) and 13 (33.3%) patients had unknown causes. Embolization with shaped particles was performed in 37 (92.30%) patients { 500-700 micron particles in 30 (79.5%) patients, 700-900 micron particles in 6 (15.4%) patients}, active bleeding in 2 (5.12%) patients and 1 (2.56%). Liquid embolizing agent was used in 2 (5.1%) patients. While the technical success rate and the clinical success rate immediately after the procedure were 100%, it was 89.7% at the first month. Bronchial artery embolization was performed for the second time in 4 (10.3%) patients. There was no significant difference between particle size ($p=0.059$), gender ($p=0.090$), etiology (0.477), and massive/recurrent hemoptysis ($p=0.573$) and clinical success rates at 1 month follow-up. Conclusion: Bronchial artery embolization is the primary approach in the treatment of bronchial artery-derived bleeding, and is a relatively safe and effective, reproducible method.

Keywords: Hemoptysis, Bronchial Artery Embolization

Presentation ID / Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 4820 0373

Page | 119

İdrar Yolu Enfeksiyonundan Nadir Bir Tanıya

Asst. Prof. Dr. Cengiz Zeybek¹

¹Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Etlik ANKARA

*Corresponding author: Cengiz Zeybek

Özet

Giriş: İdrar yolu enfeksiyonu üriner sistemde bakteri bulunması ve çoğalması anlamına gelir. Çocuklarda idrar yolu enfeksiyonu kliniği asemptomatik bakteriüriden akut piyelonefrite kadar değişen bir yelpazede seyreder. İdrar yolu enfeksiyonları çocuklarda ateşin önemli bir nedenidir ve yapılan çalışmalarda 0-2 yaş çocuklarda idrar yolu enfeksiyonu insidansı %7, daha büyük ateşli çocuklarda ise %7.8 olarak bulunmuştur. İdrar yolu enfeksiyonlarına en sık gram (-) bakteriler (%80 E.Coli) neden olur ve bu bakterilerin üriner sisteme geliş yolu sıklıkla perine kaynaklı fekal floranın asendan yolla geliş şeklidir. Olgu sunumu : 10 aylık kız hasta ateş (39oC) ve beslenememe şikayeti ile geldi. Tam idrar analizinde 2+ protein, 2+ nitrit, mikroskopide 26 eritrosit ve 27 lökosit mevcuttur. CRP değeri 482 mg/L (N:0-5) ile yüksekti. İdrar kültüründe herhangi bir bakteri üremesi olmadı. Üre, kreatinin değerleri yaşına göre hafif yüksekti (Üre: 49 mg/dl, kreatinin :0.81 mg/dl). Üriner sistem ultrasonografisinde sol böbrek pelvisinde grade 1 ektazi (AP çap: 13 mm) mevcuttu, başka patolojik bir bulgu mevcut değildi. Hastaya seftriakson tedavisi başlandı. Ancak ateşinin 3. gün de kontrol altına alınması üzerine antibiyotik meropenem ile değiştirildi ve tetkikleri tekrarlandı. Kreatinin düzeyinin 1.3 mg/dl çıkması üzerine ultrasonografi tekrar edildi. Bu kez sağ böbrekte ektazi ve sağ üreteropelvik bileşkede 7 mm ebatlı taş, büyüğü solda 10 mm ebatlı olmak üzere her iki böbrek alt polünde birkaç adet taş izlendi. Kontrastsız abdomino-pelvik CT ile bu bulgular doğrulandı ve her iki böbrekte multipl taşlar saptandı. Çocuk üroloji tarafından sağ üreteropelvik bileşkedeki taş alındı ve sol üriner sisteme double J yerleştirildi. Taş araştırmasında idrar aminoasit kromatografisinde dibazik aminoasitlerde artış ve taş analizi ise sistinüri taşı olarak saptandı. Sonuç: Çocuklarda idrar yolu enfeksiyonlarında (özellikle de tekrarlayan enfeksiyonlarda) muhakkak altta konjenital bir anomali (obstrüksiyon, çift toplayıcı sistem gibi) , taş, vezikoureteral reflü ya da işeme disfonksiyonu (özellikle 3 yaşından büyük çocuklarda) gibi nedenler aranmalıdır

Anahtar Kelimeler: İdrar Yolu Enfeksiyonu, Böbrek Taşı, Sistinüri

Presentation ID / Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6385-0059

Page | 120

İki Probiyotik ve Çinkonun Rotavirüs Gastroenteriti Olan Çocuklarda Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Dr. Eda Dilara Bay¹, Dr. Hazal Kızıl¹, Assoc. Prof. Dr. Süleyman Bayraktar¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet

Rotavirüs, çocuklarda akut ishalin en yaygın nedenidir. Bu çalışmanın amacı, çocuklarda rotavirüs gastroenteritinin tedavisinde sıklıkla kullanılan iki farklı probiyotik ve çinkonun etkinliğinin değerlendirilmesidir. Bu amaçla rotavirüs gastroenteriti tanısı alan hastalardan tedavide sadece beslenme önerilerinde bulunulan 40 hasta 1. Grup, Saccharomyces boulardii başlanan 40 hasta 2. Grup, Bifidobacterium animalis subsp. Lactis (BB-12) başlanan 40 hasta 3. Grup, çinko başlanan 40 hasta 4. Grup olarak isimlendirilerek çalışmaya dahil edildi. Hasta grupları arasında ateş süresi, kusma sayısı, hastaneye yatış ihtiyaçları arasında istatistiksel anlamlı fark tespit edilememekle birlikte, Bifidobacterium animalis subsp. Lactis (BB-12) grubunda ishal sayısında istatistiksel olmayan bir azalma gözlenmiştir. Çocuklarda sıklıkla kullanılan bu tedavilerin hastalara ek fayda sağlamamaktadır. Hastaların tedavisinde etkili probiyotik türü veya çinko dozunun tespiti için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Rotavirüs, Probiyotik, Çinko

Abstract

Rotavirus is the most common cause of acute diarrhea in children. This purpose of use is the use of two different probiotics and chains used in the treatment of rotavirus gastroenteritis in children. For this purpose, 40 patients who received only nutritional advice in the treatment of patients who were screened for rotavirus gastroenteritis, Group 1, 40 patients who were started Saccharomyces boulardii Group 2, Bifidobacterium animalis subsp. Forty patients who were started on Lactis (BB-12) were named Group 3, and 40 patients with head windowed were named Group 4 and included in the study. Although no difference could be found between the duration of fever, vomiting, and hospitalization needs among the patient groups, Bifidobacterium animalis subsp. A reduction in Lactis (BB-12) that did not continue to suffer from diarrhea was observed. These treatments used in children do not provide additional benefits to their lifetime. More studies are needed to limit the effective probiotic type or window dose in the treatment of patients.

Keywords: Child, Rotavirus, Probiotic, Zinc

Presentation ID / Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2236-932X

Page | 121

Kalp Yetmezliği Hastalarında Hastaneye Tekrarlayan Yatışı Etkileyen Faktörler

Dr. Ufuk Sadık Ceylan¹

¹Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Kalp yetmezliği kardiyak işlev bozukluğu sonucu ortaya çıkan semptomların eşlik ettiği, yaşam süresinin azalmasıyla sonuçlanan, acil yardım ve hastane tedavisi gerektiren bir hastalıktır.1
Amaç: Kalp yetmezliği bulunan hastalarda hastaneye tekrarlayan yatışı etkileyen faktörlerin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Mart-Aralık 2021 tarihleri arasında yürütülen retrospektif çalışmamıza Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi'ne başvuran ve kalp yetmezliği tanısı konulan hastalar dahil edildi. Katılımcılar tekrarlayıcı hastaneye yatış varlığına göre iki gruba ayrılarak incelenmiştir. Demografik verileri (yaş, cinsiyet), WBC, hemoglobin, kreatinin, albümin, ekokardiyografik veriler (sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu(LVEF); sol ventrikül diyastol sonu çapı(LVEDD), sol ventrikül sistol sonu çapı(LVESD), sol atrium anteroposterior çapı(LAAP), pulmoner arteriyel sistolik basıncı (sPAB), inferior vena cava (IVC), sağ ventrikül çapı(RVD), triküspit anüler düzlem sistolik hareketi(TAPSE) , S-velositesi(SVel)) kaydedilmiştir. Kanser hastaları, gebe olanlar ve verilerine ulaşılamayanlar dışlanmıştır. **Bulgular:** Çalışmamıza dahil edilen 469 hastanın 194'ünde tekrarlayan yatış yapılmış (143 erkek/51 kadın); 275 hastaya tekrarlayan yatış yapılmamıştır (211 erkek/64 kadın). Tekrarlayan yatış olan grupta hastaların ortalama yaşı 51.86±11.99, tekrarlayan yatış olmayan grupta ise 52.48±11.93'dir. Tekrarlayan yatış grubunda LVEF 27,22±7,26; LVEDD 61,20±7,69; LVESD 50,10±9,15; LAAP 42,68±6,62; sPAB 31,90±20,79; IVC 17,02±5,43; RVD 36,05±7,69; TAPSE 18,55±4,58; SVel 10,69±3,03 iken tekrarlayan yatış olmayan grupta LVEF 25,43±7,63; LVEDD 63,03±9,19; LVESD 51,38±11,07; LAAP 44,83±7,24; sPAB 38,24±23,53; IVC 18,24±5,48; RVD 37,87±7,36; TAPSE 18,64±4,90; SVel 10,26±2,94 saptanmıştır. Bu verilerin içerisinde LVEF(p=0.007); LAAP(p<0,001), sPAB(p=0,004); IVC(p=0.016); RVD(p=0.009); SVeL(p=0.037) değerlerinde istatistiksel anlamlılık saptanmıştır. Tekrarlayan yatış grubunda WBC 8.41±2.45; Kreatinin 1.03±0.56; Albumin 4.08±0.46; Hemoglobin 13.57±1.87 iken tekrarlayan yatış olmayan grupta ise WBC 9.11±2.99; Kreatinin 1.01±0.30; Albumin 4.02±0.50; Hemoglobin 13.55±1.62 saptanmıştır. İki grup arasında laboratuvar verilerinde sadece WBC'de (p=0.019) anlamlılık saptanmış olup diğerlerinde istatistiksel olarak anlamlılık saptanmamıştır(p>0.05). **Sonuç:** Kalp yetmezliği semptomları ile başvuran hastaların tekrarlayan hastane yatışlarında EF dışındaki ekokardiyografi kriterlerin de önemli olacağı bilinmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Yetersizliği; Hastaneye Yatış; Ekokardiyografi

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2523-7560

Page | 122

Karaciğer Alveolar Ekinokokozisin Görüntüleme Bulguları

Dr. Bora Aktaş¹

¹Ankara Atatürk Sanatoryum Training And Research Hospital Gastroenterology

Özet

Giriş: Echinococcus multilocularis' in neden olduğu, kronik ve progresif bir kistik karaciğer hastalığıdır. Yavaş büyüyen bir tümörü taklit eder, karaciğeri ve özellikle porta hepatitis'te komşu yapıları infiltrate eder. Bu bildirimizde 4 alveolar ekinokok olgumuza ait MRG bulgularını derlemeyi amaçladık. **Olgular:** Olgu 1: 45 yaşında kadın hastanın karın USG de karaciğer sağ lobu dolduran santrali kistik heterojen kitle lezyonu tespit edilmiş. Dinamik üst batın MRG de; karaciğer sağ lobda düzensiz sınırlı santrali nekrotik T1 ağırlıklı görüntülerde heterojen hipointens, T2 ağırlıklı görüntülerde heterojen hiperintens, kontrastlı T1A görüntülerde periferinde hafif kontrastlanmanın izlendiği kitle lezyonu gözlemlendi. Olgu 2: 59 yaşında erkek hastanın USG de karaciğer sağ lobda 20 cm boyutlu heterojen hipoekoik santrali nekrotik kalsifikasyonlar içeren kitle lezyonu saptanmıştır. Dinamik Üst batın MRG'de sağ lobu tama yakın dolduran düzensiz sınırlı santrali nekrotik multiveziküler, periferik safra yollarında dilatasyona yol açmış belirgin kontrastlanması olmayan kitle lezyonu gözlemlendi. Olgu 3: 65 yaşında erkek hastanın USG de sağ lobda 45 mm boyutlu düzensiz sınırlı kalsifiye kitle lezyonu mevcuttu. Dinamik kontrastlı üst batın MRG'de kitle lezyonu sağ-orta hepatik ven konfluensini ve sağ portal veni oblitere etmiş ana portal venede dolum defektine neden olmuş görünümde idi. **OLGU 4:** 47 yaşında kadın hastanın US'de karaciğer segment 8'de posterior akustik gölgelenmeler gösteren heterojen hipoekoik kitle ön tanısı ile yapılan dinamik MRG de karaciğer segment 8'de T1 ağırlıklı görüntülerde heterojen hipodens, T2 ağırlıklı görüntülerde santral kesiminde hiperintens kistik nekrotik alanların izlendiği heterojen 4,5x3cm boyutlarında kitle lezyonu izlenmiştir. **Sonuç:** Alveolar ekinokokozis görüntüleme bulguları karaciğerin infiltratif tümörlerine benzer görünüm sergileyebileceğinden tanıda tek başına yeterli olmayabilir. MRG, alveolar ekinokokozis lezyonlarının tespitinde ve komşu yapılarla ilişkisinin değerlendirilmesinde diğer görüntüleme yöntemlerinden üstündür

Anahtar Kelimeler: Alveolar Ekinokokozis

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4678-7729

Page | 123

Kemoterapi Uygulanan Akciğer Kanserli Hastalarda Tedaviye Yanıtın, Yan Etkilerin, Yaşam Kalitesinin ve Yaşam Süresinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Burcu Özdemir¹, Prof.Dr. Osman Nuri Hatipoğlu²

¹TC SBÜ Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Kliniği

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları, Edirne

*Corresponding author: Burcu Özdemir

Özet

Kemoterapi uygulanan akciğer kanserli hastalarda tedaviye yanıtın, yan etkilerin, yaşam kalitesinin ve yaşam süresinin değerlendirilmesi ve hasta ve kanser cevabı arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla akciğer kanseri tanısı alan ve kemoterapi endikasyonu olan 166 hasta prospektif olarak değerlendirildi. Hastaların tedavi yanıtı, kemoterapi sonrası oluşan yan etkileri ve sağkalım süreleri gözlemlendi. Yaşam kaliteleri her kür öncesi Akciğer Kanseri Semptom Skalası ile değerlendirildi. Küçük hücreli dışı akciğer kanserinde ortalama yaşam süresi 315.6 ± 25.1 , küçük hücreli akciğer kanserinde 414.8 ± 58.8 gün olarak bulundu ($p>0.05$). Tam yanıtı olan hastalarda ortalama yaşam süresi 421.5 ± 268.3 iken progresif hastalığı olanlarda 254.6 ± 195.7 gün olarak bulunmuştur ($p<0.05$). Düşük Karnofsky Performans skoru olanlarda ve ileri evre hastalarda yaşam kalitesi skorları daha kötü idi. Küçük hücreli dışı akciğer kanserinde kemoterapinin yaşam kalitesi üzerine olumlu bir etkisi gösterilemedi. Küçük hücreli akciğer kanserinde ise kemoterapinin yaşam kalitesi üzerine olumlu etkisinin olduğu ve özellikle 2. kür kemoterapi sonrası yaşam kalitesinde iyileşmeler ortaya çıktığı saptandı. Alopesi, halsizlik, bulantı-kusma, konstipasyon en sık görülen yan etkilerdi. Düşük hemoglobin ve albumin değeri, yüksek alkalen fosfataz değeri, düşük performans durumu ve yaşam kalitesi sağkalımı olumsuz etkileyen prognostik faktörler olarak saptandı. Küçük hücreli dışı akciğer kanseri tanısıyla ≤ 4 kür kemoterapi alan hastalarda ortalama yaşam süresi (394.2 ± 55.0) >4 kür alanlarla (397.5 ± 41.4) benzerdi ($p>0.05$). Sonuç olarak bu çalışma küçük hücreli dışı akciğer kanserinde kemoterapinin yaşam kalitesine olumlu etkisinin olmadığını, küçük hücreli akciğer kanserinde ise kemoterapinin yaşam kalitesi üzerine olumlu etkisinin olduğunu, yaşam kalitesinin sağkalımı etkileyen prognostik faktörlerden biri olduğunu, Karnofsky Performans skorunun Akciğer Kanseri Semptom Skalası ile çok yakın ilişkili olduğunu ve küçük hücreli dışı akciğer kanserinde 4 kürden fazla verilen kemoterapinin yaşam süresi üzerine olumlu etkisinin olmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Yaşam Kalitesi,

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7769-247X

Page | 124

Keratitis Olgularının İrdelenmesi

Exp. Dr. Pınar Yürük Atasoy¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Üçüncü basamak bir sevk merkezine başvuran kültür pozitif ve kültür negatif mikrobiyal keratit ön tanılı hastalarını değerlendirmek 2022-2023 yılları arası keratit tanısı alan ve enfeksiyon hastalıklarına danışılan, 32 hastanın tıbbi kayıtlarını retrospektif olarak inceledik. Hastaların %53,1 'i kadın, %48,8 'i erkekti. Hastaların yaş ortalaması 53 idi (20-94).Hastaların hastanede kalma ve tedavi alma süreleri 7-73 gün arasında değişmekteydi. Hastaların tümüne kornea kazıntısı yapıldı ve örnekler kültüre gönderildi. Mikrobiyolojik kültürlerde üremesi olan hastalar diğer hastalara göre daha uzun süreli hastane yatısına sahipti. Keratit tanısı alan hastaların 7sinde (%21,8) de alınan kültürlerde üreme oldu. En yaygın patojen *Pseudomonas aeruginosa* (5 hasta) olup, bunu sırasıyla *Fusarium spp* (2 hasta) ve *Aspergillus* (1 hasta) izledi. Mikrobiyal keratit, korneada skar, perforasyon ve nihayetinde körlükle sonuçlanabilecek ciddi bir hastalıktır. Ana predispozan faktörler arasında kontakt lens kullanımı, oküler yaralanma ve oküler yüzey hastalığı yer alır. Kornea sıyrıklarının kültürü, suçlu organizmayı tanımlamak için tercih edilen ilk testtir. Fakat çoğu olguda kültür pozitifliği saptamak zordur. Mikrobiyal keratitte uygun tedaviyi yönetmek için mikrobiyolojik analiz ve kültür değerlendirmesi önemli adımlardır. Prognoz çoğunlukla mikrobiyolojik ajanın enfektivitesine bağlıdır. Tanıda gecikme ve uygun olmayan antimikrobiyal tedavi ile görme bozukluğu, körlük ve hatta göz kaybı meydana gelebilir.

Anahtar Kelimeler: Mikrobiyal Keratit, *Pseudomonas*

Presentation ID / Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8345-4539

Page | 125

KOAH Hastalarında Semptom Olarak Yorgunluk

Dr. Müfide Arzu Özkara fakılı¹

¹S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: MÜFİDE ARZU ÖZKARAFKILI*

Özet

Giriş: Bir semptom olarak yorgunluk KOAH hastalarında en az dispne kadar sık görülen ve günlük yaşam aktivitelerini ve yaşam kalitesini en az dispne kadar etkileyen, üzerinde yeteri kadar çok çalışılmamış bir konudur. Metotlar: Göğüs hastalıkları polikliniğine başvurmuş, en az 5 yıldır KOAH tanısı ile takipli, tedavi alan, çalışmaya katılmak için gönüllü olan, stabil evredeki 70 KOAH hastasına solunum fonksiyon testi sonrası “yorgunluk” ile ilgili anket yapıldı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 53,55±7,99 olup, 52’si (%74) erkekti. Vücut kitle indeksi ortalama 26,7±2,3 kg/m², 20’inde (%28) ek olarak hipertansiyon, 15’inde (%21) diabet bulunmaktaydı. %FEV1 ortalama 57,4±12,2 %FVC 79,2±13,1 %FEV1/FVC 72,5±6,8 şeklindeydi. 2 hasta (%2,9) hafif evre GOLD 1, 40 (%57) orta evre GOLD 2, 28 (%40) ağır evre GOLD 3 idi. Çok ağır evre GOLD 4 hastalar çalışmaya dahil edilmedi. 39 hasta aktif sigara içisi iken (%55), 10 hasta (%14) hiç sigara içmediğini ifade etti. Hastaların sadece 20 si (%28) üniversite mezunu olup, 15 hasta (%21) kırsalda yaşadığını belirtti. Hastalar, “yorgunluğun” günlük yaşam aktiviteleri üzerine olan kısıtlayıcı etkilerini gerek fiziksel, gerek bilişsel ve duygusal olmak üzere çok boyutlu olarak yaşadıklarını ifade ettiler. 55(%78) hasta yorgunluğu nefes darlığı ile beraber yaşadığını, 15 (%21) hasta yorgunluğu tamamen farklı olarak hissettiğini ifade etti. 20 (%28) hasta bu semptomun yarattığı mental yük nedeni ile yaşama isteğini yitirdiğini, 15(%21) hasta yorgunluk nedeniyle neşe kaybı yaşadığını, 39 (%55) hasta yorgunluk için ek tedavi önerisi ihtiyacını belirtti. Sonuçlar: KOAH ilişkili yorgunluk semptomu, hastaların fiziksel, emosyonel, bilişsel durumları üzerinde negatif etkiye sahiptir. Bu semptom hastaların sadece günlük yaşam aktivitelerini kısıtlamakla kalmamakta aynı zamanda yaşama isteğini yok edecek kadar yoğun mental değişikliklere yol açmaktadır. Sağlık profesyonellerinin bu konuda pro-aktif multidisipliner bir yaklaşımla hastalara tele-tıp dahil pek çok araçla tedavi yaklaşımı açısından yardımcı olmaları, KOAH’ta her geçen gün önemi daha çok vurgulanan yaşam kalitesi üzerine olumlu katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Koah, Dispne, Yorgunluk

Fatigue As a Symptom in COPD

Abstract

Introduction: Fatigue as a symptom is an under-studied issue that is seen as frequently as dyspnea in COPD patients and affects activities of daily living and quality of life at least as much as dyspnea. Methods: A questionnaire about “fatigue” after pulmonary function test was administered to 70 patients with stable stage, who applied to the pulmonary diseases outpatient clinic, were followed up with the diagnosis of COPD for at least 5 years, received treatment, and volunteered to participate in the study. Results: The mean age of the patients was 53.55 ± 7.99 years and 52 (74%) were male. The mean body mass index was 26.7 ± 2.3 kg/m², 20 (28%) had additional hypertension and 15 (21%) had diabetes. The mean %FEV1 was $57.4 \pm 12.2\%$, FVC $79.2 \pm 13.1\%$, FEV1/FVC 72.5 ± 6.8 . 2 patients (2.9%) had mild GOLD 1, 40 (57%) moderate GOLD 2, and 28 (40%) severe GOLD 3. Very severe stage GOLD 4 patients were not included in the study. While 39 patients (55%) were active smokers, 10 (14%) stated that they had never smoked. The patients stated that they experienced the limiting effects of “fatigue” on activities of daily living in a multidimensional way, both physically, cognitively and emotionally. 55(78%) patients stated that they experienced fatigue together with shortness of breath, 15 (21%) patients stated that they felt fatigue completely differently. 20 (28%) patients stated that they lost their will to live due to the mental burden caused by this symptom, 15 (21%) stated that they lost their joy due to fatigue, and 39 (55%) stated that they needed additional treatment recommendations for fatigue. Conclusions: COPD-related fatigue symptom has a negative effect on patients' physical, emotional and cognitive states. This symptom not only restricts patients' activities of daily living, but also causes intense mental changes that destroy their will to live.

Keywords: COPD, Dyspnea, Fatigue

Presentation ID / Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8239-4071

Page | 127

Kronik Spontan Ürtiker Hastalarında Sık Görülen Ama İhmal Edilen Bir Problem: Vitamin Eksiklikleri

Dr. Ali Can¹

¹S.B.Ü. Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: Kronik spontan ürtiker(KSÜ) tüm toplumlarda sık görülen ve 6 haftadan daha uzun bir süre boyunca tekrarlayan ürtiker olarak adlandırılan ve 24 saat içinde kendiliğinden gerileyen kaşıntılı kızarıklıklar ve kabarıklıklar olarak tanımlanmaktadır. Hastalığın farklı mekanizmalarla ortaya çıkan birçok nedeni olabilir. Bu çalışmada kronik spontan ürtikerli hastalardaki vitamin eksikliği sıklığını ve vitamin replasman tedavisinin hastalık aktivitesi üzerine etkisini değerlendirilmesini amaçladık. Metod: Çalışmaya 2022 yılında Ocak-Eylül ayları arasında Sağlık Bilimleri Üniversitesi Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi erişkin alerji polikliniğinde değerlendirilmiş 476 KSÜ hastası dahil edilmiştir. Hastaların demir, folik asit, b12 vitamini ve d vitamini seviyeleri ölçülmüştür. Ayrıca hastaların ürtiker şiddetini değerlendirmek için ilk vizitlerinde ve 3 ay sonraki dönemde ürtiker aktivite skoru-7(ÜAS-7) hesaplanmıştır. Bulgular: KSÜ hastalarının %81'i kadın olup, yaş ortancası 28 (18-69) idi. Hastalık süreleri ortanca değeri 14 ay (2-60) idi. Hastaların %80'inin en az bir vitamin düzeyinde, %28'inde ise en az 2 farklı vitamin seviyesinde düşüklük saptandı. En sık saptanan d vitamini eksikliği (%51) olup, sırasıyla demir eksikliği (%43), b12 vitamini eksikliği(%13) ve folat eksikliği(%3) görülmekteydi. En az 2 farklı vitamin seviyesi düşük olan hastalarda en sık görülen birliktelik demir ve d vitamini olarak görülmekteydi(%21). Hastaların ÜAS-7 skoru ortanca değeri 34(8-42) olup kadın cinsiyette, en az bir vitamin eksikliği olanlarda ve genç hastalarda daha yüksek saptandı(p=0.04, p>0.001, p=0.02). En az bir vitamin eksikliği saptanan hastalarda ÜAS-7 skoru ortanca değeri 35(28-39) iken replasman tedavisinden 3 ay sonraki ÜAS-7 skoru ortanca değeri 20(12-24) olarak saptandı ve istatistiksel olarak anlamlı düşme gözlemlendi(p<0.001). Sonuç ve Tartışma: Her 5 KSÜ hastasının 4'ünde en az bir vitamin eksikliği görülmüş olup bu hastaların değerlendirilmesinde vitamin düzeylerinin mutlaka değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Ayrıca vitamin replasman sonrası ürtiker şiddetlerinde belirgin azalma saptanmış olup KSÜ hastalarında sık görülen bir durum olan vitamin eksikliklerinin tedavi edilmesi hastalığın seyri üzerinde olumlu yönde katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Spontan Ürtiker, Vitamin Eksikliği, Ürtiker Aktivite Skoru-7

Presentation ID / Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5444-676X

Page | 128

Krup Tablosuyla Başvurup Dekametazon Tedavisi Verilen Tümör Lizis Vakası

Dr. Gizem Gencan¹

¹Yozgat Bozok Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi

*Corresponding author: Gizem Gencan

Özet

Giriş:Tümör lizis sendromu(TLS), parçalanmış tümör hücrelerinin içeriğinin dolaşıma salındığı masif tümör hücresi lizisinin neden olduğu başlıca onkolojik acillerden biridir.TLS' de tedaviden daha önemlisi; riskli hastaların önceden tahmin edilerek gerekli önlemleri almak ve hayatı tehdit eden bu komplikasyonu engellemektir.Biz bu olgu sunumunda krup tablosuyla acile başvuran deksametazon tedavisi verilen TLS vakasından bahsedeceğiz. Olgu Sunumu:Bilinen bir hastalığı olmayan 4 yaş erkek hasta, 3 hafta önce başlayan öksürük, boğaz ağrısı ve boğazda şişlik şikayeti ile tekrarlayan sefer çocuk acil poliklinikleri ve aile hekimliklerine başvurmuşlar.Başvurularında farklı antibiyotikler uygulanmış.Hasta öksürük şikayetlerinin artması nedeniyle hastanemiz acil polikliniğine başvurdu.Hastanın başvuru sırasında krup şeklinde öksürükleri mevcut olması, saturasyonu 89 olması nedeniyle 0,4 mg/kg/doz deksametazon tedavisi verildi ve pediatri polikliniğimize yönlendirildi. Hastanın başvuru sırasında parmak ucu oksijen saturasyonu 93, fizik muayenesinde sol submandibular bölgede 3x2 cm, sol servikal bölgede 2x1 cm, sağ submandibular bölgede ve sağ aksiller bölgede 2x1 cm lenfadenopatisi mevcuttu.Dalak kot altı 1 cm ele geliyordu.Orofarenks hiperemik, tonsilleri hipertrofikti. Hasta lenfadenit?, derin boyun enfeksiyonu?, apse?, malignite? ön tanıları ile pediatri servisine yatırıldı.Hastaya hidrasyon ve antibiyotik tedavileri başlandı. Hastanın tetkiklerinde Hb:12,5 g/dL, WBC:64830/uL, PLT:82000/uL, LDH>1662 U/L, CRP:16 olarak sonuçlandı.Parmak ucu periferik yaymasında yaygın blast hücreleri görüldü. Hasta hastanemize başvurusundan yaklaşık 24 saat sonra hızlı bir şekilde ileri merkeze sevk edildi. Ancak yatış kan tetkiklerinde ÜRE:100mg/dL, KRE:0,67mg/dL, LDH:3445U/L, P:12,7 mg/dL, K:6,3mEq/L, WBC:14340/uL, PLT:49000/uL olarak sonuçlandı.Hastada TLS düşünülerek Çocuk Yoğun Bakım servisine yatış verilip, tedavileri başlandı. Hastanın Flow Sitometri sonucu T-ALL olarak sonuçlandı.Diyaliz ihtiyacı olmadı.Hastamızın şu an Çocuk Hematoloji Kliniğince tedavisine devam ediliyor. Sonuç: TLS, parçalanmış tümör hücrelerinin içeriğinin kan dolaşımına salındığı masif tümör hücresi lizisinin neden olduğu başlıca onkolojik acillerden biridir.Temel amaç kanser hastalarında TLS gelişmesini önlemektir.Bu nedenle özellikle steroid verilmesi planlanan her hastaya malignite ihtimali olabileceği göz önünde bulundurularak dikkatli yaklaşılmalı, maligniteye yönelik ayrıntılı fizik muayene, öykü ve tetkikler yapıldıktan sonra gerekliyse steroid tedavisine başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tümör Lizis Sendromu; Krup; Dekametazon; Akut Lenfoblastik Lösemi

Presentation ID / Sunum No= 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2636-5326

Page | 129

Likit Biyopsi: Genel Kavramlar

Dr. Pınar Kubilay Tolunay¹

¹Abdurrahman Yurtaslan Onkoloji EAH

Özet

Tarihsel olarak, kemik iliğinde yayılmış tümör hücreleri ve periferik kanda dolaşan tümör hücreleri ile ilgili çalışmalar, kanser biyolojisi ve metastatik süreç hakkında önemli bilgiler sağlamıştır. Daha yakın zamanlarda, dolaşımdaki tümör DNA'sının (ctDNA) tespiti ve karakterizasyonundaki gelişmeler, sıvı biyopsi tahlillerinin klinik pratiğe girmesini nihayet sağlamıştır. FDA, kanser için spesifik moleküler olarak hedeflenmiş tedavilerle eşleştirilmiş eşlik eden teşhisler olarak kullanılmak üzere plazma hücresiz DNA'daki (cfDNA) genetik değişiklikleri saptamak için birkaç tek gen tahlilini ve daha yakın zamanda çok gen tahlillerini zaten onayladı. Bu onaylar, klinikte ve çoğunlukla ileri evre kanserli hastalarda likit biyopsinin yaygın kullanımı için bir devrilme noktasına işaret ediyor. Sıvı biyopsinin klinik uygulamasında bir sonraki sınır, erken evre hastalık için küratif amaçlı tedaviden sonra görüntüleme ile saptanan nüksmeden önce ctDNA saptaması için kullandığımız bir terim olan "ctDNA nüksü" olan hastaların sistemik tedavisi olabilir. Kanser taraması ve teşhisi gelecekteki diğer potansiyel uygulamalardır. Bu bildiri, sıvı biyopsinin klinik iş akışına nihai entegrasyonu için teknoloji, klinik araştırma metodolojileri ve lojistikteki temel sorunları ve boşlukları tartışmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: ctDNA, Dolaşımdaki Tümör Hücreleri, Kanser, Likid Biyopsi

Liquid Biopsy: General Concepts

Abstract

Liquid biopsy is a non-invasive diagnostic method based on the analysis of free-floating tumour cells (CTC) or tumour-derived extracellular free-floating DNA (ccfDNA) in the blood. Without the need for a surgical procedure, blood taken from the patient into a unique tube and DNA belonging to the tumour are analyzed for the presence of cancer biomarkers. By performing a liquid biopsy, the genetic structure (genotyping) of the tumour is analyzed in the plasma. In this way, early diagnosis of cancer, detection of minimal residual disease (if there is a small amount of tumour remaining after treatment), disease-specific drug selection, progression and monitoring of response to treatment can be performed. In particular, it is not possible to take traditional tissue biopsy, the progression of the disease, the emergence of a new body area, etc. Liquid biopsy provides a significant advantage in cases where the archival material obtained from the biopsy performed at the first diagnosis is not informative for some

reasons. Thanks to its easy reproducibility, it is a groundbreaking diagnostic method for monitoring the treatment decision and response to treatment in addition to diagnosis. Recent studies show that plasma tumour DNA analysis can be used as a prognostic biomarker in breast-colorectal cancer, diffuse large B-cell lymphoma, gastric-lung-pancreatic cancers, and detection of minimal residual disease. In this way, if the disease recurs, it can be detected early. Liquid biopsy guides clinicians in the follow-up of the progression of the disease and the response to the drug after treatment while deciding on the drugs to be used in the treatment, for example in patients with lung cancer who do not have the possibility of cancerous tissue biopsy. The advantages of liquid biopsy include short time to results, low cost, and better reflection of the tumour profile than conventional biopsy.

Keywords: ctDNA, Circulating Tumour Cells, Cancer, Liquid Biopsy

Presentation ID / Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6073-1927

Page | 131

Memede Nadir Rastlanan Tümör; Pleomorfik Sarkom

Dr. Aydan Arslan¹

¹SBÜ Ümraniye Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş Meme sarkomu, meme tümörleri arasında oldukça nadir rastlanan bir alt tipidir. Meme sarkomları anjiosarkom, pleomorfik sarkom, fibrosarkom, miksofibrosakom, leiomyosarkom, liposarkom olmak üzere alt tiplerden oluşmaktadır. Olgu Sunumu Kliniğimize 2019 yılında sağ memeden invaziv meme tm nedeniyle meme koruyucu cerrahi ile radyoterapi öyküsü olan 47 yaş kadın hasta rutin kontrolleri için başvurdu. Yapılan mammografi incelemesinde sağ memede üst dış kadranda operasyona sekonder değişiklikler izlenmiş olup; ayrıca sağ memede aksiller kuyrukta yeni gelişen fokal asimetri izlenmiştir. Yapılan sonografik incelemede sağ meme saat 10-11 hizasında aksillar kuyruk hizasında 17x7mm boyutunda oval şekilli hipoekoik lezyon izlenmiş olup; histopatolojik inceleme önerildi. Yapılan histopatoloji değerlendirilmesinde pleomorfik sarkomla uyumlu gelmiştir. Tartışma ve Sonuç Pleomorfik sarkom memede nadiren izlenen agresif gidişat gösteren malign mezenkimal tümördür. Radyoterapi öyküsü özellikle sekonder meme sarkomlarında önemli predispozan faktördür. Histopatolojik tümör tipi ve derecelendirmesi de kötü prognoz ile ilişkilidir. Referanslar 1. Sang, N. V., Duc, N. M., My, T. T. T., Ly, T. T., Bang, L. V., & Thong, P. M. (2021). A rare case report of breast sarcoma. *Radiology Case Reports*, 16(5), 1047-1050. 2. Bansal, A., Kaur, M., & Dalal, V. (2017). Pleomorphic sarcoma of breast: a report of two cases and review of literature. *Acta Medica Iranica*, 272-276. 3. Kong, J., Shahait, A. D., Kim, S., & Choi, L. (2020). Radiation-induced undifferentiated pleomorphic sarcoma of the breast. *BMJ Case Reports CP*, 13(2), e232616.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik Sarkom, Mamografi, Ultrason

Rare Tumor in the Breast; Pleomorphic Sarcoma

Abstract

Introduction Breast sarcoma is an extremely rare subtype of breast tumors. Breast sarcomas consist of subtypes as angiosarcoma, pleomorphic sarcoma, fibrosarcoma, myxofibrosacoma, leiomyosarcoma, and liposarcoma. Case Report A 47-year-old female patient with a history of breast-conserving surgery and radiotherapy for right invasive breast cancer in 2019 applied to our clinic for routine controls. In the mammography examination, changes secondary to the operation were observed in the upper outer quadrant of the right breast; In addition, newly developed focal asymmetry in the axillary

tail of the right breast was observed. In the sonographic examination, a 17x7mm oval-shaped hypoechoic lesion was observed at the level of the axillary tail at the 10-11 o'clock position on the right breast; Histopathological examination was recommended. In the histopathology evaluation, it was found to be compatible with pleomorphic sarcoma. Discussion and Conclusion Pleomorphic sarcoma is a rare malignant mesenchymal tumor of the breast with an aggressive course. Radiotherapy history is an important predisposing factor especially in secondary breast sarcomas. Histopathological tumor type and grading are also associated with poor prognosis. References 1. Sang, N. V., Duc, N. M., My, T. T. T., Ly, T. T., Bang, L. V., & Thong, P. M. (2021). A rare case report of breast sarcoma. *Radiology Case Reports*, 16(5), 1047-1050. 2. Bansal, A., Kaur, M., & Dalal, V. (2017). Pleomorphic sarcoma of breast: a report of two cases and review of literature. *Acta Medica Iranica*, 272-276. 3. Kong, J., Shahait, A. D., Kim, S., & Choi, L. (2020). Radiation-induced undifferentiated pleomorphic sarcoma of the breast. *BMJ Case Reports CP*, 13(2), e232616.

Keywords: Pleomorphic Sarcoma, Mammography, Ultrasound

Presentation ID / Sunum No= 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8582-8533

Page | 133

Morel – Lavalle Lezyonu: Travma Sonrası Soyulma Tarzında Gelişen Yumuşak Doku Lezyonu

Exp. Dr. Türkan Akın¹

**Corresponding author: Türkan Akın*

Özet

Morel – Lavalle Lezyonu (MLL) travma sonrası yumuşak dokuda gelişen subkutanöz dokunun altında yer alan fasyadan sıyrılması, eldiven tarzında soyulması şeklinde tarif edilen bir yumuşak doku patolojisidir. Genellikle büyük trokanter üzerinde meydana gelen nadiren rapor edilen bir olgudur. Erken tanındığında konservatif tedaviye iyi yanıt vermesine rağmen gecikmiş olgularda cerrahi eksplorasyon gerekmektedir. Bu yazıda travma sonrası iskiüm pubis kırığı olgusunda gelişen MLL sunulmaktadır. 19 yaşında erkek hastanın araç içi trafik kazası sonrası gelişen sol iskiüm pubis ve sakral kırığı implant kullanılarak opere edilmiştir. Hastanın postoperatif rehabilitasyonu sırasında kazadan yaklaşık 3 hafta sonra sol uyluk lateralinde şişlik ve ağrı gözlenmiştir. Fizik muayenesinde sol kalça hareketleri ağrılı, palpasyonla sol inguinal bölge lateralinde ve sol uyluk lateralinde hassasiyet, fluktuasyon hissi veren doku değişikliği saptanmıştır. Operasyon skarında enfeksiyon bulgusu, incelenen kan tahlili ve skar külütüründe de enfektif bulgu saptanmamıştır. Görüntüleme tetkiklerinde direk grafide yeni kırık veya koksofemoral eklem patolojisi görülmemiştir. Ultrasonografik incelemede sol koksofemoral eklem superolateralinde cilt altı yağ doku ekosunda geniş boyutlarda, 1,5 cm kalınlığında efüzyon ve yağ doku eko artışı saptanmış olup MLL düşündürmüştür. Aynı görüntü MRG ile de desteklenmiştir. Ayırıcı tanıda enfeksiyon, hematoma, hemanjiom, yağ nekrozu ve yumuşak doku sarkomu düşünülmele beraber hastanın travma öyküsü, klasik MRG görüntüsü ve klinik takibi MLL tanısını desteklemiştir. Hastanın ortopedik rehabilitasyonu devam ederken sol kalça eklemine yönelik tedavi yoğunlaştırılmıştır. Kompresif bandaj uygulaması eklenmiştir. Klinik bulgular 10 gün içinde gerilemiş, USG ile de desteklenmiştir. Sunulan MLL olgusu konservatif tedaviye iyi yanıt vererek cerrahi eksplorasyon gerekmemiştir. Özellikle travma öyküsü olan bireylerde erken tanı ve konservatif tedavi ile hastaların cerrahi gereksinimlerinin azalması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Morel-Lavalle Lezyonu, Travma

Post-Traumatic Degloving Lesion, Morel – Lavallee Lesion

Abstract

Morel – Lavallee Lesion is seen usually after traumatic injury, characterized by separation of the subcutaneous tissue from the underlying fascia, in a degloving manner. As a rare reported syndrome MLL commonly visualised over greater trochanter. Conservative treatment has desirable results in early diagnosed cases despite surgical exploration need in tardy ones. Here is presented a MLL developed after pubic ischium posttraumatic fracture. 19 years old male undergone surgical fixation of pubic ischium and sakrum fracture after in-car traffic accident. During postsurgical rehabilitation he had pain and swelling at the localisation of lateral thigh nearly after 3 weeks from the accident. Physical examination revealed painful movements of left hip joint, tenderness and fluctuation on lateral thigh and lateral inguinal region. There was any infected appearance neither physically at operation scar nor in laboratory blood samples and scar culture samples. X-rays showed no recent fracture or deterioration of hip joint. Sonographical investigation detected large fatty echo effusion of 1,5 cm thickness and increased fatty tissue at superolateral location to the hip joint pointed out MLL. It was supported with MRI also. Infection, hemangioma, hematoma, fat necrosis and soft tissue sarcomas were although considered as differential diagnosis, history of trauma, classical MRI visions and clinical follow-up of the patient supported MLL diagnose. In the continuity of orthopedical rehabilitation it was condensed over left hip. Compressive bandage was added to treatment. Regression in clinical findings was detected within 10 days and confirmed by USG. Surgical exploration wasn't needed in this presented MLL case showing good response to conservative treatment. It is important that decreased surgical intervention needs especially in posttraumatic individuals with early diagnosis and early conservative treatment.

Keywords: Morel-Lavallee Lesion, Trauma

Presentation ID / Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9558-4832

Page | 135

Nadir Bir İleus Nedeni: Glob Vezikale

Asst. Prof. Dr. Seval Komut¹

¹*Faculty of Medicine, Hitit University*

**Corresponding author: Seval KOMUT*

Özet

Glob vezikale idrar çıkışının aniden durması ile karakterize ve sıklıkla ağrılı bir durumdur. Ağrısız glob vezikale nadir olup genelde santral nörojenik problemler ile ilişkilidir. Acil tedavisinde üretral veya suprapubik kateterizasyon ile vezikal retansiyon giderilmektedir. Bu sunumda acil servise ileus ile uyumlu klinik bulgular ile başvuran bir olguda glob vezikale saptanması ve tedavisi sonrası ileus tablosundaki dramatik düzelleme nedeniyle literatürde daha önce ileus ile komplike olduğu son derece nadir bildirilen glob vezikale olgularının yönetimine katkı sağlanması amaçlanmıştır. Acil servise karın ağrısı ile başvuran 78 yaşındaki erkek hastanın fizik muayenesinde batında distansiyon ve hassasiyet mevcuttu. Hastanın EKG ve akciğer grafisinde patolojik bulgu saptanmadı. Ayakta direkt batın grafisinde distandü barsak segmentleri ve hava-sıvı seviyesi görüldü. Etyolojiye yönelik batın tomografisi çekildi. Batın tomografisinde kolonik segmentin pelvik girim düzeyinde distandü mesane ve psoas kası arasındaki sıkışması karakterize edildi. Vezikal globun dekompresyonu sonrasında hastanın kliniğinde ve ileus bulgularında hızlı ve belirgin gerileme kaydedildi. Hospitalize edilen hastada ek patoloji saptanmadı ve ek girişime gerek kalmadan hasta taburcu edildi. Bu nedenle acil servislere ileus kliniği ile başvuran hastaların glob vezikale açısından da değerlendirilmesi, gelecekte mesane distansiyonu ve hacmi ile ilgili değişkenlerin komşuluk ilişkisi nedeniyle intestinal segmentlerin fonksiyonlarına etkisinin yeni çalışmalara konu olması gerektiği değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ileus; Glob Vezikale; Acil Servis

A Rare Cause of Ileus: Globe Vezicale

Abstract

Globe vesical is a frequently painful condition characterized by the abrupt cessation of urine output. Painless globe vesicale is rare and is usually associated with central neurogenic problems. Vesical retention is relieved by urethral or suprapubic catheterization in emergency treatment. In this presentation, it is aimed to contribute to the management of globe vesicale cases, which were previously rarerly reported to be complicated with ileus in the literature, due to the detection of globe vesicale in a patient who presented to the emergency department with clinical findings consistent with ileus and the dramatic improvement in ileus clinic after treatment. In the physical examination of a 78-

year-old male patient who presented to the emergency department with abdominal pain, there was distention and tenderness in the abdomen. No pathological finding was detected in the patient's ECG and chest X-ray. Distant bowel segments and air-fluid level were seen on the standing direct abdominal X-ray. Abdominal tomography was performed for etiology. Compression of the colonic segment between the distended bladder and the psoas muscle at the level of the pelvic inlet was characterized in the abdominal tomography. After the decompression of the vesical globe, rapid and significant regression was noted in the patient's clinic and ileus findings. No additional pathology was detected in the hospitalized patient, and the patient was discharged without the need for additional intervention. For this reason, it was evaluated that the patients who applied to the emergency services with ileus clinic should be evaluated in terms of globe vesical, and the effect of the variables related to bladder distension and volume on the functions of the intestinal segments should be the subject of new studies in the future due to the neighborhood relationship.

Keywords: Ileus; Globe Vesicale; Emergency Department

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8028-2647

Page | 137

Nonsteroidal Antiinflatuvar İlaçlarla Alevlenen Kutanöz Hastalığı Olan Hastalarda Aşırı Duyarlılık Reaksiyonu Gelişmeyen Nonsteroidal Antiinflatuvar İlaçlar

Dr. Can Tuzer¹

¹Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş ve amaç: Nonsteroid anti-enflatuvar ilaçlar(NSAİİ'ler) ile alevlenmiş kutanöz hastalık(NECD), nonsteroid anti-enflatuvar ilaçlara karşı aşırı duyarlılık reaksiyonları(ADR) içerisinde sınıflandırılmaktadır. Bu çalışmada amaç, NECD'li hastalarda güvenilir NSAİİ'ler bulmaktır. Metot: NSAİ ilaçlarla ADR öyküsü olan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. NSAİ ile alevlenen kronik spontan ürtikeri olan 38 hasta çalışmaya alındı. Demografik özellikler, öykülerdeki ilaç ADR tipleri ve ek alerjik hastalıkları araştırıldı. Dermografizm saptanmayan olgulara parasetamol ve meloksikam ile deri prick ve intradermal testler (DPT ve IDT) uygulandı. DPT ve IDT'ler negatif sonuç veren olgularda parasetamol, meloksikam, selekoksib veya benzidamin ile tek kör ilaç provokasyon testleri (TKİPT) yapıldı. Bulgular: Yirmi altı(%68.4) hasta kadındı. Ortalama yaş ve vücut kitle indeksi değerleri sırasıyla 38,76 ±12,54 ve 24,62 ±3,05 idi. Ek alerjik hastalık sıklığı %13,2(n:5) idi. En sık alerjik komorbidite besin alerjisi (n:3, %7,9) olup, bunu sırasıyla rinit(n:2, %5,3) ve astım(n:1, %2,6) takip etti. Ürtikere ek olarak ADR tipleri sırasıyla anjiyoödem(n:24, %63,2), hipotansiyon(n:3, %7,9), bilinç kaybı(n:3, %7,9), bronkospazm(n:3, %7,9), bulantı ve kusma(n:2, %5,3) idi. Bunlardan altısı anafilaksi (%15,8) olarak kabul edildi. Yedi(%18.4) kişinin parasetamol ile ADR öyküsü vardı. 16 (%42,1) hastaya parasetamol, 15 (%39,4) hastaya meloksikam ile DPT ve IDT uygulandı ve hepsi negatif sonuçlandı. Parasetamol, meloksikam, selekoksib ve benzidamin sırasıyla 17(%44,7), 18(%47,4), 7(%18,4) ve 3(%7,9) hastada provoke edildi. Meloksikam provoke edilen hastalarda üç(%16,6) ve selekoksib provoke edilen hastalarda bir(%14,3) kişide TKİPT sonrası ürtikeryal alevlenme görüldü. Diğer TKİPT'leri takiben ADR gözlemlenmedi. Meloksikama ADR olan üç kişide sonrasında selekoksib(n:1) veya benzidamin(n:2) ile provoke edildi ve ADR gelişmedi. Selekoksib'e reaksiyon gösteren hastada, benzidamin ile TKİPT' den sonra ADR gözlemlenmedi. Sonuç: NECD'li hastalarda siklooksijenaz yolağı dikkate alınarak nonsteroid antiinflatuvar ilaçları provoke etmek akılcı bir yaklaşım gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Nonsteroid Antiinflatuvar İlaçlar, Kronik Spontan Ürtiker, Aşırı Duyarlılık Reaksiyonu

The Non-Hypersensitive Nonsteroidal Anti-Inflammatory Drugs in Patients With Nonsteroidal Anti-Inflammatory Drugs-Exacerbated Cutaneous Disease

Abstract

Introduction and objective: Nonsteroidal anti-inflammatory drugs(NSAIDs)-exacerbated cutaneous disease(NECD) is a group of hypersensitivity reactions(HSRs) to nonsteroidal anti-inflammatory drugs. Herein, non-hypersensitive NSAIDs were searched in the patients with NECD. Methods: The patients who had HSR history with NSAIDs were retrospectively assessed. Thirty-eight patients having had chronic spontaneous urticaria exacerbated by NSAIDs were recruited into the study. Demographic features, drug HSR types in the histories and additional allergic diseases were searched. Skin prick and intradermal tests(SPT and IDT) with paracetamol and meloxicam were performed on the study subjects except the ones having dermatographism. If SPT and IDTs resulted negative, single blinded drug provocation tests(SBDPTs) with paracetamol, meloxicam, celecoxib or benzydamine were performed. Results: Twenty-six(68.4%) patients were female. Mean age and body mass index values were 38.76 ± 12.54 and 24.62 ± 3.05 , respectively. The frequency of additional allergic disease was 13.2%(n:5). The most common allergic comorbidity was food allergy(n:3, 7.9%), followed by rhinitis(n:2, 5.3%) and asthma(n:1, 2.6%), respectively. The HSR types in addition to urticaria were angioedema(n:24, 63.2%), hypotension(n:3, 7.9%), loss of consciousness(n:3, 7.9%), bronchospasm(n:3, 7.9%), nausea and vomiting(n:2, 5.3%), respectively. Six of them were defined as anaphylaxis(15.8%). Seven(18.4%) subjects had a HSR history with paracetamol. SPT and IDTs were performed with paracetamol in 16(42.1%) and with meloxicam in 15(39.4%) patients, and all resulted negative. Paracetamol, meloxicam, celecoxib and benzydamine were provoked in 17(44.7%), 18(47.4%), 7(18.4%) and 3(7.9%) patients, respectively. Three(16.6%) subjects in meloxicam provoked and one(14.3%), in celecoxib provoked patients had urticarial reaction after SBDPTs. The others had no HSR following SBDPTs. The three subjects reacted to meloxicam were later provoked with celecoxib(n:1) or benzydamine(n:2) and had no HSR. The patient who reacted to celecoxib showed no HSR after SBDPT with benzydamine. Conclusion: In patients with NECD, provoking nonsteroidal anti-inflammatory drugs by considering the cyclooxygenase pathway seems to be a rational approach.

Keywords: Nonsteroidal Anti-Inflammatory Drugs, Chronic Spontaneous Urticaria, Hypersensitivity Reactions

Presentation ID / Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000209850103

Page | 139

Nöroloji Polikliniğine Başvuran 60 Yaş Üstü Populasyonda Demans Görülme Sıklığı

Exp. Dr. Meltem Duraklı Ulukök¹

¹ÇANKAYA TIP MERKEZİ

Özet

60 yaş ve üzerindeki yetişkinlerin %15'inden fazlasında bir mental bozukluk vardır. Bu gruptaki en yaygın mental bozukluklardan biri, dünya yaşlı nüfusunun %5'inde görülen demansdır (3). Demans, günlük yaşam işlevlerini etkileyecek şekilde kognitif alanların birden fazlasında bozulmaya yolaçan bir hastalık olarak tanımlanmaktadır (DSM 5) (4,5). Bu çalışmada nöroloji polikliniğine başvuran 60 yaş ve üzeri hastalarda demans sıklığının ve sosyodemografik özelliklerin araştırılması amaçlanmıştır. GEREÇ VE YÖNTEM Çalışmaya Eylül 2021-Ocak 2023 yılları arasında nöroloji polikliniğine başvuran 60 yaş üstü 1137 hastadan, unutkanlık yakınması olan 278 hasta kognitif etkilenme şüphesi ile değerlendirilmiştir. Bu hastalara ACE-R 278 uygulanmış ve 85'inde (% 30,5) ACE-R testinde cut-off değerinin altında skor saptandı. Demans tanısı alan hastaların eğitim durumlarına bakıldığında düşük eğitimle demans sıklığının arttığı gözlemlenmiştir. SONUÇ: Sonuç olarak demans ile ilgili epidemiyolojik çalışmaların yapılması, sağlıklı verilerin toplanması, etkili bir şekilde değerlendirilmesi önemlidir. Böylece hastalar için gerekli yaklaşım pekişecek, hem de ileri araştırmalar için güçlü bir kaynak sağlanmış olacak ve buna göre ülkelerin sağlık politikalarını planlanması kolaylaşacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demans , Kognitif Bozukluk, Yaygınlık

Presentation ID / Sunum No= 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9248-9426

Page | 140

Obsesif Kompulsif Bozukluğu Olan Hastalarda QT Dispersiyonunun Sağlıklı Kontrol Grubu ile Karşılaştırılması

Dr. Yaşar Kapıcı¹

¹*Kahta Devlet Hastanesi*

**Corresponding author: Yaşar Kapıcı*

Özet

Amaç: Obsesif kompulsif bozukluk (OKB), kaygıya neden olan obsesif düşünceler ve kaygıyı azaltan tekrarlayan kompulsiyonlarla karakterizedir. Genel popülasyonun %2-3 oranında OKB'den muzdarip olduğuna inanılmaktadır. OKB hastalarının ortalama yaşam beklentisi daha kısadır. Psikiyatrik bozukluklarda önde gelen ölüm nedenlerinden biri olan kardiyovasküler durumlar, ortalama yaşam beklentisini azaltır. Elektrokardiyogramlarda (EKG'ler), QT dispersiyonu, maksimum ve minimum QT aralığı değerleri arasındaki farkla hesaplanır. Yöntem: Bu çalışmaya Mental Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı-5'e (DSM-5) göre tanı almış 40 OKB hastası ve 40 sağlıklı kontrol alındı. 18-65 yaş arası olmayan, hipertansiyon, koroner arter hastalığı, kapak hastalığı, aritmisi olan katılımcılar çalışma dışı bırakıldı. Katılımcıların yaşını, cinsiyetini, sigara içme durumunu, kan basıncını ve EKG parametrelerini topladık. Vücut kitle indeksi (VKİ), katılımcıların kilolarının boylarının karesine bölünmesiyle hesaplandı. Bulgular: OKB hastalarının (18 erkek, 22 kadın) yaş ortalaması 31.90 ± 7.39 idi. Sağlıklı kontrollerin (18 erkek, 22 kadın) yaş ortalaması 32.48 ± 7.17 idi. OKB hastaları ile sağlıklı kontroller arasında yaş ve cinsiyet dağılımı açısından anlamlı fark yoktu. Sigara içme durumu ve VKİ değerleri açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu. OKB grubunda minimum QTc ortalaması 410.75 ± 25.41 msn, maksimum QTc ortalaması 441.75 ± 27.57 msn idi. Sağlıklı kontrol grubunda minimum QTc ortalaması 406.58 ± 21.10 msn, maksimum QTc ortalaması 428.65 ± 21.95 msn idi. Ortalama QT dağılımı OKB grubunda 31.00 ± 19.86 msn, sağlıklı kontrol grubunda 22.07 ± 15.90 msn idi. OKB grubunda maksimum QTc ve QT dağılımı sağlıklı kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti ($p=0.021$ ve $p=0.03$). Sonuç: Otonomik sistem disfonksiyonu, ciddi psikiyatrik bozukluğu olan hastalarda artmış kardiyovasküler hastalık riskinin bir mekanizması olarak değerlendirilmektedir. Psikiyatrik bozukluklardan muzdarip hastalarda anormal otonomik fonksiyon olduğunu gösteren birçok çalışma yapılmıştır. QT dispersiyon değerinin otonom sinir sistemi disfonksiyonu için bağımsız bir risk faktörü olduğu gösterilmiştir. OKB ve otonomik disfonksiyon arasındaki ilişki bazı çalışmalarda sistematik olarak araştırılmıştır. Bulgularımız sonucunda OKB hastaları ventriküler aritmi ve ani ölüm açısından yakından izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Obsesif Kompulsif Bozukluk, Elektrokardiyografi, Otonom Sinir Sistemi

Comparison of Qt Dispersion in Patients With Obsessive Compulsive Disorder With Healthy Control Group

Abstract

Objective: Obsessive-compulsive disorder (OCD) is characterized by obsessive thoughts that cause anxiety and repetitive compulsions that relieve anxiety. The general population is believed to suffer from OCD at 2-3%. Patients with OCD have a shorter average life expectancy. As a leading cause of death in psychiatric disorders, cardiovascular conditions reduce average life expectancy. In electrocardiograms (ECGs), QT dispersion is calculated by the difference between the maximum and minimum QT interval values. Method: This study included 40 OCD patients diagnosed according to the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders-5 (DSM-5) and 40 healthy controls. Participants who were not between 18-65 years old and had hypertension, coronary artery disease, valve disease, or arrhythmia were excluded from the study. We collected participants' age, gender, smoking status, blood pressure, and ECG parameters. The body mass index (BMI) was calculated by dividing the participants' weight by the square of their height. Results: The mean age of OCD patients (18 men, 22 women) was 31.90 ± 7.39 . The mean age of healthy controls (18 men, 22 women) was 32.48 ± 7.17 . There was no significant difference between OCD patients and healthy controls regarding age and gender distribution. There was no significant difference between the groups regarding the smoking status and BMI values. In the OCD group, the mean of the minimum QTc was 410.75 ± 25.41 msec, and the mean of the maximum QTc was 441.75 ± 27.57 msec. In the healthy control group, the mean of the minimum QTc was 406.58 ± 21.10 msec, and the mean of the maximum QTc was 428.65 ± 21.95 msec. The mean QT dispersion in the OCD group was 31.00 ± 19.86 msec, and 22.07 ± 15.90 msec in the healthy control group. The maximum QTc and QT dispersion in the OCD group were significantly higher than in the healthy control group ($p=0.021$ and $p=0.03$). Conclusion: The autonomic system dysfunction has been attributed as a mechanism for the elevated risk of cardiovascular disease among patients with severe psychiatric disorders. There have been many studies that have demonstrated abnormal autonomic function in patients suffering from psychiatric disorders. It has been shown that the QT dispersion value is an independent risk factor for autonomic nervous system dysfunction. The relationship between OCD and autonomic dysfunction has been systematically explored in some studies. As a result of our findings, OCD patients should be closely monitored for ventricular arrhythmia and sudden death.

Keywords: Obsessive Compulsive Disorder, Electrocardiography, Autonomic Nervous System

Presentation ID / Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4017-9098

Page | 142

Parkinson Hastalarında El Becerileri ve Günlük Yaşam Aktiviteleri Etkilenimi

Ph.d. Cand. Abdulkadir Göz¹ , Prof.Dr. Sevgi Özalevli²

¹Tarsus Devlet Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Ünitesi, Mersin, TÜRKİYE

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Kardiyopulmoner Fizyoterapi Rehabilitasyon Anabilim Dalı, İzmir, TÜRKİYE

*Corresponding author: Abdulkadir Göz

Özet

Parkinson hastalığı, Alzheimer hastalığından sonra en sık görülen, kronik, ilerleyici, nörodejeneratif bir hastalıktır. İstirahat tremoru, bradikinezi, rijidite ve postural instabilite hastalığın temel semptomlarıdır. Hastalığın erken evrelerinde dahi el becerileri önemli ölçüde etkilenmektedir. Bradikinezi, kuvvet kaybı ve parmaklardaki tork bozukluğu gibi problemlerin el becerilerindeki kayıpta rolü olduğu düşünülmektedir. Bradikinezi, erken evrelerde distal kas gruplarını daha sonra ise proksimal kas gruplarını etkilemektedir. Üst ekstremitelerde bozulan distal kas hareketlerine bağlı olarak küçük nesnelere kavrama, yemek yeme, düğme ilikleme gibi ince motor aktivitelerde kayıplar görülür. Bu durumun sonucunda motor beceri gerektiren günlük yaşam aktivitelerinde (GYA) ve buna bağlı olarak da yaşam kalitesinde kısıtlılıklar oluşmakta ve hastalığın yükü artmaktadır. Parkinson hastalığında el fonksiyonlarını kapsamlı olarak değerlendirebilmek için el becerisinin, el ve parmak kavrama kuvvetinin ve el fonksiyonlarının GYA'ya etkisi incelenmelidir. Literatürde sıklıkla “Dokuz Delikli Peg Testi”, “Purdue Pegboard Testi”, “el dinamometresi ile kavrama kuvveti ölçümü”, “Duruöz El Anketi”, “Jebsen Taylor El Fonksiyon Testi” gibi yöntemler kullanılmaktadır. Günümüzde el kavrama kuvvetinin Parkinson hastalığı şiddetinin bir göstergesi olduğu düşünülmektedir. El kavrama kuvveti yetersiz olan hastalar Birleşik Parkinson Hastalığı Derecelendirme Ölçeği'nin motor bölümünden daha kötü sonuç anlamına gelen yüksek puanlar almaktadır. GYA değerlendirilmesinde ise “Birleşik Parkinson Hastalığı Derecelendirme Ölçeği 2. Bölüm”, “Schwab ve England Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği”, “Parkinson Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği” en çok tercih edilen ölçeklerdir. Parkinson hastalarında el becerilerinin değerlendirilmesi henüz motor bulguların şiddetlenmediği erken evrelerde dahi üst ekstremitte fonksiyonlarındaki ve GYA'daki yetersizliğin objektif olarak tespit ve takip edilmesine olanak sağlayacaktır. El fonksiyonları hastalık şiddetinin güçlü bir prediktörü olduğundan hastalığın progresyonunu ve erken müdahale stratejilerini belirlemek için tanı sonrası en erken dönemde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson, El Becerileri, Günlük Yaşam Aktiviteleri

Presentation ID / Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 143

Parkinson Hastasında Uzun Süreli Çömelmeye Bağlı Oluşan Bilateral Peroneal Sinir Hsarı

Dr. Gökhan Evcili¹

¹*Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Olgu: AMAÇ Peroneal sinir hasarı travma, mekanik veya postural nedenlerle sinirin fibula başında sıkışması sonucu gelişir. Sıklıkla travmaya bağlı olarak gelişir ancak tümör, intranöral gangliyon, hematoma veya kist gibi nedenlerle de oluşabilir. Siyatik sinirden popliteal çukurda ayrılan peroneal sinir, çukurun dış tarafında gastrocnemius kasının lateral başı üzerinden geçer). Diz altında fibula başı ve boynu civarındaki çok yüzeysel bir seyreden sinir, burada sadece cilt ve yüzeysel fasya ile korunur. Burada, peroneus longus kası ve intermuskuler septum ile çevrelenmiş fasyal fibröz bir ark içerisinde geçer. Peroneal sinir en çok bu 4 cm'lik yüzeysel seyir gösterdiği alanda yaralanmakta veya fibröz arkın kalınlaşması sinirin geçtiği tüneli daraltması ile sıkışmaktadır. VAKA 67 yaşında hafif derecede parkinson hastalığı olan hasta yaklaşık 3 saat boyunca çömelerek musluk tamiratyapması sonucunda iki ayakta da düşüklük nedeni ile hastaneye başvurdu.Yapılan EMG incelemesinde bilateral Peroneal sinir fibula başı üzerinde BKAP ampütüd değerlerinde ciddi düşüklük olduğu saptandı.Bakılan iğne EMG incelemesinde PL kasında hafif derecede denervasyon saptandı.İstemli MÜP alınamadı.Hastanın Sural duyu siniri ve Tibial motor iletileri normal çıkması üzerine hastaya bilateral peroneal sinir fibula başında sıkışma sendromu düşünüldüve antienflamatuvar tedavi başlandı.Tedavi ile tama yakın düzelme saptandı. SONUÇ Peroneal sinir felci genellikle sinirin fibula başında veya boyun kısmında kompresyonu sonucu gelişir. Özellikle nontravmatik nedenlerle oluşan peroneal sinir felçlerinde ilk planda antienflamatuvar tedavi yapılmalıdır.Düzelmeyen olgularda dekompresif cerrahi düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Parkinson,peroneal Sinir,sinir Tuzaklanması

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2662-6488

Page | 144

Pediyatrik Palyatif Bakımda Suda Boğulma Olgusu: Hiperbarik Oksijen Tedavisi Mucize Olabilir Mi?

Exp. Dr. Nilgün Harputluoğlu¹, Asst. Prof. Dr. Yakup Yaman¹, Assoc. Prof. Dr. Tanju Çelik¹, Prof.Dr. Aycan Ünalp²

¹SBÜ İzmir Dr Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Pediyatrik Palyatif Bakım Merkezi-İzmir/

²SBÜ İzmir Dr Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Pediyatrik Nöroloji-İzmir-Türkiye

Özet

Amaç : Beyin kan akımı ve dokulara oksijen sunumunun azaldığı durumlarda gelişen hasar hipoksik iskemik beyin hasarı (HİE) olarak tanımlanmaktadır. HİE nedenlerinden biri de tatlı suda boğulma (Drowning) olup her yaş grubunda önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. Hiperbarik oksijen (HBO) tedavisi hipoksemi nedeniyle nekroz durumlarında önerilmektedir. Drowning sonrası hiperbarik oksijen tedavisine dramatik yanıt alınan bir vakayı sunmak istiyoruz. Olgu: 7 yaşında kız hasta, drowning sonrası bakım desteği için kliniğimize kabul edildi. Fizik muayenesinde VA:26 kg (75-90 p), Boy:120 cm (25-50 p), VI:36,6 derece, KTA:105/dk, SS:22/dk, KB:115/73 mmHg saptandı. Nörolojik muayenede tetraparezi ve yaygın distoni mevcuttu. Işık refleksi +/+, üst ve alt ekstremitte tonusu artmış, kas gücü üst ve alt ekstremitede 2-3/5, DTR bilateral canlı, Babinski +/+ bulundu. Rutin kan tetkikleri, görme ve işitme testleri normaldi. Bilgisayarlı beyin tomografisi normal, kranial MR'da her iki tarafta sentrum semiovale düzeyinde hafif diffüzyonel parlaklaşmalar ve düşük sinyal varlığı saptandı. EEG'de zemin ritminde yavaşlama, yaygın serebral disfonksiyon mevcuttu. Aralıklı taşikardi, terleme atakları, deserebre postür ve yaygın distonisi olan olguya 20 mg/kg/g Levatriasetam, 0,4 mg/kg/g Klonazepam ve 0,3 mg/kg/g Baklofen tedavisi başlandı. Olguya HBO tedavisi başlandı. 10. seanstan sonra gülümseme, 15. Seanstan sonra tek kelimeler, 25. seanstan sonra hafif adımlar ve 35. seanstan sonra tamamen yürümeye başladı. Sonuç: Drowning olgularında; kanıta dayalı tıbbın henüz çaresiz ve prognozunu kötü olduğu hastalarda, HBO tedavisi ile ciddi nörolojik defisitler neredeyse tamamen gerileyebilir. Ancak kanıta dayalı tıp tarafından kabul edilmediği ve yasal sorunlar nedeniyle dikkatle uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hiperbarik Oksijen Tedavisi, Pediyatrik Palyatif Bakım, Suda Boğulma.

Drowning in Pediatric Palliative Care: Can Hyperbaric Oxygen Therapy Be a Miracle?

Abstract

Objective: The damage that develops in cases where the cerebral blood flow and oxygen delivery to the tissues are reduced is defined as hypoxic ischemic brain injury (HIE). Drowning is one of the causes of HIE and it is an important cause of morbidity and mortality in all age groups. Hyperbaric oxygen (HBO) therapy is recommended in cases of necrosis due to hypoxemia. We would like to present a case with a dramatic response to hyperbaric oxygen therapy after drowning. Case: A 7-year-old female patient was admitted to our clinic for care support after drowning. On physical examination, VA:26 kg (75-90 p), Height:120 cm (25-50 p), VI:36.6 degrees, HR:105/min, SD:22/min, BP:115/73 mmHg . Neurological examination revealed tetraparesis and diffuse dystonia. Light reflex was +/+, upper and lower extremity tone increased, muscle strength was 2-3/5 in upper and lower extremities, DTR was bilaterally alive, Babinski +/+ was found. Routine blood tests, vision and hearing tests were normal. Computed tomography of the brain was normal, mild diffusional brightening at the centrum semiovale level and low signal were detected on both sides in cranial MRI. EEG showed slowing of the background rhythm and diffuse cerebral dysfunction. 20 mg/kg/g Levatriacetam, 0.4 mg/kg/g Clonazepam and 0.3 mg/kg/g Baclofen were started in the patient with intermittent tachycardia, sweating attacks, decerebrate posture and diffuse dystonia. The patient was started on HBO treatment. After the 10th session, she started to smile, after the 15th session, single words, after the 25th session, light steps and after the 35th session she started walking completely. Conclusion: In Drowning cases; In patients who are still helpless with evidence-based medicine and have a poor prognosis, severe neurological deficits can be almost completely regressed with HBO therapy. However, due to the fact that it is not accepted by evidence-based medicine and legal problems, it should be applied with caution.

Keywords: Hyperbaric Oxygen Therapy, Pediatric Palliative Care, Drowning.

Presentation ID / Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 146

Percutaneous Transhepatic Revision Technique for Occluded Intrahepatic Portosystemic Shunt

Dr. Behlül İgüs¹ , Prof.Dr. Fatih Boyvat²

¹Baskent University Istanbul Hospital

²Baskent University Ankara Hospital

Abstract

Introduction This study aimed to describe a two-center experience of recanalization of the intrahepatic portosystemic shunt (TIPS) with the ultrasound-guided percutaneous transhepatic direct puncture of the TIPS stent when the standard transjugular approach is inaccessible. **Materials and Methods** 118 patients with portohepatic and portocaval shunts were obtained from the two-center hospital data system. Fifty-two of the patients were female and sixty-six were male. Their mean age was 46±15. Recanalization of occluded bare stent started with the puncture by 18G or a 21G needle. After passing occluded segments with 0.0035 or 0.0018-inch glide wire, this wire was grasped with an Amplatz goose-neck snare and pulled out from the jugular vein. A guidewire was inserted into the superior mesenteric or splenic vein, and a balloon was advanced over the wire into the stenotic segment. High-pressure balloon dilatation procedures were performed within the shunt. If this was unsuccessful, a 10x60 mm or 12x60 mm stent was deployed. **Results** A total of 118 TIPS procedures were performed in this study. Fifty-nine patients required TIPS revision on the follow-up. Of the 59 patients, nine revisions were performed with the percutaneous stent puncture technique. Technical success was %100, and no procedural complications were observed. **Conclusion** Percutaneous ultrasound-guided direct puncture of the TIPS stent recanalization is safe and had excellent technical and clinical success when the standard transjugular approach is inaccessible.

Keywords: TIPS, Portocaval Shunt, Stent, Portal Vein Occlusion

Presentation ID / Sunum No= 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0696-7381

Page | 147

Renal Transplantasyonda De-Novo Advagraf Kullanımı

Dr. Bekir Voyvoda¹

¹Medicana Ataşehir Hastanesi Organ Nakli Merkezi

Özet

GİRİŞ: Renal transplantasyonda, immünosüpresif tedavideki değişiklikler nedeniyle zaman içinde daha iyi graft sağkalımı görülmektedir. Tedaviye uyumsuzluk greft kaybının nedenlerinden biridir. Takrolimus, idame immünosüpresif tedavisinde sık kullanılmakla birlikte, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de uzun salınımlı formu (Advagraf) kullanılmaktadır. Çalışmamızda; de- novo böbrek nakli hastalarında günde bir kez uygulanan formülasyonun etkinliğini ve farmakokinetiğini klasik günde iki kez uygulanan takrolimus ile karşılaştırdık. **METOD:** 2016-2019 yıllarında Advagraf (günlük 0.2-0.3 mg/kg dozda) ile tedavi edilen 13 de novo transplant alıcısının ve Prograf (günde 2 doz 0.2 mg/kg) ile tedavi edilen 37 hastanın retrospektif olarak değerlendirildi. İlaç dozu, kan seviyesi ve klinik değişkenler açısından iki grup arasında karşılaştırma yapıldı. **SONUÇ** Hem Advagraf hem de Prograf hastaları, başlangıçta Advagraf için daha yüksek bir ilaç dozu kullanmış olsalar bile, ilaç hedef düzeyine ulaştılar. Kreatinin seviyeleri başlangıçta Advagraf grubunda daha yüksekti, nakilden iki hafta sonra herhangi bir fark tespit edilemedi. Rejeksiyon epizotları, greft kaybı açısından gruplar arasında fark yoktu. **TARTIŞMA** De novo olarak kullanılan Advagrafın ilaç dozu erken posttransplant dönemde günde 2 kez alınan Prografa göre daha yüksek olmasına rağmen her iki grupta da benzer yan etkiler görülmüş ,etkinlik açısından fark bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Takrolimus

Presentation ID / Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0837-6988

Page | 148

Rize İlinde Görülen Bruselloz Olgularının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Serdar Karakullukçu¹ , Exp. Dr. Asuman Okur²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

²Rize İl Sağlık Müdürlüğü

Özet

Giriş-Amaç: Bruselloz tüm dünyada yaygın olarak görülen zoonotik bir enfeksiyon hastalığıdır. Enfeksiyon sığır, keçi, koyun, domuz gibi hayvanlarda daha sık olmakla birlikte tüm memelilerde görülebilmekte ve ciddi ekonomik kayıplara neden olmaktadır. Bu çalışmada Rize ilinde 2017-2022 yılları arasında görülen bruselloz vakalarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırmada 2017-2022 yılları arasında Rize İl Sağlık Müdürlüğü Halk Sağlığı Hizmetleri Başkanlığı Bulaşıcı Hastalıkları birimine bildirilen bruselloz vakaları incelenmiş olup; tespit edilen 40 hastanın yaşı, cinsiyeti, laboratuvar tetkik sonucu, epidemiyolojik öyküsü, tedavi durumu gibi bilgiler kullanılmıştır. Bulgular: Hastaların 22'si (%55,0) erkek ve vakaların yaş ortalaması 44,9±20,5 (minimum 9 – maksimum 78) idi. Hastaların %50'si yaz mevsiminde başvurmuştur. Olguların 4'ü (%10,0) 2017, 9'u (%22,5) 2018, 9'u (%22,5) 2019, 3'ü (%7,5) 2020, 8'i (%20,0) 2021 ve 7'si (%17,5) 2022 yılında tespit edilmiştir. Vakaların yarısında Rose Bengal ve SAT testleri pozitifdir. Hastaların sadece 2'si (%5,0) riskli meslek grubundadır. Ayrıntılı epidemiyolojik öyküsüne ulaşılabilen 19 hastanın 8'inde (%42,1) şikayetlerin başlamasından önceki son 2 ay içinde; pastörize olmayan çiğ süt ve süt ürünleri (yoğurt hariç) tüketimi bulunmaktadır. Bu hastaların 3'ünde (%15,8) son bir yıl içinde düşük veya ölü doğum öyküsü olan hayvanla/hayvanlarla temas; 5'inde (%26,3) büyükbaş ve küçükbaş hayvancılık ile uğraş; 3'ünde (%15,8) son bir yıl içerisinde ortak yaşam alanlarında benzer vaka varlığı saptanmıştır. Sonuç: Endemik olarak ülkemizde görülen bruselloz, önemli bir halk sağlığı sorunudur. Nonspesifik bulgu ve semptomlar ile başvuran hastalarda bruselloz akla gelmeli ve hastalar bruselloz açısından değerlendirmeye alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Brusella, Bruselloz, Epidemiyoloji, Bulaşıcı Hastalık

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5921-1652

Page | 149

Sentetik Veri İçeren Eğitim Seti Kullanımının Covid-19 Prognozunu Öngören Makine Öğrenme Modelinin Başarısına Etkisi

Dr. Mutlu Gülbay¹

¹Ankara Şehir Hastanesi Radyoloji Kliniği

Özet

Giriş ve Amaç Hospitalizasyon ihtiyacı duymuş COVID-19 vakalarının, ek olarak yoğun bakım ihtiyacı duyma riskini öngörmeye yönelik makine öğrenme modelleri, herhangi bir tarih aralığındaki tüm vakalar toplandığında yoğun bakım ünitesi (YBÜ) ihtiyacı duyan hastalar, tüm çalışma popülasyonu içinde görece düşük sayıda olduğu için asimetric bir vaka seti ile eğitilmektedir. Bir model eğitilirken çoğunluk sınıfını teşkil eden ve komplikasyon gelişmeden taburcu edilen hastaları daha fazla gördüğünden, yeni vakaları daha fazla oranda bu yönde etiketleme eğilimi belirlemekte ve modelin doğruluğu (accuracy) bozulmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sentetik veriler üretmek yolu ile sınıflar arası dengesizliğin giderildiği bir eğitim seti ile eğitilen modelin başarısındaki değişikliği incelemektir. Materyal ve Metod Hastanemizde Mart 2020 ve Mart 2021 arasında hospitalize edilmiş ve bu esnada Toraks BT tetkikleri elde edilmiş, 117 komplikasyonsuz taburcu olmuş (Grup-1) ve 74 yoğun bakım ihtiyacı duymuş (Grup-2) toplam 191 vaka çalışmaya dahil edildi. Hastaların yatış anındaki tam kan, biyokimya, akut faz reaktanları, saturasyon verileri klinik parametreler olarak kaydedildi. Yatış anındaki BT tetkiklerinde var olan pnömonik infiltrasyonlar ResNet-34 omurgası tarafından beslenen bir U-Net model ile segmente edildi ve segmentasyon verisinden 21 volumetrik, 8 first-order ve 58 second-order tekstür parametresi hesaplandı. Çalışma grubu 93 Grup 1 ve 59 Grup-2 vakadan oluşan bir eğitim seti (%80) ile, 24 Grup-1 ve 15 Grup-2 vaka içeren test setine (%20) bölündü. Random Forest (RF) algoritması ile native eğitim seti kullanılarak Native Model eğitildi. Bunun ardından R istatistiksel programlama ortamında SMOTE (Synthetic Minority Oversampling Techniques) kütüphanesi kullanılarak Grup-2 sayısı 93'e çıkarıldı ve bu defa dengelenmiş eğitim seti ile bir Dengeli-RF Model eğitildi. Her iki model aynı test seti ile sınılandı. Sonuç Native Model ve Dengeli-RF Model'in test setinde spesifite, sensitivite ve accuracy değerleri sırasıyla %83.3 ve %87.5, %60 ve %80, %74,4 ve %84,6 ölçüldü. Sonuç olarak sentetik veri üretimiyle dengelenmiş eğitim setleri ile eğitilen modeller, native modellere göre daha yüksek doğruluk üretebilir.

Anahtar Kelimeler: Makine Öğrenme, Random Forest, Smote, Covid-19

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8345-4539

Page | 150

Sigarayı Bırakma Tutumu ve Covid-19

Dr. Müfide Arzu Özkarafakılı¹

¹S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: MÜFİDE ARZU ÖZKARAFKILI*

Özet

Amaç: Göğüs Hastalıkları polikliniğinden takipli, sigara içen kronik obstrüktif akciğer (KOAH) hastalarında COVID-19 pandemisi öncesine göre hastaların, sigara bıraktırma polikliniklerine başvurma oranının, hastaların tedavi süreçleri, acil başvuruları ve hastalık süresine göre değişiminin araştırılması. Materyal-Metod: Ekim – Aralık 2022 tarihleri arasında polikliniğimize başvurmuş olan, en az 2 yıldır KOAH tanısı ile tedavi verdiğimiz, sigara içen 170 hastanın demografik verileri, spirometrik evrelemesi, sigara içme yoğunluğu, bir önceki yıl yaptığı acil başvurusu, hastaneye yatış oranları, yoğun bakım ünitesine(YBÜ) yatış ihtiyacı, evde noninvazif mekanik ventilasyon (NIMV) ihtiyacı, evde uzun süreli oksijen tedavisi alması, sistemik steroid kullanımı gerekliliği ile; COVID-19 öncesi ve sonrası sigara bıraktırma polikliniklerine başvurma oranlarının karşılaştırılması. Bulgular: Yaş ortalaması 70,02±8,18 olan toplam 170 hastanın %1.8 i erkek, %48.2 si kadın hasta idi. Ortalama sigara tüketimi 14,70±5,0 paket/yıl, KOAH hastalık süresi 16,5±6,8 yıl bulundu. Hastaların solunum fonksiyon testi incelemesi 1.dakika zorlu expiratuvar hacim (FEV1) değerlerine göre yapılan evrelemede, %13,5 GOLD 1, %50,6 GOLD 2, %28,8 GOLD 3, %7,1 GOLD 4 hasta olarak bulundu. Bir önceki yıl hastaların %82.9 unun acil servis başvurusu, %37.6 sının hastaneye %12.9 unun YBÜne yatış öyküsü, evde %49 una NIMV veya uzun süreli Oksijen tedavisi başlandığı, %78 ine sistemik steroid tedavisi başlandığı kaydedildi. COVID-19 öncesi hastaların %50 (85) si sigarayı bıraktırma polikliniğine başvuru yapmışken, pandemi sonrası bu oran istatistiksel olarak anlamlı bir artışla %73(125) bulundu (p<0,000). Doktor önerisi ile sigarayı bıraktırma polikliniklerine başvuru oranı COVID-19 öncesi %88 (150) iken, pandemi sonrası %95 (162) (p<0,000) idi. Sonuç: KOAH, etyolojisinde sigaranın önemli bir yere sahip olduğu, kronik hava yolu kısıtlaması ile seyreden, tedavi edilebilir ve önlenabilir bir hastalıktır. Medikal tedavinin yanında sigarayı bıraktırma hastalığın seyrinde önceliklidir. COVID-19 gibi solunum yolu viral hastalıklarının KOAH hastaları üzerinde oluşturduğu etki, hastaların sigarayı bırakma düşünceleri ve tutumlarını değiştirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sigarayı Bırakma, Koah, Covid-19

Smoking Cessation Attitude in Covid-19 Pandemic

Abstract

Aim: To investigate the change in the rate of admission to smoking cessation outpatient clinics in chronic obstructive pulmonary (COPD) smokers followed up from the Chest Diseases outpatient clinic compared to the pre-COPD-19 pandemic. **Materials - Methods:** 170 smoking COPD patients who applied to our outpatient clinic between October and December 2022 were enrolled in the study. Demographic data, spirometric staging, smoking intensity, emergency admission in the previous year, hospitalization rates, and intensive care unit requirements were examined. The comparison of admission rates to smoking cessation clinics before and after COVID-19. **Results:** Out of the 170 patients with a mean age of 70.02 ± 8.18 , 48.2% were female. The mean cigarette consumption was 14.70 ± 5.0 packs/year, and the duration of COPD disease was 16.5 ± 6.8 years. Spirometric grading of the patients was found to be 13.5% GOLD 1, 50.6% GOLD 2, 28.8% GOLD 3, 7.1% GOLD 4 in the staging according to the (FEV1) values. 82.9% of the patients applied to the emergency department in the previous year, 37.6% had a history of hospitalization, 12.9% were admitted to the ICU, 49% started at home with NIMV or long-term oxygen therapy, and 78% on systemic steroid treatment. While 50% (85) of the patients before COVID-19 applied to the smoking cessation outpatient clinic, 73% (125) with a statistically significant increase after the pandemic ($p < 0.000$). While the rate of reference to smoking cessation outpatient clinics upon doctor's recommendation was 88% (150) before COVID-19, 95% (162) ($p < 0.000$) after the pandemic. **Conclusion:** COPD is a treatable and preventable disease with chronic airway obstruction, in which smoking has a vital role in its etiology. The effect of respiratory viral diseases such as COVID-19 on COPD patients has changed the thoughts and attitudes of patients to quit smoking.

Keywords: COPD, Smoking Cessation, Covid-19

Presentation ID / Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1134-404X

Page | 152

Solunum Yolu Örneklerinden İzole Edilen Aspergillus Türleri ve Klinik Önemi

Gülbahar Darılmaz Yüce¹, Çiğdem Erol¹, Şerife Savaş Bozbaş¹

¹Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Özet

Aspergillus türleri akciğerde özel hasta gruplarında invaziv aspergilloz, aspergilloma ve allerjik bronkopulmoner aspergilloza (ABPA) neden olabilir. Tanıda balgam, derin trakeal aspirat, bronş lavaj ve biyopsi örnekleri kullanılabilir. Tedavide antifungaller ve ABPA'da antifungal ve kortikosterooid kullanılır. Seçilmiş hastalarda cerrahi tedavi uygulanabilir. Çalışmamızda solunum yolundan aspergillus izole edilen hastaları inceledik. Hastanemizde 2018-2022 yılları arasında, solunum yolu örneklerinden aspergillus türleri izole edilen 66 hasta incelendi. Sabouraud dekstroz agarda mantar kültürü yapıldı. Çalışmaya dahil edilen 66 hastanın %59.1'i erkek, %40.9'u kadın, median yaş 74.5 (IQR:60.75- 82.25) idi. En sık komorbiditeler malignite (%44), kronik böbrek hastalığı (%22.7), diabetes mellitus (%22.7), KOAH (%18.2) ve bronşiektazi (%10.6) idi. Hastaların % 66'sına fiberoptik bronkoskopi yapıldı, %16.7'sinde bronkoskopide mukozada fungal enfeksiyon bulgusu mevcuttu ve %21.2'sinde bronş lavaj sitolojisinde aspergillus saptandı. İzolatlar Aspergillus fumigatus (%45.5), niger (%18.2), flavus (%15.2), terreus (%3), versicolor (%1.5) ve küf tipi mantar (%15.2) idi. Galaktomanan ortalama değeri 4.20±4.22(0.2-18.9) idi. Toraks bilgisayarlı tomografide buzlu cam dansitesi (%48.5), konsolidasyon (%45.5), pulmoner nodül (%28.8), bronşiektazi (%24.2), mukus tıkaç (%18.2), mediastinal lenfadenopati (%13.6), kavite (%12.1), tomurcuklu ağaç görünümü (%6.1), halo işareti (%4.5) izlendi. Antifungal kullanım süresi 37.8±57.4 (1-210) gün idi. Aspergillus kavitesi nedeniyle 1 hasta opere edildi. Hastaların %43.9'u tanı öncesi prednol kullanmıştı. Hastaların %50'si yoğun bakım ünitesinde yatarken tanı aldı. Hastalarda tanıdan ölüme kadar geçen süre 10 (IQR:3-18) gün idi ve %57.6'sı tanı sonrası 1 ay içinde hayatını kaybetti. Aspergillus enfeksiyonu olan hastalarda fiberoptik bronkoskopide mukozal bulgular erken tanı şansı sağlamaktadır. Klinik şüphe ve uygun radyoloji varlığında erken dönemde bronkoskopi yapılarak kültür sonuçları beklenmeden antifungal tedavi başlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aspergillus, Aspergilloz, Solunum Yolu Enfeksiyonları

Aspergillus Species Isolated From Respiratory Tract Specimens and Clinical Significance

Abstract

Aspergillus species can cause invasive aspergillosis, aspergilloma and allergic bronchopulmonary aspergillosis (ABPA) in the lung. Sputum, deep tracheal aspirate, bronchial lavage and biopsy samples can be used for diagnosis. Antifungals are used for treatment. Surgical treatment can be applied in selected patients. In our study, we examined patients with aspergillus isolated from the respiratory tract. In our hospital, 66 patients with aspergillus species isolated from respiratory tract samples between 2018-2022 were examined. Fungi were cultured on Sabouraud dextrose agar. Of the 66 patients included in the study, 59.1% were male, 40.9% were female, and the median age was 74.5 (IQR: 60.75-82.25). The most common comorbidities were malignancy (44%), chronic kidney disease (22.7%), diabetes mellitus (22.7%), COPD (18.2%), and bronchiectasis (10.6%). Fiberoptic bronchoscopy was performed in 66% of the patients, fungal infection was found in the mucosa in 16.7% of the patients, and aspergillus was detected in the bronchial lavage cytology in 21.2% of the patients. The isolates were *Aspergillus fumigatus* (45.5%), *niger* (18.2%), *flavus* (15.2%), *terreus* (3%), *versicolor* (1.5%), and mold fungus (15.2%). The mean galactomannan value was 4.20 ± 4.22 (0.2-18.9). Ground glass density (48.5%), consolidation (45.5%), pulmonary nodule (28.8%), bronchiectasis (24.2%), mucus plug (18.2%), mediastinal lymphadenopathy (13.6%), cavity (12.1%) in thorax computed tomography, bud tree appearance (6.1%), halo sign (4.5%) were observed. The duration of antifungal use was 37.8 ± 57.4 (1-210) days. One patient was operated for *Aspergillus* cavity. 43.9% of the patients used prednol before diagnosis. The time from diagnosis to death in patients was 10 (IQR: 3-18) days, and 57.6% of them died within 1 month after diagnosis. Mucosal findings in bronchoscopy provide a chance for early diagnosis. In the presence of clinical suspicion and appropriate radiology, bronchoscopy should be performed in the early period and antifungal treatment should be started without waiting for culture results.

Keywords: Aspergillus, Aspergillosis, Respiratory Tract Infections

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 8909 2746

Page | 154

Splenik Torsiyonlu Gezici Dalak: Olağandışı Karın Ağrısı Nedeni

Dr. Atike Atalay¹

¹S.B.Ü.Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi Çocuk Gastroenteroloji Kliniği

Özet

GİRİŞ Gezici dalak, dalağın bir veya daha fazla bağının kaybının veya zayıflamasının organın artan hareketliliğine ve kararsızlığına yol açtığı nadir bir durumdur . Bu aşırı mobilizasyonun önemli bir sonucu vasküler pedikül nekrozuna bağlı dalak torsiyonudur. Bu nadir bozukluğun etiyojisi doğuştan veya edinilmiştir OLGU 16 yaş kız hasta yürürken ve yemeklerden sonra artan karın ağrısı şikayetiyle dış merkezde yatırılarak takip ediliyor. Hasta şikayetlerinin devam etmesi üzerine ileri tetkik ve tedavi amacıyla hastanemiz çocuk gastroenteroloji hepatoloji ve beslenme polklineğine başvuruyor. Hastanın taburculuktan bir gün sonra karın ağrılarının arttığı ve ağrının çoğunlukla sağ kadranda belirginleştiği öğreniliyor. Karın ağrısına eşlik eden ateş, kusma, ishal, kabızlık gibi ek şikayeti yok. Taburcu edilirken hastaya proton pompa inhibitörü başlanılmış ancak tedaviden sonra şikayetlerde gerileme olmamış. Hastanın polklinik şartlarında yapılan fizik bakışında epigastrik bölgede hassasiyeti mevcut idi. Dış merkezde çekilen batın ultrasonografisi ve bilgisayarlı tomografi sonuçlarının normal olduğu görülmesi üzerine araştırılmak üzere çocuk gastroenteroloji kliniğine yatış verildi. Yatışının 32. saatinde hastada sol kadrana lokalize, devamlı , yayılım göstermeyen batıcı tarzda karın ağrısı olması üzerine çekilen karın grafisinde orta hatta belirgin mide fundus gazı ve batında yaygın hava sıvı seviyeleri , karın ultrasonografisinde ise ileus şüphesi olmasından çocuk cerrahisi ile konsülte edildi. Hastaya bilgisayarlı tomografi çekilmesi önerildi. Tomografisinde splenomegali, dalak anteromediale displase, hilusu superiora malrote görünümde, dalak parankimi içerisinde kontrastlanma izlenmedi. Splenik arter orta - distal kesimde dalak posteriorunda devamsızlık göstermekte splenik arter rüptürü ,dalak torsiyonu raporlanması üzerine hasta acil operasyona alındı ve splenektomi yapıldı. SONUÇ Gezici dalak, hafif, kronik bir rahatsızlıktan akut karına kadar değişebilen nadir bir durumdur. Mevcut teşhis yöntemlerine rağmen, teşhis için yüksek bir klinik şüphe gereklidir. Dalak canlıysa ve hasta durumu uygunsa splenopexy koruyucu cerrahi tekniği teşvik edilir. Olgumuzda dalak parankimindeki nekroz nedeniyle splenektomi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Gezici Dalak, Splenektomi, Dalak Torsiyonu

Presentation ID / Sunum No= 226

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5864-9054

Page | 155

Stevens-Johnson Sendromu / Toksik Epidermal Nekrolizis

Dr. Murat Çapanoğlu¹

¹Dr Murat Çapanoğlu Muayenehanesi

Özet

Stevens-Johnson Sendromu (SJS) ve toksik epidermal nekrolizis (TEN) deri ve müköz membranların etkilendiği, hayatı tehdit edebilen, nadir görülen hastalıklardır. Ateş en önemli bulgularından birisidir. SJS ilk olarak 1922’de Stevens ve Johnson tarafından, akut pürülan konjonktivit, ağır stomatit ve ateşin eşlik ettiği, ciltte yaygın purpurik maküllerin ve mukozal nekrozun bulunduğu 2 çocukta tanımlanmıştır. TEN ise ilk olarak 1956’da Lyell tarafından SJS ile benzer kliniğe sahip fakat daha geniş yüzey alanı etkilenmiş 4 hastada tanımlanmıştır (1, 2). SJS ve TEN önceleri eritema multiformenin mukozal tutulumla giden bir seyri olarak tanımlanırken son zamanlarda eritema multiformeden farklı bir hastalık olarak kabul edilmektedir (3). SJS ve TEN temel olarak etkilenen vücut yüzey alanı miktarına göre ayrılırlar. Vücut yüzey alanının <%10 tutulumu SJS, %10-%30 tutulumu SJS/TEN overlap ve >%30 tutulumu ise TEN olarak tanımlanmaktadır (Figür 1) (4). Patolojik olarak benzer mekanizmaya sahip olmasına rağmen TEN daha ciddi bir klinik tabloya neden olur. En sık neden genellikle ilaçlar ve infeksiyonlardır. Vakaların % 5’inde herhangi bir neden saptanamaz (5).

Anahtar Kelimeler: Steven Jhonson Sendromu, Ten

Presentation ID / Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8518-4598

Page | 156

Tedavisini Kesen Hepatit B Hastalarında Yeniden Tedavi ve Serokonversiyon Oranları

Dr. Fethiye Akgül¹ , Dr. Yusuf Arslan¹

¹Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

*Corresponding author: Fethiye Akgül

Özet

Giriş ve Amaç:Kronik Hepatit B tedavisinde kullanılan onaylanmış nükleo(z)tid analogu (NA) ilaçlar viral replikasyonu baskılamaktadır. NA'lar infekte hepatositte HBV cccDNA sentezini durduramadıklarından infekte kişilerde tam şifa sağlanamamaktadır ve NA tedavisinin kesilmesinde, HBV yüzey antijeni (HBsAg) kaybıyla sonuçlanan optimal sonlanım noktasına nadiren ulaşılmaktadır. HBV yönetimiyle ilgili güncel kılavuzların bazılarında seçilmiş hastalarda tedavinin kesilmesi gündeme gelmektedir. Çalışmadaki amacımız kendi isteği ile tedavini kesen bireylerin toplam tedavi aldıkları süre ve tedavisiz kaldıkları süresine, laboratuvar sonuçlarına bakarak tedavi kesilebilirliğini öngörebilmektir. **Materyal Metod:**Batman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları polikliniğine başvurup oral antiviral tedavisini kendi isteği ile kesen 22 hasta retrospektif olarak hastane veri tabanından bilgileri alındı. Bu hastaların tedavisiz kaldığı süre ve demografik özellikleri incelendi. Hastaların tedaviyi bırakmadan önceki tetkikleri ile takibe alındıktan sonraki tetkikleri karşılaştırılacak, tedavi ihtiyacı oranları ve bunu etkileyen faktörler gözden geçirildi. **Bulgular:**Tedavisini kesen tüm hastalarda HBV-DNA negatif, KCFT normal idi. Bu gruptaki hastalarda tedavi süresi ortalama 7.3 yıl idi ve tedavisini kendi isteği ile kesip takibe devam eden bu hastalar en az 3 yıllık bir tedavi geçmişine sahiptiler. 22 vakanın tümünde HBV-DNA 1000 IU/ml altında ve KCFT düzeyleri normaldi. Tedavisini kendi isteği ile kesen bu vakaların ilk izlemlerinde iki vakada hem HBsAg hem Anti-HBs serokonversiyonu bir vakada ise HBeAg serokonversiyonunun geliştiği görüldü. İlk izlemden sonra tedavi almayı reddeden iki vakanın sonraki takiplere gelmediği saptandı. Serokonversiyon gelişen (3 olgu) ve takiplerine devam etmeyen (2 olgu) haricindeki 17 vakanın takiplerinde 3 vakaya 3.ayda, 2 vakaya 6.ayda bir vakaya ise 12. ayda tekrar tedavi başlandı. 12. Ay sonunda düzgün takibi olan toplam 7 vaka tedavisiz izlenmektedir. **Tartışma ve Sonuç:**Antiviral tedavinin kesilmesiyle virolojik ve klinik nöksler, hastalarda fibroz veya siroz gelişimi, hepatik dekompensasyon, karaciğer yetmezliği ve ölüm gibi komplikasyon izlenebilir. Öte yandan ömür boyu verilecek antiviral tedavinin bir çok yan etkisi olabilmektedir. Tedavinin kesilmesi stratejisinin hangi hastalarda etkili olacağı ve kesilme zamanının neye göre yapılacağı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hepatit B, Oral Antiviral, HBV DNA

Presentation ID / Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6653-0045

Page | 157

The Relationship Between Serum Lactate Dehydrogenase Enzyme Levels and Myeloid Engraftment in Hematopoietic Stem Cell Transplantation

Asst. Prof. Dr. Ahmet Bolat¹ , Prof.Dr. Orhan Gürsel²

¹University of Health Sciences Gülhane Medical Faculty, Department of Child Health and Diseases, Ankara

²University of Health Sciences Gülhane Medical Faculty, Department of Pediatric Hematology Ankara

*Corresponding author: Ahmet Bolat

Abstract

Objective: The early detection of myeloid engraftment after hematopoietic stem cell transplantation (HSCT) is of clinical importance for clinicians. In this study, we evaluated whether serum lactic dehydrogenase (LDH) enzyme levels are significant predictors in the early detection of successful myeloid engraftment after HSCT. **Methods:** The study included 74 patients, all of whom underwent allogeneic HSCT between February 2014 and June 2020. Serum LDH, alkaline phosphatase (ALP), gamma glutamyl transferase (GGT), aspartate aminotransferase (AST), and alanine aminotransferase (ALT) analyses were conducted, and complete blood parameters were evaluated at the start of the preparation regimen, on the day of product infusion, 5 days before myeloid engraftment, on the day of myeloid engraftment, and 5 days after engraftment. **Results:** LDH levels increased statistically significantly 5 days before myeloid engraftment ($p=0.005$), and this increase was observed to continue on the day of engraftment, and 5 days after engraftment, but the differences between the measurements 5 days before engraftment and those on the day of engraftment, and 5 days after engraftment were statistically insignificant ($p>0.05$). There was no significant difference in LDH levels between the measurements made at the beginning of the preparation regimen and those made on the infusion day ($p>0.05$). ALP, GGT, AST, and ALT values did not significantly differ among the measurement times. **Conclusion:** Increased LDH levels after HSCT are associated with increased myelopoiesis in the bone marrow. The monitoring of serum LDH levels and the detection of the onset of increase in enzyme levels in patients undergoing HSCT may be predictors of engraftment.

Keywords: Lactic Dehydrogenase, Hematopoietic Stem Cell Transplantation, Myeloid Engraftment, Early Marker

Presentation ID / Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8103-6774

Page | 158

Tıp Fakültesinde Toplum Yönelimli Sağlık Hizmetleri Eğitimi Almış Hekimlerin Aldıkları Eğitim Hakkındaki Düşünceleri: Niteliksel Bir Çalışma

Dr. Nurhan Bakır Keser¹, Prof.Dr. Seyhan Hıdıroğlu¹, Dr. Miray Sancaktar Demiröz¹, Dr. Fatih Özgün¹, Dr. Furkan Efe¹, Dr. Zöhre Okur¹, Dr. Mesut Öztürk¹, Dr. Mehmet Şirin Çetin¹, Prof.Dr. Melda Karavuş¹, Prof.Dr. Dilşad Save¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
*Corresponding author: Nurhan Bakır Keser

Özet

Amaç: Toplum Yönelimli Sağlık Hizmetleri (TOYS) ; epidemiyoloji, birinci basamak sağlık hizmeti, halk sağlığı ve toplum katılımını birleştiren, sistematik sağlık hizmeti yaklaşımıdır. Ülkemizde TOYS kursu, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde ve Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde altıncı sınıftaki tıp öğrencilerine verilmektedir. Çalışmanın amacı, tıp fakültesindeyken "Halk Sağlığı" stajında TOYS eğitimi almış hekimlerin, eğitim hakkındaki değerlendirmelerini ve kazanımlarını mezuniyet sonrası kullanma durumlarını araştırmaktır. **Yöntem:** Bu niteliksel araştırma için Etik Kurul ve Sağlık Bakanlığı'ndan izin alınmıştır. Araştırmaya katılan birinci basamak sağlık hizmetlerinde çalışan sekiz hekim kartopu yöntemiyle seçilmiştir. Nisan 2021' de gerçekleştirilen 30-45 dakika süren derinlemesine görüşmelerde, yarı yapılandırılmış soru rehberi kullanılarak açık uçlu sorular sorulmuştur. Cevaplar yazıya dökülerek transkriptler oluşturulmuştur. Kodlar birleştirilerek alt tema ve temaların oluşturulduğu içerik analizi uygulanmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların altısı kadın, ikisi erkek idi. Tamamı, TOYS' un tanımını ve içeriğini almış oldukları eğitime uygun şekilde belirtmiştir. Çoğu, TOYS eğitiminin; insanlarla iletişim kurabilme, toplumun ihtiyaçlarını belirleyebilme, sorunlara sistematik yaklaşabilme başta olmak üzere hekimlik becerilerine önemli katkıları olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların önemli bir kısmı, TOYS eğitiminin altıncı sınıftan önce olmasını önermiştir. Çoğu, yasal düzenlemelerin yokluğu ve bürokratik engellerin TOYS çalışmalarını kısıtlayabileceğini düşünmüştür. Çalışmalara finansman bulmanın zorluğundan bahsedilmiştir. **Sonuç:** Katılımcılar, pandemi çalışmaları dışındaki halk sağlığı araştırma ve uygulamalarının geri plana atıldığı bir dönemde öğrendikleri TOYS becerilerini değişik alanlarda uygulayabilmek için yeterince fırsat bulamamıştır. Buna rağmen, filyasyon ve bağışıklama alanlarında özellikle halkın doğru bilgilendirilmesi, eğitilmesi ve aşının topluma ulaştırılması konularında TOYS becerilerini yoğun olarak kullanmış olmaları, değerli bulunmuştur. Sağlık yöneticileri ve yerel yöneticilerin TOYS hakkında farkındalığının artırılması, TOYS uygulamalarını kolaylaştıracaktır. Ayrıca, TOYS eğitim programında pratik eğitimin artırılması, eğitimin sağlık sisteminin rutin işleyişiyle entegre hale getirilmesi ve pandemi sonrasında benzer niteliksel çalışmaların yapılması önerilmektedir .

Anahtar Kelimeler: Birinci Basamak Sağlık Hizmetleri, Eğitim, Hekimler, Pandemi, Toplum Yönelimli Sağlık Hizmetleri

The Opinions of Physicians Who Received Community-Oriented Primary Care Training in the Medical Faculty On Their Education: A Qualitative Study

Abstract

Objective: Community- Oriented Primary Health Care (COPC) is a systematic approach to health care that combines epidemiology, primary care, public health and community participation. In Turkey, COPC course is given to sixth grade medical students at Dokuz Eylül University Faculty of Medicine and Marmara University Faculty of Medicine. The aim of this qualitative study is to investigate the opinion of the physicians about COPC training they participated in the medical school and its usefulness in their practice after graduation. Methods: In the in-depth interviews held in April 2021, semi structured open-ended questions were asked to eight physicians working in primary health care. After transcription of the interviews , content analysis was applied in which sub-themes and themes were identified by combining the codes. Results: The participants stated the definition and content of COPC accurately. Most of them stated that the education contributed significantly to their skills of medicine. Most of the participants suggested that the training should be before the sixth grade. Most of them stated that bureaucratic barriers and the absence of legal regulations could limit the practice of COPC principles in their routine work environment. The difficulty of finding funding for the studies was also mentioned. Conclusion: The participants could not find enough opportunities to apply the COPC skills they learned in different fields during Covid-19 pandemic. Despite this, it was found valuable that they used COPC skills intensively in the fields of filiation and immunization. Increasing the awareness of health managers and local administrators about COPC may augment the feasibility of implementations. It is also recommended to increase practical training in COPC and to integrate education with the routine functioning of the health system.

Page | 159

Keywords: Community-Oriented Primary Health Care, Education, Pandemic, Physicians, Primary Health Care

Presentation ID / Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8079-2671

Page | 160

Transplantasyon Sonrası Hastaların Kan, Saç ve Bukkal Sürüntü Örneklerinin DNA Profilleri

Asst. Prof. Dr. Volkan Zeybek¹ , Prof.Dr. Yücel Arısoy²

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD

²Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp AD

Özet

Giriş ve Amaç: Adli olgularda kimliklendirme ve babalık/akrabalık incelemelerinde periferik kanın DNA profilleri sık kullanılmaktadır. Günümüzde transplantasyon geçirmiş hastaların sayısının giderek artması nedeniyle Adli olgularda transplantasyon öyküsünün sorgulanması önem kazanmıştır. Çalışmamızda, kök hücre ve organ transplant hastalarında kimerizm analizleri ile kan, saç folikülleri ve bukkal sürüntü örneklerinin adli kimliklendirmede kullanılabilirliğinin araştırılması amaçlanmıştır. Gereç- Yöntem: Allo- PBSCT yapılmış beş hastanın ve karaciğer transplantasyonu yapılmış 33 hastanın kan, saç folikülü ve bukkal sürüntü örnekleri kör olarak incelendi. Örneklerin DNA'ları izole edildikten sonra, belirli kısa ardışık tekrar dizileri, PCR analizi ile çoğaltılıp kapiler elektroforezde genotip tayini yapıldı. Bulgular: DNA profilleri karşılaştırıldığında; allo- PBSCT yapılan hastaların dördünde kan örneklerinin, saç ve bukkal sürüntü örneklerinden tamamen farklı olduğu, miks kimerizm bulunmadığı belirlendi. Tartışma ve Sonuç: Başarılı allo- PBSCT yapılmış kişilerin periferik kan DNA profillerinin donör kimerizmi gösterdiği, bukkal sürüntü örneklerinin DNA profilleri, nakil sonrası geçen süre ile değişkenlik gösterdiği ancak saç örneklerinin DNA profillerinin tamamen alıcıya ait olduğu gösterilmiştir. Bizim bulgularımız da bu sonuçlarla uyumluydu. Transplantasyon sonrası adli kimliklendirme ve babalık/akrabalık tayini için yapılacak DNA profillemeye işlemlerinde kan ve bukkal sürüntü örneklerinin yerine saç örneklerinin kullanılmasının daha güvenilir olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Transplantasyon, Kimerizm, Adli Kimliklendirme, STR

DNA Profiling in Blood, Buccal Swabs, and Hair Follicles of Transplantation Patients

Abstract

Background/aim: Peripheral blood DNA profiles are often used in forensic identification and paternity investigations. Currently, because of the increasing number of patients who undergo transplantation, determining the history of transplantation has gained importance in forensic cases. The aim of this study was to investigate the potential of genetic chimerism analysis of blood, hair follicle, and buccal swab samples for the forensic identification of transplant patients. Materials and methods: Blood, hair

follicle, and buccal swab samples from five patients who had undergone allogeneic peripheral blood stem cell transplantation (allo-PBSCT) and 33 patients who had undergone liver transplantation were analyzed. After isolation of DNA from the samples, specific short tandem repeat sequences were amplified using polymerase chain reaction and genotype was determined using capillary electrophoresis. Results: DNA profiles of the patients were compared. The DNA profiles of blood, hair follicle, and buccal swab samples of four patients who had undergone allo-PBSCT were completely different; there was no mixed chimerism. Conclusion: It is known that after successful allo-PBSCT, DNA profiles of peripheral blood samples show donor chimerism, those of buccal swab samples vary with duration after transplantation, and those of hair follicle samples remain unchanged. Our results were in agreement with these findings. We think that it would be more reliable to use hair samples instead of blood and buccal swab samples in DNA profiling procedures for post-transplant forensic identification.

Keywords: Transplantation, Chimerism, Forensic Identification, STR

Presentation ID / Sunum No= 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4799-5669

Page | 162

Tripledemic: Covid-19, İnfluenza ve Rsv

Arş. Gör. Dr. Şule Pınarbaşı¹, Dr. Öğr. Üyesi Cemal Koçak¹

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Türkiye

Özet

Giriş: Dünya, üç yılı aşkın süredir COVID-19 pandemisiyle yaşamaktadır. Pandeminin başlangıcından bu yana her ülkede farklı düzeylerde önlemler alınmıştır. Önlemlerin şiddeti zamanla değişmiş ve bu durum vaka sayılarını da etkilemiştir. Aşının da yaygın kullanımıyla birlikte, önlemler 2022 yılında gevşetilmiş ve COVID-19, İnfluenza, RSV vaka sayılarında artışlar olmuştur. Bu çalışmada, COVID-19 pandemisi öncesi, yoğun kısıtlamalar döneminde ve kısıtlamalar hafifletildikten sonraki dönemde İnfluenza ve RSV enfeksiyonlarının seyrinin incelenmesi ve üç enfeksiyonun birlikte görülme durumunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmada COVID-19, İnfluenza ve RSV sürveyans verilerine DSÖ, CDC ve T.C. Sağlık Bakanlığı web sayfalarından ulaşılmıştır. DSÖ sayfasındaki robot yardımıyla 2018-2019 grip sezonundan günümüze kadar dünya geneli ve Türkiye'ye ait İnfluenza ve RSV verilerine ait grafikler oluşturulmuştur. Sağlık Bakanlığı'nın, 2018-2019 grip sezonundan günümüze kadarki raporları incelenmiş, İnfluenza, RSV test ve vaka sayıları hazırlanan veri setine aktarılmıştır. Veriler SPSS 25.0 programında sıklık ve yüzde kullanılarak analiz edilmiştir. Veriler kamuya açık olduğundan etik kurul onayına gerek bulunmamaktadır. Bulgular: Dünya genelinde 2019, 2020 yıllarında haftalık 50 binlere ulaşan İnfluenza vaka sayıları, pandemi kısıtlamaları hafifletildikten sonra bu sezon 80 bine yaklaşmıştır. Türkiye'de de İnfluenza vaka sayıları hem 2022 sonu hem de 2023 başında yüksek seyretmiştir. Türkiye'de bu grip sezonunda İnfluenza vaka sayısının haftalık maksimum tepe değeri (137 vaka), 2018-2019 (179 vaka) ve 2019-2020 (282 vaka) sezonu tepe değerlerinden düşük kalmıştır. Fakat vaka sayılarının 100'ün üzerinde seyrettiği hafta sayısı bu grip sezonunda (7 hafta), 2018-2019 (3 hafta) ve 2019-2020 (6 hafta) sezonlarına göre daha fazladır. Ayrıca bu sezonki vaka sayısı grafiği çift tepe yapmıştır. RSV vaka sayısı ise 2022 sonunda son 5 yılın en yüksek seviyesi olarak kayda geçmiştir. Sonuç: Pandemi tedbirlerinin gevşetilmesinin ardından İnfluenza ve RSV vaka sayıları artmıştır. Bu durum pandemi döneminde maske vb. kişisel tedbirlerle korunan kişilerde virüslere karşı duyarlılığın artması ve kısıtlamaların gevşemesiyle çok sayıda insanın toplu ortamlara geçişiyle enfeksiyonların hızlı yayılımı şeklinde yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tripledemic, COVID-19, İnfluenza, RSV

Abstract

Introduction: The world has been living with COVID-19 pandemic for more than three years. The severity of measures taken since beginning of pandemic has changed over time, and this has also affected number of cases. The measures taken were relaxed in 2022 and there was an increase in the number of COVID-19, Influenza and RSV cases. In this study, it was aimed to examine the trends of Influenza and RSV infections before COVID-19 pandemic, during period of intense restrictions and after restrictions were eased, and to evaluate the co-occurrence of this three infections. **Method:** In this descriptive study, surveillance data for COVID-19, Influenza and RSV were collected from web pages of WHO, CDC, Republic of Turkey Ministry of Health. With the help of the robot on the WHO page, graphs of Influenza and RSV data of the world and Turkey have been created from the 2018-2019 flu season to the present. The reports of the Ministry of Health were examined, and the numbers of Influenza, RSV tests and cases were transferred to data set. Data were analyzed using frequency and percentage in SPSS 25.0. Ethics committee approval is not required as data is publicly available. **Results:** The number of influenza cases, which reached 50 thousand weekly in 2019 and 2020 worldwide, approached 80 thousand this season after the pandemic restrictions were eased. In Turkey, the number of influenza cases remained high both at the end of 2022 and at the beginning of 2023. In this season, weekly maximum peak value of influenza cases (137 cases) remained lower than peak values of 2018-2019 (179 cases) and 2019-2020 (282 cases). However, the number of weeks in which the number of cases is above 100 is higher in this season (7 weeks), compared to 2018-2019 (3 weeks) and 2019-2020 (6 weeks) seasons. In addition, number of cases graph is double-peaked. The number of RSV cases was recorded as the highest level of the last 5 years at the end of 2022. **Conclusion:** After relaxation of pandemic measures, number of Influenza, RSV cases increased. This situation has been interpreted as an increase in sensitivity to viruses in people protected by personal measures such as masks during pandemic period and rapid spread of infections, with intense transition of large numbers of people to public environments with relaxation of restrictions.

Keywords: Triple-demic, COVID-19, Influenza, RSV

Presentation ID / Sunum No= 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3636-4810

Page | 164

Unilateral Bell Paralizili Hastalarda Temporal Mrg'de İnternal Akustik Kanal ve Fasiyal Sinirin Kesit Alanlarının Değerlendirilmesi

Doç. Dr. Yeşim EROĞLU¹, Dr. Öğr. Üyesi Orkun EROĞLU²

¹Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji A.D

²Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, KBB Hastalıkları A.D

*Corresponding author: Yeşim EROĞLU

Özet

Fasiyal paralizi, 7. kranial sinirin nöropatisi sonucunda yüz kaslarının fonksiyonunun bozulmasıdır. Santral ve periferik fasiyal paraliziler olmak üzere ikiye ayrılmaktadır. Başlıca fasiyal paralizi nedenleri enfeksiyonlar, nörolojik nedenler, otoimmün hastalıklar, vasküler patolojiler, konjenital ve genetik nedenler, neoplaziler, travma ve metabolik hastalıklardır. Etiyolojisi saptanamamış periferik fasiyal paraliziler Bell paralizi olarak tanımlanmaktadır. Fasiyal sinirin periferik kısmının akut, idiyopatik zayıflığıdır. Fasiyal sinir anormalliklerinin görüntülenmesi için bilgisayarlı tomografi (BT) ve manyetik rezonans görüntüleme (MRG) kullanılır. Bell paralizinin nedeni belli olmasa da hastalarda fasiyal sinirde erken dönem görüntülemelerde ödeme bağlı çap artışı ve buna sekonder internal akustik kanal (İAK) düzeyinde sinirde sıkışma, iskemi ve aksonal hasar olabileceği üzerinde durulmuştur. Biz bu çalışmada unilateral Bell paralizili hastalara çekilmiş temporal MRG'de internal akustik kanal ve fasiyal sinirin kesit alanlarını değerlendirmeyi ve normal tarafla karşılaştırmayı amaçladık. Çalışmada Ocak 2017 ile Eylül 2022 tarihleri arasında hastanemizde Bell paralizisi tanısı alan ve temporal MRG çekilen 33 hastanın görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Tüm hastalarda temporal MRG protokolünde yer alan aksiyal ince kesit T2 ağırlıklı gradiyent eko sekansından oblik sagittal reformat görüntü oluşturularak hem normal hem de anormal tarafta fasiyal sinirin ve internal akustik kanalın kesit alanları ölçüldü. Çalışmaya dahil edilen 33 hastanın 18'i (%54,5) erkek, 15'i (%45,5) kadın hasta idi. Yaş ortalamaları $49,03 \pm 15,53$ (22-68 yaş) idi. Fasiyal sinirin kesit alanları paralizili tarafta $0,95 \pm 0,21$ mm², normal tarafta $0,96 \pm 0,23$ mm² idi. İAK kesit alanları paralizili tarafta $18,67 \pm 3,96$ mm², normal tarafta $19,40 \pm 4,28$ mm² idi. İAK/fasiyal sinir kesit alanlarının oranı paralizili tarafta $20,1 \pm 4,52$, normal tarafta $20,64 \pm 5,14$ idi. İstatistiksel analizde paralizili taraf ile normal taraf arasında fasiyal sinir kesit alanları ($p=0,798$), İAK kesit alanları ($p=0,476$) ve İAK/fasiyal sinir kesit alanlarının oranları ($p=0,478$) arasında anlamlı farklılık yoktu. Çalışmamıza göre unilateral Bell paralizili hastalarda temporal MRG'de paralizili taraf ile normal tarafta internal akustik kanal ve fasiyal sinirin kesit alanları arasında istatistiksel olarak farklılık bulunmadı.

Anahtar Kelimeler: Bell Paralizisi, Fasiyal Sinir, İnternal Akustik Kanal, Temporal Manyetik Rezonans Görüntüleme

Evaluation of Cross-Sectional Areas of the Internal Acoustic Canal and Facial Nerve in Temporal MRI in Patients With Unilateral Bell's Palsy

Abstract

Facial paralysis is the deterioration of the function of the facial muscles as a result of neuropathy of the 7th cranial nerve. It is divided into two central and peripheral facial paralysis. The main causes of facial paralysis are infections, neurological causes, autoimmune diseases, vascular pathologies, congenital and genetic causes, neoplasia, trauma, and metabolic disorders. Peripheral facial paralysis of unknown etiology is defined as Bell's palsy. It is an acute, idiopathic weakness of the peripheral part of the facial nerve. Computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI) are used to visualize facial nerve abnormalities. Although the cause of Bell's palsy is not clear, it has been emphasized that there may be an increase in diameter due to edema and secondary nerve compression at the level of the internal acoustic canal (IAC), ischemia and axonal damage in the facial nerve in early imaging. In this study, we aimed to evaluate the cross-sectional areas of the internal acoustic canal and facial nerve in temporal MRI taken in patients with unilateral Bell's palsy and compare them with the normal side. In the study, the images of 33 patients diagnosed with Bell's palsy in our hospital between January 2017 and September 2022 and who underwent temporal MRI were evaluated retrospectively. In all patients, an oblique sagittal reformat image was created from the axial thin section T2-weighted gradient echo sequence in the temporal MRI protocol, and the cross-sectional areas of the facial nerve and internal acoustic canal were measured on both the normal and abnormal sides. Of the 33 patients included in the study, 18 (54.5%) were male and 15 (45.5%) were female. The mean age was 49.03 ± 15.53 (22-68 years). The cross-sectional areas of the facial nerve were 0.95 ± 0.21 mm² on the paralyzed side and 0.96 ± 0.23 mm² on the normal side. IAC cross-sectional areas were 18.67 ± 3.96 mm² on the paralyzed side and 19.40 ± 4.28 mm² on the normal side. The ratio of IAC/facial nerve cross-sectional areas was 20.1 ± 4.52 on the paralyzed side and 20.64 ± 5.14 on the normal side. In statistical analysis, there was no significant difference between the facial nerve cross-sectional areas ($p = 0.798$), IAC cross-sectional areas ($p = 0.476$) and IAC/facial nerve cross-sectional area ratios ($p = 0.478$) between the paralyzed side and the normal side. According to our study, no statistically significant difference was found between the cross-sectional areas of the internal acoustic canal and facial nerve on the paralyzed side and the normal side in temporal MRI.

Keywords: Bell's Paralysis, Facial Nerve, Internal Acoustic Canal, Temporal Magnetic Resonance Imaging

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3619-0331

Page | 166

Üriner Sistem Malignitelerine Bağlı Beyin Metastazlarının Radyolojik Bulguları

Dr. Ezel Yaltrık Bilgin¹

¹Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Beyin metastazları intrakranial tümörlerin yaklaşık %25-50'sini oluşturur(1). Yapılan çalışmalarda renal hücreli karsinom metastazlarının tüm beyin metastazlarının yaklaşık %5.1'ini; mesane karsinomlarının ise yalnızca '1-3'ünü oluşturduğu bildirilmiştir.(2,3). Biz de bu çalışmamızda ürolojik kanserlere bağlı beyin metastazlarının Bilgisayarlı Tomografi ve Manyetik rezonans görüntüleme bulgularını sunmayı amaçladık. **Materyal-Method:** 07/2017- 07/2022 tarihleri arasında kliniğimizde beyin metastazı nedeni ile takip edilen 351 hastanın radyolojik görüntüleme bulguları retrospektif olarak değerlendirildi. Bu hastalardan Manyetik Rezonans incelemesi bulunmayan, tedavi öncesi görüntüleme bulgularına ulaşılamayan, çift primeri olan ya da primeri net olarak bilinmeyen hastalar çalışma dışı bırakıldı. Sonuç olarak 293 hasta çalışmaya dahil edildi. **Bulgular:** Çalışmaya dahil edilen hastaların 10'u (3,4%) üriner kanserlere bağlı beyin metastazı idi. Bulgumuz literatür ile benzerlik göstermektedir. Hastaların 9'unun primeri renal hücreli karsinom, 1 tanesi ise mesane karsinomu idi. Üriner kanserlere bağlı beyin metastazlarının 3'ünde (30%) multipl metastaz izlenirken 7'sinde (%70) soliter metastaz görülmekteydi. Hastaların 5'inde metastazlar supratentorial iken, 2'sinde hem supratentorial hem infratentorial, 3'ünde ise infratentorial idi. Yapılan MR ve BT incelemelerinde hastaların 5 tanesinde(%50) hemorajik metastaz saptanmıştır. Elde olunan post-kontrast T1A serilerde hastaların 7 tanesinde heterojen kontrastlanma paterni gözlenirken 3 tanesinde periferik ağırlıklı kontrastlanma paterni izlenmekteydi. Sonuç:Üriner kanserlere bağlı beyin metastazları nadir olup farklı radyolojik bulgularla prezente olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Beyin Metastazı, Renal Hücreli Karsinom, Mesane Karsinomu, Bilgisayarlı Tomografi, Manyetik Rezonans İnceleme

Presentation ID / Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8499-1926

Page | 167

Uygunsuz ADH Sendromu ile İlişkili Hiponatremi Olgusu

Exp. Dr. Ersin Kuloğlu¹, Dr. Emrah Özzengin¹

¹Giresun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ersin Kuloğlu

Özet

Uygunsuz ADH Sendromu ile İlişkili Hiponatremi Olgusu Özet Hiponatremi, serum sodyum konsantrasyonunun <135 mmol/L'nin altında olması olarak tanımlanmaktadır. Klinik pratikte en sık görülen elektrolit bozukluğudur. Hastanede yatan hastaların yaklaşık %30'unda görülüp, hafif boyuttan hayatı tehdit edici boyuta kadar değişen geniş spektrumda klinik bulgulara sebep olmaktadır. Serum ozmolalitesine göre hiponatremi; hipotonik, izotonik ve hipertonic olarak sınıflandırılmaktadır. Hipotonik hiponatremide, efektif plazma ozmolalitesi (< 275 mOsm/kg su) düşüktür. Hipotonik hiponatremi, patofizyolojik olarak hücre dışı sıvının durumuna göre; hipovolemik, normovolemik (övolemik) ve hipervolemik hiponatremi şeklinde sınıflandırılmaktadır. Normovolemik hiponatremi nedenleri; uygunsuz ADH sendromu, hipotiroidi, ilaçlar, adrenal yetersizlik, psikoz ve aşırı egzersiz olarak tanımlanmaktadır. Uygunsuz ADH sendromu, ADH sekresyonunun uyarıcıları olan plazma ozmolalitesinde artış ya da hipovolemi durumlarının olmamasına rağmen ADH sekresyonunun artması olup ilk kez 1957'de tanımlanmıştır. Ödemi olmayan övolemik hastada hiponatremi, artmış idrar ozmolalitesi, artmış idrar sodyum atılımı ve azalmış plazma ozmolalitesi ile karakterizedir. Hastada hipotiroidi, adrenal ve renal yetersizlik, diüretik kullanımı, yetersiz tuz alımı öyküsü yoktur. Plazma ozmolalitesindeki düşmeye rağmen ADH sekresyonu inhibe olmaz. Suyun ekskresyonu bozulmuştur. Artan su volümüne rağmen interstisyel alanda sıvı retansiyonu olmaz, bu nedenle de ödem veya hipertansiyon görülmez. Uygunsuz ADH sendromu, hiponatreminin sık bir sebebi olup kronik hiponatremili vakaların yaklaşık %15-20'sini oluşturmaktadır. Uygunsuz ADH sendromuna neden olan durumlar; ilaçlar, santral sinir sistemi hastalıkları, maligniteler, tümör dışı akciğer hastalıkları, cerrahi, iatrojenik, herediter sendromlar, enfeksiyonlar başlıkları altında değerlendirilmektedir. Uygunsuz ADH sendromuna sekonder gelişen hiponatremi tedavisinin temeli; sıvı kısıtlanması, altta yatan etyolojinin düzeltilmesi, hiponatreminin dikkatli bir biçimde düzeltilmesi (santral pontin miyelinozis tablosundan kaçınılması), ADH reseptör antagonist tedavilerinden oluşmaktadır. Bu çalışmada derin hiponatremi nedeniyle iç hastalıkları servisine yatırılıp, eşlik eden uygunsuz ADH sendromu saptanan olgunun değerlendirilmesini amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Hiponatremi, Övolemi, Sodyum, ADH

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6923-4847

Page | 168

Venlafaksine Bağlı Bruksizm İçin Aripiprazol Kullanımı: Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Ömer Furkan Yılmaz¹

¹*Yeşilyurt Hasan Çalık Devlet Hastanesi Psikiyatri, Malatya*

**Corresponding author: ÖMER FURKAN YILMAZ*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Aripiprazol, şizofreni, bipolar bozukluk ve majör depresif bozukluk gibi çeşitli psikiyatrik durumları tedavi etmek için kullanılan atipik bir antipsikotik ilaçtır. Venlafaksin, seçici serotonin-norepinefrin geri alım inhibitörleri (SSNRI'lar) olarak bilinen bir ilaç sınıfına ait yaygın olarak reçete edilen bir antidepresan ilaçtır. Bruksizm, genellikle uyku sırasında dişlerin gıcırdatılması veya sıkılması ile karakterize bir durumdur. Nadir durumlarda, venlafaksin kullanımının bir yan etki olarak bruksizme neden olduğu bildirilmiştir. Bu olgu sunumunda, bir hastada venlafaksine bağlı bruksizm tedavisinde aripiprazol kullanımı tartışılacaktır. **OLGU:** 35 yaşında evli kadın hasta son 6 aydır var olan mutsuzluk, umutsuzluk, keyifsizlik, isteksizlik, hayattan zevk almama, karamsarlık, konsantre olamama, iştahsızlık ve uykusuzluk şikâyetleri ile polikliniğimize başvurdu. Hastada veya ailesinde psikiyatrik hastalık öyküsü, madde kötüye kullanımı veya hareket bozukluğu yoktu. Yapılan rutin biyokimya, hemogram, tiroid fonksiyon testleri normaldi. Hastaya orta düzey depresyon teşhisiyle ilk 1 hf 37.5 mg/gün olmak üzere venlafaksin 75 mg/gün başlandı ve kademeli olarak 150 mg/gün dozuna çıkıldı. 1 ay sonra ise tedaviden fayda görmeye birlikte yaklaşık 1 haftadır olan uyku sırasında diş gıcırdatma (bruksizm) şikâyeti başladı. Hasta venlafaksine başlamadan önce bruksizm veya başka bir diş problemi öyküsü olmadığını ilettili. Hastanın tedavisine 1 hf 2.5 mg gün olmak üzere aripiprazol 5 mg/gün ilave edildi. İki hafta sonra hasta çene ağrısında belirgin bir iyileşme olduğunu ve artık bruksizm nedeniyle uyuma güçlüğü yaşamadığını bildirdi. Olgu sunumu için hastadan yazılı onam alındı. **TARTIŞMA:** Venlafaksin tedavisinin bir yan etkisi olarak bruksizmin ortaya çıkması tanımlanabilen, ancak nadir görülen bir durumdur. Semptomlar ilaca başladıktan 3-4 hafta sonra başlayabilir ve aripiprazol eklenmesinden sonra 3-4 hafta içinde düzelebilir. Bu durumun insidansı bilinmemektedir. Klinisyenlerin, venlafaksin bruksizme neden olma potansiyelinin farkında olmaları ve bu yan etki için bir tedavi seçeneği olarak aripiprazolün etkinliği ile ilgili farkındalık kazanmaları amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bruksizm, Venlafaksin, Aripiprazol, Yan Etkiler

Use of Aripiprazole for Venlafaxine-Induced Bruxism: A Case Report

Abstract

INTRODUCTION: Aripiprazole is an atypical antipsychotic drug used to treat various psychiatric conditions such as schizophrenia, bipolar disorder and major depressive disorder. Venlafaxine is a commonly prescribed antidepressant medication belonging to a class of medications known as selective serotonin-norepinephrine reuptake inhibitors (SSNRIs). Bruxism is a condition characterized by grinding or clenching of the teeth, usually during sleep. In rare cases, venlafaxine use has been reported to cause bruxism as a side effect. **CASE:** A 35-year-old married woman presented to our outpatient clinic with complaints of unhappiness, malaise, unwillingness to enjoy life, inability to concentrate, loss of appetite and insomnia for the last 6 months. There was no psychiatric illness, substance abuse or movement disorder in the patient or in his family. Blood tests were normal. The patient was diagnosed with moderate depression and venlafaxine 75 mg/day was started with a dose of 37.5 mg/day for the first 1 hf and gradually increased to 150 mg/day. After 1 month, although she benefited from the treatment, she started complaining of teeth grinding (bruxism) during sleep, which had been going on for about 1 week. Aripiprazole 5 mg/day for 1 hf 2.5 mg/day was added to the treatment. Two weeks later, the patient reported a significant improvement in jaw pain and no longer had difficulty sleeping due to bruxism. Written consent was obtained from the patient for the case report. **DISCUSSION:** The occurrence of bruxism as a side effect of venlafaxine treatment is a recognizable but rare condition. Symptoms may start 3-4 weeks after starting the drug and may improve within 3-4 weeks after the addition of aripiprazole. The incidence of this condition is unknown. It is aimed to make clinicians aware of the potential of venlafaxine to cause bruxism and the efficacy of aripiprazole as a treatment option for this side effect.

Keywords: Bruxism, Venlafaxine, Aripiprazole, Side Effects

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000311020560

Page | 170

Vortioksetine Tedavisi İle Ortaya Çıkan Dermatolojik Yan Etki: Bir Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Tülay Satı Kırcan¹

¹Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi

*Corresponding author: tülay satı kırcan

Özet

Giriş: Major depresif bozukluk (MDB) görece yaygın görülen ve yaşam kalitesini oldukça düşürebilen psikiyatrik bir bozukluktur. (1) MDB 'ta kullanılan vortioksetin; 5-HT taşıyıcı inhibitörü, 5-HT₃, 5-HT₇ ve 5-HT₁ - D reseptör antagonisti, 5-HT₁ - B kısmi agonisti ve 5HT₁ - A agonisti gibi etkileri bulunan çok yönlü aktiviteye sahip güncel bir antidepresandır (2). Birçok çalışmada deri altı kanama ve ekimoz şeklinde antidepresanlara bağlı olduğu kabul edilen hematolojik yan etkiler bildirilmiştir (3).Vortioksetin kaynaklı yan etkiler ise yüz, boyun, kollar ve üst göğüs bölgesinde kızarıklık, kırmızı-mor lekeler ve cilt üzerinde kaşıntı olabilmektedir (4). Bu olgu sunumuyla, vortioksetin 20 mg/gün tedavisi alırken vücudun belli bir bölgesinde kaşıntı ile başlayan ardından peteşial döküntülerle devam eden ciddi dermatolojik yan etkilerin gelişebileceğini bildirmeyi hedefliyoruz. Olgu: 58 yaşında kadın hasta polikliniğimize ilk olarak Kasım 2018' de isteksizlik, hayattan zevk alamama, içe kapanıklık ve pasif suicidal düşünceler nedeniyle başvurmuş. DSM-5 ölçütlerine göre majör depresif bozukluk tanısı konulmuş ve hastaya sırasıyla sertralin 50-200 mg/g ve venlafaksin 75-300 mg/g tedavisi başlanmış. Bir yıl sonraki başvurusunda semptomlarının tam olarak gerilemediğini ve tedavisini bıraktığını belirten hastaya vortioksetin 5-20 mg/gün tedavisi başlanmış. Altı ay içinde şikayetlerinde gerileme olan hasta COVID-19 pandemisi nedeniyle kontrollerine gelemediğini ve tedavisini düzenli kullandığını fakat son üç aydır sadece bacaklarının alt kısmında başlayan kaşıntı ve peteşial döküntülerinin olduğunu belirtmiştir. Hastanın anamnezinde herhangi bir sistemik hastalığı bulunmamaktaydı ve kendisinde veya ailesinde kanama bozukluğu ile ilgili bir hastalık öyküsü yoktu. Ayrıca kendine zarar verme davranışı, alkol-madde kullanım öyküsü veya travma öyküsü yoktu ve vortioksetin dışında herhangi bir ilaç kullanmamaktaydı. Dermatoloji ve hematoloji kliniklerine yönlendirilen hastaya yapılan tetkik ve incelemeler neticesinde herhangi bir patoloji tespit edilemedi. Lezyonların vortioksetine bağlı olduğu düşünülerek ilaç kesildi. Hastanın dermatolojik lezyonları ve kaşıntısı iki hafta içinde tamamen düzeldi. Tartışma: Son zamanlarda kullanılmaya başlanan vortioksetinin önemli kilo alımının olmaması, düşük cinsel işlev bozukluğu yapması ve hastalarda bildirilen halsizliğin veya uyku halinin olmaması vortioksetinin MDB tedavisinde avantajlı olabileceğini düşündürmektedir (5). Ancak ilacın monografında sadece kaşıntı olduğu bildirilmiştir (5). Literatürde ciddi advers olayların insidansının vortioksetin 5-10 mg/gün dozlarında %2.9 ve vortioksetin 15-20 mg dozlarında ise %2.2 olduğu belirtilmektedir (6). Bizim olgumuzda vortioksetin tedavisinin yaklaşık üçüncü yılında alt ekstremitede ortaya çıkan kaşıntı ve ardından başlayan peteşial döküntüler oluşması; vortioksetinin yüksek dozlarında ciddi yan etki sıklığının daha düşük görülebileceğine yönelik literatür bulguları ile çelişmektedir. Bu durum MDB

tedavisinde kişilerarası farklılıklara vurgu yapması açısından önemlidir. Sonuç: Vortioksetin dirençli MDB tedavisinde kullanılan güncel bir ilaçtır. Ancak vortioksetinin kullanımının artmasıyla birlikte ciddi yan etki olaylarının tespiti ve kişiler arası farklılıkların yönetimi, klinisyenler açısından farkındalık gerektiren bir durum olacak gibi görünmekte ve bu konuda daha kapsamlı araştırmalara gerek duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vortioksetin, Kaşıntı,döküntü

Presentation ID / Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0143-4188, 0000-0003-3040-2994

Page | 172

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Hastaların Kalp Hastalıkları Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Ajda Mutlu Mihçioğlu¹ , Prof.Dr. Özgül Salihoglu²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Çocuk Kardiyoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Neonatoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

Özet

Amaç: Doğumsal kalp hastalıkları (DKH) tüm canlı doğumların %0,8-1,2'sini oluşturmaktadır. Ekokardiyografi pratik ve invaziv olmaması nedeniyle hastalıkların tanı ve takibinde sıklıkla tercih edilmektedir. Bu nedenle yenidoğan yoğun bakım ünitesine farklı nedenlerle yatan bebeklerde doğuştan kalp hastalıklarının sıklığını, tiplerini ve klinik bulgularını değerlendirmeyi amaçladık. **Gereç ve yöntemler:** Çalışma Ocak 2022-Ocak 2023 tarihleri arasında yapıldı. Hastalar gebelik haftası, üfürüm varlığı, siyanoz, solunum sıkıntısı, genetik anomali, Down sendromu, maternal diyabet varlığına göre gruplandırıldı. Ailede akrabalık öyküsü, doğumsal kalp hastalığı varlığı kaydedildi. **Bulgular:** Çalışmamıza 237 hasta dahil edildi. Erkekler tüm hastaların %59'unu oluşturmaktadır. Hastaların %60,34'ü 37-42 gestasyon hafta arasındaydı. Hastaların yaşları $4,54 \pm 8,90$ gün arasındaydı. Asiyantotik DKH arasında %30,2'sinde atriyal septal defekt (ASD), %23,6'sında patent duktus arteriozus (PDA), %18,4'ünde ventriküler septal defekt (VSD) vardı. Siyanozlu hastalar arasında büyük arter transpozisyonu, hipoplastik sol kalp sendromu, trunkus arteriozus mevcuttu. Ekokardiyografinin en sık istenme nedeni solunum sıkıntısıydı. Siyanotik hastalarda en sık değerlendirme nedeni siyanoz idi. Diyabetik anne bebekleri hastaların %3,8'ini oluşturuyordu. Hastaların %0,84'ünde Down sendromu, %2,95'inde genetik/konjenital anomaliler olduğu saptandı ve doğuştan kalp hastalıkları ile anlamlı bir ilişki saptanmadı. Akraba evliliği sıklığı %4,2 idi. Akraba evliliği olan ailelerin 4'ünde ASD veya VSD izlendi. **Sonuç:** Doğuştan kalp hastalıklarına yenidoğan döneminde sıklıkla rastlanmaktadır. Asiyantotik kalp hastalıkları çoğunlukla doğumsal kalp kusurları içinde yer alır. Solunum sıkıntısı, siyanoz ve üfürüm olan yenidoğanlarda ekokardiyografi yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: doğumsal kalp hastalığı, ekokardiyografi, yenidoğan

Evaluation of the Patients Followed in Newborn Intensive Care Unit for Cardiac Diseases

Abstract

Objective: Congenital heart diseases (CHD) constitute 0.8-1.2% of all live births. Echocardiography is frequently preferred in the diagnosis and follow-up of diseases because it is practical and noninvasive. Therefore, we aimed to evaluate the frequency, types and clinical findings of congenital heart diseases in babies admitted to the neonatal intensive care unit for different reasons. Material and methods: The study was performed between January 2022 and January 2023. The patients were grouped according to their gestational week, presence of murmur, cyanosis, respiratory distress, genetic anomaly, Down syndrome maternal diabetes. The family history of consanguinity presence of congenital heart disease was recorded. Findings: 237 patients were included in our study. Boys constituted 59% of all patients. 60.34% of the patients were between 37-42 gestational weeks. Ages of the patients were $4,54 \pm 8,90$ days. Among acyanotic CHD, 30.2% had atrial septal defect (ASD), 23.6 % had patent ductus arteriosus, 18.4% had ventricular septal defect (VSD). Among the cyanotic CHD, transposition of great arteries, hypoplastic left heart syndrome, truncus arteriosus were present. The most common reason for which echocardiography was requested was respiratory distress. The most common reason for evaluation in cyanotic patients was cyanosis. Babies of diabetic mothers constituted 3.8% of the patients. 0.84% of the patients had Down syndrome and 2.95% of the patients had genetic/congenital anomalies and no significant relationship was stated with congenital heart diseases. The frequency of familial consanguinity was 4.2%. ASD or VSD were detected in 4 of the patients with family consanguinity. Conclusion: Congenital heart diseases are frequently encountered in the neonatal period. Acyanotic heart diseases are mostly included in congenital heart defects. Echocardiography is recommended in newborns with respiratory distress, cyanosis and murmur.

Keywords: congenital heart disease, echocardiography, newborn

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0351-1821

Page | 174

Annelerin Psikolojik Sağlamlık Düzeyi ile Çocukların Sosyal Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Assoc. Prof. Dr. Özgü İnal¹, Asst. Prof. Dr. Esmâ Özkan¹

¹University of Health Sciences Turkey

Özet

Bu çalışma annelerde psikolojik sağlamlık düzeyi ile çocuklarda sosyal beceri düzeyi arasındaki ilişkinin incelenmesi amacı ile planlandı. Çalışmaya kreş/anasınıfına giden 3-7 yaş arası çocukların anneleri (n=93) dahil edildi. Annelerin yaş ortalaması 35.3±4.5 idi. Herhangi bir nörolojik ve/veya psikiyatrik hastalığı olan bireyler çalışma dışı bırakıldı. Çalışma kapsamında Sosyodemografik Bilgi Formu, Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği ve Erken Çocukluk Döneminde Sosyal Beceri Ölçeği kullanıldı. Çalışmada annelerin psikolojik sağlamlık düzeyi ile çocukların sosyal beceri düzeyi arasında düşük düzeyde pozitif yönde korelasyon belirlendi ($r=0.254$, $p=0.014$). Annelerin psikolojik sağlamlık düzeyi çocukların sosyal beceri-iş birliği alt boyutu ile orta düzeyde pozitif yönde korelasyon saptandı ($r=0.320$, $p=0.002$). Okul öncesi çocukların akran iletişimi ve ilerideki yaşamını etkileyen sosyal becerilerin geliştirilmesi konusunda yapılacak olan çalışmalarda annelerin psikolojik sağlamlılığının da göz önünde bulundurulması ve bu konuda daha fazla araştırma yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik Dayanıklılık, Anne, Okul Öncesi, Çocuk, Sosyal Beceri

Investigation of the Relationship Between Mothers' Level of Psychological Resilience and Children's Social Skills

Abstract

This study was planned to examine the relationship between the level of psychological resilience in mothers and the level of social skills in children. Mothers of children between the ages of 3 and 7 who attended kindergarten (n=93) were included in the study. The mean age of the mothers was 35.3±4.5 years. Individuals with any neurological and/or psychiatric illness were excluded from the study. Sociodemographic Information Form, Brief Psychological Resilience Scale, and Early Childhood Social Skills Scale were used within the scope of the study. In the study, a low level of positive correlation was found between the psychological resilience level of the mothers and the social skill level of the children ($r=0.254$, $p=0.014$). A moderate positive correlation was found between the psychological resilience level of the mothers and the social skills-cooperation sub-dimension of the children ($r=0.320$, $p=0.002$). It is thought that the psychological resilience of mothers should also be

taken into account in studies to be conducted on the development of social skills that affect preschool children's peer communication and future life, and more research should be conducted on this subject.

Keywords: Psychological Resilience, Mother, Preschool, Child, Social Skills

Presentation ID / Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2248-9367

Page | 176

Comparative Study of Microvesicles Derived From Stimulated Mesenchymal Stem Cells: Preliminary Study

Ma. St. Merzet Aydemir¹ , Asst. Prof. Dr. Gülçin Gacar¹ , Asst. Prof. Dr. Zehra Seda Halbutoğulları¹ , Assoc. Prof. Dr. Gökhan Duruksu¹ , Prof.Dr. Yusufhan Yazır¹

¹Kocaeli Üniversitesi

*Corresponding author: Merzet Aydemir

Abstract

Stem cells are cell types that can self-renew, highly division capacity and differentiate into specialized cells in the body. Mesenchymal stem cells (MSCs) are multipotent, adult stem cells found in connective tissues. In order to increase the therapeutic efficacy of MSCs these cells can be stimulated by various factors. By co-culturing cytokines and MSCs, the anti-inflammatory effects and migration abilities of these cells can be enhanced. Exosomes are a subtype of extracellular vesicles (EVs) with a diameter of 30-150 nm lipid bilayer vesicles. They play an important role in disease pathogenesis by contributing intercellular communication. Objective: This is a prestudy to investigate the effects of MSC exosomes which stimulated by oxidative stress factors on Alzheimer disease model. In this study the aim is obtain extracellular vesicles by stimulating adipose tissue derived MSCs (AT-MSC) with different oxidative stress factors and to evaluate these vesicles properties. Methods: Optimal doses of H₂O₂ and cytokines for stimulate adipose tissue derived MSCs evaluated by CCK-8 viability assay. Then MSCs cultured with this oxidative stress factors and their exosomes obtained by differential centrifugation. Size distribution of exosomes by volume demonstrated by Zetasizer and protein concentration analyzed by BCA assay. Internalization of EVs into dermal fibroblast was evaluated using confocal microscopy and PKH26 dye. Conclusion: By CCK-8 assay it was determined that 50 µM concentration of H₂O₂ and 20ng concentration of cytokines are optimal doses for AT-MSC. Highest protein concentration found AT-MSC exosomes which stimulated with cytokines. In PKH26 staining, the entry and staining rates of these extracellular vesicles into the cell are shown. In further research, the effectiveness of the exosome and its effects on AD plaques with Alzheimer's pathology will be investigated. This study was supported by Kocaeli University BAP Coordination Unit and TUBITAK 1002. Project Codes: TYL-2022-2831; 222S755.

Keywords: Stem cell, ekstrasellüler vesicle, oxidative stress

Presentation ID / Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6326-3719

Page | 177

Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmeti Sunan Sağlık Personellerinin Kardiyopulmoner Resüsitasyon Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi (Malatya İli Örneği)

Araştırmacı Eda Benek¹ , Dr.Öğrtm Üyesi İbrahim Uysal¹

¹Çanakkale On Sekiz Mart Yüksek Lisans Enstitüsü

Özet

Hastane öncesi acil sağlık hizmeti sunan sağlık personeli uyguladığı kardiyopulmoner resüsitasyon ile kardiyak, pulmoner ve serebral perfüzyonun devamını sağlayarak, morbidite ve mortalite oranlarının azaltılmasını hedefler. Güncel klavuzların takibi bu bağlamda önemlidir. Çalışmada, hastane öncesi acil sağlık hizmeti sunan sağlık personellerinin güncel klavuzlar ışığında kardiyopulmoner resüsitasyon bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi ve demografik değişkenlere göre karşılaştırılması amaçlanmıştır. Tanımlayıcı kesitsel türdeki çalışma, Malatya ili 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde görevli sağlık personelleriyle yürütülmüştür. Çalışma evreninden (n=497) araştırmaya gönüllü 327 sağlık personeli katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Avrupa Resüsitasyon Konseyi'nin 2021 yılı klavuzu dikkate alınarak anket formu oluşturulmuş ve uzman görüşü alınmıştır. Veriler SPSS 19.0 paket programına aktarılmış, verilerin değerlendirilmesinde yüzde, frekans ve medyan gibi betimsel istatistikler ve karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Karşılaştırma testlerinde parametrik ve non-parametrik testler ön koşullara bakılarak uygulanmıştır. Katılımcıların %93,3'ü mezuniyet sonrasında temel ve ileri yaşam desteği kursu almış ve %52,3'ü ise kursu son 1 yıl içinde almıştır. Katılımcıların %80,7'si aldıkları son eğitimi yeterli bulmuş ve %39,4'ü güncel klavuzları okumuştur. Temel ve ileri yaşam desteğinden alınabilecek maksimum puan 17 iken alınan puan ortancası 12,0(11,0-14,0)'dir. Cinsiyet olarak kadınların puanı yüksektir (p=0,03). Unvan olarak paramedik ve doktorların bilgi düzeyleri "diğer" grubundakilere oranla yüksektir (p<0,001). Eğitim düzeyi ile toplam puanlar arasında fark olup (p=0,038) gruplar arası çoklu karşılaştırmalarda Bonferonni düzeltmesi sonrasında fark kalmamıştır. Katılımcıların maksimum doğru cevap verdiği sorular, entübasyon işleminin doğrulanma yöntemi (%93,3), Hemlich manevrası uygulaması ve etkin kalp masajı yapılışı (%90,8) ile ilgilidir. En az doğru cevap verilen soru, pediatrik hastada şoklanamayan ritimde ilk adrenalin dozunun verilme zamanı (%31,5) olmuştur. Pediatrik temel yaşam desteği sorularına doğru cevap verme oranı %50'nin altındadır. Katılımcıların özellikle pediatrik vakalarda bilgi düzeylerinde eksiklik görülmüştür. Bu hususta güncelleme eğitimlerinin artırılması, personelin klavuzları güncel takip etmesi konusunda, motive edecek etkinlikler ve uygulamalar faydalı olacaktır. Böylece hizmet içi eğitimlerin değerlendirildiği araştırmalara ihtiyaç olduğu görülmüştür. Teşekkür; Bu çalışma, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sağlık Hizmetleri Anabilim Dalı'nda yürütülmekte olan "Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmeti Sunan Sağlık Personellerinin Kardiyopulmoner Resüsitasyon Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi (Malatya İli

Örneği) konulu yüksek lisans tezinin bir bölümünü kapsayacak şekilde araştırma kapsamında toplanan verilerle hazırlanmıştır

Anahtar Kelimeler: Temel Yaşam Desteği, İleri Yaşam Desteği, Kardiyopulmoner Resüsitasyon, 112 Acil Çalışanları

Presentation ID / Sunum No= 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1872-7369

Page | 179

İşitme Engelli ve Sağlıklı Çocuklarda Postural Salınım ve Dengenin Karşılaştırılması

Ph.d. Cand. Hafiza Gözen¹ , Asst. Prof. Dr. Serkan Usgu² , Prof.Dr. Yavuz Yakut²

¹GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ

²HASAN KALYONCU ÜNİVERSİTESİ

*Corresponding author: Hafiza Gözen

Özet

Amaç: Dünya çapında en yaygın duyuşsal engel olan işitme engeli, yetişkinlerde daha iyi işiten kulakta 41dB ya da daha fazla, 15 yaşına kadar olan çocuklarda 31 Desibel (dB) ya da daha fazla işitme kaybı yaşanması olarak tanımlanmaktadır. Sensorinöral işitme kaybı olan çocuklar, aynı cinsiyet ve yaş grubundaki normal işiten çocuklara göre daha fazla postüral kontrol dengesizliği ve postüral hizalanmada farklılıklar sergileyebilmektedir. Bu çalışma sağlıklı ve işitme engelli olan çocuklarda statik ve dinamik dengeyi karşılaştırmak amacıyla yapıldı. Metot: Çalışmamıza 7-12 yaş aralığında olan, koklear implant cerrahisi geçirmeyen, işitme eşiği 71 dB ve üstü değere sahip olan konjenital, bilateral, sensorinöral işitme engeli tanısı alan çocuklar (n=14) ile işitme ve herhangi bir engeli olmayan aynı yaş grubundaki çocuklar (n=14) dahil edildi. Statik denge tek ayakta durma testi, dinamik denge fonksiyonel uzanma testi, fonksiyonel mobilite zamanlı kalk ve yürü testi ile değerlendirildi. Denge ve fonksiyonel mobilite testlerindeki veriler gerçek zamanlı veri aktarımı sağlayan ve postüral salınımı ölçen GYKO (microgate, Bolzano-İtaly) cihazı ile elde edildi. Bulgular: İşitme engelli olan çocuklar ile sağlıklı çocukların denge ve fonksiyonel mobilite testlerindeki postüral salınımları benzer bulundu. Sağlıklı çocukların tek ayakta durma süresi ve fonksiyonel uzanma testi mesafesi işitme engelli çocuklara göre daha fazlaydı (p 0.05). Sonuç: İşitme kaybı olan çocuklar her ne kadar postüral salınımları sağlıklı çocuklarla benzer olsa da statik ve dinamik dengeyi sağlamada yetersizlik yaşayabilir. Günlük yaşamlarında oluşabilecek fiziki zorlanmalarının azaltılmasında denge eğitimlerinin veya egzersizlerinin klinisyenler tarafından kullanılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İşitme Engelli, Denge, Postüral Salınım.

Comparison of Postural Swing and Balance in Hearing Impaired and Healthy Children

Abstract

Objective: Hearing impairment, which is the most common sensory disability worldwide, is defined as hearing loss of 41 Decibels (dB) or more in the better-hearing ear in adults and 31 dB or more in children up to 15 years of age. Children with sensorineural hearing loss may exhibit more postural control imbalance and differences in postural alignment than children of the same sex and age group with normal hearing. This study was conducted to compare static and dynamic balance in healthy and hearing impaired children. Method: In our study, children aged between 7-12 years, who did not undergo cochlear implant surgery, who were diagnosed with congenital, bilateral, sensorineural hearing impairment with a hearing threshold of 71 dB and above (n=14), and children in the same age group without any hearing or disability (n=14) were included. Static balance was evaluated with single standing test, dynamic balance with functional reach test, and functional mobility with timed get up and go test. Data in balance and functional mobility tests were obtained with the GYKO (microgate, Bolzano-Italy) device, which provides real-time data transfer and measures postural sway. Results: Postural oscillations of hearing impaired and healthy children in balance and functional mobility tests were found to be similar. Single standing time and functional reach test distance were longer in healthy children than in hearing-impaired children (p 0.05). Conclusion: Although the postural oscillations of children with hearing loss are similar to those of healthy children, they may experience inability to maintain static and dynamic balance. We think that it would be beneficial for clinicians to use balance training or exercises in reducing the physical strains that may occur in their daily lives.

Keywords: Child, Deaf, Balance, Postural Swing.

Presentation ID / Sunum No= 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4047-7965

Page | 181

Kadın ve Erkek Fizyoterapistlerin Fizyoterapistlik Mesleğine Karşı Tutumlarının Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Hanife Abakay¹, Asst. Prof. Dr. Hanife Doğan²

¹Yozgat Bozok Üniversitesi

²Necmettin Erbakan Üniversitesi

*Corresponding author: hanife abakay

Özet

Giriş: Fizyoterapistler, rehabilitasyon hizmetlerini kullanarak önleme ve risk azaltma hizmetlerinin sağlayıcılarıdır. Fizyoterapistlerin mesleklerine ilişkin tutumları ölçülerek bu konuda verimlilik ve devamlılık konusunda bilgi sağlanabilir. Amaç: Çalışmamızın amacı kadın ve erkek fizyoterapistlerin “fizyoterapistlik” mesleğine yönelik tutumlarını karşılaştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya 31 kadın (yaş ortancası 28) ve 27 erkek (yaş ortancası 27) mezun durumda fizyoterapist dâhil edildi. Fizyoterapist bireylerin sosyo-demografik bilgileri, mezun olma süresi ve fizyoterapist olarak aktif çalışma süresi (yıl) kaydedildi. Fizyoterapistlerin mesleğe yönelik tutumları Fizyoterapistlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği (FMYTÖ) ile mesleki memnuniyet düzeyi Vizüel Analog Skalası (VAS) ile değerlendirildi. Bulgular: Kadın ve erkek grupların yaş, VKİ, mezuniyet yıl süresi, fizyoterapist olarak aktif çalışma süresi, Meslek memnuniyet düzeyi, FMYTÖ toplam ve FMYTÖ’nün (meslek tatmin boyutu, mesleğin getirdiği nitelikler, mesleğe yönelik kaygılar) alt boyutlarının ortalama değerleri arasında farklılık bulunamadı ($p>0.05$). Sonuç: Bu pilot çalışmanın sonucunda Fizyoterapist mesleği ile ilgili tespit edilen olumsuz tutumlara yönelik, cinsiyetler arası fark bulunmadı. Gruplar arasında farklılık bulunamamasının sebebi katılımcıların genç popülasyon olmasından veya sadece bir bölgedeki fizyoterapistlerden oluşmasından kaynaklanmış olabilir. Farklı illerdeki fizyoterapistler dahil edilerek daha geniş kapsamlı değerlendirmeler yapılarak fizyoterapistlik mesleğine yönelik tutumlar belirlenebilir. Anahtar Kelimeler: Fizyoterapist, mesleki tutum, memnuniyet

Anahtar Kelimeler: Fizyoterapist, Mesleki Tutum, Memnuniyet

Comparison of Attitudes of Female and Male Physiotherapists Towards the Physiotherapist Profession

Abstract

Introduction: Physiotherapists are providers of prevention and risk reduction services using rehabilitation services. By measuring the attitudes of physiotherapists towards their profession, information on efficiency and continuity can be provided. Objective: The aim of our study was to

compare the attitudes of male and female physiotherapists towards the profession of "physiotherapist". Method: 31 female (median age 28) and 27 male (median age 27) graduated physiotherapists were included in the study. The socio-demographic information of the physiotherapist individuals, the duration of graduation and the active working time as a physiotherapist (years) were recorded. Attitudes of physiotherapists towards the profession were evaluated with the Attitude Scale towards Physiotherapy Profession (ASTPP) and the level of professional satisfaction with the Visual Analogue Scale (VAS). Results: There was no difference between the mean values of age, BMI, years of graduation, active working time as a physiotherapist, level of job satisfaction, total ASTPP and sub-dimensions of ASTPP (professional satisfaction dimension, qualifications brought by the profession, concerns about the profession) between male and female groups. ($p>0.05$). Conclusion: As a result of this pilot study, there was no difference between genders regarding negative attitudes about the Physiotherapist profession. The reason for the lack of difference between the groups may be due to the young population of the participants or the physiotherapists from only one region. Attitudes towards the physiotherapist profession can be determined by making more comprehensive evaluations by including physiotherapists from different provinces.

Keywords: Physiotherapist, Professional Attitude, Satisfaction

Presentation ID / Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5356-5940

Page | 183

Sağlık Okuryazarlığı Hakkında En Çok Atıf Yapılan İlk 100 Makalenin Bibliyometrik Analizi

Asst. Prof. Dr. Okan Koç¹

¹*Balıkesir Üniversitesi*

Özet

Sağlık Okuryazarlığı Hakkında En Çok Atıf Yapılan İlk 100 Makalenin Bibliyometrik Analizi Öz Son yıllarda sağlık okuryazarlığı konusundaki duyarlılığın önemli ölçüde arttığı görülmektedir. Sağlık okuryazarlığı, toplumun sağlık konusunda bilgi ve yetkinliklerini belirlemeye çalışan bir alan olarak karşımıza çıkmakta ve her geçen gün önemi giderek artmaktadır. Bu doğrultuda çalışmada, sağlık okuryazarlığı ile ilgili en çok atıf alan ilk 100 yayının bibliyometrik analizin gerçekleştirilmesi ve mevcut durumun ortaya konulması amaçlanmaktadır. Sağlık okuryazarlığı kapsamındaki yayınlar, Web of Science üzerinde tarama yapılarak belirlenmiştir. Yayın yılı, yazarlar, dergiler, kurumlar ve ülkeler dahil olmak üzere bibliyografik bilgiler toplanmıştır. En çok atıf alan 100 makale 1994-2020 yılları arasında yayınlanmış ve atıf sayıları 383 ile 2415 arasında değişmiştir. 30 makale yazan Baker, DW'nin en üretken yazar, Emory Üniversitesi 22 makale ile en üretken kurum, en çok atıf yapılan ilk üç dergi Annals of Internal Medicine (2415), BMC Public Health (2144) ve Health Promotion International (2116) olduğu tespit edilmiştir. Akademik araştırmalarda en sık kullanılan anahtar kelime 17 kez ile "sağlık okuryazarlığı" ve "fonksiyonel sağlık okuryazarlığı" olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Bibliyometrik Analiz, Web of Science

Bibliometric Analysis of Top 100 Most Cited Articles On Health Literacy

Abstract

In recent years, it is seen that the sensitivity about health literacy has increased significantly. Health literacy emerges as a field that tries to determine the knowledge and competencies of the society on health, and its importance is increasing day by day. In this direction, it is aimed to perform the bibliometric analysis of the top 100 most cited publications on health literacy and to present the current situation. Publications within the scope of health literacy were determined by scanning on the Web of Science. Bibliographic information was collected, including year of publication, authors, journals, institutions, and countries. The 100 most cited articles were published between 1994 and 2020, and the number of citations varied between 383 and 2415. Baker, who has written 30 articles, is DW's most prolific author, Emory University is the most prolific institution with 22 articles, the top three most cited journals are the Annals of Internal Medicine (2415), BMC Public Health (2144) and

Health Promotion International (2116). detected. It has been determined that the most frequently used keywords in academic research are "health literacy" and "functional health literacy" with 17 times

Keywords: Health Literacy, Bibliometric Analysis, Web of Science

Presentation ID / Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 185

Spontan İntraserebral Kanamalı Hastalarda Antiagregan ve Antikoagülan Kullanımı, Hematom Hacmi ve Mortalite İlişkisi

Dr. Gökhan Evcili¹ , Dr. Aykut Öztürk¹

¹Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Hemorajik inmenin en sık sebepleri; hipertansiyon ve serebral amiloid anjiopatidir. Antikoagülan tedavi kullanımı hemorajik inmeye neden olabileceği gibi klinik tablonun ağırlaşmasına ve hatta ölüme neden olabilir. Bu çalışmada antikoagülan tedavinin hematom hacmine ve mortaliteye olan etkilerini ortaya koymayı amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** 2014-2016 yılları arasında Kocaeli Derince eğitim ve araştırma hastanesi acil servisine başvurmuş spontan intraserebral kanama tanısı almış hastalar geriye dönük çalışmaya alındı. Hastalar ASA kullanan, Warfarin kullanan ve hiçbirisini kullanmayan olarak üç gruba ayrıldı. Demografik verileri, ek hastalıkları, kullandıkları antiagregan ve/veya antikoagülan ilaçlar, hematom yerleşimi ve hacmi ve mortalite ayrıca kayda alındı. **Bulgular:** Toplam 187 intraserebral kanamalı hasta çalışmaya dâhil edildi (K/E: 78/109). ASA ve warfarin kullanıcılarında diyabet birlikteliği hiç kullanmayan gruba göre anlamlı derecede daha fazlaydı. Kanama hacmi, ventriküle açılım ve mortalite oranları warfarin grubunda anlamlı derecede diğer gruplardan daha yüksekti. **Sonuç:** Hematom hacmi artışı ile mortalite oranı ilişkili olup antikoagülan kullanımı bu olasılığı arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Warfarin,asetilsalisilik Asid,intraserebral Kanama

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5443-5080

Page | 186

Tekrarlayan İmplantasyon Başarısızlığı

Dr. Özgür Şahin¹

¹İstanbul Tüp Bebek Merkezi

Özet

İmplantasyon , insan üreme fizyolojisinde kritik bir adımdır. Bu adımın başarısı, yetkin bir blastokiste, alıcı endometriyuma, embriyonik ve maternal arayüzler arasında başarılı bir ilişkiye bağlıdır. Tekrarlayan implantasyon başarısızlığı, birkaç embriyo transferinin transferinden sonra implantasyonun olmamasıdır. Tüp bebek tedavisinde başarının artması önemlidir. Tüp bebek uygulamalarında başarısızlıkların varlığı hastalar ve hekimler için kabul edilemez, tekrarlayan implantasyon başarısızlığına ilişkin literatürde çalışmalar gün geçtikçe artmaktadır. Bu klinik fenomen ile sıklıkla karşılaşılsa da, evrensel olarak kabul edilmiş bir tanım yoktur. İmplantasyon başarısızlığı birkaç farklı faktörden kaynaklanabilir. Bu sunumda, annenin bağışıklık sistemi dahil olmak üzere diğer faktörler, embriyo ve ebeveyn genetiği, anatomik faktörler, hematolojik faktörler, üreme sistemi mikrobiyomu ve endokrin ortam, embriyo ve endometriyal senkronizasyonu etkileyen faktörler tartışılacaktır. Bu potansiyel nedenler, araştırmanın çeşitli aşamalarında ve hepsinin net bir nedeni yoktur, klinik araştırmalar bu konuyu aydınlatmaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmplantasyon, Tekrarlayan İmplantasyon Başarısızlığı, Tüp Bebek

Recurrent Implantation Failure

Abstract

Implantation is a critical step in human reproduction. The success of this step is dependent on a competent blastocyst, receptive endometrium, and successful cross talk between the embryonic and maternal interfaces. Recurrent implantation failure is the lack of implantation after the transfer of several embryo transfers. As the success of in vitro fertilization has increased and failures have become more unacceptable for patients and providers, the literature on recurrent implantation failure has increased. While this clinical phenomenon is often encountered, there is not a universally agreedon definition—something addressed in an earlier portion of this Views and Reviews. Implantation failure can result from several different factors.

In this review, we discuss factors including the maternal immune system, genetics of the embryo and parents, anatomic factors, hematologic factors, reproductive tract microbiome, and endocrine milieu, which factors into embryo and endometrial . These potential causes are at various stages of research and not all have clear implications or immediately apparent treatment.

Keywords: Recurrent Implantation Failure, In Vitro Fertilization, Implantation

Presentation ID / Sunum No= 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3991-278X

Page | 188

Tip 2 Diyabetik Hastalarda HbA1c Değeri İle Alt Ekstremitte Vibrasyon Süresi Arasındaki İlişki: Nöropatiyi Öngörür Mü?

Ma. St. Melis Usul¹ , Assoc. Prof. Dr. Semiramis Özyılmaz¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Özet

Tip 2 diyabetli hastalarda uzun vadede ortaya çıkan en önemli klinik problem diyabetik ayaktır. Bu durum periferik nöropati ve vaskülopatiyi izleyen iskemik bir takım patolojik süreçlerle ortaya çıkar. Nöropati, mikrosirkülasyonun ve oksijenizasyon bozulmasıyla myelinize ve nonmyelinize sinir hücresi kaybı yaratır, bu sebeple hastalarda duyuşal nöropati gelişir. Duyuşal nöropatiyi takiben motor ve otonom süreçlerin etkilenmesi ile birlikte ayaklarda semptomlar gelişir. Sıklıkla etkilenen duyunun distal bölgelerde vibrasyon duyuşu olduğu bilinmektedir. Bu çalışma Tip 2 diyabetli hastalarda şiddet tayininde kullanılan en önemli faktörlerden biri olan HbA1c değeriyle alt ekstremitte vibrasyon duyuşu arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla planlandı. Bu amaçla yaş ortalaması 56,71 olan 42 Tip 2 diyabetli hasta (13 erkek/29 kadın) çalışmaya alındı. Hastaların son kan tahlilleri sonuçlarından HbA1c değerleri kaydedildi. Vibrasyon duyuşunu değerlendirmek için 128 Hz diapozan kullanıldı. Hastanın titreşim duyuşunu tanıması amacıyla el bileği -procesus styloideus ulnaris- bir örnek test yapıldı. Ardından hasta sırt üstü ayakları çıplak şekilde yatarken; medial malleol ve baş parmağın distal falanksının dorsal kısmındaki kemik çıkıntının üzerine dik şekilde tutularak uygulama yapıldı. Titreşim duyuşunun hissedildiği süre saniye olarak kaydedildi. Spearman Korelasyon Analizine göre HbA1c değeriyle vibrasyon süreleri arasında zayıf-orta ters yönlü bir ilişki bulundu [sağ baş parmak ($r=-0.350$; $p=0.023$); sağ medial malleol ($r=-0.358$; $p=0.02$); sol baş parmak ($r=-0.307$; $p=0.048$); sol medial malleol ($r=-0.397$; $p=0.009$)]. Çalışmamızın sonucunda HbA1c testinin duyuşal bozulmanın bir göstergesi olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Nöropati, Diyabetik Ayak, Vibrasyon Duyusu

Presentation ID / Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6456-4812

Page | 189

Cerrahi Hemşirelerin Basınç Yaralanmalarını Önlemeye Yönelik Bilgi ve Tutumlarının Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Hatice Erdoğan¹, Ma. St. Ece Kıyanak¹

¹T. C. Maltepe Üniversitesi

*Corresponding author: Ece Kıyanak

Özet

Bu çalışma cerrahi hemşirelerin basınç yaralanmalarını önlemeye yönelik bilgi ve tutumlarının belirlenmesi amacıyla Ekim 2022 – Aralık 2022 tarihleri aralığında T.C. Maltepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi’nde yapılmıştır. Çalışmaya ameliyathane, cerrahi servisler ve cerrahi yoğun bakımda çalışan 120 hemşire ile sınırlandırıldı. Araştırma verileri “Hemşireleri Tanımlayan Bilgi Formu” “Basınç Ülserlerini Önlemeye Yönelik Tutum Ölçeği (BÜÖYTÖ)” ve “Modifiye Pieper Basınç Yararı Bilgi Testi (MPBYBT)” ile yüz yüze toplandı. Çalışma kapsamında anket veri setlerinin sentezinde IMB SPSS 22,0 paket programı kullanıldı. Kolmogorov-Smirnov normallik analizi sonuçlarına göre normal dağılım görülmedi. Bu esnada ikili ve üçlü karşılaştırmalar yapılarak Kruskal-Wallis ve Mann Whitney U gibi parametrik olmayan test yöntemleri kullanılarak hipotezler test edildi. Araştırma verilerinin betimsel analiz tablolarında frekans ve yüzdelikler üzerinden yorumlamalar yapıldı. Araştırma kapsamında bulunmakta olan “MPBYBT” ile “BÜÖYTÖ” ile açıklayıcı faktör analizi oluşturuldu. Burada Güvenilirlik, Cronbach α kat sayısı testi yapılarak verilmiş olan faktör analizine uygun olduğu belirlendi. Ölçek boyutlar, alt boyutlar ve düzeyler arasındaki ilişki pearson korelasyon analiziyle incelendi. Hemşirelerin, %81,7’sinin kadın, yaş ortalamasının 26,83±4,50 yıl, %40,8’nin lisans mezunu, % 75,8’inin cerrahi servislerde çalıştığı, %88,3’ünün staf hemşire olarak görev yaptığı, %40,3’ünün meslekte çalışma yılının ve %50’sinin birimde çalışma yılının 1-5 yıl arasında olduğu görüldü. Modifiye Pieper Basınç Yararı Bilgi Testi (MPBYBT)’nden 28.26±4.66 puan, Basınç Ülserlerini Önlemeye Yönelik Tutum Ölçeği (BÜÖYTÖ)’nden 34,60±3,88 puan aldıkları belirlendi. Hemşirelerin Modifiye Pieper Basınç Yararı Bilgi Testi (MPBYBT) ile Basınç Ülserlerini Önlemeye Yönelik Tutum Ölçeği (BÜÖYTÖ) puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı olduğu, negatif yönde ve düşük düzeyde bir ilişki olduğu görüldü ($p<0.05$). Hemşirelerin Modifiye Pieper Basınç Yararı Bilgi Testi (MPBYBT) ile Basınç Ülserlerini Önlemeye Yönelik Tutum Ölçeği (BÜÖYTÖ) puanlarının ortalamasının altında olduğu, MPBYBT puanı artış gösterdikçe, Basınç Ülserlerini Önlemeye Yönelik Tutum Ölçeği (BÜÖYTÖ) puanının azaldığı belirlendi. Cerrahi hemşirelerine basınç yaralanmalarını önlemeye yönelik düzenli eğitimlerle farkındalık oluşturularak desteklenmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Basınç Yaralanması, Bilgi, Cerrahi Hemşire, Tutum

Determining the Knowledge and Attitudes of Surgical Nurses to Prevent Pressure Ulcers

Abstract

This study was conducted in T.C. between October 2022 and December 2022 in order to determine the knowledge and attitudes of surgical nurses to prevent pressure injuries. It was carried out at Maltepe University Medical Faculty Hospital. The study was limited to 120 nurses working in the operating room, surgical services and surgical intensive care unit. Research data were collected face-to-face with the “Nurses Descriptive Information Form”, “Attitude Scale to Prevent Pressure Ulcers (BÜÖYTÖ)” and “Modified Pieper Pressure Wound Information Test (MPBYBT)”. Within the scope of the study, IBM SPSS 22.0 package program was used in the synthesis of the survey data sets. According to the results of Kolmogorov-Smirnov normality analysis, no normal distribution was observed. In the meantime, hypotheses were tested using non-parametric test methods such as Kruskal-Wallis and Mann Whitney U by making double and triple comparisons. In the descriptive analysis tables of the research data, interpretations were made on the basis of frequencies and percentages. Explanatory factor analysis was created with the “MPBYBT” and “BÜÖYTÖ” included in the research. Here, the reliability was determined to be in accordance with the factor analysis given by using the Cronbach α coefficient test. The relationship between scale dimensions, sub-dimensions and levels was analyzed by Pearson correlation analysis. Of the nurses, 81.7% were female, mean age was 26.83 ± 4.50 years, 40.8% had a bachelor's degree, 75.8% worked in surgical services, 88.3% worked as staff nurses. It was seen that 40.3% of them worked in the profession and 50% of them worked in the unit between 1-5 years. It was determined that they got 28.26 ± 4.66 points from the Modified Pieper Pressure Wound Knowledge Test (MPBYBT) and 34.60 ± 3.88 points from the Attitudes Towards Prevention of Pressure Ulcers Scale (BÜÖYTÖ). It was observed that there was a statistically significant, negative and low level correlation between the scores of the Nurses' Modified Pieper Pressure Wound Knowledge Test (MPBYBT) and the Attitudes Towards Prevention of Pressure Ulcers (BÜÖYTÖ) scores ($p < 0.05$). It was determined that the scores of the nurses on the Modified Pieper Pressure Wound Knowledge Test (MPBYBT) and the Attitude Scale to Prevent Pressure Ulcers (BÜÖYTÖ) were below the average, and as the MPBYBT score increased, the Attitude Scale Towards Prevention of Pressure Ulcers (BÜÖYTÖ) score decreased. It is recommended to support surgical nurses by raising awareness with regular trainings to prevent pressure injuries.

Keywords: Pressure Injury, Knowledge, Surgical Nurse, Attitude

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5656-1910

Page | 191

Covid-19 Pandemisinde Hemodiyaliz Hastalarında Görülen Semptomların Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Asuman Çobanoğlu¹

¹Giresun University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Giresun, Turkey

Özet

Amaç: Bu çalışma, COVID-19 pandemisi sürecinde hemodiyaliz (HD) tedavisi alan hastaların yaşadıkları semptomların sıklığını ve şiddetini değerlendirmeyi ve bu semptomları etkileyen sos-demografik faktörleri belirlemeyi amaçlandı. **Yöntem:** Çalışma tanımlayıcı ve kesitsel tipte yapıldı. Araştırmaya örneklem kriterlerine uyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 41 hemodiyaliz hastası alındı. Araştırma verileri ilgili literatür doğrultusunda oluşturulmuş kişisel bilgi formu ve Diyaliz Semptom İndeksi (DSI) ile toplandı. Verilerin analizinde SPSS 25.0 paket programı kullanıldı. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalamalarının 55.63±2.43 olduğu, %56.1'inin erkek cinsiyette olduğu ve %12.2'sinin COVID19 hastalığı geçirdiği saptandı. Hastaların DSI toplam puan ortalamasının 48.17±2.80 olduğu belirlendi. Hastalarda görülen en yaygın semptomun yorgunluk (%97.6), baş ağrısı ve uykuya dalmada zorluk (%82.9) olduğu belirlendi. **Sonuç:** Bu çalışmada ileri yaş, okur-yazar olan, erkek cinsiyette, evli olan, çalışmayan, kronik hastalığı olan, günlük yaşam aktivitelerinde bağımlı olan ve 3 yıl ve üzerinde hemodiyaliz tedavisi alan hastaların daha fazla semptom deneyimledikleri belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Hemodiyaliz Hastaları, Yaşam Kalitesi

Evaluation of Symptoms in Hemodialysis Patients During the Covid-19 Pandemic

Abstract

Aim: The study aims to assess the frequency and severity of the symptoms that HD patients experience during the COVID-19 pandemic and to identify the socio-demographic factors affecting these symptoms. **Methods:** This descriptive and cross-sectional study aims to assess the frequency and severity of the symptoms that HD patients experience during the COVID-19 pandemic and to identify the socio-demographic factors affecting these symptoms. 41 hemodialysis patients meeting the sampling criteria were included in the study after agreeing to participate. Data were collected using a personal information form prepared in accordance with the relevant literature and the Dialysis Symptom Index (DSI). SPSS 25.0 software was used for data analysis. **Results:** It was found out that the mean age of the patients was 55.63±2.43, 56.1% of them were male, and 12.2% of them had

COVID-19 disease. It was determined that the mean DSI total score of the patients was 48.17 ± 2.80 . The most commonly observed symptoms in the patients were fatigue 97.6%, headache, and difficulty in falling asleep 82.9%. Conclusion: It was concluded that elderly, literate, male, married, unemployed, chronically ill patients, those who have been receiving HD treatment for 3 years or more, and those who depend on others for daily activities experienced more symptoms.

Keywords: Covid-19 Pandemic, Hemodialysis Patients, Life Quality

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6718-9504 - 0000-0003-2031-996X

Page | 193

Covid-19 Salgınında Hemşirelerin, Yönetici Hemşire Yaklaşımları Algısı, Hemşirelik Bakım Kalitesi Algısı, İş Doyumu ve Kurumdan Ayrılma Niyeti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Akın Coşkun¹ , Dr. Serap İleri¹

¹Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry

Özet

Giriş: Yüzyılda bir yaşanan ve tüm dünyayı etkisi altına alan, COVID-19 salgını dünya düzenini değiştirmiş ve sağlıklı çalışma ortamlarının önemini arttırmıştır. Çalışanların desteklendiği ve olumlu ilişkilerin önemsendiği çalışma ortamları, hemşirelerin bakım kalite algısını, iş doyumunu ve işten ayrılma niyetini olumlu yönde etkilemektedir. Bu bağlamda, COVID-19 salgınında, yönetici-çalışan (araştırmamızda Hemşire) ilişkilerinin hemşirelerin bakım kalitesi algısı, iş doyumunu ve işten ayrılma niyeti gibi kuruma yönelik tutumlarına etkisinin ortaya konmasına gereksinim vardır. **Amaç:** Bu çalışmanın amacı, COVID-19 salgınında hemşirelerin, yönetici hemşire yaklaşımları algısı, hemşirelik bakım kalite algısı, iş doyumunu ve kurumdan ayrılma niyetleri arasındaki ilişkileri incelemektir. **Yöntem:** Araştırma, tanımlayıcı ve ilişkisel tasarımda, bir üniversite hastanesinde, sorumlu hemşiresi bulunan birimlerde ve kurumda en az altı ay çalışan 274 hemşire ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama araçları olarak tanıtıcı özellikler formu ile hemşirelerin yönetici hemşire yaklaşımları algı ölçeği ve bakım davranışları ölçeği-24 kullanılmıştır. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistikler ve korelasyon testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Hemşirelerin, yönetici hemşire yaklaşımı algısı, bakım kalite algısı, iş doyumunu ve ayrılma niyeti puan ortalamaları sırasıyla 3.49 ± 1.04 , $5.37 \pm .54$, $2.90 \pm .72$ ve 2.39 ± 1.12 'dir. Hemşirelerin yönetici hemşire yaklaşımı algısı ile iş doyumunu ($r = .25$, $p = .000$) ve ayrılma niyeti ($r = -.14$, $p = .019$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır. İş doyumunu ve kurumdan ayrılma niyeti arasında orta düzeyde negatif yönde ve çok anlamlı bir ilişki ($r = -.53$, $p = .000$) bulunmuştur. Hemşirelerin yönetici hemşire yaklaşımı algısı ile bakım kalitesi algısı ($r = -.01$, $p = .852$) arasında ise anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. **Sonuç:** Çalışmanın sonuçları, sağlıklı bir çalışma ortamının oluşturulması için özellikle de salgın süreçlerinde yönetici hemşirelerin meslektaşlarına yaklaşımlarını geliştirmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Sağlık kuruluşları ve yönetici hemşireler, insan odaklı yaklaşım becerilerini geliştirme gibi iyileştirme stratejilerini kullanarak, ekip işbirliği ve etkili iletişimin geliştirilmesine öncelik vermelidir.

Anahtar Kelimeler: Ayrılma Niyeti, Bakım Kalite Algısı, İş Doyumu, Yönetici Hemşire Yaklaşımı Algısı,

Investigation of the Relationships Between Nurses' Perceptions of Nurse Manager Caring Behaviors, Perceptions of the Nursing Care Quality, Job Satisfaction and Intention to Leave From Their Organisation in the Covid-19 Epidemic

Abstract

Introduction: The COVID-19 epidemic, which is experienced once in a century and affects the whole world, has changed the world order and increased the importance of healthy working environments. Working environments in which employees are supported and positive relationships are valued positively affect nurses' perception of care quality, job satisfaction and intention to leave. In this context, there is a need to reveal the effect of manager-employee (nurse in our study) relationships on nurses' attitudes towards the institution, such as perception of quality of care, job satisfaction and intention to leave, in the COVID-19 epidemic. **Purpose:** The aim of this study is to examine the relationships between nurses' perception of nurse manager caring behaviors, perceptions of nursing care quality perception, job satisfaction and intention to leave from their organisation in the COVID-19 epidemic. **Method:** The research was carried out in a descriptive and correlational design, with 274 nurses who had been working at a university hospital, in units with a nurse manager, for at least six months. As data collection tools, a descriptive characteristics form, the Caring Assessment Tool-Administration, and Caring Behaviours Inventory-24 (CBI-24) were used. Descriptive statistics and correlation test were used in the analysis of the data. **Results:** The mean scores of staff nurse perceptions' of nurse manager caring behaviors, perception of nursing care quality, job satisfaction and intention to leave were 3.49 ± 1.04 , $5.37 \pm .54$, $2.90 \pm .72$ and 2.39 ± 1.12 , respectively. A statistically significant relationship was found between staff nurse perceptions' of nurse manager caring behaviors and job satisfaction ($r = .25$, $p = .000$) and intention to leave ($r = -.14$, $p = .019$). A moderately negative and highly significant relationship ($r = -.53$, $p = .000$) was found between job satisfaction and intention to leave from the organisation. No significant relationship was found between the staff nurse perceptions' of nurse manager caring behaviors and their perception of nursing care quality ($r = -.01$, $p = .852$). **Conclusion:** The results of the study revealed that nurse managers should improve their approach to their colleagues, especially during epidemic processes, in order to create a healthy working environment. Health institutions and executive nurses should prioritize the development of team collaboration and effective communication by using improvement strategies such as developing people-oriented approach skills.

Keywords: Intention to Leave From the Organisation, Perception of Nursing Care Quality, Job Satisfaction, Staff Nurse Perceptions' of Nurse Manager Caring Behaviors

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8816-9537

Page | 195

Epilepsili Hasta Bakımında Geleneksel ve Tamamlayıcı Uygulama Olan Yönlendirilmiş İmgelemenin Etkisi

Asst. Prof. Dr. Gülden Atan¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Epilepsi yıllar boyunca bilinen, oldukça sık görülen kronik nörolojik bir hastalıktır. Epilepsi; kortekste bulunan nöronların anormal bir şekilde ve aşırı elektriksel boşalımı sonucu meydana gelen ani, tekrarlayan epilepsi nöbetleri ile karakterize bir durumdur. Epilepsi tedavisinde üç amaç vardır: Nöbetlerin ortadan kaldırılması, hastanın uzun süren tedavi süreciyle bağlantılı olarak ortaya çıkan yan etkilerden korunması ve sağlıklı psikososyal durumun korunması veya bu durumun bozulması halinde normale döndürülmesine yardımcı olmaktır. Epilepsi, bireylerde fiziksel, duygusal ve sosyal yaşamlarında önemli sınırlılıklara ve günlük yaşamlarında zorunlu değişikliklere neden olmaktadır. Epilepside hemşirelik bakımının temel hedefleri arasında, hastanın nöbet anında travmalardan korunması, mental ve fiziksel fonksiyonelliğinin maksimum seviyede sürdürülmesi ve psikososyal işlevselliğinin korunması gelmektedir. Geleneksel ve tamamlayıcı uygulamalar; “Fiziksel ve ruhsal hastalıklardan korunma, bu hastalıklara tanı koyma, onları iyileştirme veya tedavi etmenin yanında sağlıklı bir yaşam sürdürülmesinde de kullanılan, farklı kültürlerle özgü teori, inanç ve tecrübelerle dayalı, izahı yapılabilen veya yapılamayan bilgi, beceri ve uygulamaların tümüdür”. Batı tıbbını destekleyen ve tamamlayan yöntemlerdir. Bu yöntemler hipnoz, akupunktur, fototerapi, homeopati, sülük, kupa uygulaması, osteopati, mezoterapi, ozon tedavisi, refleksoloji, masaj, müzikterapi, aromaterapi, meditasyon, yoga, termal tedavi, hidroterapi ve gevşeme teknikleri şeklinde söylenebilir. Temel gevşeme teknikleri; farkındalık meditasyonu, progresif gevşeme egzersizleri ve yönlendirilmiş imgelemedir. Yönlendirilmiş imgelem; kişinin fiziksel, duygusal ve ruhsal durumunu etkilemek için zihnin yaratıcılığını kullanması temeline dayanmaktadır. Yönlendirilmiş imgelem vücuttaki nöroendokrin ve nöroimmün mekanizmaları etkileyerek stres durumunda vücudun verdiği tepkileri ve bu tepkilerden kaynaklanan semptomları gidermekte kullanılabilir bir yöntem olarak görülmektedir. Epilepsili bireylerde tekrarlayan nöbetler fiziksel zarara, kırıklara, kanamalara, boğulmalara ve hastaların yaşamlarını kaybetmelerine neden olabileceğinden; bireylerin anksiyete, depresyon ve yaşamlarına yönelik belirsizlikten ötürü stres yaşamalarına, yaşam kalitelerini ciddi şekilde azalmasına neden olmaktadır. Buradan yola çıkarak bu derlemede epilepsili hasta bakımında geleneksel ve tamamlayıcı uygulama olan yönlendirilmiş imgelemenin etkisinin vurgulanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Hasta Bakımı, Geleneksel ve Tamamlayıcı Uygulama, Yönlendirilmiş İmgeleme

Presentation ID / Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5047-7884

Page | 196

Hipertansiyonda Öz-Bakımın ve Hemşirelerin Hastalık Yönetimindeki Rolü

Researcher Yağmur Başol¹

¹*Istanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi*

Özet

Sistolik kan basıncının 140 mm Hg diyastolik kan basıncının 90 mm Hg üzerinde seyretmesiyle tanımlanan hipertansiyon; prevalansı günden güne yükselen, farkındalık oranı düşük, mortaliteyi artıran global bir sorundur. Ayrıca koroner arter hastalıkları, kalp yetmezliği, inme gibi kardiyovasküler hastalıklar ve periferik damar hastalıkları, kronik böbrek yetmezliği gibi morbiditesi yüksek hastalıklar içinde en önemli risk faktörüdür.(Unger et al., 2020) Epidemiyolojik veriler hipertansiyonun tüm dünyadaki prevalansını %30,1-%31,9 olduğunu bildirirken; tüm hipertansif hastalarda hipertansiyon kontrol oranının kadınlarda %16,8 erkeklerde %10 gibi düşük bir düzeyde kaldığını göstermiştir.(Mills et al., 2020) Benzer şekilde ülkemizde de hipertansiyon prevalans oranı (%30,3) yüksekken hipertansiyon kontrol oranı (%28,7) yetersiz seviyededir.(Sengul et al., 2016) Hipertansiyonda kontrol oranlarını artırabilmek ve tedaviyi etkili yönetebilmek için hastaların antihipertansif tedaviye uyum sağlamaları ve yaşam tarzı değişikliğini birlikte yürütebilmeleri gerekmektedir.(DENİZ AKAN et al., 2020) Hastaların ilaç tedavisine uyum göstermeleri ve yaşam tarzı değişikliği yapabilmeleri de öz bakım düzeyleriyle yakından ilişkilidir.(Hacıhasanoğlu Aşıl, 2015) Öz bakım bireylerin sağlıklı yaşam tarzlarını benimseyebilmeleri ve bunu sürdürebilmeleri, hastalıklardan koruyucu önlemleri alabilmesidir.(Tan et al., 2021) Hipertansif hastalarda beklenen öz bakım davranışları hastaların antihipertansif tedaviye uyum sağlamaları ve sigara içmeme, sınırlı alkol tüketimi, sodyumdan fakir az yağlı beslenme tarzı, kilo kontrolü, strese maruziyeti azaltma, düzenli egzersiz, kendi kan basıncı kontrolünü sağlayabilme ve düzenli doktora gitme gibi sağlığı geliştirici davranışları uygulayabilmesidir. (Han et al., 2014) Hipertansiyonun başlangıçta asemptomatik seyretmesi, hastaların hipertansiyon ve komplikasyonları hakkında bilgi eksikliklerinin olması, etkisiz stres yönetimleri, motivasyonel durumları, depresyon veya başka bilişsel bozukluklara sahip olmaları ve ilaçların yan etkilerini bilmeleri sonucu oluşan tedaviye uyumsuzluk gibi sebepler hipertansif hastaların öz bakım davranışlarını olumsuz etkiler.(Hacıhasanoğlu Aşıl, 2015) Hipertansiyonda komplikasyonların önlenmesi ve hastaların yaşam kalitesinin artırılabilmesi için hemşireler; hastaların öz bakım davranışlarını değerlendirmeli ve geliştirici eğitim programları düzenlemeleri (Bahar, 2011) kanıt temelli çalışmalar yaparak hastaların eksikliklerini belirleyip bakımın koordinasyonunu sağlamalı ve hastaların tedaviye uyumunu artırmalıdır. (Yıldırım ve Durna, 2021)

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Öz Bakım, Hemşire

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5354-7825

Page | 197

Siroz Tanısı Alan Hastanın Orem'in Öz Bakım Eksikliği Hemşirelik Kuramına Göre İncelenmesi: Olgu Sunumu

Ph.d. Cand. Zehra Bayram¹ , Dr. Tuba Geçdi¹

¹*Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

**Corresponding author: Zehra BAYRAM*

Özet

Hemşirelikte kavram ve teoriler uzun yıllardır kullanılmakta olup birçok araştırmacı tarafından Orem'in öz-bakım eksikliği teorisi hastaların sağlığını daha iyi hale getirmek amacıyla kullanılmıştır. Özbakım, bireylerin yaşam kalitelerini arttırmaları için gerekli bir unsurdur. Ayrıca bakım hemşirelik mesleğinin de temelini oluşturmaktadır. Bu sebeple hemşireler, hasta bireylerin öz-bakım ihtiyaçlarına yönelik düzenlemeler yapmalı ve hastalara bu konuda destek olmalıdır. Karaciğer sirozu sadece karaciğeri etkilemeyen aynı zamanda kalp, böbrek gibi hayati organları da etkileyen kronik bir hastalıktır. Siroz tanılı hastalar hastaneye yatışı arttırmakta olup sonrasında da çeşitli komplikasyonlar gelişebilmektedir. Mevcut kronik hastalık ve beraberinde gelişen komplikasyonlarla beraber hasta öz-bakımını yerine getirmekte zorlanabilir. Bu olgu sunumunda karaciğer sirozu tanısı alan hastanın Orem'in öz-bakım eksikliği teorisine göre eksiklikleri saptanıp kurama göre tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Öz-Bakım, Orem, Siroz, Karaciğer

Examination of Patient Diagnosis of Cirrhosis According to Orem's Lack of Self-Care Nursing Theory: A Case Report

Abstract

Concepts and theories in nursing have been used for many years, and Orem's theory of self-care deficiency has been used by many researchers to improve the health of patients. Self-care is a necessary element for individuals to improve their quality of life. In addition, care forms the basis of the nursing profession. For this reason, nurses should make arrangements for the self-care needs of sick individuals and support patients in this regard. Liver cirrhosis is a chronic disease that not only affects the liver, but also affects vital organs such as the heart and kidneys. Patients with cirrhosis increase hospitalization, and various complications may develop afterwards. With the existing chronic disease and accompanying complications, the patient may have difficulty in performing self-care. In this case report, the deficiencies of the patient diagnosed with liver cirrhosis according to Orem's theory of self-care deficiency were determined and discussed according to the theory.

Keywords: Nursing, Self-Care, Orem, Cirrhosis, Liver

Presentation ID / Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9237-2714 - 0000-0002-7584-0800

Page | 198

Yapısal Güçlendirmenin Hemşire Bakım Kalitesi Üzerindeki Etkisi

Asst. Prof. Hilal Kuşcu KARATEPE¹, Phd. Cand. Mesut KARAMAN²

¹*Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Nursing Department, Osmaniye/Turkey.
hkuscukaratepe@osmaniye.edu.tr*

²*Yozgat Bozok University, Institute of Graduate Education, Department of Business, Yozgat/Turkey.
mesut_karaman66@hotmail.com*

Özet

Bu çalışmada yapısal güçlendirmenin hemşireler tarafından bildirilen bakım kalitesi üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlandı. Kolayda kartopu yöntemi ile yapılan çalışma, Ocak-Şubat 2023 tarihleri arasında çevrimiçi katılımı kabul eden ve kamu ve özel hastanelerde görevli 177 hemşire ile gerçekleştirildi. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Yapısal Güçlendirme Ölçeği, Hemşirelerin Bakım Kalitesini Değerlendirme Ölçeği ile elde edildi. Araştırma için ilgili etik kurul onayı alındı. Veriler SPSS 26 kullanılarak % 95 güven aralığında değerlendirildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı testler, regresyon analizleri kullanıldı. Hemşirelerin %78'i kadın, %52'si bekar, %65,5'i 25 yaş ve üzeri, %65,5'inin eğitim düzeyi lisans, %57,6'sının toplam mesleki yılı 1-5 yıl aralığında, %72,3'ü kamu kurumlarında görev yapmakta ve %35'i polikliniklerde çalışmaktaydı. Hemşirelerin yaş ortalaması 28,67±7,28 toplam mesleki yıl ortalaması 6,82±5,20 idi. Yapısal güç puan ortalaması (min: 1-max:5) 2,93±0,83'dü. Bildirilen bakım kalitesi puan ortalaması (min: 1-max: 4) 2,45±0,62'di. Yapısal güçlendirme ($\beta = ,622$; $R^2 = ,387$; $p:0,000$) ve fırsat ($\beta = ,275$; $p:0,000$) alt boyutunun bakım kalitesi üzerinde anlamlı ve pozitif yönlü bir etkisinin olduğu belirlendi. Açıklanan varyans, R^2 değeri ,376'ydı ($p:0,000$). Ölçek alt boyutlarından bilgi, kaynak ve güç alt boyutlarının bakım kalitesi üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlendi ($p>0,05$). Sonuç olarak yapısal güçlendirmenin hemşirelerin bildirdiği bakım kalitesini etkilediği; fırsat alt boyutunun bakım kalitesi üzerinde anlamlı ve pozitif yönlü bir etkisinin olduğu belirlendi. Yapısal güçlendirmeye hemşireler tarafından bildirilen bakım kalitesinin geliştirilebileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Yapısal Güçlendirme, Bakım Kalitesi

The Effect of Structural Empowerment On the Quality of Nursing Care

Abstract

In this study, it was aimed to determine the effect of structural empowerment on the quality of care reported by nurses. The study, which was carried out with the easy snowball method, was carried out with 177 nurses working in public and private hospitals, who accepted online participation between

January and February 2023. Data were obtained with Personal Information Form, Structural Empowerment Scale, Nurses' Quality of Care Assessment Scale. Ethics committee approval was obtained for the study. Data were evaluated at 95% confidence interval using SPSS 26. Descriptive tests and regression analyzes were used in the analysis of the data. 78% of the nurses were female, 52% were single, 65.5% were 25 years and over, 65.5% had undergraduate education, 57.6% had a total professional year of 1-5 years, % 72.3% of them worked in public institutions and 35% of them worked in polyclinics. The mean age of the nurses was 28.67 ± 7.28 , with a total professional year average of 6.82 ± 5.20 . The mean structural strength score (min: 1-max: 5) was 2.93 ± 0.83 . The reported mean quality of care score (min: 1-max: 4) was 2.45 ± 0.62 . Structural empowerment ($\beta = .622$; $R^2 = .387$; $p: 0.000$) and opportunity ($\beta = .275$; $p: 0.000$) sub-dimensions were found to have a significant and positive effect on the quality of care. The variance explained was the R^2 value of .376 ($p: 0.000$). It was determined that the knowledge, resource and power sub-dimensions of the scale did not have a significant effect on the quality of care ($p > 0.05$). As a result, structural empowerment affects the quality of care reported by nurses; it was determined that the opportunity sub-dimension had a significant and positive effect on the quality of care. It can be said that the quality of care reported by nurses can be improved with structural empowerment.

Keywords: Nurse, Structural Empowerment, Quality of Care

Presentation ID / Sunum No= 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1346-312X

Page | 200

Hesperidin ve Hesperetin Yüklü Nanopartiküllerin Kanser Tedavisindeki Rolü

Asst. Prof. Dr. Metin Yıldırım¹

¹ Tarsus University, Vocational School of Health Services, Department of Pharmacy Services

Özet

Kanser, dünya çapında en yaygın ikinci ölümcül hastalıktır. Kemoterapi, immünoterapi, hormon tedavisi, radyoterapi ve fotodinamik tedavi de dahil olmak üzere kliniklerde düşük özgüllük ve çok sayıda yan etkiye sahip yöntemler kanser tedavisinde kullanılmaktadır. Ayrıca, doğal ürünler ve bu ürünlerde yer alan etkin maddelerde kanser tedavisinde kullanılmaktadır. Hesperidin ve hesperetin flavanonlardır ve umut verici anti-inflamatuar, antioksidan ve antikanser aktiviteye sahiptirler. Çözünürlük ve kararlılık sorunları nedeniyle zayıf biyoaktiviteye sahiptirler. Bu nedenle bu maddelerin biyoaktivitelerini artırmak için nanotaşıyıcılarında içinde yer aldığı yeni stratejiler geliştirilmektedir. Bu çalışma nanotaşıyıcı sistemlerin potansiyelini detaylandırarak ve bu alandaki araştırmaları teşvik etmeyi umarak, hesperidin ve hesperetin taşınımı için farklı stratejiler sunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Hesperidin, Hesperetin, Nanoteknoloji, İlaç Taşıyıcı Sistemler

The Role of Hesperidin and Hesperetin Loaded Nanoparticles for Cancer Therapy

Abstract

Cancer is the second most common deadly disease worldwide. Several traditional cancer treatments are used in clinics including chemotherapy, immunotherapy, hormone therapy, radiotherapy, and photodynamic therapy with low specificity and multiple side effects. Moreover, natural products and their main substance are also used in cancer treatment. Hesperidin and hesperetin are flavanones and have promising anti-inflammatory, antioxidant, and anticancer activity. They have poor bioactivity due to their solubility and stability problems. Therefore, new strategies are developed to enhance their bioactivity such as nanocarriers. This study presented different strategies for Hesperidin and hesperetin delivery, detailing the potential of the nanocarrier systems and hoping to foster research in the field.

Keywords: Cancer, Hesperidin, Hesperetin, Nanotechnology, Drug Delivery Systems

Presentation ID / Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9290-938X

Page | 201

New Methyl Bridged Heterocyclic Derivatives As Cholinesterase Inhibitor Agents

Ma. St. Sıla Elcik Atalay¹, Asst. Prof. Dr. İrem Bozbey Merde¹

¹Department of Pharmaceutical Chemistry, Faculty of Pharmacy, Erzincan Binali Yıldırım University, 24002 Yalnızbağ Campus Erzincan – TURKEY, irem.bozbey@erzincan.edu.tr

Abstract

Neurodegenerative diseases (ND) are an important and current health problem due to the aging population, the number of people affected by this disease, the financial impact for necessary care. About 50 million people worldwide are affected by neurodegenerative diseases. This number is expected to reach 152 million in 2050. Alzheimer's disease (AD) accounts for 60% to 80% of all cases. AD is a neurodegenerative disease with a rapidly increasing prevalence, accompanied by amyloid- β (A β) and tau deposition and neuronal loss in the central nervous system (CNS). The piperazine ring is a structural fragment found in many pharmacologically active compounds. It has been reported in the literature that many compounds with a piperazine ring act as cholinesterase inhibitor agents. At the same time, the pyridazinone base ring and its chemistry have been an interesting field of study that has been studied extensively in recent years. When the literature is examined, it is seen that pyridazinones have many pharmacological effects. In this study, based on the therapeutic activities of pyridazinone and piperazine derivatives, new methyl bridged heterocyclic compounds with cholinesterase inhibitory activity were designed and synthesized. With the 6-(4-chlorophenyl)-3(2H)-pyridazinone derivative obtained by a series of synthesis methods, the resulting compounds were synthesized using appropriate amine compounds. Their structures were elucidated by IR, ¹H NMR and ¹³C NMR analyzes.

Keywords: Alzheimer's Disease, Cholinesterase Inhibitor, Piperazine, Pyridazinone.

Presentation ID / Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1319-3756

Page | 202

Radiolabeling of Lenalidomide With Technetium-99m

Asst. Prof. Dr. Meliha Ekinci¹

¹Ege University, Faculty of Pharmacy, Department of Radiopharmacy

*Corresponding author: Meliha Ekinci

Özet

Lenalidomid (3-(4' aminoisindoline-1'-one)-1-piperidin-2,6-dion), antineoplastik, antianjiyojenik ve antiinflamatuvar özelliklere sahip bir oral immünomodülatör ilaçtır. Transfüzyona bağlı anemi tedavisinde ve multipl miyelom (MM) tedavisinde deksametazon ile kombinasyon halinde kullanılmaktadır. Lenalidomid ayrıca yeni teşhis edilmiş MM, kronik lenfositik lösemi, non-Hodgkin lenfoma ve bazı katı tümörlerin tedavisi için değerlendirilmektedir. Bu araştırmanın amacı, solid tümörlerde tanı amaçlı kullanılacak teknesyum-99m işaretli lenalidomid (^{99m}Tc]Tc-lenalidomid) radyofarmasötüğü geliştirmektir. Lenalidomid, % 0.9 sodyum klorür çözeltisi (SF) içinde çözüldü. Taze hazırlanmış kalay klorür solüsyonu nitrojen atmosferi altında ilave edildi. Karışım iyice karıştırıldı ve bir selüloz asetat filtresinden (0.22 um gözenek boyutlu) bir şişeye süzüldü. Bu çözeltiye SF içinde ^{99m}Tc]Tc eklendi ve radyokimyasal analizden önce oda sıcaklığında 15 dakika bekletildi. Ürünün radyokimyasal saflığı, Radyoaktif İnce Tabaka Kromatografisi (RTLC) ile analiz edildi. Geliştirilen RTLC plakaları üzerindeki radyoaktivite, radyokimyasal saflığı belirlemek için bir TLC tarayıcıda (Bioscan AR2000) tarandı. Stabilite çalışmaları için, ürünün radyokimyasal saflığı, oda sıcaklığında 6 saate kadar RTLC ile belirlendi. ^{99m}Tc]Tc-lenalidomid'in radyoişaretleme etkinliğinin %90'dan fazla olduğu bulundu. RTLC çalışmaları, ^{99m}Tc]Tc-lenalidomid'in oda sıcaklığında 6 saate kadar stabil olduğunu göstermiştir. Kompleksin tümör hücresinde bağlanma kapasitesini ve deney hayvanlarında biyolojik dağılımını değerlendirmek için ileri çalışmalar devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Lenalidomid, Teknesyum-99m, Radyoişaretleme, Radyofarmasötik

Abstract

Lenalidomide (3-(4' aminoisindoline-1'-one)-1-piperidine-2,6-dione) is an oral immunomodulatory drug, with antineoplastic, antiangiogenic, and anti-inflammatory properties. It has been used for the treatment of transfusion-dependent anemia, and in combination with dexamethasone for the treatment of multiple myeloma (MM). Lenalidomide is also being evaluated for the treatment of newly diagnosed MM, chronic lymphocytic leukemia, non-Hodgkin's lymphoma, and certain solid tumours. The aim of this research is to develop technetium-99m-labeled lenalidomide (^{99m}Tc]Tc-lenalidomid)

radiopharmaceutical that can be used for diagnosis of solid tumors. Lenalidomide was dissolved in 0.9% sodium chloride solution (SF). A freshly prepared stannous chloride solution was added under a nitrogen atmosphere. The mixture was mixed well and filtered from a cellulose acetate filter (0.22 µm pore size) into a vial. [^{99m}Tc]Tc in SF was added to this solution, and it was allowed to stand for 15 min at room temperature prior to radiochemical analysis. The radiochemical purity of the product was analysed by Radioactive Thin Layer Chromatography (RTLTC). Radioactivity on the developed RTLTC plates was scanned on a TLC scanner (Bioscan AR2000) to obtain the radiochemical purity. For stability studies, the radiochemical purity of the product was determined by RTLTC at room temperature up to 6 h. Radiolabeling efficiency of [^{99m}Tc]Tc-lenalidomid was found to be greater than 90%. The RTLTC studies indicated that [^{99m}Tc]Tc-lenalidomid is stable up to 6 h at room temperature. Further studies are in progress in order to evaluate tumor cell binding capacity, and biodistribution of the complex in experimental animals.

Keywords: Lenalidomid, Teknesyum-99m, Radyoişaretleme, Radyofarmasötik.

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1344-540X

Page | 204

Toksikolojide İn Siliko Yöntemler

Asst. Prof. Dr. Sultan Mehtap Büyüker¹

¹Üsküdar Üniversitesi

Özet

Bilimsel çalışmalarda ve ilaç endüstrisinde tanı, tedavi, güvenli ürün geliştirme gibi birçok amaçla yapılan biyolojik çalışmalar ve toksisite testleri genellikle in vitro veya in vivo olarak gerçekleştirilmektedir. Bu çalışmalar hem maliyetli hem de zaman almaktadır. Bunları en aza indirmek için in vitro ve in vivo deneylere rehberlik eden in siliko çalışmalar ortaya çıkmıştır. İn siliko yöntemler ile yapılan çalışmalarda kimyasalların; biyolojik bir sistem ile etkileşimi, moleküler etki mekanizması, fizikokimyasal özellikler, üç boyutlu yapı aktivite ilişkisi, farmakokinetik, toksisite, hedef dışı etkiler ve çevresel etkiler gibi önemli birçok parametre öngörülebilir. Diğer yöntemlerle kıyaslandığında in siliko çalışmalarla daha yüksek verim, daha kısa sürede hızlı sonuç, daha az maliyet, daha az deney hayvanı kullanımı gerekmektedir. Bütün bu faktörler İlaç geliştirme süresinde in siliko çalışmalarının önemini arttırmaktadır. Çalışmamızda toksikolojik analizler öncesinde kullanılan bazı ücretsiz yazılımlardan ve bu yazılımların avantaj ve dezavantajlarından bahsedilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlaç, İn Siliko Yöntemler, Toksikoloji

Presentation ID / Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9947-5935

Page | 205

Yeşil Sentez ile Elde Edilen Nanoçiçek Yapılara Genel Bir Bakış

Researcher Sadi Yusufbeyoğlu¹ , Assoc. Prof. Dr. Ayşe Baldemir Kılıç¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Eczacılık Fakültesi Farmasötik Botanik ABD

Özet

Doğal ürünler ve bitkisel ilaçlar geliştirilen ilaç moleküllerinin temelini oluşturmaktadır. Bitkisel bileşenler için ilaç taşıyıcı sistemlerin tasarlanmasıyla tedavi uyumsuzluğunun üstesinden gelmek ve tekrarlayan uygulamayı azaltmakla beraber toksisiteyi azaltarak ve biyoyararlanımını artırarak terapötik değerin artmasına neden olmuştur. Bitki ekstraktları ve aktif bileşenleri için çözünürlüğün ve biyoyararlanımın artırılması, toksisiteden korunma, farmakolojik aktivite ve stabilitenin artırılması, doku dağılımının iyileştirilmesi gibi birçok avantajları yer almaktadır. Bu nedenle bitki ekstraktlarından ya da aktif bileşenlerinden sentezlenen nano yapılar aktiviteyi artırmak ve bitkisel ilaçlarla ilgili sorunların düzeltilmesini sağlamak için günümüzde önemli bir yere sahiptir. Tıp ve Eczacılık alanında nanoteknolojinin öneminin artmasıyla nanopartikül sistemlerin farmasötik teknolojide kullanılma sıklığı giderek artmaktadır. Geleneksel ilaç formlarının dezavantajlarının üstesinden gelerek biyoyararlanımın artırılması için günümüzde nanopartikül sistemler kullanılmaya başlanmıştır. Günümüzde yapılan çalışmalar, daha çok toksik olmayan ve biyoyumlu malzemelerle metalik nanopartiküllerin sentezlenmesi üzerindedir. Bu sentez yöntemleri yeşil sentez olarak sınıflandırılırlar. Yeşil sentez, nanopartiküllerin üretimi sırasında kullanılan tehlikeli ve toksik olan maddelerin azaltılması ve yerine toksik olmayan maddelerin kullanılmasını amaçlar. Bu sentez yönteminde bitki ve bitki ekstraktlarının kullanılması ve metalik nanopartiküllerin sentezi ile yeni bir sınıf olan nanoçiçekler ortaya çıkmıştır. Bu çalışmada nanoçiçeklerin avantaj ve dezavantajları ile bitki ekstresi ya da aktif bileşenleri tabanlı nanoçiçek sentez çalışmaları ve şimdiye kadar yapılan bazı biyolojik aktivite çalışmaları derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Biyoyararlanım, Nanoçiçek, Yeşil Sentez

Presentation ID / Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 206

Nutritional Habits in Women Football Players

**Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan¹ , Prof.Dr. Ellie Abdi² , AssoI. Prof. Dr. Tomasz Niznikowski³ ,
Prof.Dr. Parvez I. Haris⁴ , Asst. Prof. Dr. Reza Behdari⁵ , Dr. Redha Taiar⁶**

¹*Karabuk University*

²*Akdeniz University*

³*Montclair Üniversitesi USA*

⁴*Józef Pilsudski Üniversitesi, Polonya*

⁵*Faculty of Health & Life Sciences, De Montfort University, Leicester, United Kingdom*

⁶*Health& Industry Research Center, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran*

⁷*University of Reims, France*

**Corresponding author: Meriç ERASLAN*

Abstract

Little is known about the dietary habits of female football players at any level of the game. It can be said that there is a lack of information about the nutrition and hydration strategies that the players should adopt. In general, the differences in nutritional requirements between men and women are smaller than the differences between individuals, so it can be said that the principles developed for male actors also apply to women. Scientific research shows that the average carbohydrate intake for female players is about 5 g / kg / day, and this is not enough for female football players working at intense tempo. The timing of protein intake is just as important as the amounts consumed, provided the total intake is adequate. Dehydration negatively affects dexterity and endurance in women as it does in men. Therefore, a personalized hydration strategy should be developed. The prevalence of iron deficiency is generally high in sedentary women, but higher in female soccer players. Football training and weight training strengthen these muscle groups in the aforementioned branch, and this has positive effects on bone health in later life, but this can have negative consequences if some players do not take the necessary nutritional supplement.

Keywords: Women, Football, Nutrition

Presentation ID / Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7010-3588

Page | 207

15-17 Yaş Grubu Kız Çocuklarının Fiziksel Aktivite Seviyeleri İle Motorik ve Antropometrik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Researcher Cansu Bostancı¹ , Dr. Murat Uygurtaş²

¹Kırıkkale Üniversitesi

²Kırıkkale Üniversitesi

*Corresponding Author: Cansu Bostancı

Özet

Bu araştırmanın amacı 15-17 yaş arası düzenli fiziksel aktiviteye ve antrenmanlara katılan kız çocuklarının fiziksel aktivite düzeyleri ile bazı antropometrik ve motorik özellikleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda Ankara ilinde seçilen toplam 60 kız çocuğunun vücut ağırlığı ve boy ölçümü, vücut yağ yüzdeleri ve beden kitle indeksi, uzan eriş esneklik testi, omuz esneklik testi ölçümleri yapılmış ve uluslararası fiziksel aktivite anketi uygulanmıştır. Deneysel tasarlanan araştırmada edilen verilere Kolmogorov Smirnov testi, t-testi, frekans yüzde ortalama analizleri ve Pearson Korelasyon testi uygulanmıştır. Katılımcıların dikey sıçrama ve yıldız gezi denge test sonuçlarında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Vücut ağırlığı ve boy ölçümü, vücut yağ yüzdesi, beden kitle indeksi, uzan eriş esneklik testi, omuz esneklik testi ve fiziksel aktivite anket ölçeği verilerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Sıçrama parametresi ile denge değerlerinin ise pozitif ve anlamlı ilişkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p<0,01$) Sonuç olarak; Voleybol sporcusunun denge ve sıçrama performansının gelişmiş olması sporcuyu başarıya götüren temel özelliklerdendir. Araştırma grupları arasında denge ve dikey sıçrama parametrelerinde fark çıkması, voleybol oynayan kız çocuklarının denge ve dikey sıçrama üzerine, belli bir amaca yönelik olarak antrenman yapmış olduklarından kaynaklandığı ortaya çıkmaktadır. Buradan hareketle, pozitif ve anlamlı ilişki de göstermektedir ki, branşa özgü sıçrama değerleri düzenli antrenman ile birlikte denge değerlerini de artırmaktadır. Ancak anlamlı fark bulunmayan parametreler açısından değerlendirme yapıldığında düzenli fiziksel aktivitenin de çocukların büyüme ve gelişmelerinde olumlu etkileri olduğu, çocukların fiziksel olarak gelişimlerinin sadece düzenli antrenman yapmasına bağlı olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Motorik Özellikler, Denge, Dikey Sıçrama, Voleybol,

Presentation ID / Sunum No= 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 7171 3134

Page | 208

Ergojenik Beslenme Desteklerinin Sporcularda Kullanımı

Researcher İpek Melek Çemberci¹ , Assoc. Prof. Dr. Ayşe Güneş Bayır¹

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Özet

Ergojenik destekler, bir işi yapmaya veya üretmeye katkı sağlayıp destek olan madde ve yöntemler olarak açıklanmaktadır. Bu ürünler spor performansının artırılması, iyileşmenin hızlandırılması, kapasitenin geliştirilmesi, kas zedelenmeleri ve kas yorgunluğunun azaltılması ve engellenmesi gibi birçok amaçlara yönelik kullanılmaktadırlar. Sporcular ve antrenörler tarafından yoğun ilgi gören ergojenik destekler; besinsel, fizyolojik, farmakolojik, psikolojik, mekanik ve biyomekanik destekler olarak sınıflandırılmaktadır. Bunlar arasında en aktif kullanılanı besinsel destekler olup genel sağlığı geliştirici, kas geliştirici, ağırlık azaltıcı ve performans geliştirici beslenme destek ürünleri şeklinde pazarlanmaktadır. İçeriğinde yer alan protein ve aminoasitler, uzun süreli veya kısa süreli patlayıcı güç aktivitelerinde fayda sağlamaktadır. Muhtevasında bulunana yağlar ise, uzun süreli aerobik egzersizlerde temel yakıt olarak kullanılmaktadır. Ergojenik destek ürünlerine kafein, ginseng, antioksidanlar ve koenzim Q10 da ilave edilebilmektedir. Ayrıca; riboflavin, kobalamin, tokoferol, C vitamini, krom, magnezyum, demir ve çinko gibi mineral ve vitaminler sporcu performansını iyi yönde etkilediği ve eksiklikleri durumunda birçok olumsuzluk oluşturduğu için sporcular tarafından sağlıklı destekleyici ürünler olarak kullanılmaktadırlar. Sporcular performanslarını artırmanın tek yolunun bu destekleri kullanmakla olmadığını bilmeli; bunların yanında dengeli, düzenli ve kişiye uygun beslenme ile optimum düzeyde performansını geliştirebilecektir. Aynı zamanda bu ürünler mutlaka alanında uzman diyetisyenlere danışılarak kullanılmalıdır. Bu derleme çalışması ile sporcuların takviye kullanımı gözden geçirilerek yaygın olarak kullanılan takviyelerin ne amaçla ve ne şekilde kullanıldığını, sporculara egzersiz öncesi, sırası ve sonrasında performansı artırmak için iddia edilen ergojenik özelliklere sahip diyet takviyeleri olarak popülerleşen çeşitli ergojenik beslenme desteklerine odaklanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ergojenik Destekler, Sporcu Performansı, Sporcu Beslenmesi, Besin Takviyeleri

The Use of Ergogenic Nutritional Supplements in Athletes

Abstract

Ergogenic supports are explained as substances and methods that contribute and support to do or give a job. These products are used for many purposes such as increasing sports performance, accelerating recovery, improving capacity, reducing and preventing muscle injuries and muscle fatigue. Ergogenic

supports attract great attention by athletes and coaches which are classified as nutritional, physiological, pharmacological, psychological, mechanical and biomechanical supports. Among these, the most actively used nutritional supplements are marketed as general health-promoting, muscle-building, weight-reducing and performance-enhancing nutritional supplements. Protein and amino acids in its content provide benefits in long-term or short-term explosive power activities. The oils in its content are used as the basic fuel in long-term aerobic exercises. Caffeine, ginseng, antioxidants and coenzyme Q10 can also be added to ergogenic supplements. Moreover; Minerals and vitamins such as riboflavin, cobalamin, tocopherol, vitamin C, chromium, magnesium, iron and zinc are used by athletes as health-supporting products because they affect the performance of athletes in a good way and cause many negative effects in case of deficiencies. Athletes should know that the only way to increase their performance is not to use these supports. In addition, they will be able to improve their performance at the optimum level with a balanced, regular and personalized nutrition. At the same time, these products should be used in consultation with dietitians who are experts in their field. In this review the use of supplements by athletes will be reviewed, and the purpose and way of using commonly used supplements will focus on various ergogenic nutritional supplements that have become popular as dietary supplements with ergogenic properties that are claimed to increase performance before, during and after exercise.

Keywords: Ergogenic Supports, Athlete Performance, Sports Nutrition, Nutritional Supplements

Presentation ID / Sunum No= 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4139-9690

Page | 210

Polislik Parkuru Kurslarında Ortaya Çıkan Aşırı Kullanım Yaralanmalarından Primer Korunma Nasıl Sağlanabilir?

Dr. Gökhan Büyüklüoğlu¹

¹Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi Spor Hekimliği Ana Bilim Dalı

*Corresponding author: Gökhan Büyüklüoğlu

Özet

Halk arasında polislik parkuru olarak da bilinen Polis Mesleki Eğitim Merkezi Fiziki Yeterlilik Sınavı kapalı bir spor salonunda gerçekleştirilen içeriğinde sıçrama, tekerden geçme, ağırlık taşıma, topa dokunma, takla, koşu ve engelden geçişin bulunduğu bir test bataryasıdır. Bu parkurun cinsiyetlere göre belirlenmiş sürelerde başarıyla tamamlanması gerekmektedir. Son dönemde bu sınava olan başvuru sayısının yüksekliği hazırlıkların ve rekabetin artmasına sebep olmuştur. Bu durum da doğal olarak polislik parkuru hazırlık kurslarına başvuruları artırmıştır. Aşırı kullanım yaralanmalarının prototipi olarak stres kırıkları ise, spor hekimliğine başvuran hem profesyonel hem de profesyonel olmayan sporculardaki tüm yaralanmaların %0.5 ila %21'ini oluşturur ve oldukça sık görülür. Yaralanma bölgesi spordan spora değişir. Stres kırığı, en basit şekliyle, kemiğe anlık olarak kırık yaratmaya yetmeyecek düzeyde bir kuvvetin tekrar tekrar uygulanması sonucu kemiğin iyileşme çabasındaki artış olarak anlatılabilir. Bu kuvvetin uygulanması devam ederse erken dönemde kemikte mikro kırık (çatlak) ve kemik iliği ödemi oluşur ve stres reaksiyonu denilen durum ortaya çıkar, sonuç olarak hasta ağrı hissetmeye başlar. Kurslara katılım için engel olacak kriterler olmadığı için uygun yaş aralığı olan daha önce sportif veya rekreasyonel aktivite geçmişi olmayan kişiler de meslek edinebilmek adına bu kurslara katılım göstermektedir. Bu kişiler kurslarda hızlı ve yoğun bir antrenman programına ani bir şekilde başlamaktadır. Bu kurslar genellikle haftada 6 veya 7 gün 8-10 antrenman şeklinde planlanmaktadır. Bu kurslara katılım gösteren kişiler daha sonrasında hem spor yapabilir raporu almak için hem de parkurda ortaya çıkmış yaralanmaları sebebiyle spor hekimliği polikliniklerine yoğun şekilde başvurmaktadır. Bu yaralanmaların bir kısmı sınav sonrası istirahat ile tamamen iyileşmekle birlikte, kişide uzun süreli ağrı ve hareket kısıtlılığı yaratabilecek yüksek riskli stres kırıkları da görülmektedir. Polislik parkuru kurslarına katılım sayıları göz önüne alındığında, yakın gelecekte poliklinik başvuru miktarının büyük bir kısmını oluşturma potansiyeline sahip bu gruba yönelik primer önlemlerin alınması ve gerekli eğitimlerin verilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polislik Parkuru, Stres Kırığı, Primer Korunma

Presentation ID / Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4819-1128

Page | 211

The Effect of Neuropathic Pain On Transforaminal Epidural Steroid Injection Responses in Patients With Chronic Lumbosacral Radiculopathy

Dr. Samet Sancar Kaya¹

¹Adiyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Samet Sancar Kaya*

Abstract

Background: We aimed to investigate the effect of neuropathic pain (NP) on transforaminal epidural steroid injection (TFESI) outcomes in patients with chronic lumbosacral radiculopathy. **Methods:** All of the patients underwent fluoroscopy-guided TFESI with injecting 1 mL of 2% lidocaine, and 8 mg of dexamethasone. The patients were assigned to 2 groups according to existence of neuropathic pain determined with the DN4 questionnaire score: 27 patients with NP (Group I) and 25 patients without NP (Group II). Preprocedural and postprocedural Visual Analog Scale (VAS) scores were compared between the two groups. **Results:** The mean age of the patients was 52,98±13,24 years (range 28–79 years). The average pain duration was 7,44±6,84 months. Both groups demonstrated a significant decrease in pain relief ($p<0.05$) 1 month after the procedures, but no significant difference was found between the 2 groups ($p=0.333$). **Conclusions:** TFESI is effective and safe in the short term in patients with chronic lumbosacral radiculopathy. Neuropathic pain does not appear to affect TFESI treatment outcomes.

Keywords: Transforaminal Epidural Steroids, Radiculopathy, Steroids, Neuropathic Pain, Dn4 Questionnaire Score

Presentation ID / Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8527-8321

Page | 212

Intraoperatif End-Tidal Karbondioksit Ölçümünün Akut Yağ Embolisi Sendromu Tanısındaki Önemi, Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Erkan Bayram¹

¹İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon

Özet

GİRİŞ Genellikle kemik kırıklarına bağlı görülse de, son yıllarda artan liposuction ve otolog yağ enjeksiyonları operasyonlarında da Yağ Embolisi Sendromu(YES)'nin görülme oranı artmıştır. İntraoperatif yağ embolisi, tanı konulması güç, mortalitesi yüksek ve en sık solunum sisteminin etkilendiği bir durumdur. Her ne kadar YES'nu tanımlayabilmek için son yıllarda birçok görüntüleme ve laboratuvar testleri uygulansa da, bunlar arasında intraoperatif end-tidal karbondioksit(ETCO2) monitorizasyonu önemli bir yer tutmaktadır. Bu olgu sunumunda intraoperatif dönemde arteriyel kan gazı(AKG) ölçümlerinde hipoksi-hipokarbi olmaksızın, sadece ETCO2 düşüşü ile pulmoner yağ embolisi tanısını koyduğumuz ve intraoperatif ve postoperatif sürecini başarıyla yönettiğimiz hastadaki klinik deneyimimizi paylaşacağız. **OLGU:** Bilinen bir kronik rahatsızlığı olmayan 36 yaşındaki kadın hasta preoperatif ASA I olarak değerlendirilerek liposuction ve otolog yağ enjeksiyonu operasyonuna alındı. Hastanın liposuction esnasında alınan AKG normaldi. Operasyonun 4.st'inde hastaya otolog yağ enjeksiyonu yapılırken hastada ani ETCO2 düşüşü (36-38mmHg'den 14mmHg'ye) meydana geldi. Bu sırada hastanın vital fonksiyonları normal ve hastadan alınan AKG'ndaki değerler de(pO2:166mmHg,pCO2:46mmHg, spO2:98%, HCO3:21mmol/l ve Hb:7.1g/dl ve Hct:22%) anemi dışında normaldi. Her ne kadar elde edilen bulgular hastanın teşhisini pulmoner yağ embolisinden uzaklaştırırsa da, operasyon durdurularak hastaya intraoperatif transtorasik ekokardiyografi(TTE) yapıldı. TTE'da hastanın pulmoner arter basıncının 95mmHg olarak saptanması üzerine, hasta oral trakeal entübe(OTE) iken, mekanik ventilasyon desteği ile radyoloji bölümüne hızla transfer edildi. Pulmoner anjiyografi sonucunda hastaya YES tanısı konularak, hasta OTE halde YBÜ'ne transfer edildi ve tedavisine başlandı. Hasta 24.st'te ekstübe edildi, 48.st'te ise hemodinamisi ve vital bulguları stabil olarak servise transfer edildi. Hasta 4.günde şifa ile taburcu edildi. **TARTIŞMA VE SONUÇ** YES tanısında Pulmoner anjiyografi altın standarttır. Hastaların %85'inde hipoksi ve hipokarbi eşlik etmektedir. Olgumuzda vital fonksiyonların ve AKG'ndaki bulguların pulmoner emboli ile uyumlu olmamasına rağmen hastanın ETCO2 değerindeki ani düşüş YES'ndan şüphelenmemize sebep olmuştu. İntraoperatif PE'den şüphelenilen olgularda, hastaların vital fonksiyonlarındaki ve AKG'ndaki anormal değerler saptanmadan önce ETCO2'de meydana gelen değişikliklerin bu konuda erken uyarıcı olacağını unutmamalıyız.

Anahtar Kelimeler: Yağ Embolisi Sendromu, End-Tidal Karbondioksit, Pulmoner Emboli

Presentation ID / Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0335-4045

Page | 213

Karsinosarkom; Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Mürüvvet Akçay Çelik¹

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji

Özet

Giriş: Karsinosarkom yüksek gradeli epitelyal ve sarkomatöz komponentler içeren bifazik, malign bir tümördür. Sarkomatöz bileşen, metaplazi/transdiferansiyasyonun (epitelyalden mezenkimale geçiş) bir sonucu olarak karsinomatöz bileşenden türetilir. Olgu: 66 yaşında kadın hasta vajinal kanama şikayetiyle jinekoloji polikliniğine başvurmuş. Hastanın yapılan muayenesinde uterusu kitle saptanmış. Öncelikle endometrial küretal yapılmış, sonrasında total abdominal histerektomi+bilateral salpingooferektomi+Bilateral pelvik lenf nodu diseksiyonu (TAH+BSO+BPLND)+omentektomi planlanmıştır. Hastanın PET sonucunda pelviste korpus uteri sağ anterolateral kesimde yerleşimli, serviks uzanım gösteren 40x30cm boyutlu heterojen hipermetabolik hipodens artmış FDG akümüasyonu olan lezyon (malignite ile uyumlu) tespit edilmiş (SUVmax:5.90, geç SUVmax:12.58 saptanmış). Makroskopide; patoloji bölümümüze önce gelen endometrial küretaj materyalinde olgu Karsinosarkom olarak raporlandı. Mikroskopik olarak yüksek gradeli endometrioid karsinom alanları yanı sıra spindle, pleomorfik görünümde atipik hücrelerden oluşan sarkomatöz alanlar ve ayrıca nekrotik alanlar izlendi. İmmünohistokimyasal çalışmada neoplazmda Vimentin(+), p53 mutant(+), p16(+), pax8(+) saptandı. Daha sonrasında hastaya TAH+BSO+BPLND ve omentektomi yapıldı, bu materyalde uterus 7.5x6x5cm boyutlu idi, serviksten dışarı doğru sarkan polipoid tümöral doku mevcuttu. Uterus ön yüzden açıldığında endometrial kavite içinde endometrial polip zemininde gelişim gösteren, aşağı doğru uzanım gösteren 3x1cm'lik tümöral doku izlendi. Olguda dissemine lenf nodlarının tümü reaktif hiperplazik olarak saptandı. Omentumda metastatik lezyon görülmedi. Sonuç: Karsinosarkom; karsinomatöz ve sarkomatöz elementlerin yan yana bulunduğu bifazik tümördür. Klinik olarak vajinal kanama, abdominal kitle, pelvik ağrı gibi şikayetlere neden olabilir. Bizim olguda vajinal kanama şikayeti mevcuttu. Hastaların %10'unda uzak metastaz mevcuttur. Bizim olguda uzak metastaz saptanmamıştı. 5 yıllık sağkalım oranı yaklaşık %30'dur. Erken stage hastalıkta heterolog elementlerin varlığı kötü prognostik faktördür. Genellikle postmenapozal kadınlarda görülür (ortalama yaş:65yaş). Siyah kadınlarda insidans daha yüksektir. Bizim olguda 65 yaşındaydı. Hemoraji ve nekrozu sık olan etsi, gevşek görümlü polipoid kitle olarak makroskopik görüntü hakimdir. Uterin kaviteyi doldurabilir, servikal os protrüde olabilir.

Bizim olguda servikal osa doğru uzanım göstermekteydi, nekroz mikroskopik olarak vardı. Karsinosarkom ayırıcı tanısında öncelikle Endometrial karsinom, Andiferansiye ve dediferansiye karsinom, Andiferansiye uterin sarkom akla gelmektedir. Bu olgu nadir görülen bir neoplazm olması nedeniyle sunulmaya değer bir antite olarak düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Karsinosarkom, Vajinal Kanama, Pelvik Ağrı

Page | 214

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6598-3675

Page | 215

A Case of Surgical Treatment for Esophageal Stent in the Small Intestine

Asst. Prof. Dr. Furkan Ali Uygur¹

¹*Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: FURKAN ALİ UYGUR*

Abstract

Esophageal cancer is the 8th most common cancer in the world. It is the leading cause of cancer-related death. Esophageal cancer is generally diagnosed late and only a minority of patients undergo successful surgical resection. For patients who cannot be operated on, treatment is the best method. Dysphagia caused by obstruction is a symptom when the general appearance of the patients and the negative aspect of their quality of life are considered. Radiotherapy, permanent, chemoradiotherapy, metallic stent placement for removal of esophageal dressings is considered as an alternative treatment because it provides rapid relief in dysphagia and improves quality of life. Complications such as intestinal perforation may develop. A 70-year-old male patient was evaluated after applying to the emergency department with the complaint of abdominal pain. In the light of the information obtained from the patient's anamnesis, it was learned that he had previously been diagnosed with esophageal cancer and had an esophageal stent applied to his esophagus before. He did not describe any other additional disease. In the physical examination findings, it was observed that there was widespread tenderness and distension in the abdomen. It was reported that there was no gas and stool discharge. In the abdominal tomography, it was observed that there was local air-fluid leveling in the small intestine loops and an appearance that could be compatible with a foreign body at the terminal ileum level. As such, the patient was recommended surgical exploration. The patient was taken into operation. During the surgical intervention, it was observed that there was a metallic stent inserted in the esophagus at the level of the terminal ileum and it caused ileus. The stent was removed by performing an enterotomy. A peg was applied to the stomach for nutritional purposes. After bleeding control, the surgical procedure was terminated. Oral intake was opened on the postoperative 2nd day of the patient and no other pathology was observed in the follow-ups and the patient was discharged with full recovery.

Keywords: Esophageal Cancer, Stent, Small Intestine

Presentation ID / Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2399-404X

Page | 216

Akut Aşil Tendon Ruptürü Sonrası Perkütan Tamir Sonuçlarımız

Exp. Dr. Ali Şahin¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Aşil tendonu akut yaralanmalarında en iyi tedavi yaklaşımı tartışmalıdır. Cerrahi tedavinin konservatif tedaviye göre rüptür riskini azaltabileceği ancak cilt ve yumuşak doku problemleri riskini de arttırığı bildirilmektedir. Perkütan tamir konservatif ve cerrahi tedavi seçeneklerinin avantajlarını birleştirir. Çalışmamızın amacı perkütan yöntem ile tamir uyguladığımız akut aşil tendon rüptürü hastalarının kısa-orta dönem sonuçlarını değerlendirerek bu sonuçları literatür eşliğinde tartışmaya açmaktır. Yöntem ve gereçler: Çalışmamız 2016-2021 yılları arasında akut aşil tendon rüptürü tanısı ile cerrahi olarak perkütan yöntem ile tamir edilen, tedavisi tamamlanmış ve en az 1 yıllık takip süresi geçmiş olan 17 hastanın retrospektif incelemesini kapsamaktadır. Preoperatif tanı klinik muayene ve ultrasonografi sonuçları ile teyit edildi. Tüm hastalara prone pozisyonunda regional ya da lokal anestezi ile perkütan tamir uygulandı. Postoperatif 3 hafta ekin pozisyonunda kısa bacak alçı ile devamında 6. haftaya kadar ayarlanabilir eklemli ayak bileği ortezinin kademeli olarak dorsofleksiyon açıları arttırılarak takip edildi. Rerüptür, sural sinir yaralanması, enfeksiyon gibi komplikasyonlar kaydedildi. Son kontrollerinde American Orthopedic Ankle & Foot Society (AOFAS) skorları kaydedildi. Epidemiyolojik veriler ve fonksiyonel sonuçlar SPSS programı ile değerlendirildi. Bulgular: Değerlendirmeye alınan 17 hastanın 12'si erkek 5'i kadındı. Hastaların ortalama yaşı 44.4 ve ortalama takip süresi 28.1 ay idi. Son kontrollerinde bakılan AOFAS ortalaması 92 idi. 2 hastada sural sinir yaralanması, 1 hastada yüzeysel yara enfeksiyonu oral antibiyoterapi ile tedavi edildi, 1 hastada postoperatif dördüncü ayda fizik tedavi sırasında gelişen parsiyel rerüptür konservatif olarak tedavi edildi. Hiçbir hastada tekrar cerrahi gereksinimi olmadı. Sonuç: Çalışmamız akut aşil tendon yaralanmalarının tedavisinde perkütan tamir yönteminin iyi fonksiyonel sonuçlarla ve kabul edilebilir düzeyde komplikasyon oranları ile uygun endikasyona sahip hastalar için iyi bir seçenek olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Aşil Tendon, Perkütan Tamir, Fonksiyonel Sonuçlar, Cerrahi Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0987-9202

Page | 217

Amyand Herni: 2 Olgu Sunumu ve Yaklaşımımız

Exp. Dr. Recep Çağlar¹

¹Mersin Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

İnguinal herni kesesi içinde apendiks vermiformis varlığı Amyand hernisi olarak bilinir. Tüm inguinal hernilerin yaklaşık %1'ini oluşturan nadir bir durumdur. Herniotomi esnasında, herni onarımı dışında insidental apendektominin tavsiye edilip edilmeyeceğine ilişkin tartışmalar hala devam etmektedir. Burada tesadüfen saptanan 2 Amyand herniye yaklaşımımızı sunmak istiyoruz.

Anahtar Kelimeler: Amyand Herni, İnsidental Apendektomi, Herniorafi

Amyand's Herni: 2 Case Reports and Our Approach

Abstract

The presence of the appendix vermiformis in the inguinal hernia sac is known as Amyand's hernia. It is a rare condition that accounts for approximately 1% of all inguinal hernias. Controversy still exists about whether to recommend incidental appendectomy, other than hernia repair, during herniotomy. Here we would like to present our approach to 2 incidentally detected Amyand hernias.

Keywords: Amyand Hernia, Incidental Appendectomy, Hernioraphy

Presentation ID / Sunum No= 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6276-8355

Page | 218

Ani İşitme Kayıplı Hastalarda İmmunolojik ve Viral Faktörlerin Etyolojideki Önemi

Asst. Prof. Dr. Serkan Dedeoğlu¹, Prof.Dr. İsmail Topçu²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil EAH Kulak Burun Boğaz Kliniği

²Dicle Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Kliniği

*Corresponding author: Serkan Dedeoğlu

Özet

Giriş: Bu çalışma ani işitme kaybı etiyolojisinde viral ve immunolojik faktörlerin rolünü araştırmak için yapıldı. Yöntem: Çalışmaya Ocak 2010 ile Kasım 2011 tarihleri arasında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB polikliniğine ani işitme kaybı şikayeti ile başvuran 40 hasta ile sağlıklı 40 kontrol vakası dahil edildi. Ani işitme kayıplı hastalarda ve kontrol grubunda viral ve immünolojik markerler incelendi. Kesikli değişkenler çarpaz tablolar haline dönüştürülerek Yates düzeltilmeli Ki-Kare testi ile analiz edildi Bulgular: Ani işitme kayıplı hastaların 26 sı sağ kulak 14 ü sol kulak etkilenmişti. Her iki grup kendi arasında karşılaştırıldı. Ani işitme kayıplı hastaların işitme kaybı ortalaması 69,82 idi (42 db ile 113 db arasında). Elde edilen bu veriler ve analizler doğrultusunda hasta grubunda düşük C4 değerleri Ani işitme kaybı etyopatogenezinde inflamatuvar ve immün mekanizmaların rol alabileceğini düşündürmüştür. Bununla beraber ani işitme kayıplı hastalarla sağlıklı bireyler arasında yaptığımız viral ve immunolojik faktörlerin serum değerlerin de önemli bir fark bulunmamıştır. Sonuç: Ani işitme kaybı etyopatogenezinde tek bir etiyolojik faktörün neden olmadığı birçok faktörün etyopatogenezde rol aldığı düşünülmektedir. Düşük C4 değerleri Ani işitme kaybı etyopatogenezinde inflamatuvar ve immün mekanizmaların rol alabileceğini düşündürmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ani İşitme Kaybı, Etyoloji, İmmunolojik Faktörler, Sensorinöral İşitme Kaybı, Viral Enfeksiyon

The Importance of Immunological and Viral Factors in the Etiology of Sudden Hearing Loss

Abstract

Background: This study was conducted to investigate the role of viral and immunological factors in the etiology of sudden hearing loss. Methods: Between January 2010 and November 2011, 40 patients presenting to the ENT outpatient clinic of Dicle University Faculty of Medicine with sudden hearing loss, and 40 healthy control subjects were included in the study. Viral and immunological markers were examined in patients with sudden hearing loss and the control group. Discrete variables were transformed into cross-tabulations and analyzed using the Chi-Square test with Yates correction.

Results: In patients with sudden hearing loss, 26 right ears and 14 left ears were affected. Both groups were compared between themselves. The mean hearing loss of patients with sudden hearing loss was 69.82 (between 42 dB and 113 dB). According to these data and analyses, low C4 values in the patient group suggested that inflammatory and immune mechanisms may play a role in the etiopathogenesis of sudden hearing loss. However, no significant difference was found in the serum values of viral and immunological factors between patients with sudden hearing loss and healthy individuals. Conclusion: It is thought that many factors are involved in the etiopathogenesis of sudden hearing loss rather than a single etiological factor. Low C4 values suggested that inflammatory and immune mechanisms may be interested in the etiopathogenesis of sudden hearing loss.

Keywords: Sudden Hearing Loss, Etiology, Immunological Factors, Sensorineural Hearing Loss, Viral Infection

Presentation ID / Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8857-994X

Page | 220

Bal Her Derde Deva mi' Gözüne Bal Damlatan Hastanın Olgu Sunumu

Dr. Murat Erdağ¹

¹SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

74 yaşında erkek hasta bir gün önce başlayan ani görme azlığı şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Bilateral Descemet kırışıklığı, yaygın kornea ödemi ve sol gözde daha yoğun olmak üzere punktat epitelyal keratopati mevcuttu, her iki gözde ön segment sakindi. Ayrıntılı anamnezinde günde iki kez her iki gözüne ¼ oranında kaynamış su ile seyreltilmiş bal damlattığı anlaşıldı. Tedavi olarak topikal steroid ve suni gözyaşı başlandı. Balın osmolar etkisinin oldukça yüksek olduğu bilinmektedir. Balın konjonktivadaki oküler bakteriyel enfeksiyonları önlediği, kuru göz, kornea yanması, büllöz keratopati, herpetik keratit sonrası kornea opasitelerinin tedavisinde başarıyla kullanılabileceği belirtilmiştir. Ancak göz gibi hassas yapılar için doktor tavsiyesi ve gözetimi olmadan balın tedavi olarak kullanılması körlüğe neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Göz, Kornea, Bal, Doğal Kür

Is Honey a Panacea' a Case Report of a Patient Who Dropped Honey to His Eyes

Abstract

A 74-year-old male patient was referred to our outpatient clinic with a complaint of sudden low vision that started one day before. There were bilateral Descemet's wrinkles, diffuse corneal edema, and punctate epithelial keratopathy, which was more intense on the left eye, the anterior segment was quiet in both eyes. In his detailed anamnesis, he dropped diluted honey with ¼ of boiled water to his both eyes twice a day. Topical steroids and artificial tears were started as treatment. It is known that the osmolar effect of honey is quite high. It has been stated that honey prevents ocular bacterial infections in the conjunctiva and can be used successfully in the treatment of dry eye, corneal burn, bullous keratopathy, and corneal opacities after herpetic keratitis. However, for sensitive structures such as eyes, using honey as a treatment without advice and supervision of doctors, can cause blindness.

Keywords: Eye, Cornea, Honey, Panacea

Presentation ID / Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0798-1310

Page | 221

Bizar Stromal Nükleuslu Nazal Polip; Nadir Bir Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Murat Çelik¹

¹*Selçuk Üniversitesi*

Özet

Nazal polipler benign mukozal tümörlerdir. Nazal kavite ve nazal sinüslerin en sık tümörleridir. Nazal polip, stromal ödem, değişen oranlarda fibroblastik proliferasyon, inflamasyon ve vasküler proliferasyon ile karakterizedir. 18 yaşında erkek hasta, sol tarafta ilerleyen burun tıkanıklığı şikayeti ile başvurdu. Yapılan bilgisayarlı tomografide, sol maksiller sinüsü dolduran ve nazofarenkse uzanım gösteren lezyon saptandı. Hastaya endoskopik sinüs cerrahisi ile kitle eksizyonu uygulandı. Eksize edilen materyal makroskopik olarak 11x5.3x5 cm boyutlarında, lobule görünümde kitleden oluşuyordu. Mikroskopik olarak, stromada dağılım gösteren epiteloid ve içsi şekilli oldukça bizar görümlü hücreler görüldü. Bu hücreler, hiperkromatik veya veziküler nükleuslu, belirgin kırmızı nükleollü, pleomorfik morfolojiden oluşuyordu. Dağınık multinükleer tümör dev hücreleri ve psödoinklüzyonlar içeren birkaç çekirdek görüldü. Bizar çekirdekli hücrelerin sitoplazması sıklıkla belirgin geniş eozinofilik görünüm sergiliyordu. Mitotik figür görülmedi. İmmünohistokimyasal olarak, bizar hücreler vimentin, PanCK ve desmin için immünoreaktivite gösterdi. Ki-67 düşük proliferatif indeksine sahipti. Hasta sorunsuz iyileşti ve postoperatif 4. gün hastaneden taburcu edildi. Tüm nazal polip tiplerinde, stromada değişen derecelerde bizar çekirdekli hücreler görülebilir. Bunların çoğu reaktif değişikliklerdir ve nadiren maligniteyi destekleyen bulgular ortaya çıkabilir. Bizar stromal hücrelere sahip nazal polipler, stromal reaktif bir süreçten kaynaklanan çarpıcı sitoplazmik ve nükleer pleomorfizme sahip hücrelerden oluşur. Bizar çekirdekli stromal hücreler özellikle daha önce biyopsi yapılmış veya yüzey ülserasyonu ve nekroz geçirmiş nazal poliplerde sık görülür. Bu lezyonların farklı tedavi seçenekleri ve farklı prognozları olduğu için doğru tanı koymak çok önemlidir. Bu nedenle, kesin bir tanı koymadan önce malignite kriterleri dikkatlice değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Nazal Polip, Bizar, Reaktif, Atipi

Nasal Polyp With Bizarre Stromal Nuclei; a Rare Case Report

Abstract

Nasal polyps are benign mucosal tumors. They are the most common tumors of the nasal cavity and paranasal sinuses. Nasal polyps are characterized by stromal edema and varying degrees of fibroblastic proliferation, inflammation, and vascular proliferation. 18 years old male presented with a chief

complaint of left progressive nasal obstruction. Computed tomography (CT) revealed a polypoid lesion, filling the left maxillary sinus and extending into the nasopharynx. The patient underwent surgical excision of the mass by endoscopic sinus surgery. Macroscopically, the excised material consisted of a lobulated mass that measured 11x5.3x5 cm. Microscopically, the stroma strikingly displayed scattered, markedly bizarre polygonal or spindle cells. These cells were quite bizarre, with enlarged pleomorphic and hyperchromatic or vesicular nuclei and prominent red nucleoli. Scattered multinucleated tumor giant cells and a few nuclei with pseudo inclusions were seen. The cytoplasm of the cells with bizarre nuclei often showed a prominent eosinophilic appearance. A mitotic figure was not seen. Immunohistochemically, bizarre cells showed immunoreactivity for vimentin, PanCK, and desmin. Ki-67 expressed a low proliferation index. The patient recovered uneventfully and was discharged from the hospital on postoperative day 4. In all types of nasal polyps, cells with bizarre nuclei can be seen in the stroma at varying degrees. Most of these are reactive changes and rarely do findings supporting malignancy may occur. Nasal polyps with bizarre stromal cells consist of cells with striking cytoplasmic and nuclear pleomorphism, resulting from a stromal reactive process. Stromal cells with bizarre nuclei are particularly frequent in nasal polyps that have been previously biopsied or have undergone surface ulceration and necrosis. It is very important to make the correct diagnosis because these lesions have different treatment options and different prognoses. Therefore, the criteria for malignancy should be carefully evaluated before making a definitive diagnosis.

Keywords: Nasal Polyp, Bizarre, Reactive, Atypia

Presentation ID / Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3879-8794

Page | 223

Boyunda Kitle Şikayeti ile Başvuran Hastaların Histopatolojik Analizi: 1002 Vaka

Asst. Prof. Dr. Serdar Ferit Toprak¹ , Prof.Dr. Faruk Meriç² , Asst. Prof. Dr. Serkan Dedeoğlu³

¹Mardin Artuklu Üniversitesi Odyoloji bölümü

²Dicle Üniversitesi Kulak burun boğaz kliniği

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil EAH Kulk Burun Boğaz Kliniği

Özet

GİRİŞ: Bu çalışmanın amacı; Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB kliniğinde boyun kitlesi nedeniyle takip edilmiş ve cerrahi uygulanmış olan hastaların tanısal dağılımını saptamaktır. **YÖNTEM:** Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz anabilim dalında, 2006-2011 yılları arasında boyun kitlesi nedeniyle takip edilmiş olan ve tanı/tedavi amacıyla cerrahi uygulanmış 1002 olgunun (406 kadın/596 erkek)patolojik raporları yaş, cinsiyet ve histopatolojik tanı bulguları not edilerek retrospektif olarak incelendi. **BULGULAR:** Boyun kitlelerinin 425'i (%42) enflamatuar, 242'si (%24) malign neoplastik, 229'u (%23) benign neoplastik, 106'sı (%11) konjenital orjinli idi. Yaş ortalaması enflamatuar kitlelerde 37.6 ± 14.1 , konjenital kitlelerde ise 14.7 ± 6.8 idi. Benign kiteli hastalarda yaş ortalaması 41.8 ± 10.3 iken malign kiteli hastalarda yaş ortalaması 54.5 ± 15.9 idi. **SONUÇ:** Yurdumuzda boyun kiteli hastalarda enflamatuar nedenler en sık sebep olarak karşımıza çıkmaktadır. Çalışmamızdaki sonuçlarda bu bilgiyi desteklemektedir. Fakat bu gruptaki bazı hastalıkların insidansında farklılıklar gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Boyun Kitlesi, Cerrahi Tedavi, Histopatolojik Tanı

Histopathological Analysis of the Patients Who Applied With a Cervical Mass Complaint: 1002 Cases

Abstract

BACKGROUND: This study aimed to determine the diagnostic distribution of patients who were followed up and operated on for neck masses in the ENT clinic of Dicle University Faculty of Medicine. **METHODS:** The pathological reports of 1002 patients (406 females/596 males) who were followed up for neck masses and underwent surgery for diagnosis/treatment between 2006 and 2011 in the Department of Otorhinolaryngology, Dicle University Faculty of Medicine were retrospectively analyzed by noting age, gender, and histopathological diagnostic findings. **RESULTS:** Of the neck masses, 425 (42%) were inflammatory, 242 (24%) were malignant neoplastic, 229 (23%) were benign

neoplastic, and 106 (11%) were congenital. The mean age was 37.6 ± 14.1 years in inflammatory masses and 37.6 ± 14.1 years in congenital masses. 14.7 ± 6.8 years. The mean age of patients with benign masses was 41.8 ± 10.3 , while the mean age was 54.5 ± 15.9 years in patients with malignant masses. **CONCLUSION:** Inflammatory causes are our country's most common cause of neck masses. The results of our study support this information. However, differences were observed in this group's incidence of some diseases.

Keywords: Neck Masses, Surgical Treatment, Histopathologic Diagnosis

Presentation ID / Sunum No= 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Page | 225

Boyunda Major Vasküler İnvazyonu Olan Malignite Hastalarında Vasküler Cerrahi Yönetim Sonuçlarımız

Asst. Prof. Dr. Hasan İner¹ , Asst. Prof. Dr. Asuman Feday Bayrak¹

¹Izmir Katip Çelebi Üniversitesi

Özet

Objective: Boyun majör vasküler yapılarının malign invazyonunda acil cerrahi yönetimi oldukça zorlayıcıdır. Operasyonda oluşacak ciddi kanamaları önlemek ve özellikle karotid arter invazyonu durumunda nörolojik komplikasyonlardan korumak adına acil rekonstrüksiyon ve revaskülarizasyon sağlamak primer amaç olmalıdır. Methods: Ocak 2015 - Haziran 2022 tarihleri arasında hastanemizde baş boyun tümörü nedeniyle gerçekleştirilen boyun diseksiyonlarında majör vasküler yapılara invaze malign tümörü saptanan 8 hasta retrospektif olarak incelendi. Results: Çalışmaya dahil edilen hastalarda ortalama yaş 52.3 yıl (42-68) idi ve hastaların 87.5%'ü (n=7) erkekti. 5 hastada (62.5%) rekonstrüksiyonlu / rekonstrüksiyonsuz karotid arter rezeksiyonu yapıldı. 2 hastada (25 %) sadece vagina karotikum diseksiyonu ile karotid arterler korunabildi. Hastaların 2'sinde (25%) juguler ven ligatüre edilerek rezeksiyon edildi. 3 hastada (37.5 %) juguler ven'e primer tamir uygulandı. 1 hastada CCA patchplasti, 2 hastada (25 %) CCA ve ICA rezeksiyon + PTFE greft interpozisyonu ile rekonstrüksiyonu sağlandı. Yine 1 hastada (12.5 %) CCA-ICA by pass greft uygulandı. 1 hastada ECA primer tamir uygulandı. 1 hastada ise CCA (12.5 %) ligasyonu yapıldı, rekonstrüksiyon ve revaskülarizasyon sağlanamadı. Rekonstrüksiyon uygulanamayan 1 hasta postoperatif 1. Günde EX oldu. İlk 1 aylık takiplerde 1 hastada (12.5%) mortalite görüldü. Toplamda 2 hastada (25 %) ipsilateral stroke görüldü. Karotid arter rezeksiyonu yapılmayan hastalarda (n=2, 25%) nörolojik komplikasyon gözlenmedi. Conclusion: major vasküler invazyonu olan baş boyun tümörü olan hastalardan Karotis invazyonu olan malignite hastalarında rezeksiyon nörolojik sekel açısından büyük risk oluşturduğundan komplikasyon riskini azaltmak için mümkünse karotis rekonstrüksiyonu düşünülmelidir. Ayrıca diğer damar invazyonlarının da gerek intraoperatif kanama riskini arttırması gerekse de güvenli tümör cerrahisine engel olma ihtimali nedeniyle operasyon öncesinde dikkatle gözden geçirilmelidir. Bu hasta gruplarında hastaların vasküler invazyon açısından preoperatif dönemde ayrıntılı incelenmesinin ve multidisipliner değerlendirilmesinin postoperatif sonuçlar üzerindeki önemi yadsınamaz.

Anahtar Kelimeler: Baş Boyun Malignitesi,damar,invazyon

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5175-0600

Page | 226

Çift Tendon Tekniği ile Dinamik MPFL Rekonstrüksiyonu

Dr. Süleyman Kozlu¹

¹KSBÜ Evliya Çelebi EAH Ortopedi ve Travmatoloji

Özet

AMAÇ Medial patellofemoral ligament(MPFL), patellofemoral eklemin ana pasif stabilizatörüdür. MPFL rekonstrüksiyonu, patellar instabilitedeki en yaygın cerrahi tedavidir. Pediatrik hastalarda MPFL'nin femoral yerleşimi, distal femoral fizise çok yakındır bu yüzden pediatrik hastalarda uygulanamamaktadır. Biz olgumuzda uygulamış olduğumuz yöntemi göz önüne alarak, pediatrik hastalarda MPFL rekonstrüksiyonu ile ilgili son literatürü gözden geçirmeyi hedefledik. GEREÇ-YÖNTEM 13 yaş 90 kg 175 cm boyunda Risser evre 3 erkek hasta 3 yıldır, yılda en az 5 kez patellada dislokasyon öyküsüyle polikliniğimize başvurdu. Fiziksel aktivite ile çıkma korkusu ve korkutma testi pozitifliği mevcuttu. Çekilen X-ray ve BT incelemelerinde İnsal Salvati İndex 0.98 ve Tibial Tüberkül-Troklear Oluk Mesafesi 12 mm olarak ölçüldü. Hastanın kilosunun fazla olması ve büyüme beklentisinin olması nedeniyle çift tendon dinamik MPFL rekonstrüksiyonu planlandı. Turnikesiz tanısal artroskopisi sonrası lateral gevşetme yapıldı. Pes anserinus üzerinden Gracilis(G) ve Semitendinosus(ST) tendonları hizasında yapılan 3 cm'lik insizyon sonrası G ve ST sadece insersiyon bölgesinden kesildi ve proksimale kadar rahatlatıldı. Pes anserinus fasyasının altı küt disseke edilerek tendonun geçeceği alan serbestleştirildi. G ve ST mediopatellar insizyon ile patella medialine 2 adet anchor ile fikse edildi. Medial yapılar plike edilerek operasyona son verildi. SONUÇLAR İntraoperatif tüm eklem hareket açıklıklarında pateller stabilizasyon kontrol edildi. Ameliyat sonrası açı ayarlı dizlik uygulandı. Ameliyat sonrası postoperatif 1. günden itibaren quadriceps güçlendirme egzersizleri başlandı. 0-30° eklem hareket açıklığı verildi. Eklem hareket açıklığı postoperatif 20.gün 0-90°'ye arttırıldı ve kısmi yük verildi. Hastanın 6.hafta poliklinik kontrollerinde açı ayarlı dizlik çıkartılarak tam yük verildi. 6 aylık takiplerinde herhangi bir pateller dislokasyon hikayesi olmadı ve düz koşullara başladı. 9.aydan itibaren temas sporlarına izin verilerek spor yaşantısına kontrollü olarak dönmesi sağlandı. Dinamik MPFL rekonstrüksiyonu tekniğinde sadece G rekonstrüksiyonu yapılırken bizim olgumuzda ST+G beraber transfer edilerek mukavemet arttırılmıştır. Bu olguda çift tendon tekniğine yönlendiren, kilo fazlalığı ve yoğun fiziksel aktivite içerisinde olmasıydı. Bu sayede erken hareketi, yük vermeyi ve erken spora dönüşü sağlayabildik.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Patella Dislokasyonu, Dinamik Mpfl Rekonstrüksiyonu

Presentation ID / Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7015-4070

Page | 227

Comparison of C1-C2 Posterior Instrumentation Techniques

Dr. Levent Aydın¹

¹Mus State Hospital Hospital, Department of Neurosurgery

**Corresponding author: Levent Aydın*

Özet

Aim: Although C1-C2 is included in the occipital region for stabilization with instrumentation with posterior approach, it has been reported that stabilization can be achieved with isolated C1-C2 posterior segmental instrumentation without including the craniovertebral junction in recent biomechanical studies. In our study, C1-C2 stabilization cases were performed with different techniques performed by our clinic. **Method:** Comparison of the postoperative clinical and radiological data of the patients who underwent C1 -C2 posterior segmental instrumentation (supralaminar hook, pedicle screw, lateral mass screw) between 2016-2020 at Health Science University Şişli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital, department of neurosurgery . **Results:** The mean age of the patients was 42.3 years (range 19-67). 4 of the patients were male and 4 were female. The most common form of trauma was falling from a height. The most common traumatic pathology was type 2 odontoid fracture (75%). Only C1-C2 posterior instrumentation (with Harms-Goel technique) was applied to 37% of the patients, supralaminar hook in 1 case, C1 arcusectomy in addition to the Harms Goel technique in 1 case, and lateral to C3 and/or C4 in addition to C1-C2 in 3 cases. Stabilization was performed with a mass screw. No complications or additional neurological deficits were observed in the patients in the intraoperative or postoperative period. Fusion was observed in the postoperative period of at least 1 year follow-up of the patients. **Conclusion:** In C1-C2 stabilization, adequate stabilization can be achieved without adding the occipital bone. There was not clinically and radiologically significant difference between the applied surgical techniques (supralaminar hook, pedicle screw, lateral mass screw) and no significant difference was observed in their effects on fusion.

Anahtar Kelimeler: C1-C2, Posterior Segmental Stabilisationyon, Cervical Trauma

Presentation ID / Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1529-6476

Page | 228

Delimiting the Optic Strut During Extradural Anterior Clinoidectomy

Dr. Tufan Agah Kartum¹

¹*Midyat State Hospital*

**Corresponding author: Tufan Agah Kartum*

Abstract

Objective: The base of the anterior clinoid process (ACP) gives rise to the posterior root of the lesser wing, the optic strut (OS), which forms the floor of the optic canal and the superomedial part of the roof of the superior orbital fissure. Our aim was to define the limits of OS removal during the extradural anterior clinoidectomy. **Methods:** The extradural ACP drilling was performed to appreciate the necessary steps in relation to the full removal of the OS, delimit its borders and delineate its relations with surrounding neurovascular structures. **Results:** Gradual extradural ACP drilling initially exposed the proximal dural ring, or the carotid-oculomotor membrane (COM), on the lower lateral margin of the surgical field. Defining the COM lead to the ensuing recognition of the site of attachment of OS to the ACP and its safe drilling. Following the lower surface of the OS medially during drilling, rather than its upper edge in relation to the optic canal, protected the endangered ophthalmic artery from injury. The back edge of the OS during drilling indicated the clinoidal segment or the anterior bend of the cavernous internal carotid artery proximal to the origin of its ophthalmic branch. In all specimens, complete drilling of the OS reached the lateral optico-carotid recess of the sphenoid sinus. **Conclusion:** Defining the boundaries of the optic strut during extradural anterior clinoidectomy ensures complete and safe ACP removal.

Keywords: Keywords: Anterior Clinoid Process, Optic Strut, Carotidoculomotor Membrane

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7461-3526

Page | 229

Distal Humerus Epifiz Ayrılması Olan Bir Yenidoğanda Tanı ve Tedavi:Olgu Sunumu

Exp. Dr. Erkan Akgün¹ , Exp. Dr. İsmail Aykut Koçyiğit¹

¹Sağlık Bakanlığı

Özet

Giriş:Yenidoğanda distal humerus epifiz ayrılması çok nadir görülür ve tanı konması oldukça güçtür.Yeni doğanlardaki bu yaralanmalar genellikle zor doğum sonrasında ortaya çıkar.Direkt grafilerde epifiz çekirdeklerinin röntgenle görüntülenmesi çok güç olduğundan klinik uzmanlar tarafından sıklıkla gözden kaçabilir. Yenidoğanın hızlı iyileşme kapasitesi nedeniyle geri dönülmez kalıcı hasarlarla sonuçlanabilir.Bu olguda epifiz ayrılması olan nadir bir yenidoğan olgusu sunulmuştur. Olgu Sunumu: 2 günlük yenidoğan kız bebek zor vajinal doğum sonrası 2. günde sağ dirsekte şişlik ve hareket kısıtlılığı,kulanmama şikayetiyle polikliniğimize başvurdu.Fizik muayenesinde sağ dirsek palpasyon ve pasif hareketle huzursuzluk saptandı.X ray grafisinde sağ dirsek ekleminde uyumsuzluk belirlendi.Posterior dirsek çıkığı ve distal humerus epifiz ayrılması ön tanısı ile hastaya anestezi altında artrografi yapıldı ve distal humerus epifiz ayrılması tanısı konuldu.Aynı seansta hastaya açık redüksiyon ve kirshner telleri yardımıyla fiksasyon yapıldı.Ameliyat sonrası uzun kol atel uygulandı.21. günde kontrol grafisinde kallus dokusu saptandı ve hastanın kirshner telleri ve ateli sonlandırıldı.Aileye pasif germe egzersizleri anlatıldı.2. ayda tama yakın dirsek hareketleri sağlandı.4 ayda ki son kontrolünde herhangi bir deformiteye rastlanmadı. Sonuç:Yenidoğanda distal humerus epifiz ayrımı oldukça nadir görülen bir yaralanmadır.İlk kez Camera tarafından tanımlanmıştır.Suprakondiller humerus kırıklarının yenidoğan tipi olarak tanımlanabilir.Genellikle zor vajinal doğunlar sırasında üst ekstemitenin aşırı traksiyonu sonucu ortaya çıkar.Yenidoğanlarda epifiz çekirdeklerinin kemikleşmemesi röntgen ile tanısını zorlaştırır ve posteior dirsek çıkıkları ile sıklıkla karıştırılır.Ultrason ,mı ve artrografi tanıda oldukça yardımcıdır.Bizde tanıda artrografiye kullandık. Yenidoğan epifiz ayrımının tedavisinde ortak bir algoritması yoktur.Bazı araştırmacılar konservatif tedavi uygularken biz deplasmanın ileri olması ve redüksiyonun grafilerle değerlendirilmesinin zorluğu nedeniyle açık redüksiyon ve kirshner teli ile fiksasyon tedavisini tercih ettik Çıkarım:Yenidoğanlarda distal humerus epifiz ayrılması oldukça nadir görülen bir doğum travmasıdır ve tanı konması oldukça güç olabilir.Bu nedenle doğum sonrası üst ekstremitelerini hareket ettiremeyen yenidoğanlarda şüphelenilmelidir.Fm ve röntgen tanı için yeterli olmazsa usg,mı ve artrogram gibi ileri tetkikler gerekebilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan,distal Humerus,epifiz

Presentation ID / Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4652-6273

Page | 230

Dren Kullanmadan Yapılan Laparoskopik Pyelolitotomi: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Mert Altinel¹

¹Türk Böbrek Vakfı Memorial Hizmet Hastanesi

*Corresponding author: MERT ALTINEL

Özet

AMAÇ: Ektrarenal yerleşimli büyük taşların tedavisinde Perkütan Nefrolitotomi (PCNL) alternatifi olarak Laparoskopik Pyelolitotomi (LPL) kabul gören cerrahi tekniklerden birisidir. Kanama riskinin düşük olması ve rezidü taş kalmaması gibi avantajlar sağlayan bu teknikte, genel uygulama ameliyat sonunda dren yerleştirilmesi ve oluşabilecek idrar sızıntısının tahliye edilmesidir. Bu çalışmada dren yerleştirilmeden yapılan laparoskopik pyelolitotominin başarısı, cerrahi sonuçları ve komplikasyonları tartışılmıştır. **MATERYAL VE METOD:** 2011-2022 yılları arasında kliniğimizde ekstrarenal yerleşimli 2cm'den büyük renal pelvis taşı olan 79 hastaya laparoskopik pyelolitotomi (LPL) ameliyatı yapılmıştır. Tüm laparoskopik cerrahiler transperitoneal yol ile yapılmıştır. Diseksiyon ve kanama kontrolünde bipolar kapaticı ve kesici cihaz kullanılmıştır. Açılan toplayıcı sistem taş ekstraksiyonundan ve çift-J üriner stent yerleştirilmesinden sonra 4/0 veya 5/0 Poliglikolik asit suturele kapatılmıştır. Hiçbir hastada ameliyat sonunda drenaj kateteri yerleştirilmemiştir. Hastaların ameliyatta takılan Foley sondaları postoperatif 1. veya 2. günde çıkarılarak hastalar taburcu edilmiştir. **BULGULAR:** Hastaların 33(%41)'i kadın, 46(%59) erkek hastalardan oluşmuştur. Hastaların 28(%35)'inde birden çok sayıda taş mevcut olup, ortalama taş büyüklüğü 33±28mm olarak hesaplanmıştır. Tüm ameliyatlar lateral dekübit pozisyonda yapılmış ve ortalama ameliyat süresi 95±43dk olmuştur. Hiçbir hastada açık cerrahiye konversiyon gerekmemiştir. Ortalama intraoperatif kanama miktarı 41±38 mL olarak hesaplanmıştır. Bir adet taşı olan 51 hastanın 51(%100)'nde, birden fazla taşı olan 28 hastanın 21(%75)'inde ameliyat sonunda taşsızlık sağlanmış olup, tüm hastalardaki taşsızlık oranı %91,1 olmuştur. Rezidü taşı olan 8 hastanın 5(%62)'inde klinik önemsiz (<5 mm) taşlar mevcuttur. 1(%1,2) hastada idrar sızıntısı nedeniyle postoperative dönemde peritoneal dren yerleştirilmesi gerekmiş, 78(%98,8) hastada Clavien-Dindo sınıflamasına göre grade 3 veya üzeri komplikasyon izlenmemiştir. 9(%11) hastada postoperative paralitik ileus olup, tamamı medical tedavi ile düzelmiştir. **SONUÇ:** Ektrarenal pelvisi olan hastalarda dren yerleştirilmeden yapılan LPL düşük komplikasyonu ve yüksek başarı oranı ile tercih edilebilecek bir tekniktir. Dren yerleştirilmesinin önemi prospektif randomize çalışmalarla değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik Pyelolitotomi Böbrek Taşı Drenaj

Presentation ID / Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 0767 1088

Page | 231

Elektif Boyun Diseksiyonu, Dil ve Ağız Tabanının Serbest Flep Rekonstrüksiyonu Sırasında Kranial Tuz Kaybı Sendromu

Dr. Zeynep Ersoy¹

¹*Etlik Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Kafa travması, beyin tümörü, intrakraniyal cerrahi, inme, intrakraniyal kanama, tüberküloz menenjit ve kraniosinostoz onarımı olan kişilerde serebral tuz kaybı (CSW) kanıtı görülebilir. İdrarda sodyum kaybı, CSW'de hiponatremiye ve hücre dışı sıvı tükenmesine neden olur. Serebral hastalık yokluğunda da CSW sendromu ortaya çıkabilir. Yöntem: 57 yaşında, 75 kg, 160 cm boyunda kadın hasta. Astımı olduğu biliniyor. Dil SCC'si nedeniyle cerrahi olarak iki taraflı boyun diseksiyonu ve çene rekonstrüksiyonu uygulandı. Perioperatif ve intraoperatif dönemlerde konvansiyonel monitorizasyona ek olarak invaziv kan basıncı, santral venöz basınç ve kan gazı analizleri yapıldı. Videolarinoskopi ile entübasyon (Cormack-Lahen IV) sonrası trakeostomi açıldı. Ameliyat 14 saat sürdü. Ameliyatın 4. saatinden itibaren 500-2000 cc/saat idrar yapmaya başladı. Ameliyat sonrası yoğun bakıma alınan hastanın idrar çıkışının ameliyattan ortalama 6 saat sonra normal sınırlara geldiği görüldü. Hastanın kan gazı değerleri, pH, glukoz, kalsiyum, potasyum, klor, laktat, pCO₂, pO₂, HCO₂, BE hemodinamik olarak stabil bir hasta için normal sınırlar içindeydi. Na 140'tan 135'e düştü. Hb 13,6 g/dL'den 10 g/dL'ye düştü. Laktat, vaka boyunca 1,03 mmol/L ölçüldü. Glikoz, Ca, K ve Cl normal sınırlardaydı. Hiponatremi ve intravasküler hacim azalmasını tedavi etmek için intravenöz olarak bir hipertonic salin solüsyonu uygulanır. Hasta bir hafta hastanede kaldıktan sonra sorunsuz taburcu edildi. Sonuç: CSW sendromunun tanısı bazıları tarafından tartışmalı olsa da, ayrı bir klinik antite olarak düşünülmelidir ve sanıldığından daha yaygın olabilir. Serebral hastalığı olmayan hastalarda da düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kranial Tuz Kaybı Sendromu, Boyun Direksiyonu, Hiponatremi, Diürez

Cranial Washing Syndrome During Elective Neck Dissection and Free Flap Reconstruction of the Tongue and Floor of the Mouth

Abstract

Cranial washing syndrome during elective neck dissection and free flap reconstruction of the tongue and floor of the mouth Background: Evidence of cerebral salt wasting (CSW) may be seen in individuals with a head injury, brain tumor, intracranial surgery, stroke, intracranial hemorrhage, tuberculous meningitis, and craniostomosis repair. Sodium wasting in the urine causes hyponatremia

and extracellular fluid depletion in CSW. In the absence of cerebral disease, CSW syndrome can also occur. Method: A 57-year-old female patient, 75 kg, 160 cm tall. He is known to have asthma. Surgically, he underwent bilateral neck dissection and chin reconstruction due to tongue SCC. In addition to conventional monitoring, invasive blood pressure, central venous pressure, and blood gas analysis were conducted during the perioperative and intraoperative periods. Tracheostomy was opened after intubation (Cormack-Lahen IV) with video laryngoscopy. The surgery took 14 hours. From the 4th hour of the operation, she started to produce 500-2000 cc/hour of urine. It was observed that the urine output of the patient, who was taken to the postoperative intensive care unit, returned to normal ranges 6 hours after the operation. The patient's blood gas values, pH, glucose, calcium, potassium, chlorine, lactate, pCO₂, pO₂, HCO₂, and BE were within the normal limits of a hemodynamically stable patient. Na decreased from 140 to 135. Hb decreased from 13.6 g/dL to 10 g/dL. Lactate measured 1.03 mmol/L throughout the case. Glucose, Ca, K, and Cl were within normal limits. A hypertonic saline solution is administered intravenously to treat hyponatremia and intravascular volume depletion. The patient was discharged without a problem after a week of hospital stay. Conclusion: Although the diagnosis of CSW syndrome is controversial by some, it should be considered a discrete clinical entity and may be more common than perceived. It should also be considered in patients without cerebral disease.

Keywords: Cerebral Salt Wasting, Neck Surgery, Hyponatremia, Diuresis

Presentation ID / Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0222-9277

Page | 233

Elektirik Yaralanması Sonucu Gelişen Myokard Hasarı

Asst. Prof. Dr. Tuna Albayrak¹

¹*Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi Anestezi ve Reanimasyon ABD*

Özet

Giriş:Elektrik yaralanması, insan vücudunda kardiyak, nörolojik , kas ve damar yaralanmalarına neden olan, yüksek morbidite ve mortalite ile ilişkili multisistem yaralanma şeklidir. Elektrik akımının vücutta etkileri; hafif irritasyon, ağrılı irritasyon, el ile temas olursa tetanik kas kontraksiyonları, respiratuar arrest, ventriküler fibrilasyon(VF), asistoli şeklindedir. **Olgu:** 30 yaşında erkek hasta yüksek gerilime bağlı elektrik yaralanması sonucu arrest gelişmiştir. Olay yerinde resüsitasyona başlanan olgu entübe edilerek en yakın hastane aciline transportu sağlanmıştır. Hasta 1 saat uygulanan kardiyopulmoner resüsitasyona cevap vererek, yoğun bakıma kabul edildi. Genel durum kötü inotropik destek altında ph :7,01, laktat :9.5 idi. Hastanın çekilen ekokardiyografide(EKO); ejeksiyon fraksiyon(EF) %30, hafif perikardiyal efüzyon ve apeks akinetik olarak izlendi. Anjiyografi normal olarak değerlendirildi. Hastanın radyolojik tetkiklerinde hipoksik, iskemik beyin hasarı izlenmedi. Laboratuvar parametreleri yatışının 3 .gün sonra normale dönmeye başladı , sedasyon infüzyonu yatışının 3.günü stoplandı. 4.gün inotropik infüzyon kesildi. Troponin ve CK değerlerinde anlamlı düşüş gözlemlendi. Hasta yatışının 13.günü extübe edildi.Takiplerinde herhangi bir sıkıntı yaşanmadı. **Tartışma:** Ciddi elektrik yaralanması geçiren hasta önemli bir travmaya maruz kalmıştır ve ilk değerlendirme genel travma ilkelerini içermelidir. Ayrıca şiddetli elektrik yaralanmasının ardından kardiyak arrest olan olgularda kardiyopulmoner resüsitasyon süresinin (CPR) uzatılması çok önemlidir. Bizim olgumuzda da 45 dakikada CPR sonlandırılmamış,1 saat CPR uygulanarak başarılı resüsitasyon sağlanmıştır. Olgunun olay anında yanında sağlık görevlileri olmadığından arrest sebebi respiratuvar mı yoksa kardiyak mı anlaşılammıştır. Fakat hastaneye geliş sonrası EKO EF %30, hafif perikardiyal efüzyon ve apeks akinetik olması myokardiyal hasarı düşündürmüştür. **Sonuç:**Şiddetli elektrik yaralanmasının ardından kardiyak arrest olan hastalarda, CPR uzatılması çok önemlidir. Etkili ve başarılı resüsitasyon yanında CPR süresinin de çok önemli olduğunun farkındalığını artırmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Elektrik Yaralanması, Kardiyopulmoner Resüstasyon, Myokard Hasarı

Myocardial Damage Due to Electrical Injury

Abstract

Case: A 30-year-old male patient developed an arrest due to high voltage electrical injury. The patient responded to cardiopulmonary resuscitation for 1 hour and was admitted to the intensive care unit. The general condition was pH:7.01, lactate:9.5 under poor inotropic support. In echocardiography (ECO); Ejection fraction (EF) was 30%, mild pericardial effusion and apex akinetic. Angiography was evaluated as normal. No hypoxic or ischemic brain damage was observed in the radiological examinations of the patient. Laboratory parameters started to return to normal after 3 days, sedation infusion was stopped on the 3rd day of hospitalization. On the 4th day, the inotropic infusion was stopped. A significant decrease was observed in troponin and CK values. The patient was extubated on the 13th day. Discussion: The patient with severe electrical injury has been exposed to significant trauma and the initial assessment should include general trauma principles. In addition, it is very important to prolong the cardiopulmonary resuscitation time (CPR) in cases with cardiac arrest after severe electrical injury. In our case, CPR was not terminated in 45 minutes, and successful resuscitation was achieved by performing CPR for 1 hour. It was not understood whether the cause of the arrest was respiratory or cardiac, since the case was not accompanied by paramedics at the time of the incident. Conclusion: In patients with cardiac arrest after severe electrical injury, prolongation of CPR is very important. It is aimed to raise awareness of the importance of CPR time as well as effective and successful resuscitation.

Keywords: Electrical Injury, Cardiopulmonary Resuscitation, Myocardial Damage

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1541-2484

Page | 235

Enfekte Total Diz Artroplastilerinin Antibiyotikli Spacer ile İki Aşamalı Tedavisinin Sonuçları

Assoc. Prof. Dr. Cem Özcan¹

¹*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Total diz artroplastisinin (TDA) enfeksiyonu ciddi bir komplikasyondur. İki aşamalı revizyon, geç enfekte olmuş TDA için etkili bir tedavidir. Bu çalışmada, antibiyotik yüklü ayırıcı spacer kullanılarak yapılan iki aşamalı revizyonun kısa dönem sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladı. **Yöntemler:** Yirmi hasta (11 erkek ve 9 kadın) TDA sonrası geç enfeksiyon tanısı aldı ve Nisan 2016'dan Ağustos 2018'a kadar iki aşamalı revizyonla tedavi edildi; Bu hastaların tamamında osteoartrit TDA vardı. Ortalama yaş 64,9 (58-81) idi. Birinci aşamada ameliyatta protez ve tüm kemik çimentosu çıkarıldı. Kapsamlı debridmandan sonra, vankomisin ve tobramisin içeren kemik çimentosu bir kalıp boşluğuna kondu ve sırasıyla geçici insert haline getirildi. İki aşamalı revizyon sonrası hastalar klinik ve radyolojik olarak 1, 3 ve 6. aylarda ve ardından yıllık olarak takip edildi. Knee Society Score (KSS), diz fonksiyon skoru, diz ağrı skoru ve diz hareket açıklığı (EHA) değerlendirildi. **Bulgular:** Grupta tüm ara parçalar kolayca çıkarıldı ve kemik defekti derecesi preimplanta göre belirgin bir değişiklik göstermedi, 18 (%96) hastada bir kez, 2 hastada ise reimplant protez öncesi iki kez debridman yapıldı. Ortalama takip süresi 47 (dağılım, 32-58) aydı. Son kontrolde enfeksiyon nüksü görülmedi. Aralık periyodunda bir hasta komplikasyon yaşadı: hastada diz instabilitesi vardı. **Sonuç:** Antibiyotik yüklü ayırıcıların kullanılması, seçilmiş hastalarda enfekte TDA'nın tedavisinde faydalar gösterdi. İzlemede enfeksiyon nüksü gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Gecikmiş Enfeksiyon; Total Diz Artroplastisi; İki Aşamalı Revizyon.

Presentation ID / Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0009-0002-4075-8644

Page | 236

Epileptik Nöbet İle Prezente Olan Falks Serebri Kalsifikasyonu: Nadir Bir Vaka

Asst. Prof. Dr. Emre Çavuşoğlu¹

¹Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

İntrakraniyal kalsifikasyonlar toplumda sık görülen ve genel olarak semptom vermeyen, kraniyal bilgisayarlı tomografilerde tesadüfi olarak saptanan durumlardır. Beyin cerrahisi rutininde bu hastalar için cerrahi tedavi düşünülmez. Bildiride, epilepsi ile prezente olan ve cerrahi olarak tedavi edilen falks serebri kalsifikasyonu olgusunu sunuyoruz. Olgu Sunumu: 28 yaşındaki kadın hastamız nöroloji polikliniğine ,sık olan dalma şeklinde nöbet şikayeti ile geldi. Nörolojik muayenesi olağandı. Kraniyal tomografide sağ frontalde falks kalsifikasyonu mevcuttu. Ardından çekilen Pre-post kontrastlı kraniyal MRG’de lezyon interhemisferik alana komşu falks tabanlı ossifikasyon olarak yorumlanmıştır. Piramid şeklindeki kalsifikasyon sağ gyrus frontalis süperiorun medial yüzeyinin posterioru hizasında, piramidin tepesi gyrusu baskılamış olarak görülmektedir. Yapılan elektroensefalografi ,sağ fronto-santralde birkaç kez keskin dalga deşarjı görülmüş, subkortikal yapılardan kaynaklanan paroksizmal bozukluk ile uyumlu şeklinde raporlanmıştır. Nöroloji tarafından anti-epileptik tedavi düzenlenen hastanın, dirençli nöbetleri olması üzerine, bir sene sonra çekilen kraniyal MRG’da önceki bulgular ile aynı ,sağda falks kalsifikasyonu görülmüştür. EEG bulgularının da mevcut falks kalsifikasyonunu işaret etmesi ve nöbetlerin tedaviye rağmen gerilememesi üzerine cerrahi eksizyon için kliniğimize konsulte edilmiştir. Lezyonun cerrahi eksizyonu kararı alındı. İnterhemisferik girişimle lezyona ulaşıldı. Kalsifikasyonun sivri kısmının parankime irritasyonu görüldü, lezyon eksize edildi, peroperatif gözlemde eksizyon sonrası parankimde lezyon boyutlarında bir çukurlaşma izlendi. Bu durum lezyonun gyral düzeyde olan baskısını kanıtlıyordu. Cerrahi sonrası defisitsiz taburcu edilen hastanın takiplerinde antiepileptik tedavi kademeli olarak kesildi. 3 aylık takip periyodunda, absans nöbeti görülmedi. Sosyal yaşamında belirgin düzelme gerçekleşti. Sonuç: Beyin cerrahisi rutininde falks kalsifikasyonları genel olarak takip ve tedavi gerektirmeyen klinik ve histopatolojik olarak selim durumlar olarak bilinir. Ancak hasta bazlı değerlendirme çok önem arz etmektedir. Bu vakada görüldüğü gibi anemnez, nörolojik ve fizik muayene ve radyolojik tetkiklerin sonuçları bizi cerrahi karara yöneltmiştir. Tüm bu değerlendirmeler sonunda uygun endikasyonla yapılan falks serebri kalsifikasyonu cerrahi eksizyonu hastanın nöbetlerinin sonlanması ile yüz güldürücü olarak sonuçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Falks Cerebri Kalsifikasyonu,epileptik Nöbet

Falx Cerebri Calcification Presenting With Epileptic Seizure: A Rare Case

Abstract

Intracranial calcifications are common and generally asymptomatic conditions that are detected incidentally on cranial tomography. Surgical treatment is not considered in neurosurgery routine. In this report, we present a case of falx cerebri calcification presenting with epilepsy and treated surgically. Case Report: 28 year old female patient, apply to Neurology Polyclinic with absence seizure frequently. The neurological examination was normal. Cranial tomography was present Falx calcification in the right frontal lob. Cranial MRI taken, this lesion was interpreted as a falx-based ossification adjacent to the interhemispheric area. This pyramid-shaped calcification is seen at the posterior level of the medial surface of the right gyrus frontalis superior, with the top of the pyramid suppressing the gyrus. Electroencephalography performed, showed sharp wave discharge several times in the right fronto-central, and it was reported as consistent with paroxysmal disorder originating from subcortical structures. The patient, who was given anti-epileptic treatment, had refractory seizures. Cranial MRI taken one year later, showed the same falx calcification. Since EEG findings also indicated the present falx calcification and the seizures did not regress despite treatment, the patient was consulted to us for surgery. Surgical excision was decided. The lesion was reached by interhemispheric approach. Irritation of the pointed part of the calcification to the parenchyma was observed, the lesion was excised. Perioperative observation, a pitting in the lesion dimensions was observed in the parenchyma after excision. This proved the pressure of the lesion at the gyral level. The antiepileptic treatment was gradually discontinued in the follow-ups of the patient who was discharged without any deficit after surgery. During the 3-month follow-up period, absence seizure was not observed. Conclusion: In neurosurgery routine, falx calcifications are known as clinically and histopathologically benign conditions. As seen in this case patient-based evaluation is very important. At the end of all these evaluations, surgical excision of falx cerebri calcification performed with the appropriate indication resulted in a satisfactory result with the termination of the patient's seizure

Keywords: Falx Cerebri Calcification, epileptic Seizure

Presentation ID / Sunum No= 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8694-5982

Page | 238

Epizodik Auralı ve Aurasız Migren Olgularında Optik Sinir ve Retinal Damar Dansitesi Değişikliklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Türker Oba¹

¹Karaman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Epizodik Auralı ve Aurasız Migren Olgularında Optik Sinir ve Retinal Damar Dansitesi Değişikliklerinin Değerlendirilmesi Giriş ve Amaç: Auralı migrenin vasküler patolojiler açısından risk oluşturduğuna dair çalışmalar mevcuttur. Amacımız epizodik auralı ve aurasız migren olgularında optik sinir ve makula damar dansitesini incelemek, migrene bağlı oluşabilecek hasarı araştırmaktır. Yöntem: Nöroloji kliniğinde takipli 25 epizodik auralı (EA), 25 epizodik aurasız (EAS) ve 25 sağlıklı bireyin her iki gözü optik sinir ve retinal damar dansiteleri optik koherens tomografi anjiyografi RT XR Avanti (AngioVue software, Optovue Inc.) cihazı ile değerlendirildi. Optik sinir peripapiller damar dansitesi (pVD) 8 parçaya değerlendirilirken, makular yüzeysel parafoveal (pfVD) ve perifoveal (pefVD) damar dansiteleri 4 kadranda değerlendirildi. Makular derin damar yapılarında ise perifoveal (pefdVD) ve parafoveal ortalama ölçümler dikkate alındı. Retina sinir lifi kalınlığı (RNFL) ve ganglion hücre kompleksi (GCC) ise 4 kadranda incelendi. Bulgular: Migren olgularında RNFL ve GCC'de sağlıklı olgulara göre anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Auralı olgularda pVD 2 komşu bölgede (inferior-temporal, temporal-inferior) önemli derecede etkilenmişken (sırasıyla, $p=0.010$, $p=0.041$), aurasız olgularda ise sadece temporal-inferior bölge etkilenmişti ($p=0.015$). Migren olgularında, sağlıklı gruba göre makular perfüzyonda anlamlı fark yoktu ($p>0.05$). Tartışma ve Sonuç: Migrenin kronik ve tekrarlayan doğası gereği temporal serebral vazospazmlar ve migren nöbetleri sırasında gözlenen perfüzyon dalgalanmaları beyin, optik sinir ve retinada kalıcı hasara neden olabilir. Bu hasarın auralı olgularda daha belirgin olduğu bilinmektedir. Çalışmamızda, migren olgularında ataklar nedeniyle meydana gelen vasküler hasarın literatür ile uyumlu olarak auralı olgularda daha belirgin şekilde meydana geldiği ve özellikle temporal alanın etkilendiği saptanmıştır. Normotansif glokom olguları ile yapılacak ayırıcı tanıda temporal bölgenin başlıca etkilenmiş olması ise önemli bir yere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Migren, Damar Dansitesi, Optik Sinir

Presentation ID / Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7015-4070

Page | 239

Evaluating the Protective Role of the Styloid Process and Diaphragm On Neurovascular Structures During the Approaches to the Infratemporal Fossa

Dr. Levent Aydin¹ , Dr. Tufan Agah Kartum²

¹Mus State Hospital Hospital, Department of Neurosurgery

²Midyat State Hospital, Department of Neurosurgery

*Corresponding author: Levent Aydin

Abstract

Objective: Two important structures that play a protective role during the infratemporal fossa approach (ITFA) are the styloid diaphragm (SD) and the styloid process (SP), along with its attached muscles. We examined the neurovascular structures en route to the middle part of the ITF via different approaches, and the effectivity of SP and SD in relation to neurovascular protection for each approach. **Methods:** Middle part of the ITF was exposed via three different approaches; orbitozygomatic (OZ), transmandibular (TM) and postauricular. The amount of neurovascular protection, provided by the SP and SD, for each approach was evaluated through step by step dissections. **Results:** During the OZ in combination with the TM approaches, SD covered and provided an efficient protection to the internal jugular vein (IJV), internal carotid artery (ICA) and the glossopharyngeal nerve below the temporomandibular joint. However, the protection of SP and its adherent muscles, especially along the high cervical segment of ICA was very limited. During the postauricular approach, SP and its attached muscles, played a protective role for the high cervical segment of ICA, ascending pharyngeal artery and IJV. **Conclusion:** SD and SP are important protective landmarks during ITFA, however these two structures play different roles for different modifications.

Keywords: Infratemporal Fossa, Styloid Process, Styloid Diaphragm

Presentation ID / Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4788-3798

Page | 240

Evcil Bir Hayvanın Sebebi Olduğu, Radikal Sistektomi Nedeniyle Yapılan İleal Konduitte Gelişen Parastomal Herniasyon: Olgu Eşliğinde Literatürün Gözden Geçirilmesi

Exp. Dr. Cemil Kutsal¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Cemil Kutsal

Özet

Kasa invaziv mesane tümörlü olgularda altın standart tedavi radikal sistektomi ve üriner diversiyondur. Olgu: Yetmişaltı yaşında erkek hasta ürostomi stomasından bağırsak eviserasyonu gelişmesi üzerine acil servise başvurdu. Anamnezde evcil bir hayvan olan papağanın ev ortamında serbest şekilde dolaştığı ve urostomiye travmatize ettiği öğrenildi. Muayenede obes görünümlü ve ileal konduit diversiyonu yapılan bölgede stoma etrafından prolabe olmuş bağırsak ansları izlenmekteydi. Hasta acil şartlarda operasyona alındı. Ekspolarasyonda stoma etrafından evisere olan bağırsak ansları serbestleştirildi. Ürostominin olduğu bölgede parastomal herni olduğu izlendi. Batın içinde yapışık olan barsak segmentleri serbestleştirildi. Parastomal herninin olduğu kısımda geniş fasya defekti olduğu izlendi. Geniş defekt fasya yaklaştırılarak tamir edildi. Tartışma: Mesane kanseri üriner sistemin en sık görülen ikinci kanseridir ve tüm kanserlere bağlı ölümlerin %3-5'ini oluşturur. Radikal sistektomi ve üriner diversiyon, invaziv mesane tümörlerinin tedavisinde altın standarttır. Günümüzde intestinal konduit ve kontinan üriner diversiyonlar en sık uygulanan tekniklerdendir. Üriner diversiyon sonrası komplikasyonlar genel olarak uygulanan cerrahi tekniğe bağlı olup, hastanın yaşı, genel durumu, altta yatan hastalığı ve takip süresi ile de değişebilir. Geç dönem komplikasyonlar; metabolik bozukluklar, stoma ağzı daralması, piyelonefrit ve taş oluşumu sayılabilir. Stoma ile ilgili komplikasyonlar ise özellikle yaşlı ve obes hastalarda daha sık görülebilmektedir. Usulüne uygun yapılmayan stomalı hastalarda, prolapsus, parastomal herni, retraksiyon ve stenoz gibi komplikasyonlar görülebilmektedir. Çalışmalarda stoma komplikasyonları ilk 5 yıl içinde görülmektedir. Takip eden yıllarda sıklığı giderek azalmasına rağmen bizim olgumuzda postop 7. yılda stoma prolapsusu gelişmiştir. Literatürde stoma çevresindeki küçük fasial defektlerin stoma prolapsus görülme olasılığını azalttığına dair görüşler mevcuttur. Bu minimal fasial defektlerin abdominal basıncın sütür hattına yaptığı gerilimi azalttığı düşünülmektedir. Bizim olgumuzda fasial defektin daha geniş olduğu izlenmiş olup stoma prolapsusundan sorumlu tutulmuştu. Sonuç: Olgunun obes ve parastomal fasial defektli olması sonucunda geliştiği düşünülmüştür. Geç dönemde de olsa, travmaya sekonder loopla ilgili komplikasyonlar görülebilir. Bu sebeple loop ileostomili hastalarda bakım ve loopun korunması konusunda özen göstermeleri gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kasa İnvaziv Mesane Tümörü, Radikal Sistektomi, parastomal Herniasyon

Parastomal Herniation Developed by a Domestic Animal Caused by Radical Cistectomy: Review of the Literature With the Case

Abstract

The gold standard treatment in cases with muscle-invasive bladder tumors is radical cystectomy and urinary diversion. A 67 yearold male patient was admitted to the emergency service with the development of intestinal evisceration from his urostomy stoma. In the anamnesis, it was learned that the parrot, which is a pet, roamed freely in the home environment and traumatized the urostomy. During the examination, prolapsed intestinal loops around the stoma were observed in the area where the ileal conduit diversion was performed. The patient was operated under emergency conditions. In expolaration, it was observed that there was a parastomal hernia in the region of the urostomy. It was observed that there was a large fascia defect in the part of the parastomal hernia. The large defect was repaired by approximating the fascia. Discussion: Bladder cancer is the second most common cancer of the urinary system. Radical cystectomy and urinary diversion are the gold standard in the treatment of invasive bladder tumors. Late complications in urinary diversions; metabolic disorders, stomatal narrowing, pyelonephritis and stone formation. Complications related to stoma can be seen more frequently especially in elderly and obese patients. In studies, stoma complications are seen in the first years. Although the incidence gradually decreased in the following years, stoma prolapse developed in our case in the postoperative 7th year. There are opinions in the literature that small facial defects around the stoma reduce the likelihood of stoma prolapse. These minimal facial defects are thought to reduce the tension exerted by abdominal pressure on the suture line. In our case, it was observed that the facial defect was larger and was blamed for stoma prolapse. It was thought that the case developed as a result of being obese and having parastomal facial defect. Even in the late period, complications related to the loop secondary to trauma may occur.

Page | 241

Keywords: Muscle Invasive Bladder Tumor, Radical Cystectomy, Parastomal Herniation

Presentation ID / Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000000283302551

Page | 242

Gebelikte Vajene Doğan Myom Olgusu

Exp. Dr. Nurcan Yörük¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Erzurum.

Özet

Amaç: Gebelikte ilk ve ikinci trimester kanamalarında, abortus imminens ayırıcı tanısında vajene doğan myom ya da servikal polip gibi servikal ve uterin patolojilerin akılda bulundurulması gerektiği amaçlandı. **Olgu:** 38 yaşında G(7)P(6)A(0)Y(6) olan hasta 22 hafta gebe idi. Eline gelen kitle, idrar yaparken zorluk şikayeti ile hastanemiz Kadın Hastalıkları ve Doğum Acil'e başvurdu. Yapılan vajinal muayenede yaklaşık 4 cm'lik myom ya da polip olabileceği düşünülen kitle vulvada izlendi. Yapılan incelemede hastanın daha önce gebeliğin 9 ve 13. haftalarında kanama şikayeti ile hastanemize başvurduğu ancak alttan muayeneyi kabul etmediği ve progesteron tedavisi verildiği anlaşıldı. Hastaya bebeği hakkında ve anestezi ile ilgili olabilecek komplikasyonlar hakkında bilgi verilerek anestezi altında bu kitlenin çıkarılıp patolojik inceleme yapılacağı anlatıldı ve hastanın onamı alındı. Maske anestezi altında kitle eksize edildi. Sonrasında ultrasonografi ile bebeğin sağlıklı olduğu değerlendirildi. Postoperatif progesteron desteği yapıldı. Hasta ve bebek sağlıklı bir şekilde taburcu edildi. Patoloji sonucu leiomyoma uteri geldi. **Sonuç:** Kanama şikayeti ile başvuran gebelerde tanıda altta yatabilecek servikal malinite, servikal polip ya da vajene doğan myom gibi patolojilerin olabileceği akılda bulundurulmalı ve mutlaka vajinal muayene yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Leiomyom, Gebelik, Polip.

Presentation ID / Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5734-1111

Page | 243

Gebelikte Vajinal Enfeksiyonlar ve Dağılımı

Exp. Dr. Ufuk Atlıhan¹

¹*Özel Karataş Hastanesi*

Özet

Gebelerde meydana gelen vajinal enfeksiyonlar, maternal ve neonatal komplikasyonlar açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, gebelerde görülen vajinal enfeksiyonların etkenlerini saptamak idi. Toplam 289 gebe kadının vajinal sürüntü örnekleri incelenmiştir. Çalışma grubundaki 220 hasta asemptomatik, 66 hasta ise semptomatik hastalardan oluşmaktadır. Asemptomatik olarak başvuran 220 hastanın 124'ünde (% 56,3)bir ya da birden fazla enfeksiyon etkeni tespit edilmiştir. Semptomatik olarak başvuran 66 hastanın 63'ünde (% 95,5) bir ya da birden fazla enfeksiyon etkeni tespit edilmiştir. Semptomatik olarak başvuran gebelerin % 21'inde birden fazla enfeksiyon etkeni saptanmıştır. Semptomatik hastaların yalnızca 3'ünde %4,5 herhangi bir enfeksiyon etkeni izole edilmemiştir. Semptomatik olarak başvuran hastaların semptomları; vajinal akıntı varlığı, koku, kaşıntı, idrarda yanma şikayetleri olarak kategorize edilmiş ve dökümente edilmiştir. Semptomatik hasta grubunda hastaların yaklaşık % 60'lık kısmı birden fazla semptom tariflemektedir. Semptomlar arasında en sık görülen kombinasyonu vajinal akıntı + kaşıntı şikayetleri oluşturmaktadır. Gebelerin rutin muayeneleri sırasında vajinal sürüntü örneklerinin incelenmesinin, oluşabilecek komplikasyonları önlemek amacıyla gerekli tedavi yaklaşımlarının uygulanmasını sağlaması açısından önem taşıyacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Trichomonas Vaginalis, Gardnerella Vaginalis, Bakteriyel Vajinozis, Gebelik, Vulvovajinal Kandidiazis

Presentation ID / Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0644-7826

Page | 244

Halluks Rijidus Tedavisinde Metatars Baş Hemiartroplasti Uygulamasının Klinik Sonuçları

Assoc. Prof. Dr. Sinan Zehir¹

¹*Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Sinan ZEHİR*

Özet

Giriş: Halluks rijidus elli yaş üzerindeki kırk kişiden birinde görülen birinci metatrsfalangeal eklem artrozudur. Bu çalışmada halluks rijidus cerrahi tedavisinde kullanılan hemiarthroplasti yönteminin sonuçları değerlendirilmiştir. Materyal- metod: Aynı klinikte 2016- 2020 tarihleri arasında evre 3 veya 4 halluks rigidus tanısı almış ve hemiarthroplasti ile tedavi edilmiş 19 hasta değerlendirildi. Tüm hastalarda fonksiyonel değerlendirme Amerikan Ortopedik Ayak ve Ayak Bileği Toplum (AOFAS) skoru, Görsel Analog Ölçeği (VAS) Ağrı skoruna göre yapıldı. Klinik olarak metatrsfalangeal eklem dorsifleksiyon ve plantar fleksiyon hareket açıklıkları değerlendirildi. Radyolojik takiplerde osteoliz- gevşeme olup olmadığı değerlendirildi. Ameliyat sonrası soğuk uygulama ve elevasyon yapıldı. Dikişler ikinci hafta sonrası alındı ve hasta kısmi yük ile yürütüldü. Cerrahi sonrası tolere edilebildiği ölçüde pasif hareket açıklığı egzersizleri, dikişlerin alınmasıyla da aktif hareket açıklığı egzersizlerine başlandı. Birinci ay sonunda tam yük verilmesine izin verildi. **Bulgular:** Takip süresi ortalama 25((16-43) ay, ortalama yaş 55.4 (aralık 43-66) yıl ve 13 kadın, 6 erkek hasta çalışmaya dahil edilmişti. AOFAS skoru preoperatif 41.3'ten (29- 59) son kontrolde 86.1'e (61- 96) yükselirken; VAS skoru preoperatif 7.2'den (3-10) son kontrolde 1.5'e (0- 4) geriledi. Cerrahi öncesi pasif dorsifleksiyon açısı 23 (0-60) ° iken son kontrolde 51 (0-60) ° 'ye çıktı. Plantar fleksiyon 5° (0°-20°) den 11° (0°-20°) dereceye yükseldi. Bir olguda radyolojik olarak osteoliz tespit edilmekle birlikte klinik bulgu olmadığı için herhangi bir müdahale yapılmadı. Yüzeysel ya da derin enfeksiyon saptanmadı. **Sonuç:** Hastalarda fonksiyonel ve klinik olarak iyi sonuçlar elde edilmiş olmakla birlikte hasta sayısının düşük takip süresinin kısa olması negatif yönlerdir. Elde edilene veriler ışığında konservatif tedavi yöntemlerinden fayda görmeyen ileri evre halluks rijidus olgularının cerrahi tedavisinde hemiarthroplasti uygulaması ile erken dönemde iyi fonksiyonel sonuç ve yüksek hasta memnuniyeti elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Halluks Rijidus, Hemiartroplasti, Metatrsfalangeal Eklem

Presentation ID / Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7865-2346

Page | 245

İatrojenik Düz Bel Sendromu

Dr. Ömer Neşet Kişi¹

¹Ömer Neşet Kişi Klinik

Özet

Düz bel sendromu literatürde ilk kez lomber lordoz kaybı olarak tanımlanmıştır. Ardından 1977 yılında literatürde torakolomber cerrahi uygulanmış 16 hastada tespit edilerek “düz bel sendromu” olarak adlandırılmıştır. Düz bel sendromu olan hastalarda bel bölgesinde, sırt kaslarında ve dizlerde ağrı ve dik durmakta zorluk en önde gelen şikayetleri oluşturmaktadır. Düz bel deformitesi vücut postürünün dik hale getirilmesi için bir takım kompanzasyon mekanizmaları ile düzeltilmeye çalışılır, bu kompanzasyon mekanizmaları deformitenin artışına veya diğer bir takım klinik durumlara neden olabilmektedir. Düz bel sendromu çeşitli lomber patolojilerde ortaya çıkabildiği gibi geçirilmiş lomber cerrahi ve stabilizasyon sonrası iyatrojenik hatalı uygulamalar ile de ortaya çıkmaktadır. Bu deformite düzeltilmesi zor bir klinik durumdur ve hayat kalitesini olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle lomber patolojiler nedeniyle hastasına stabilizasyon uygulayacak olan bir omurga cerrahının sagittal denge kavramına hâkim olması gerekmektedir. Sagittal denge birçok fizyolojik parametreye bağlı yapısal bir gerekliliktir. Bu çalışmamızda sagittal denge kavramı detaylı bir şekilde incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sagittal Denge, Düz Bel Sendromu

Presentation ID / Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3178-2880

Page | 246

İki Farklı Sikloplejik Damla (%1 Siklopentolat ve %1 Tropikamid) Sonrası Göziçi Basıncındaki Değişikliklerin Karşılaştırılması

Dr. Mustafa Duran¹ , Dr. Konuralp Yakar²

¹Erol Olçok Eğitim Araştırma hastanesi

²Samsun Özel Medicana Hastanesi

*Corresponding author: Mustafa Duran

Özet

Amaç: Sık kullanılan iki farklı sikloplejik damlanın refraksiyon ve göziçi basıncı (GİB) üzerine etkisini karşılaştırmak Gereç ve yöntem: Toplam 98 hastanın sağ göz ölçümleri çalışmaya alındı. Siklopentolat (Sikloplejin, Abdi İbrahim, İstanbul, Türkiye) damlatılan 49 kişi (grup 1), tropikamid (Tropamid, Bilim, İstanbul, Türkiye) damla damlatılan 49 kişi (grup 2) vardı. Katılımcılara refraksiyon ölçümü ve rutin göz muayenesi yapıldı. Goldmann aplanasyon tonometrisi ile GİB ölçüldükten sonra dilatasyon damlaları 5 dakika ara ile üç defa uygulandı ve son damladan 40 dakika sonra refraksiyon ve GİB ölçümleri tekrarlandı ve kaydedildi. Ölçümler gruplar arasında istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Bulgular: Grup 1 damla öncesi sferik ekivalan (SE) ortalaması $-0,53 \pm 0,93$ diyoptri (D), dilatasyon sonrası $0,31 \pm 1,14$ D idi ($p < 0.001$). Grup 2 damla öncesi SE ortalama $-0,39 \pm 0,89$ D, dilatasyon sonrası $0,24 \pm 1,04$ D idi ($p < 0.001$). Grup 1 damla öncesi ortalama GİB $15,82 \pm 3,44$ mmHg, dilatasyon sonrası $15,29 \pm 3,64$ mmHg idi. Grup 1 damla öncesi ve sonrası GİB ortalama fark $0,53 \pm 2,01$ mmHg bulundu ($p = 0.034$). Grup 2 damla öncesi ortalama GİB $15,88 \pm 3,49$ mmHg, dilatasyon sonrası $15,22 \pm 3,13$ mmHg idi. Grup 2 GİB ortalama fark $0,65 \pm 1,90$ mmHg idi ($p = 0.024$). Grup 1 de en yüksek artış 5 mmHg, en yüksek düşüş 4 mmHg iken, grup 2 de en yüksek artış 3 mmHg, en yüksek düşüş 4 mmHg oldu. Sonuç: Siklopleji sonrası refraksiyon değerlerinde iki grupta anlamlı olarak hipermetropiye kayma olduğu görüldü. İki grupta da GİB’ında dilatasyon sonrası düşüşü istatistiksel olarak anlamlı bulduk. Bununla birlikte iki grupta da (grup 1 %30,6; grup 2 %26,5) damla sonrası GİB artış gösteren kişiler mevcut idi. Bu durum normal kişiler için önemli olmasa da ileri glokom hastaları açısından önemlidir. Dilatasyon yapılacak hastaların özellikle glokom hastalarının dilatasyon sonrası da GİB’larının takip edilmesinde fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: Siklopentolat, Tropikamid, Göziçi Basıncı, Siklopleji, Sferik Ekivalan

Comparison of Changes in Intraocular Pressure After Two Different Cycloplegic Drops (1% Cyclopentolate and 1% Tropicamide)

Abstract

Purpose: to compare the effect of two different cycloplegic drops on refraction and intraocular pressure (IOP). Materials and methods: Right eye measurements of a total of 98 patients were included in the study. There were 49 people (group 1) who were instilled with cyclopentolate drops and 49 people (group 2) who were instilled with tropicamide. Refraction measurement and routine eye examination were performed on the participants. After measuring IOP with Goldmann applanation tonometry, drops were applied three times and refraction and IOP measurements were repeated 40 minutes after the last drop. Results: Group 1 mean spherical equivalent (SE) before drop was -0.53 ± 0.93 diopters (D), and 0.31 ± 1.14 D after dilatation ($p < 0.001$). Group 2 mean SE was -0.39 ± 0.89 D before drop and 0.24 ± 1.04 D after dilatation ($p < 0.001$). Group 1 mean IOP was 15.82 ± 3.44 mmHg before drop and 15.29 ± 3.64 mmHg after dilatation. The mean difference in IOP before and after group 1 drop was 0.53 ± 2.01 mmHg ($p = 0.034$). Mean IOP was 15.88 ± 3.49 mmHg before group 2 drops and 15.22 ± 3.13 mmHg after dilatation. Group 2 mean IOP difference was 0.65 ± 1.90 mmHg ($p = 0.024$). While the highest increase was 5 mmHg and the highest decrease was 4 mmHg in group 1, the highest increase was 3 mmHg and the highest decrease was 4 mmHg in group 2. Conclusion: It was observed that there was a significant shift to hyperopia in the groups in the refraction values after cycloplegia. We found significant decrease in IOP after dilation in both groups. However, there were people in both groups (group 1 30.6%; group 2 26.5%) with increased IOP after drip. Although this situation is not important for normal people, it is important for patients with advanced glaucoma. It is useful to follow up IOP of the patients who will be dilated, especially in glaucoma patients, after dilation.

Page | 247

Keywords: Cyclopentolate, Tropicamide, Intraocular Pressure, Cycloplegia, Spherical Equivalent

Presentation ID / Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9111-8060

Page | 248

İnfanlarda Periferik Retinal Hipopigmente Lezyonlar

Dr. Armağan Özgür¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Armağan Özgür

Özet

Amaç: Rutin göz muayenesinde saptanan periferik retinal hipopigmente lezyonları olan 30 infantın oküler bulgularını ve demografik özelliklerini değerlendirmek Materyal Metod: Temmuz 2022- Ocak 2023 yılları arasında, Ankara Şehir Hastanesinde muayene edilen, periferik hipopigmente retinal lezyonlar saptanan 30 infant çalışmaya dahil edildi. Tüm muayeneler post-natal birinci ayda yapıldı. Pupil dilatasyonu ardından 20 dioptri lens ve cep telefonu kullanılarak arka kutup ve perifer retina görüntüleri kaydedildi. İnfantların doğum haftaları, doğum kiloları, gebelik-doğum sırası-doğum sonrası ayrıntı medikal özgeçmişleri kaydedildi. Retinal lezyonların karakteristik özellikleri, büyüklükleri ve yaygınlıkları değerlendirildi. Bulgular: İnfantların ortalama doğum kiloları 3222,82 gram (minimum 2270 -maksimum 4800); ortalama doğum haftaları 38,17 hafta (minimum 35- maksimum 42) idi. Lezyonların 1'i (%3) mid perifer yerleşimli, 29'u (%97) perifer yerleşimli idi. Lezyonların %6'sı ünilateral, %94'ü bilateral yerleşimli idi. Lezyonların %6'sı (2) vertikal hat boyunca dağılan, non eleve noktasal kümelenme tarzı, açık sarı renkli; %20'si (6) ora serrata komşuluğunda, horizontal kuşak şeklinde yayılan, non eleve, beyaz renkli; %73'ü (22) ora serrata komşuluğunda, horizontal yerleşimli, non eleve, değişik şekillerde ayrık lekelenme tarzı multipl lezyonlar şeklindeydi. 1 infantta uzamış sarılık, 1 infantta retinal hemoraji mevcuttu. Bütün infantların optik disk ve maküla görünümleri doğal idi. Sonuç: İnfantların rutin göz taramalarından periferik retina da muayene edilmelidir. Periferik retinal lezyonlar daha çok term ve doğum kilosu normal olan bebeklerde görülmektedir. Lezyonlar çoğunlukla periferik ve horizontal yerleşimli ayrık lekelenme tarzı multipl lezyonlardan oluşmaktadır. Bu bulgularla ilgili uzun dönem takipli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Periferik Retinal Lezyonlar, Retinal Dejenerasyonlar, Yenidoğan Göz Taraması

Presentation ID / Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0767-1088

Page | 249

Kalp Pili Ekspozisyonu Olan Komorbid Hastanın Fasiokütanöz Lokal Flep Cerrahisinde Pektoral Blok Anestezisi Uygulaması

Dr. Zeynep Ersoy¹

¹*Etlik Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Pektoral sinir bloğu (PECS) I, lateral ve medial PECS sinirleri hedefleyen lokal anesteziğin interpektoral enjeksiyonudur. PECS II bloğu, interkostal sinirlerin, long torasik ve torakodorsal sinirlerin lateral kütanöz dallarını hedef alan PECS I ve subpektoral lokal anesteziğin kombinasyonudur. Pektoral blok 2011 yılında Rafael Blanco tarafından meme cerrahisi sonrasında ağrı kontrolü için paravertebral ve epidural bloğa alternatif olarak tanımlanmıştır. PECS blok endikasyonları: meme cerrahisi, submusküler implant veya doku genişleticilerin yerleştirilmesi, aksiller lenfadenektomi, kalp pili cihazının yerleştirilmesi, kosta kırığı ve torakotomidir. PECS blok komplikasyonları olarak hematoma, lokal anestetik sistemik toksisitesi, pnömotoraks ve enjeksiyon bölgesinde enfeksiyon görülebileceği akılda tutulmalıdır. Vakamızda, göğüs ön duvarı ameliyatı geçirecek, komorbiditeleri olan hastaya anestezi yönetimi olarak PECS I ve II bloğu uyguladık. Yöntem: 86 yaşında, 58 kg, 158 cm, ASA IV-E, kadın hasta. Kalp pilinin cilt dışına ekspoze olması nedeniyle acil ameliyata alındı. Fizik muayenede ateş, pürülan akıntı veya yaygın eritem gibi klinik enfeksiyon semptomları görülmedi. Preoperatif muayenesinde Mallampati skoru III olarak değerlendirildi. Elektrokardiyogram (EKG): 92/dk pacemaker ritmi, PAAC grafisinde sağda plevral effüzyonu, bilateral hiler dolgunluk ve belirgin aort topuzu olduğu gözlemlendi. Hastanın özgeçmişinde, koroner arter hastalığı (22 yıl önce koroner arter baypas greftleme, takibinde çoklu koroner anjiyografi (2 stent uygulanması), aritmi, hipertansiyon), kalp yetmezliği (enjeksiyon fraksiyonu: %34), pulmoner hipertansiyonu (PAB:70mmHg), karotis arter stenozu, tip 2 DM, hiperlipidemi, ileri evre kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOA), geçirilmiş SVO, bilateral double J stent (DJS) varlığı, 12 yıl önce kardiyak arrest öyküsü alındı. Güncel laboratuvar değerleri normal sınırlarda idi (Hb: 10.3 g/dl, PTZ: 16.5, INR: 1.44). Hastanın bilgilendirilmesi ve onayının alınmasını takiben operasyon için kardiyoloji bölümü tarafından pil ayarı yapıldı (Şekil 1). Girişim bölgesinin muayenesi, sedasyon hakkında hastanın bilgilendirilmesi, genel anestezi hazırlığının yapılması ve resüsitasyon gereçlerinin hazır olmasının ardından steril çalışma malzemeleri açıldı. Hastaya nazal oksijen kanülü takıldı ve intravenöz (IV) 1,5 mg midazolam ile premedike edildi. Takiben deksmedetomidin 10 dakikalık yükleme dozu (1mcg/kg) uygulandı ve 0.2 µg/kg/saatlik bir infüzyonu başlandı. Supin pozisyonda bulunan hastanın kolundaki ekstansiyon kısıtlılığı nedeniyle 70° derece açılı verilebildi. Midklavikular orta hattına 4-12 MHz USG (GE Sağlık, ABD) lineer probu yerleştirildi (Şekil 2). Pektoralis majör minör, aksiller damarlar ve plevranın görüntülenmesinin ardından ultrason probu kaudale doğru kaydırılarak ikinci ve üçüncü kaburgaları tanımlandı. İğnenin ucu interpektoral fasyal plana (pektoralis majör ve minör arası) yerleştirildi ve 10 ml, 1/1 oranında lokal anesteziğin karışımı (%0,5 bupivakain ve

%2 lidokain) enjekte edildi. PECS II bloğunu için PECS I bloğuna ilaveten iğne interpektoral fasyal plandan pektoralis minör ile serratus anterior arasındaki fasyal plana yerleştirildi. Bu alana 20 ml, 1/1 oranında lokal anestetik karışımı (%0,5 bupivakain ve %2 lidokain) enjekte edildi. Cerrahi disseksiyonun ardından modifiye bir kalp pili rekonstrüksiyonu ve lokal fasiokütanöz flep çevrilmesi gerçekleştirildi (Şekil 3-5). Cerrahi işlem yaklaşık 110 dakika sürdü. Hasta operasyon boyunca hemodinamik olarak stabildi. Ayılma ünitesinde hastanın ağrısı yoktu, vizüel analog skalası (VAS) 3 / 10 olarak değerlendirildi. 24 saat ağrı takibi yaptığımız hastanın ek analjezik ihtiyacı olmadı. Ameliyat sonrası vital fonksiyonları stabildi. Postoperatif bulantı kusması (PONV) olmadı. Herhangi bir komplikasyon gelişmeyen hasta postoperatif birinci günde taburcu edildi. Sonuç: Pektoral blok reyonel ve yüzeysel bir blok olmakla birlikte yan etkileri bakımından oldukça güvenilirdir ve uygulaması kolaydır. PECS bloğun, genel anestezi için riskli ve komorbid hastalıkları olan pektoral bölge cerrahisi uygulanacak hastalarda, cerrahi saha anestezisi ile ağrı kontrolünün sağlanması açısından alternatif olarak akılda tutulmalıdır. PECS bloğu etkili analjezi ve daha iyi hemodinamik stabilite sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Pectoral Sinir, Sinir Bloğu, Komorbid Hasta, Kalp Pili, Fasciocutanöz Lokal Flep

The Exposed Cardiac Pacemakers Were Salvaged by Fasciocutaneous Local Flap On a Comorbid Patient With Pectoral Block Anesthesia

Abstract

Introduction: PECS I block is an interpectoral injection of local anesthetic targeting the lateral and medial PECS nerves. PECS II block is a combination of PECS I and subpectoral local anesthetic injection targeting the lateral cutaneous branches of the intercostal nerves, and long thoracic and thoracodorsal nerves. This case discusses anesthesia management by administering PECS I and II blocks to patients with comorbidities who will undergo anterior chest wall surgery. Methods: An 86-year-old, 58 kg, 158 cm tall, ASA IV female patient underwent emergency surgery due to exposure to a pacemaker. The patient had a history of heart failure (ejection fraction 34%), coronary artery disease, arrhythmia, hypertension, pulmonary hypertension (PAP:70 mmHg), type 2 diabetes mellitus, hyperlipidemia, severe chronic obstructive pulmonary disease, and carotid artery occlusion. On physical examination, clinical infection symptoms such as fever, purulent discharge, or widespread erythema were not observed. The patient was given oxygen support with nasal oxygen and intravenous 1.5 mg midazolam premedication. A 10-minute loading dose (1 mcg/kg) of dexmedetomidine was then administered, followed by an infusion of 0.2 mcg/kg/hour. A high-frequency linear probe (4-12 MHz) was used to perform injections of the PECS II block (20 ml bupivacaine 0.5%, lidocaine 2%) followed by the PECS I block (10 ml bupivacaine 0.5%, lidocaine 2%) (GE Healthcare, USA). Modified pacemaker reconstruction and local flap flipping were performed, lasting approximately 100 minutes. The patient was hemodynamically stable throughout the operation. Postoperative vital functions were stable; she did not have postoperative nausea or vomiting (PONV) or require additional analgesia. The patient was discharged after 1 day without any complications. Conclusion: PECS block can provide effective analgesia, fewer side effects, and more hemodynamic instability. Therefore, it will be a safe alternative to general anesthesia for chest wall surgery patients with multiple comorbidities.

Page | 251

Keywords: Pectoral Block, Nerve Block, Comorbid Patient, Pacemaker, Fasciocutaneous Local Flap

Presentation ID / Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7253-0041

Page | 252

Kasık Fıtığı Tamirinde Kullanılan Lichteinstein ve Tep Yöntemlerinde,genitofemoral Sinir Motor Fonksiyonu'nun Elektrofizyolojik Yöntemle Karşılaştırılması

Dr. Hakan Yırgın¹ , Dr. Murat Çabalar² , Dr. Vildan Yayla² , Dr. Deniz Güzey³

¹*İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği 2İstanbul Bakırköy*

Dr.Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

²*İstanbul Bakırköy Dr.Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nöroloji Kliniği*

³*İstanbul Bakırköy Dr.Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği*

**Corresponding author: Hakan Yırgın*

Özet

Amaç: Kasık fıtığı,genel cerrahi kliniklerinde en sık karşılaşılan hastalıklardan birisidir.Tedavisinde sıklıkla Lichteinstein ve total ekstraparitoneal (TEP) tamir yöntemleri kullanılır.Genitofemoral sinir(GFS),gerek fıtığın yaptığı bası,gerekse cerrahi tamir sırasında zedelenebilir.Bu nedenle hasta ,karın alt kısmı,uyluk ve skrotal bölgede kronik ağrıdan şikayet edebilir.Bu çalışmada,bu iki cerrahi teknik ve GFS üzerine etkisi elektrofizyolojik yöntemle karşılaştırıldı. **Yöntem:** Çalışmamıza kasık fıtığı tanısı konan 46 erkek hasta alındı.Yaş,boy,kilo,hastalık süresi,ağrı ve mevcut hastalıkları kaydedildi.Preoperatif ve postoperatif dönemde,tüm hastaların elektrofizyolojik incelemeleri aynı hekim tarafından yapıldı.İncelemede Medelec Synergy cihazı kullanıldı.Kayıt için konsantrik iğne(Çap/Kayıt alanı:0,46mm/0,07mm²),penis kökünün yaklaşık 1cm kadar yukarı ve 2-3cm lateraline,birkaç cm derinlikteki kremaster kasına yerleştirildi.Yüzeysel olarak künt bir obje ile uyluğun iç yüzünün üst kısmı uyarılarak kremaster refleksine bakıldıktan sonra yüzeysel uyarı ile spina iliaka anterior superior medial kısmı uyarılarak(hasta ve sağlam taraf) motor sinir iletimleri çalışıldı.Kremaster refleksi(var/yok),GFS latans(ms) ve birleşik kas aksiyon potansiyel(BKAP) amplitüd(mV) değerleri kaydedildi.Kasık fıtığı tamiri,genel cerrahi kliniğinde aynı cerrahi ekip tarafından gerçekleştirildi.Operasyondan yaklaşık 1 ay sonra elektrofizyolojik inceleme tekrarlandı. **Bulgular:** Hastaların yaş ortalaması 49,14±13,2 yıl (25-70 yıl) idi.Lichtenstein(açık) yöntemi 26 hastaya (Grup 1),TEP(laparoskopik) yöntemi 20 hastaya (Grup 2) uygulandı.İki grup arasında yaş,boy,kilo,hastalık süreleri ve diyabetes mellitus açısından istatistiksel fark yoktu(p>0,05).Preoperatif ve postoperatif dönemde hem sağlam hem hasta taraf GFS latans değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı(p>0,05).GFS BKAP amplitüdüleri, Grup1'de preoperatif 0,08±0,13 mV, postoperatif 0,23±0,58 mV, Grup 2'de preop 0,08±0,21 mV,postoperatif 0,41±0,76 mV bulundu.Grup 2 amplitüd değerlerinde preoperatif ve postoperatif dönemlerde hasta ve sağlam taraf arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptandı(p<0,05).Her iki grup arasında preoperatif ve posoperatif kremaster refleksi açısından anlamlı fark bulunmadı.(p>0,05) **Sonuç:** Çalışmamızda uyguladığımız her iki cerrahi yöntemin postoperatif dönemde, GFN motor fonksiyonunda istatistiki anlam ifade etmeyen fakat amplitüde artışla beraber giden bir iyileşme olduğunu tespit ettik. Her iki grup arasında fark olmamakla beraber TEP grubunda preoperatif ve postoperatif ölçümlerde,amplitüd değerlerinde

anlamli farklılık mevcuttu ($P<0,05$), bu bulgu GFN'in bu grupta daha hızlı rejenerere olabildiği yönünde yorumlandı.

Anahtar Kelimeler: İnguinal Herni, Genitofemoral Sinir, Lichteinstein, Tep

Comparison of Genitofemoral Nerve Motor Function with Electrophysiological Method in Lichteinstein and Tep Methods Used in Inguinal Hernia Repair

Abstract

Aim:Inguinal hernia is one of the most common diseases encountered in general surgery clinics. Lichteinstein and total extraperitoneal (TEP) repair methods are frequently used in its treatment. Genitofemoral nerve (GFS) can be damaged both during the compression of the hernia and during surgical repair, may complain of chronic pain in the thigh and scrotal region. In this study, these two surgical techniques and their effect on GFS were compared with the electrophysiological method. **Materials and Methods:** Forty-six male patients diagnosed with inguinal hernia were included in our study. Age, height, weight, duration of disease, pain and current diseases were recorded. Electrophysiological examinations of all patients were performed by the same physician in the preoperative and postoperative period. Medelec Synergy device was used for the recording. The needle (Diameter/Recording area: 0.46mm/0.07mm²) was placed in the cremaster muscle at a depth of a few cm, approximately 1 cm up and 2-3 cm lateral to the root of the penis. Then, motor nerve conduction was studied by stimulating the anterior superior medial part of the spina iliaca with superficial stimulation (patient and healthy side). Inguinal hernia repair was performed by the same surgical team in the general surgery clinic. Electrophysiological examination was repeated approximately 1 month after the operation. **Results:** The mean age of the patients was 49.14±13.2 years (25-70 years). The Lichtenstein(open) method was applied to 26 patients (Group 1) and the TEP (laparoscopic) method was applied to 20 patients (Group 2). There was no statistical difference in terms of height, weight, duration of illness and diabetes mellitus ($p>0.05$). There was no significant difference between the GFS latency values of both healthy and sick sides in the preoperative and postoperative periods ($p>0.05$). GFS CMAP amplitudes, It was 0.08±0.13 mV preoperatively, 0.23±0.58 mV postoperatively in Group1, and 0.08±0.21 mV preoperatively and 0.41±0.76 mV postoperatively in Group 2 A statistically significant difference was found between the patient and the healthy side in the preoperative and postoperative periods in amplitude values ($p<0.05$). There was no significant difference between the two groups in terms of preoperative and postoperative cremaster reflexes. ($p>0.05$) **Conclusion:** In the postoperative period, the surgical method showed an insignificant improvement in GFN motor function, but with an increase in amplitude. We found that there is swelling. Although there was no difference between the two groups, there was a significant difference in preoperative and postoperative measurements and amplitude values in the TEP group ($P<0.05$), which was interpreted as GFN could regenerate faster in this group.

Keywords: Inguinal Hernia, Genitofemoral Nerve, Lichsteinstein, Tep

Presentation ID / Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5786-9063

Page | 254

Kliniğimizdeki Kronik Subdural Hematom Olgularının Cerrahi Sonuçları

Asst. Prof. Dr. Abdurrahim Taş¹

¹Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Beyin Cerrahi Kliniği

**Corresponding author: Abdurrahim Taş*

Özet

Amaç: Kronik subdural hematom (KSDH), araknoid ile dura mater arasında; sıvı ve bazı aşamalarda pıhtılaşmış kandan oluşan bir koleksiyondur. İntrakraniyal kanamaların en sık görülen tiplerinden biridir ve önemli bir mortaliteye sahiptir. Yaşlı popülasyonda daha sıklıkla görülmekle beraber olguların %60-80'inde bir kafa travması öyküsü vardır. Bu çalışma ile nöroşirurji pratiğinde sıkça karşılaşılan KSDH hastalarının takip ve tedavilerinde klinik deneyimimizi sunmayı amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** 2011 Ocak- 2021 Aralık tarihleri arasında Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesinde KSDH sebebiyle opere edilen hastaların tamamının klinik dosyalarından yaş, cinsiyet,özgeçmiş,başvuru şikayeti, antiagregan ve antikoagülan kullanımı, eşlik eden kronik hastalıklar, tanı alana kadar geçen süre, geliş nörolojik muayeneleri, radyolojik olarak hematomun tarafı ve lokalizasyonu ve orta hatta şift durumu, uygulanan cerrahi metod, post op nörolojik muayeneleri ile performans durumları ve rekürrens oranları retrospektif olarak değerlendirildi. **Bulgular:** Çalışma %22,6'sı (n=55) kadın, %77,4'ü(n=185) erkek olmak üzere toplam 243 olgu ile yapılmıştır. Hastaların yaş ortalaması 63,47±18,08, olguların 145'i (%59,7) 60 yaş üzerindedir. Hastaların %86,4'ünün(n=210) başvuru esnasında GKS ≥13 tü. Nedeni bilinmeyen 103(%42,3), düşme öyküsü bulunan 81(%33,3), darp edilen 47(%19,3), trafik kazası geçiren 8(%3,3), hidrosefalili 4(%1,6) hasta olgularımızı oluşturmaktaydı. Kranial görüntülemelerde hematom 152(%62,6) olguda olmak üzere en sık frontotemporal lokalizasyonda görülmekte ve 41(%16,9) hastada bilateral KSDH izlenmekteydi. Olguların %89,7'sinde (n=218) BBT'de orta hat şifti görülmekteydi. Semptom sonrası tanı zamanı 79(%32,5) olguda 15-30 gün arası, 92(%37,9) olguda 30-45 gün arası , 48(%18,9) olguda 45-60 gün arası ve 24 (%9,9) olguda 60 günden sonraydı. Antiagregan ve antikoagülan ilaç kullanan 116(%47,7) ve kullanmayan 227(%52,3) hasta bulunmaktaydı. Olguların %84,4'ünde(n=205) hematom membranı açıldı ve sadece 20(%8,2) olguda kraniotomi yapıldı. Hastaların %72,4'ünde hem anterior hem de posteriora dren bırakıldı ve olguların %90,9'unda 2 adet dren kullanıldı.

Anahtar Kelimeler: Kronik Subdural

Surgical Results of Chronic Subdural Hematoma Cases in Our Clinic

Abstract

Aim: Chronic subdural hematoma (CSDH), between arachnoid and dura mater; It is a collection of fluid and clotted blood in some stages. It is one of the most common types of intracranial hemorrhages and has a significant mortality. Although it is more common in the elderly population, 60-80% of the cases have a history of head trauma. With this study, we aimed to present our clinical experience in the follow-up and treatment of patients with CSDH, which is frequently encountered in neurosurgery practice. **Materials and Methods:** Age, gender, history, complaint at admission, use of antiaggregant and anticoagulant, accompanying chronic diseases, time to diagnosis, from the clinical files of all patients who were operated for CSDH in Van Yüzüncü Yıl University Medical Faculty Hospital between January 2011 and December 2021. Neurological examinations on admission, radiological side and localization of hematoma and midline shift status, surgical method applied, post-op neurological examinations, performance status and recurrence rates were evaluated retrospectively. **Results:** The study was conducted with a total of 243 cases, 22.6% (n=55) female and 77.4% (n=185) male. The mean age of the patients was 63.47 ± 18.08 years, and 145 (59.7%) of the patients were over 60 years old. GCS was ≥ 13 in 86.4% (n=210) of the patients at the time of admission. 103 (42.3%) of unknown cause, 81 (33.3%) with a history of falling, 47 (19.3%) battered, 8 (3.3%) traffic accidents, 4 (1.6%) with hydrocephalus consisted of our patient cases. In cranial imaging, hematoma was most frequently seen in the frontotemporal localization, in 152 (62.6%) cases, and bilateral CSDH was observed in 41 (16.9%) patients. Midline shift was seen in CBT in 89.7% (n=218) of the cases.

Keywords: Chronic Subdural

Presentation ID / Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000000257101385

Page | 256

Kronik Ekstremitte Tehdit Edici İskemide (KETİ) Dizaltı Lezyonlara Yönelik Cerrahi ve Endovasküler Tedavilerin Restrospektif Karşılaştırılması

Inst. Dr. Hüseyin Demirtaş¹, Prof.Dr. Mustafa Hakan Zor¹, Ra. Dr. Sencer Kılıç¹, Prof.Dr. Mehmet Koray Akkan², Inst. Dr. Fatih Öncü²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi AD.

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Radyoloji AD.

*Corresponding author: Sencer KILIÇ

Özet

Giriş: KETİ, istirahat ağrısı ve doku kaybı ile seyreden son dönem periferik arter hastalığıdır. Yaşlı nüfus, sigara tüketimi ve diyabet ile artan KETİ, uzuv kaybı ve ölüme neden olabilmektedir. KETİ tedavisinde en etkin yöntem revaskülarizasyon olup, bypass altın standart kabul edilmiştir. Ancak ileri yaş ve ek hastalıkları dolayısıyla 2 yılın altında surveyi olan hastalarda endovasküler müdahale öne çıkmaktadır. Her iki tedavi yöntemi için erken ve uzun dönem sonuçlara ilişkin çalışmalar yayınlanmış olup henüz ortaya konmuş anlamlı bir üstünlük bulunmamıştır. **Yöntem:** 2013-2020 arasında KETİ kliniği ile tarafımıza başvurmuş ve DSA görüntüleme ile diz altı arteriyel lezyon saptanmış hastalar tespit edilip, cerrahiye alınanlar ve endovasküler müdahaleye alınanlar iki grupta çalışmaya dahil edilmiştir. Her iki gruptan 45'er olmak üzere toplam 90 hastaya ulaşılmıştır. Yaş, cinsiyet, sigara kullanımı; ek hastalıklar olarak diyabet, hipertansiyon, hiperlipidemi ve kronik böbrek yetmezliği; varsa önceden uygulanan müdahale ve ilk müdahale sonrası 24 aylık süre içerisinde amputasyon ve ölüme ilişkin verileri kaydedilip cerrahi grup ile endovasküler grubun sonuçları kıyaslanmıştır. **Bulgular:** Hastaların demografik özellikleri gruplar arasında benzer bulunmuştur. Endovasküler ve cerrahi uygulanan hastaların iki yıllık takip sürecinde endovasküler grupta toplam % 20.0 hastada amputasyon, % 26.7 hastada ölüm tespit edilirken, cerrahi grupta ise toplam % 28.9 hastada amputasyon, % 35.6 hastada ölüm tespit edildi. İstatistiksel farklılık olmamak üzere birinci ayda amputasyon ve ölüm oranları endovasküler grupta fazla iken, altıncı ayda, ikinci yılda ve iki yılın sonunda toplam amputasyon ve ölüm oranları cerrahi grupta fazla idi. **Sonuç:** Basil çalışmasının aksine erken dönemde amputasyonsuz sağ kalım ve genel sağ kalım açısından cerrahi müdahalenin başarılı olduğu görülmekle birlikte orta ve uzun dönemde endovasküler grup öne çıkmıştır. Cerrahi grup hastaların sosyoekonomik dezavantajları ve postoperatif uzun dönem takiplerindeki uyumsuzluklar sonuçlar üzerinde etkili olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kronik Ekstremitte Tehdit Edici İskemi, Periferik Arter Hastalığı, İnfrapopliteal Arteriyel Lezyonlar, Revaskülarizasyon

Retrospective Comparison of Surgical and Endovascular Treatments for Below-Knee Lesions in Chronic Limb Threatening Ischemia (Cti)

Abstract

Introduction: CTI is an peripheral arterial disease characterized by rest pain and tissue loss. Elderly population, smoking and diabetes mellitus trigger CTI. Revascularization is the most effective method in the treatment of CTI. However, endovascular intervention comes to fore in patients with a survival of less than 2 years due to advanced age and comorbidities. Studies on early and long-term outcomes for both treatment modalities have been published, but no significant superiority has yet been demonstrated. Methods: Between 2013 and 2020, patients diagnosed with below-knee arterial lesions and DSA imaging were identified and included in the study in two groups. 90 patients were included. Data on age, gender, smoking, comorbidities such as diabetes, hypertension, hyperlipidemia and chronic renal failure, previous intervention if any, amputation, and death within 24 months after the first intervention were recorded, the results of the surgical group and the endovascular group were compared. Results: Demographic characteristics of the patients were similar between groups. During the two-year follow-up period of patients who underwent endovascular and surgical procedures, 20.0% amputations and 26.7% deaths were observed in the endovascular group, while 28.9% amputations and 35.6% deaths were observed in the surgical group. While amputation and death rates were higher in the endovascular group at the first month, total amputation and death rates were higher in the surgical group at sixth month, second year and at the end of two years, although there was no statistical difference. Conclusion: In contrast to the Basil study, surgical intervention was successful in terms of amputation-free survival and overall survival in the early period, but in medium and long term, endovascular group prevailed. Socioeconomic disadvantages of the surgical group and non-compliance in postoperative long-term follow-up were effective on the results.

Page | 257

Keywords: Chronic Limb Threatening Ischemia, Peripheral Arterial Disease, Infrapopliteal Arterial Lesions, Revascularization

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2330-1709

Page | 258

Major Üst Batın Cerrahisinde Genel Anestezi ve Genel Anesteziye Eklenen Torakal Epidural Analjezinin Stres Yanıt ve Homosistein Düzeylerine Etkisinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Sinan Çelik¹ , Prof.Dr. Canan Atalay²

¹Erzurum Özel Buhara Hastanesi

²Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Genel anestezi ve genel anesteziye eklenen torakal epidural analjezinin major üst batın cerrahilerinde stres yanıt parametreleri ve homosisteine etkisini karşılaştırmaktır. Yöntem: Major üst batın cerrahisi planlanan olgulardan çalışma kriterlerine uygun olanlar çalışmaya dahil edilerek randomize olarak 2 gruba ayrıldı: Genel anestezi grubundaki(GA) 30 hastaya standart anestezi induksiyonu sonrası %50O₂-%50N₂O karışımında sevofluranla anestezi idamesi gerçekleştirildi. Kombine genel anestezi epidural analjezi grubundaki(GA+EA) 30 hastaya T6-T7 veya T7-T8 intervertebral aralıklardan epidural kateter takılarak standart anestezi induksiyonu yapıldı. %50O₂-%50 hava karışımında sevofluranla anestezi; %0,1 bupivakaine+2 mcg/ml fentanil karışımının epidural enjeksiyonuyla analjezi sürdürüldü. Hastaların hemodinamik parametreleri ve postoperatif VAS skorları kaydedildi. Hastalardan anestezi öncesi, cerrahi bitimi, postoperatif 8 ve 24. saatlerde kan örnekleri alınarak stres yanıt parametreleri ve homosistein düzeyleri ölçüldü. Bulgular: Grup GA'da intraoperatif ortalama arter basınçlarında 5., 10., 15., 30., kalp atım hızlarında 10., 15., 30., 60. dakikalarda; postoperatif VAS skorlarında 1., 2., 4., 8. saatlerde anlamlı yükseklik vardı. Her iki grupta bazale göre kortizol, glukoz ve nötrofil değerleri cerrahi bitimi, postoperatif 8 ve 24. saatlerde; C-Reaktif protein postoperatif 8 ve 24. saatlerde anlamlı olarak artış gösterirken; gruplar arası karşılaştırmada glukoz değerleri cerrahi bitiminde grup GA+EA'da anlamlı olarak yüksekti. Prealbumin değerleri her iki grupta bazale göre cerrahi bitiminde ve postoperatif 24. saatte anlamlı olarak düşerken gruplar arası karşılaştırmada fark yoktu. Albumin GA grubunda bazale göre cerrahi bitimi ve postoperatif 24. saatte; GA+EA grubunda ise cerrahi bitiminde anlamlı olarak düşüktü. Gruplar arası karşılaştırmada ise postoperatif 24. saatte GA grubunda anlamlı olarak düşüktü. Homosistein değerleri bazale göre postoperatif 8. saatte; gruplar arası karşılaştırmada ise cerrahi bitiminde GA+EA grubunda anlamlı olarak düşüktü. Sonuç: Genel anesteziye eklenen torakal epidural analjezi sadece genel anestezi uygulamasına göre intraoperatif dönemde daha stabil hemodinami ve cerrahi bitiminde anlamlı olarak daha düşük homosistein seviyeleri sağlamaktadır. Postoperatif dönemde daha etkin postoperatif analjezi ve daha yüksek albumin düzeyleri oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Torakal Epidural Analjezi, Batın Cerrahisi, Stres Yanıt, Homosistein

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4373-5245

Page | 259

Meme Kanseri Nedeniyle Tamoksifen Kullanan Kadınlarda Görülen Uterin ve Endometriyal Patolojiler

Asst. Prof. Dr. Oğuzhan Günenc¹

¹Konya Şehir Hastanesi

Özet

Dünya genelinde görülen, kadın kanserlerin %23'ünü meme kanseri oluşturmaktadır ve oran ile en sık kadın kanseri konumundadır. Tamoksifen, selektif östrojen reseptör modülatörü olup östrojen reseptörü pozitif olan hastalarda, meme kanseri vakalarında yardımcı tedavi olarak kullanılmaktadır. Tamoksifen, meme dokusundaki östrojen reseptörlerine antagonist, endometriyal doku üzerine ise agonistik etki gösterir. Tamoksifen genital trakt üzerine olumsuz etkileri olabilmektedir; endometriyum kanseri ve uterin sarkom gibi. Tamoksifen kullanan hastalarda endometriyal kalınlık artışı olabilmektedir. Hatta bu kalınlaşma endometriyum kanserine kadar değişebilmektedir. Tamoksifen tedavisi alan meme kanseri kadınlar, rutin olarak, yılda bir defa transvajinal ultrasonografi ile endometriyal kalınlık ölçümü yapılmalıdır. Eğer kalınlık artışı varsa veya post menopozal kanama şikayeti varsa, endometriyal doku örnekleme yapılmalıdır. Patoloji sonucuna göre, histerektomi histerektomi planlanmalıdır. Tamoksifen tedavisi başlanan kadınlar; endometriyal hiperplazi, endometriyum kanseri ve uterin sarkom riski hakkında bilgilendirilmeli ve herhangi bir anormal vajinal kanama olması durumunda doktoruna başvurması söylenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Tamoksifen, Uterin Patolojiler, Endometriyal Patolojiler

Uterine and Endometrial Pathologies in Women Using Tamoxifen Due to Breast Cancer

Abstract

Breast cancer constitutes 23% of female cancers worldwide, and it is the most common female cancer with the rate. Tamoxifen is a selective estrogen receptor modulator and is used as an adjunctive therapy in patients with estrogen receptor positive and breast cancer cases. Tamoxifen has an antagonistic effect on estrogen receptors in breast tissue and an agonistic effect on endometrial tissue. Tamoxifen may have adverse effects on the genital tract; such as endometrial cancer and uterine sarcoma. There may be an increase in endometrial thickness in patients using tamoxifen. This thickening can even change to endometrial cancer. Women with breast cancer treated with tamoxifen should routinely measure endometrial thickness by transvaginal ultrasonography once a year. If there is an increase in thickness or if there is a complaint of postmenopausal bleeding, endometrial tissue sampling should be performed. According to the pathology results, hysterectomy hysterectomy should

be planned. Women who started tamoxifen treatment; should be informed about the risk of endometrial hyperplasia, endometrial cancer and uterine sarcoma and should be told to consult a doctor in case of any abnormal vaginal bleeding.

Keywords: Breast Cancer, Tamoxifen, Uterine Pathologies, Endometrial Pathologies

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5181-5379

Page | 261

Midazolam Sedasyonu Sonrası Görülen Solunum Depresyonu

Dr. Güzin Ceran¹

¹Kırşehir Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Güzin ceran*

Özet

Giriş Benzodiazepinler hem anestezi hem de premedikasyon için yaygın olarak kullanılmaktadır(1). Midazolam amnestik ve anksiyolitik özellikleri olan ve günümüzde sıklıkla premedikasyonda tercih edilen hipnotik-sedatif ilaçtır(2). Düşük doz midazolam ile solunum depresyonu gelişen hastamızı sunmayı amaçladık. Vaka sunumu Total diz protezi ameliyatı planlanan 59 yaşında kadın hasta preoperatif anestezi değerlendirmesine göre ASA 2 risk grubundadır. Hastanın hipertansiyon öyküsü var. Preoperatif rutin monitorizasyon yapıldı. Hastanın kan basıncı 180/100 mm Hg olarak ölçüldü. 2 mg midazolam intravenöz olarak uygulandı. Sonrasında kan basıncı 160/80 mmHg olarak ölçüldü. Spinal anestezi için pozisyon verilirken hastanın bilinci kapandı. Eş zamanlı olarak desatüre olan hasta hızla yatırılarak balon maskeyle ventile edildi. GKS <8 olarak tespit edildi. Pupiller orta hatta ve miyotik olan hastaya iv 0,2 mg flumazenil verildi. Maske ile 15 dakika havalandırılan bilinci açılmayan hasta hiçbir anestezi ilaç yapılmadan entübe edildi. Kan gazında solunumsal asidoz mevcuttu. Entübasyon sonrası 10 dakika ventilatörde takip edilen hastanın bilinci açıldı ve ekstübe edildi. Kranial görüntülemeleri yapıldı. Nöroloji konsültasyon istendi. Herhangi bir nörolojik patoloji izlenmedi. Bilinç kaybının nedeninin respiratuar asidoz gelişmesi olduğu düşünüldü. Tartışma Solunum problemleri hem premedikasyon sonrası hem de rejyonel anestezi yapılan hastalarda görülebilir. Solunum depresyonu gelişen çoğu vakanın monitörize edilerek takip edilmediği rapor edilmiştir(3). Midazolamın hızlı uygulanması apne riskinde artışa neden olabilir(4). 2 mg midazolamın hızlı enjeksiyon hastamızda solunum depresyonunu tetiklemiş olabilir. Sonuç Düşük doz midazolamla bile solunum depresyonu gelişebilir Hastalarda ilaç etkisine yanıtın değişken olduğunu bilerek, ilaçları her hastaya göre titre etmeliyiz.

Anahtar Kelimeler: Midazolam, Solunum Depresyonu, Premedikasyon

Respiratory Depression After Sedation With Midazolam

Abstract

INTRODUCTION Benzodiazepines have been widely used for both anesthesia and premedication(1). Midazolam is a hypnotic-sedative drug with anxiolytic and marked amnestic properties and frequently preferred for premedication today(2). We aimed to present our patient who developed respiratory

depression with low-dose midazolam. CASE REPORT A 59-year-old female patient who was planned for total knee replacement surgery is in the ASA 2 risk group according to the preoperative anesthesia evaluation. She has history of hypertension. Preoperative routine monitoring was performed. The patient's blood pressure was measured as 180/100 mm Hg. 2mg midazolam was administered intravenously. Her blood pressure was then measured as 160/80 mmHg. The patient was unconscious while positioning for spinal anesthesia. The patient, who was simultaneously desaturated, was quickly laid down and ventilated with a balloon mask. GCS was detected as <8. The pupils were in the midline and miotic, and 0.2 mg of flumazenil was administered iv. She was ventilated with a mask for 15 minutes. She was intubated without any drugs. There was respiratory acidosis in the blood gas. She was followed up on a ventilator for 10 minutes, regained consciousness and was extubated. Cranial imaging was performed. Neurology consultation was requested. No neurological pathology was observed. The reason for the unconsciousness was thought to be the development of respiratory acidosis. DISCUSSION Respiratory problems can be seen both after premedication and in patients under regional anesthesia. It has been reported that most cases with respiratory depression were not followed up by monitoring(3). Rapid administration of midazolam may cause increase in apnea risk(4). Rapid injection of 2 mg midazolam may have triggered respiratory depression in our patient. CONCLUSION Respiratory depression may develop even with low doses of midazolam. Knowing that the response to the drug effect is variable in patients, we should titrate the drugs according to each patient.

Keywords: Midazolam, Respiratory Depression, Premedication

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1028-5743

Page | 263

Nadir Bir Olgu; Torg-Winchester Sendromlu Bir Hastanın Anestezi Yönetimi

Dr. Ela Erten¹

¹Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Nadir Bir Olgu; Torg-Winchester Sendromlu Bir Hastanın Anestezi Yönetimi Torg-Winchester sendromu, matriks metalloproteinaz-2 (MMP2) enzim eksikliğine bağlı yaygın osteoporoz ve osteoliz ile karakterize otozomal resesif bir hastalıktır. Hastalar sıklıkla el, bilek, ayak, kalça ve diz eklemlerinde fleksiyon kontraktürleri, karpal-tarsal destrüksiyon, cilt altı nodüller ve jeneralize osteoporoz ile başvururlar . Osteolitik özellikleri nedeniyle genellikle kemik kırıklarında cerrahi müdahale gerektirirler. Bu sendromun yüz özellikleri ve pozisyon verme güçlükleri nedeniyle preoperatif değerlendirme hava yolu yönetimine odaklanmalıdır. Balon burun, diş eti hipertrofisi ve proptozis maske ventilasyonunda zorluklara neden olabilir. Preoperatif değerlendirmede servikal omurgada subluksasyon dışlanmalıdır. İyatrojenik omurga kırıklarını ve omurilik hasarını önlemek için subluksasyon ve şiddetli osteoporoz varlığında maske ventilasyonu ve hava yolu enstrümantasyonu sırasında baş ve boyun pozisyonu dikkatli bir şekilde yapılmalıdır. Sendromun ASD, VSD, BAV gibi doğumsal kalp hastalıkları ile ilişkisi göz önünde bulundurularak ameliyat öncesi kardiyak değerlendirme dikkatli yapılmalıdır. Bu sendromda ilaç farmakokinetiği ve farmakodinamiği ile ilgili herhangi bir literatür verisi bulunmamaktadır. Bununla birlikte, uygulandıktan sonra fasikülasyon nedeniyle, iyatrojenik kırıklara yol açabileceğinden, Torg-Winchester Sendromlu hastalarda süksinilkolin kullanımından kaçınılmalıdır. Sınırlı fiziksel aktiviteye ve kas kütlelerinde azalmaya sahip hastalarda, nöromusküler gevşetici maddelere farklı yanıtlar olabilir. Nöromusküler gevşetici dozları, nöromusküler blokaj izlenerek azaltılmalıdır. Fleksiyon kontraktürleri periferik intravenöz ve intraarteriyel giriş (invaziv monitörizasyon için) güçlüğüne neden olabilir ve bu durumda ultrasonografi (USG) rehberliği yardımcı olabilir. . İyatrojenik kırıkları önlemek ve pozisyon vermek için hastalar silikon tamponlar veya uygun destek cihazları ile desteklenmelidir. Araştırmamıza göre, literatürde birkaç vaka bildirilmiştir, ancak şu anda anestezi yönetimi için herhangi bir veri mevcut değildir. 17 yaşında travmaya bağlı sağ subtrokanterik, sol proksimal tibial ve sağ distal tibia kırığı nedeniyle cerrahi girişim gereken Torg-Winchester sendromlu bir çocuğu sunmayı ve bu tür hastaların anestezi yönetimini tartışmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Torg-Winchester Sendromu, Zor Hava Yolu, Jeneralize Osteopeni

Presentation ID / Sunum No= 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2828-0855

Page | 264

Nadir Görülen Bir İleus Nedeni: İntestinal Myeloid Sarkom

Dr. Nermin Damla Okay¹ , Dr. Eyüp Can İşlek¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Akut lösemiler, genç hematopoetik kök hücrelerin malign transformasyonu sonucu klonal çoğalmasıyla görülen hematolojik bir hastalıktır. İnsidansı100.000’de 8-10’dur. Kemik iliği tutulumunun yanı sıra periferel, mediastinal ve abdominal lenfadenopatiler, hepatosplenomegali, deri tutulumu, meningeal tutulum şeklinde karşımıza çıkabilir. Akut myelositer lösemnin ekstramedüller tutulumu olarak görülen intestinal tutulum, oldukça nadir görülür. Bazen lösemi bulguları olmaksızın solid bir kitle şeklinde de karşımıza çıkabilir. Olgu, bilinen ek hastalığı ve geçirilmiş hemoroidektomi dışında operasyonu olmayan 42 yaşında erkek hasta; ara ara kabızlık şikâyeti olup, 3 gündür olan karında şişlik ve konstipasyon şikayetleri ile acil servise başvuruyor. Fizik muayenesinde batında distansiyon ve epigastrik hassasiyet tespit ediliyor. Rektal tuşesinde normal vasıflı gaita bulaşı izlendi. Acil çekilen abdominal BT’de, en büyüğü 12 mm olan 5-6 adet lenfadedonpati, jejunalanslarda 40 mm’ye varan dilatasyon, hava-sıvı seviyelenmesi ve feçes bulgusu, geçiş zonu infraumblikal seviyede proksimal ileal anslarda, ans duvarında 15 mm’ye varan kalınlaşma şeklinde raporlandı. Deşarjı olan, ileus durumu gerileyen hastaya MR enterografi ve kolonsokopi yapıldı. Kolonoskopi bulguları normal; MR enterografisi, jejenum distalinde iki seviyede lümende hafif daralmaya neden olan 16mm’ye ulaşan kalınlık artışı, lenfoma ve olası tümöral lezyonlar dışlanamamaktadır şeklinde raporlandı. Yatışı sırasında, tekrar akut karın bulguları ve ileri derece distansiyon gelişen hasta opere edildi. Proksimal ileal anslarda birbirine 10 cm mesafede 2 adet kitleyi içerecek şekilde rezeksiyon anastomoz yapıldı. Post-op hasta komplikasyon gelişmeden taburcu edildi. Patoloji sonucu Akut Myeloid Sarkom, rezeke edilen 24 adet lenf nodundan 19 tanesi myeloid sarkom infiltrasyonu içeriyordu (MPO, CD34, CD33, bcl-2 diffüz pozitif; CD68, lizozim, tdt ile heterojen pozitif. ki-67 %80-90. CD-20, PAX-5, CD10, bcl-6, MUM-1 negatif). Hasta patoloji sonucuyla Hematoloji kliniğine yönlendirildi. Lösemilerin ekstramedüller tutulumu olan Myeloid sarkom, nadir görülür ve agresif seyirlidir. Lösemi tanısı olmaksızın solid bir tümör olarak karşımıza çıkması çok nadir görülse de mekanik instestinal obstrüksiyon bulguları olan hastalarda akla getirilmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: İleus, Akut Myeloid Lösemi, İntestinal Myeloid Sarkom

Presentation ID / Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0335-4045

Page | 265

Noduler Malign Melanom; Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Mürüvvet Akçay Çelik¹

¹Ordu Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji

Özet

67 yaş, erkek hasta yüz bölgesinde 5 ayda hızlı büyüme gösteren siyah renkli lezyon nedeniyle genel cerrahi polikliniğine başvurmuş ve nevüs ön tanısıyla opere edilmiş. Hastanın spesmeni patoloji laboratuvarımıza nevüs ön tanısıyla eksizyonel biyopsi olarak gönderildi. Makroskopik olarak 1.5x0.6x0.2cm boyutunda kahverenkli düzensiz görünümlü doku örneğinin tamamı tarafımızca örneklendi. Mikroskopik incelemede; belirgin nükleer atipi ve yüksek mitotik aktivite gösteren atipik melanositik hücrelerden oluşan neoplazm izlenmiştir. İmmünohistokimyasal çalışmada neoplazmda; HMB45(+), MelanA(+), S100(+), PanCK(-) saptanmıştır ve olguya Noduler Malign Melanom tanısı verilmiştir. Maksimum tümör (Brestlow) kalınlığı:9mm olarak saptanmıştır. Olguda ülserasyon mevcuttu. Lenfovasküler invazyon ve perivasküler invazyon saptanmadı. Tümörü infiltrate eden lenfositler (TİL) saptandı. Clark level 4; neoplazm retiküler dermise invaze izlendi. Neoplazmın taban cerrahi sınıra uzaklığı 1.5mm, her iki yan cerrahi sınıra uzaklığı 4mm olarak saptandı. Malign Melanom (MM); deri, mukozadaki melanositlerden kaynaklanan malign melanositik tümördür. Deri kanserlerinin %1'ini oluşturmaktadır. Deri kanserlerine bağlı ölümlerin çoğundan MM sorumludur. Melanom; de novo olarak çıkabilir veya önceden var olan bir nevüs üzerinde gelişebilir. UV maruziyetinin etiolojide önemlidir. Melanomların en sık görülen histolojik tipi Süperfisiyel yayımlı Melanomdur. Lentigo Malign Melanom, Akral Lentiginöz Melanom, Noduler Melanom diğer histolojik tipleridir. Melanomlarda ayırıcı tanı oldukça geniş olmakla birlikte Displastik nevus, Spitz tümör, Selüler Blue nevüs ilk akla gelenlerdir. Kısa sürede renk değişikliği, siyahlaşma, kanama, sınırlarda düzensizlik gösteren lezyonlarda MM açısından dikkatli olunmalıdır. Evre III-IV melanomlu hastalarda BRAF mutasyon testi önerilmektedir. MM vakalarında Brestlow derinliği (BD) en önemli prognostik faktördür. BD min situ olanlar 0.5cm temiz cerrahi marj ile, BD'si 2mm'ye kadar olanlar 1cm'lik temiz cerrahi marj ile eksize edilmelidir. BD'si 2mm üzerinde olanlar 2cm temiz cerrahi marj ile çıkarılmalıdır, bizim olgunun ön tanısı nevüs olduğundan güvenli cerrahi marj ile çıkarılmamıştır. Genç yaş, bayan, erken evre melanomlar, düşük riskli bölgeler (ekstremiteler), tümörü infiltrate eden lenfositlerin varlığı iyi prognostik kriterlerden sayılmaktadır. Deri lezyonlarında hasta hikayesi oldukça iyi sorgulanmalı ve MM her zaman akla gelmelidir, gereklilik halinde dermatoloji konsültasyonu istenmelidir. Böylece hastada cerrahi marj açısından operasyon yeterli olup ikinci bir operasyona gereksinim olmayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Malin Melanom, Deri Kanseri, Brestlow Kalınlığı

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7398-443X

Page | 266

Non-Traumatic Burst Fracture of 1st Thoracal Vertebrae in An Adeleccance Patient: Case Report

Asst. Prof. Dr. Mete Zeynal¹

¹Department of Neurosurgery, Faculty of Medicine, Ataturk University

**Corresponding author: Mete Zeynal*

Abstract

Introduction: Non-traumatic spinal fractures are rare in pediatric patients. They could be associated with metabolic or genetic disorders. Here we present a non-traumatic Th1 burst fracture in an adolescent patient. **Case:** 14 years old male patient admitted to our hospital with bending to the left in the neck and neck pain 10 days from onset. There wasn't any trauma history. In our examinations. There weren't any neurological deficits. But there was neck pain especially in neck movements and left sided torticollis existed. In order cervical X-ray, CT and MRI imaging were performed. In X-Ray images there was a height loss in Th1 Vertebrae. CT and MRI images demonstrated that total non-fragmented burst fracture in Th1 vertebrae. There was not any sign of edema in the Th1 corpus. But cord compression from anterior was seen. We performed anterior corpectomy with upper and lower discectomies. An expandable cage placed, and anterior fixation performed. Patient discharged 3 days after surgery without neck pain and torticollis. **Discussion & Conclusion:** Even pediatric spinal traumas are rare in the literature this case was also non-traumatic fracture. This property makes the case significant. In this age group metabolic disorders should be investigated. When there is not a traumatic event pediatric spinal fractures may be depended on PLS3 mutations.

Keywords: Pediatric Spinal Trauma, Thoracal Vertebrae, Corpectomy, PLS3 Mutation

Presentation ID / Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3899-5782

Page | 267

Obezitenin Karpal Tünel Sendromlu Hastalarda Hastalık Şiddetine Etkisi

Dr. Kenan Güvenç¹

¹*Eskişehir Şehir Hastanesi*

**Corresponding author: kenan guvenç*

Özet

Amaç: En sık görülen tuzak nöropati olan karpal tünel sendromu (KTS) ile obezite arasındaki ilişkinin araştırılması. **Metot:** Ocak 2021-Ocak 2023 tarihleri arasında orta ve ağır derece KTS nedeniyle opere edilen 89 hastanın dosyaları geriye dönük tarandı ve vücut kitle indekslerine (VKİ) ulaşıldı. Orta dereceli KTS li hastalar grup 1, ağır dereceli KTS li hastalar grup 2 olarak ayrıldı ve karşılaştırılma yapıldı. **Bulgular:** Gruplar arasında cinsiyet ve yaş açısından anlamlı fark yoktu ($p>0,005$). Grup 1 de ortalama (28,4) VKİ grup 2 (30,4)ye göre anlamlı derecede daha yüksekti ($p=0,003$). **Sonuç:** KTS li hastalarda obezite hastalık şiddetini artırmaktadır. Cerrahi tedaviye ek olarak hastalara kilo vermesi de söylenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Karpal Tünel Sendrom, Obezite, Vücut kitle indeksi

The Effect of Obesity On Disease Severity in Patients With Carpal Tunnel Syndrome

Abstract

Objective: To investigate the relationship between body mass index (BMI) and carpal tunnel syndrome (CTS) which is the most common entrapment neuropathy. **Methods:** The files of 89 patients who were operated for moderate and severe CTS between January 2021 and January 2023 were retrospectively scanned and their BMI was obtained. Patients divided into two groups. Group 1 included moderate CTS patients and group 2 severe CTS patients. **Results:** There was no significant difference between the groups in terms of gender and age ($p>0.005$). The mean BMI in group 1 (28.4) was significantly higher than in group 2 (30.4) ($p=0.003$). **Conclusion:** Obesity increases the severity of the disease in patients with CTS. In addition to surgical treatment, patients should be told to lose weight.

Keywords: Carpal tunnel syndrome, Obesity, Body mass index

Presentation ID / Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0826-5965

Page | 268

Odontoid Fraktürü Olan Bir Olgunun Servikal Dekompresyon Tedavi Edilmesi

Exp. Dr. Murat Yücel¹

¹*Sivas Numune Hastanesi*

Özet

Giriş: Odontoid fraktürler üst servikal bölgede en sık karşılaşılan kırıklardan biridir. Odontoid fraktürler tüm servikal omurga fraktürlerinin yaklaşık olarak % 7-15'ini oluşturmaktadır. Odontoid fraktürler kendi içinde üç tip olarak görülmektedir. Bunlardan en sık olarak tip 2, daha az sıklıkla tip 3 ve tip 1 kırıkları görülmektedir. Odontoid fraktür, odontoid çıkıntının flexion, ekstansiyon ve rotasyon kuvvetlerinin birleşimi sonucu oluşan kırılmadır. Olgu Sunumu: Yetmiş bir yaş erkek olgu yaklaşık 30 yıl önce geçirmiş olduğu travmaya bağlı servikal fraktür (odontoid fraktür) oluşmuş. Cerrahi tedavi önerilmiş ancak hasta kabul etmemiş. Olgunun nörolojik muayenesinde, her iki üst ekstremitede global hipoestezi ve sol el parmak flexionu kas gücü 2/5'di. Elleriyle küçük incelik gerektiren hareketleri yapamıyordu. Servikal mrg, servikal tomografi ve servikal direkt grafilerinde C2 vertebra korpusunda posteriora açılanma mevcuttu. C2 seviyesinde spinal kordda hafif king ve burda posterior longitudinal ligaman kalınlaşması ve korda bası, kordda myelomalazik değişiklikler izlenmişti. Olgunun radyolojik değerlendirmesinde "odontoid tip 2" fraktürü olduğu saptandı. Hastaya C1-C2 stabilizasyon ve dekompresyon operasyonu önerildi. Ancak hasta stabilizasyonu kabul etmediği için sadece servikal dekompresyon cerrahisi yapılmasına karar verildi. Olguya C1 total laminektomi ve flavektomi yapıldı. Hastaya yaklaşık 3 ay süreyle servikal kolar kullanıldı. Sonuç: Odontoid tip 2 fraktürü olan bir olgunun travmadan uzun bir zaman sonrasında servikal dekompresyon cerrahisi ile tedavi edilmesi sonrasında hastanın klinik bulgularında düzelme olduğu görüldü. Odontoid fraktürlerde tedaviye karar verirken odontoid fraktürün tipi ve hastanın yaşının da dikkate alınarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Servikal Spinal Travma, Odontoid Fraktür, Dekompresyon

Cervical Decompression Treatment of a Case With Odontoid Fracture

Abstract

Introduction: Odontoid fractures are one of the most common fractures in the upper cervical region. Odontoid fractures constitute approximately 7-15% of all cervical spine fractures. Odontoid fractures are seen as three types in themselves. Of these, type 2 fractures are the most common, less frequently type 3 and type 1 fractures. Odontoid fracture is the fracture that occurs as a result of the combination

of flexion, extension and rotation forces of the odontoid process. Case Report: A 71-year-old male patient had a cervical fracture (odontoid fracture) due to trauma he had experienced about 30 years ago. Surgical treatment was recommended, but the patient refused. In the neurological examination of the case, global hypoesthesia in both upper extremities and left hand finger flexion muscle strength was 2/5. He couldn't make small delicate movements with his hands. There was posterior angulation in the C2 vertebral corpus in cervical MRI, cervical tomography and cervical direct radiographs. At the C2 level, mild kinking and posterior longitudinal ligament thickening and compression in the spinal cord, and myelomalacic changes in the cord were observed. In the radiological evaluation of the case, it was found that there was an "odontoid type 2" fracture. C1-C2 stabilization and decompression operation was recommended to the patient. However, since the patient didn't accept C1-C2 stabilization, it was decided to perform only cervical decompression surgery. C1 total laminectomy and flavectomy were performed in the case. Cervical collar was used for about 3 months. Conclusion: After the treatment of a case with odontoid type 2 fracture with cervical decompression surgery for a long time after the trauma, it was observed that the clinical findings of the patient improved. When deciding on treatment in odontoid fractures, the type of odontoid fracture and the age of the patient should be considered.

Keywords: Cervical Spinal Trauma, Odontoid Fracture, Decompression

Presentation ID / Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1860-0704

Page | 270

Olağan Dışı Apandisit Nedeni: Saçma Yutulmasına Bağlı Akut Apandisit: Olgu Sunumu

Dr. Şükrü Melih Bayazıtlı¹ , Dr. Abidin Göktaş¹ , Assoc. Prof. Dr. Mustafa Dönmez¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Giriş: Yabancı cisim yutulması yetişkinlerde nadir görülen bir durumdur. Yutulan çoğu yabancı cisim komplikasyona neden olmadan gastrointestinal sistemden atılır ve çok az bir kısmı apendikte yerleşebilir. Avcılıkla uğraşan, tüfekte(saçma) vurulmuş hayvan etini tüketen bireylerde yabancı cisim gastrointestinal sisteme farkına varmadan alınabilir. Yutulan yabancı cisim uzun süreler boyunca inflamatuvar reaksiyonu uyarmadan apandikte kalabilir yada inflamatuvar süreci başlatarak komplike yada nonkomplike apandisite neden olabilir. Biz de alışılmadık bir yabancı cismin neden olduğu, av eti kaynaklı saçma yutulmasına bağlı akut apandisit vakasını sunmayı amaçladık. **Olgu:** Bilinen ek hastalığı ve geçirilmiş operasyon öyküsü olmayan, hobi olarak avcılık ile uğraşan 40 yaşındaki erkek hasta 6 saat önce başlayan karın ağrısı nedeniyle acil servise başvuruyor. Karın ağrısı dışında ek şikâyet ve bulgusu olmayan hastanın fizik muayenesinde sağ alt kadranda hassasiyet mevcut olup, defans ve rebound saptanmıyor. Laboratuvar parametrelerinde WBC:12.000 dışında ek patolojisi olmayan hastanın acilde çekilen kontrastlı abdomen tomografide; "Appendiks proksimalinde 7 mm çapında metalik dens materyal izlenmiştir. Appendiks çığı 8 mm olup duvar kontrastlanması artmıştır. Çevre mezenterde aşikar kirlenme saptanmamıştır." şeklinde raporlanıyor. Hasta Akut Apandisit ön tanısı ile operasyona alınıyor. Açık apendektomi operasyonu uygulanan hastanın patolojisi benign/akut apandisit ile uyumlu geliyor. **Sonuç:** Nadir bir bulgu olmasına rağmen, yabancı cisimler apendikte yerleşebilir ve inflamatuvar süreci tetikleyebilir. Yabancı cisim yutulmasına neden olabilecek av eti ile beslenmek, akut apandisit etiyolojisinde akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Yabancı Cisim

Presentation ID / Sunum No= 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9426-2831

Page | 271

Omuz Posterior Kırıklı Çıkık Olgusuna Kombine Yaklaşım Açık Redüksiyon, Modifiye Mclaughlin ve Proksimal Anatomik Plak ile Osteosentez

Asst. Prof. Dr. Erhan Bayram¹

¹*Istinye Üniversitesi Gaziosmanpaşa Medicalpark Hastanesi*

Özet

Giriş Omuz eklemi çıkıkları sıklıkla öne çıkık şeklinde karşımıza çıkar. Daha nadir olarak arkaya omuz çıkıklarında görülmektedir. Bunların da bir kısmına kırıklar eşlik edebilir. Eşlik eden lezyonlar, humerus başı anteromedialinde oluşan impaksiyon miktarında göre tariflenmiş çok çeşitli tedaviler mevcuttur. Literatürde daha önce kullanılmamış ve bu hastada uyguladığımız kombine tedavinin (küçük tüberkül ilerletme ve anatomik plak ile osteosentez) sonuçlarının paylaşılması hedeflenmiştir. Vaka 30 yaşındaki erkek hasta bisikletten düşme sonrası sol omuz ağrısı ile başvurdu. Tetkiklerinde sol omuz kilitli posterior kırıklı çıkık tespit edildi. Kapalı redüksiyon başarısız olan hastaya açık redüksiyon, küçük tüberkül ilerletilmesi, proksimal anatomik boyun kırığı için açık redüksiyon ve plak ile osteosentez yapıldı. Sonuç Hastamızın birinci yıl Constant ve Oxford skorları 84 ve 42 olarak ölçüldü. Çıkarım Geniş impaksiyonu olan ve proksimal humerus kırıklarının eşlik ettiği hastalarda küçük tüberkül ilerletilmesi ve proksimal anatomik plak ile osteosentezin kombine edilmesi ile tatmin edici sonuç elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Omuz, Kırıklı Çıkık, Posterior, Küçük Tüberkül İlerletme

Combined Approach to Posterior Dislocation Case With Fracture of the Proximal Humeral Osteosynthesis With Open Reduction, Modified Mclaughlin and Proximal Anatomical Plate

Abstract

Introduction Shoulder joint dislocations are frequently encountered in the form of protruding anteriorly. Rarely, posterior shoulder dislocations are also seen. Some of these may be accompanied by fractures. There is a wide variety of treatments that are defined according to the accompanying lesions and the amount of impaction that occurs in the anteromedial humeral head. It has not been used before in the literature and it is aimed to share the results of the combined treatment (small tubercle advancement and anatomic plate and osteosynthesis) we applied in this patient. Case A 30-year-old male patient presented with left shoulder pain after falling from a bicycle. In the examinations, a posterior fracture dislocation with locking left humeral head was detected. Open reduction,

advancement of the small tubercle, open reduction for proximal anatomical neck fracture, and osteosynthesis with plate were performed on the patient who failed closed reduction. Result Our patient's first-year Constant and Oxford scores were 84 and 42. Conclusion Satisfactory results have been obtained in patients with extensive impaction and accompanying proximal humeral fractures by combining small tubercle advancement and proximal anatomical plate with osteosynthesis.

Keywords: Shoulder, Fracture Dislocation, Posterior, Lesser Tubercle Advancement

Presentation ID / Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6137-1946

Page | 273

Paratiroid Gland Prezervasyonunda Gland Sayısı ve Lokalizasyonunun Erken Postoperatif Paratiroid Fonksiyonuna Etkisi: Paratiroid Gland Hasarlı 62 Hastanın Analizi

Dr. Can Konca¹

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Tiroidektomi günümüzde en sık uygulanan endokrin cerrahi prosedürdür. Tiroidektominin komplikasyonları arasında ise en sık görüleni iatrojenik hipoparatiroidizmdir. Literatürde geçici ve kalıcı hipokalsemi oranları sırasıyla %10-50 ve %0,5-2 arasında bildirilmektedir. İatrojenik hipoparatiroidizmin nedenleri ise operasyon esnasında farkedilmeyen insidental paratiroidektomi ve paratiroid bezlerinin vaskülarizasyonunda bozulmadır. Bu nedenle paratiroid bezlerinin intraoperatif dönemde prezervasyonunun sağlanması çok önemlidir. Bu çalışmanın amacı intraoperatif dönemde vaskülarizasyonu korunmadığı için ototransplantasyon uygulanan ve/veya insidental paratiroidektomi saptanan hastalarda prezervasyonun sağlandığı düşünülen paratiroid glandlarının sayısının ve lokalizasyonlarının hastaların erken postoperatif dönemdeki paratiroid fonksiyonuna olan etkisini ortaya çıkarmaktır. Bu sayede hangi lokalizasyondaki glandların değerlendirilmesinde daha fazla yanılığa düşüldüğünün ortaya çıkarılabileceği düşünülmektedir. Ayrıca prezervasyonu sağlanamayan glandların sayısında etkili faktörlerin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Çalışmaya Şubat 2020 ile Nisan 2022 tarihleri arasında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim dalında tek bir cerrah tarafınca total tiroidektomi yapılan ve intraoperatif paratiroid ototransplantasyonu yapılmış ve/veya insidental paratiroidektomi saptanmış 62 hasta dahil edildi. Retrospektif olarak incelenen veriler IBM SPSS Statistics Version 26® programı kullanılarak analiz edildi. Çalışmaya dahil edilen 62 hastanın sonuçları incelendiğinde düşük BMI ve düşük tiroid volümünün hasarlanan paratiroid gland sayısı fazlalığı ile anlamlı olarak ilişkili olduğu, hasarlanan gland sayısındaki artışın postoperatif parathormon düzeyi ile ters ilişkili olduğu gözlemlendi. Lokalizasyon karşılaştırmasında ise superior glandların prezervasyon değerlendirilmesinin inferior glandlara göre postoperatif birinci gün kalsiyum düzeyi açısından anlamlı farklı olduğu gözlemlendi. Sonuç olarak çalışmamız verilerine göre total tiroidektomi sonrasında hasarlanan gland sayısı artışının postoperatif paratiroid fonksiyonlarında bir azalmaya neden olduğu ve düşük tiroid volümü ile düşük BMI değerlerinin daha fazla gland hasarı ile ilişkili olduğu görülmektedir. Intraoperatif dönemde korunduğu varsayılan paratiroid glandlarında yanılma payının inferior glandlarda superior glandlara göre daha fazla olduğu ama bunun klinik olarak önemli olmadığı görülmektedir. Uygun ve hassas diseksiyon teknikleri kullanıldığında paratiroid gland hasarı gerçekleşmediği düşünülen glandlarda daha az postoperatif olumsuz sonuçlar ile karşılaşılacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Paratiroid, Hipoparatiroidi, Tiroidektomi, Hipokalsemi

Presentation ID / Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8500-0744

Page | 274

Paratiroid Kisti ve Papiller Tiroid Karsinomu Birlikteliği: Olgu Sunumu

Dr. Çiğdem Özdemir¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Çiğdem Özdemir

Özet

Giriş Paratiroid kisti nadir olup, paratiroidde izlenen lezyonların %0,5'ni oluşturur. Boyudaki kistik kitlelerin ise %1'den azını oluşturmaktadırlar. Literatürde şu ana kadar tanımlanmış vaka sayısı 400'ün altındadır. Hormonal aktivitelerine göre iki gruba ayrılır, fonksiyonel ve non fonksiyonel olarak. %90'dan fazlası non fonksiyonel olup, genellikle insidental saptanır. Paratiroid kisti ile papiller tiroid karsinomu birlikteliği oldukça nadirdir. Olgu: 63 yaşında kadın hasta, kilo artışı nedeni ile hastanemiz endokrin hastalıkları polikliniğine başvurmuştur. Yapılan tetkiklerinde parathormon (PTH); 85,95 ng/L yüksek, ferritin; 274,1 mikrogram/L, yüksek, anti-TPO; 245,9 IU/mL yüksek tesbit edilmiştir, diğer değerleri normal sınırlarda bulunmuştur. Yapılan tiroid ultrasonografisinde isthmus sağ tarafta 9x10x12mm boyutunda hipoeoik düzensiz nodül tesbit edilmiş, nodülden yapılan ince iğne aspirasyon sitolojisi papiller karsinom için şüpheli olarak raporlanmıştır. Sonrasında hastaya total tiroidektomi, bilateral santral lenf nodu diseksiyonu yapılmıştır. Total tiroidektomi materyali 4x2x2cm sağ lob, 5x3x2cm isthmus, 4x2,5x2 cm ölçülerinde sol lobdan oluşmuştur. Kesit yüzünde isthmusta 1,5 cm çapında solid tümör izlenmiştir. Tiroidin diğer alanları koloidal nodüllerden oluşmaktadır. Tiroid sağ lobda dış yüze yakın 1,5cm ayrı nodül izlenmiştir. Mikroskopik incelemede isthmusta 1,5 cm çapta, tiroid çevresindeki yağlı dokuyu da invaze eden papiller tiroid karsinomu izlendi. Tiroid sağ lob dış yüzde 1,5 çaplı nodüler alanın mikroskopik incelemesinde paratiroid dokusu görülmüştür. İçerisinde, 1 cm çapında epiteli basıklaşmış kolumnar epitel olan kist izlendi. İmünohistokimyasal çalışmalarda, thyroglobulin, TTF-1, p40 negatif olup, parathormon çevre paratiroid dokusunda pozitif reaksiyon alınmıştır. Kist epitelinde Sitokeratin 7 ile pozitif reaksiyon alınmıştır. Vakada ameliyat sonrasında hastada PTH ve Ca düşüklüğü tesbit edilmiş olup, tedavi edilmiştir. Sonuç Sonuç olarak 63 yaşındaki kadın hastada, parathormon yüksekliğine neden olan ve mikroskopik incelemede tesadüfen saptanan oldukça nadir görülen paratiroid kisti ve tiroid papiller karsinom birlikteliğini sunuldu. Bu iki lezyon arasındaki genetik ilişki henüz netleşmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Papiller Tiroid Karsinomu, Parathormon, Paratiroid Kisti

Presentation ID / Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6814-222X

Page | 275

Paratiroidektomi Sırasında Palpasyon ve Traksiyonun Bulgular Üzerine Etkisi

Exp. Dr. Ayşegül Aktaş¹

¹*Istanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Ayşegül Aktaş*

Özet

Giriş: Paratiroid adenom nadir görülen endokrin hastalık olup, poliklinik hastaları arasında hiperkalseminin en sık nedenidir. Kalsiyum (Ca⁺⁺) yüksekliğine bağlı semptomların şiddeti Ca⁺⁺ seviyesi haricinde Ca⁺⁺ yükselmesinin ne kadar hızlı gerçekleştiğine bağlıdır. Ekstrasellüler iyonize Ca⁺⁺ (iCa⁺⁺) ile parathormon (PTH) arasında negatif feed back vardır. Denge bozulup sürekli PTH yüksekliğinde total Ca⁺⁺ artar. PTH'nun yarı ömrü 2-3 dakikadır. Paratiroid adenom cerrahisinde adenomun yerinin bulunmasında zorluk olabilmektedir. Amaç: Çalışmamızda paratiroid adenom nedeni ile paratiroidektomi planladığımız tiroid lobunun posteriorunda ve derin yerleşimli olup, loja girdikten sonra 10 dk içinde hala adenomu göremediğimiz, palpasyon ve traksiyon uyguladığımız hastalarda iCa⁺⁺ düzeylerinde ya da kardiyak fonksiyonları üzerinde değişiklik olup olmadığını belirlemeyi amaçladık. Yöntem: Çalışmamız 2019-2020 yılları arasında prospektif olarak planlandı. Ultrasonda posterior ve derin yerleşimli olan, peroperatif 10. dk içinde adenomu bulamadığımız 12 hastada; preoperatif iCa⁺⁺, peroperatif iCa⁺⁺(adenom görülünce), postoperatif iCa⁺⁺(adenom çıkarıldıktan sonraki 20. dk) değerleri bakıldı. iCa⁺⁺'un normal değerleri 1.12-1.32 mmol/L idi. Kardiyak değerlendirme preoperatif ve postoperatif dönemde EKG ile, peroperatif dönemde ise monitördeki değişikliklere göre değerlendirildi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 49 idi. Ortalama değerler; preoperatif PTH: 177 pg/mL, paratiroidektomi sonrası 20. dk PTH: 41 pg/mL; preoperatif total Ca⁺⁺ : 11.4 mg/dL, postoperatif 1. gün total Ca: 8.9 mg/dL; preoperatif iCa⁺⁺, peroperatif iCa⁺⁺, postoperatif iCa⁺⁺ sırası ile 1.33 mmol/L, 1.28 mmol/L ve 1.23 mmol/L idi. Hastaların EKG'sinde QT intervallerinde kısalma mevcuttu. Peroperatif dönemde monitöre yansıyan ritim bozukluğu hiçbir hastada saptanmadı. Sonuç: Peroperatif dönemdeki iCa⁺⁺ düzeylerinde ki hafif düşüklük hidrasyona bağlandı. Paratiroidektomi sırasında yeri bulunamayan ve eksplorasyon gereken vakalarda palpasyon ile paratiroid adenomdan oluşabilecek sekonder etkilere bağlı iCa⁺⁺ değerlerinde yükselme ya da kardiyak disfonksiyon (ritim bozukluğu, hipertansiyon) gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Hiperkalsemi, Kardiyak Disfonksiyon, Paratiroid Adenom, Paratiroidektomi

Presentation ID / Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5651-9827

Page | 276

Pediyatrik Havayolu Yönetiminde Endotrakeal Entübasyon Tüpü ile Pro-Seal Larengeal Maske Airway Kullanımının Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Özlem Deligöz¹⁻², Dr. Feray Güler¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, İstanbul

Özet

Amaç: Anestezi pratiğinde hava yolu yönetimini (HYY) sağlamak çok önemlidir. HYY'nde Pro-Seal larengeal maske airway (PLMA) de endotrakeal entübasyon tüpü (ETT) de kullanılabilir. Çalışmamızda; 1-13 yaş arası, genel anestezi altında elektif cerrahi planlanan pediyatrik hastalarda; PLMA veya ETT kullanımında, hemodinamik bulguları ve olası komplikasyonları karşılaştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza Amerikan Anestezi Derneği (ASA) I-II grubu, rastgele seçilen 67 hasta alındı. Hastalar Grup 1: PLMA ve Grup 2: ETT olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Her iki gruba da aynı şekilde pre-oksijenizasyon ve anestezi indüksiyonu yapıldıktan sonra hastalara ETT ya da PLMA yerleştirildi. Her iki gruba da aynı şekilde anestezi idamesi sağlandı. Tüm olguların peroperatif hemodinamik bulguları ve oluşan komplikasyonları kaydedildi. Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların; tanımlayıcı özelliklerinde, ekstübasyon yapılana kadar ventilasyon, oksijenizasyon ve hemodinamik verilerinde ayrıca postoperatif komplikasyonlarında istatistiksel bir farka rastlanmadı ($p>0,05$). Ancak ETT kullanılan hastalarda; ekstübasyonun hemen sonrasındaki SpO₂ değeri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük tespit edildi ($p<0,05$). Sonuç: ETT ve PLMA'nın her ikisinin de genel anestezi altındaki çocuklarda HYY'ni sorunsuz olarak sağladığını bulduk. Ancak ETT kullanımının; larenks ve/veya trakeada olası ödem ve/veya spazma sebep olabilmesi sebebiyle post-operatif oksijenizasyonu olumsuz yönde etkileyebileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Endotrakeal Entübasyon Tüpü, Pediyatrik Hava Yolu Yönetimi, Pro-Seal Larengeal Maske Airway.

Presentation ID / Sunum No= 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7308-010X

Page | 277

Portal Venöz Sistemde Hava ile Ortaya Çıkan Mezenter İskemi: Vaka Sunumu

Dr. Ahmet Başak¹

¹*Erzurum Bölge Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Mezenter iskemisi ölümcül seyreden ve tanısı klinik olarak zorlayıcı bir tablodur. Akut gelişen karın ağrısı ile başvuran 79 yaşında erkek hastayı sunuyoruz. Diyabet sebebi ile gelişen böbrek yetmezliğine bağlı diyaliz alan hasta, diyaliz gününde gelişen karın ağrısı yaşıyor. Nonspesifik batın muayenesi olan hastanın çekilen batın tomografisinde portal venöz sistemde hava izlendi, bağırsak anslarında ise belirgin patoloji görülmedi. Ardından çekilen çekilen anjio bt'de ise mezenter venlerinde hava görülürken, arteriyel sistemde trombus izlenmedi. Mezenter iskemisi şüphesi ile hastaya operasyon kararı alındı ve laparotomi yapıldı. Eksplorasyonda treitz ligamentinden 110 cm distalde başlayan 70 cm boyunca süren segmenter olarak nekroze olmuş iskemik ans görüldü. İskemik ans mezenterisi ile beraber rezeke edildi. Proksimal ve distal uç lineer stapler yardımı ile anastomoz yapıldı. Hasta postoperatif takiplerinde rejimi tolere etti ve taburcu edildi. Mezenter iskemisi özellikle senil hastalarda tanısı güç bir durumdur ve tanıda geç kalınca nekrotik dokuya bağlı metabolik bozukluklara sebep olabilmektedir ve fatal seyredebilmektedir. Portal venöz sistemde hava görülmesi ise %90 oranda mezenter iskemisi ile ilişkilidir. Arteriyel sistemde ve bağırsak duvarında iskemisi bulgusu görülmesi dahi portal sistemdeki hava mezenter iskemisi düşündürmelidir ve operasyon planlanmalı ve tedavide geç kalınmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Portal, Hava, Mezenter, İskemi, Diyaliz

Mesenteric Ischemia Presenting With Portal Venous Gas: A Case Report

Abstract

Mesenteric ischemia is a case which can be fatal and clinically challenging. We present a 79 year old male patient who present with acute abdominal pain. The patient, who received dialysis due to kidney failure due to diabetes, experiences abdominal pain that developed on the day of hemodialysis. Portal venous gas was observed in the abdominal tomography of the patient who had a nonspecific abdominal examination, and no obvious pathology was observed in the intestinal loops. Air was seen in the mesenteric veins in the angio CT taken afterwards, but no thrombus was observed in the arterial system. With the suspicion of mesenteric ischemia, the decision was made to operate the patient and laparotomy was performed. During exploration, a segmentally necrotized ischemic loop which length

is 70 cm was observed that started 110 cm distal to the ligament of Treitz. The ischemic loop with its mesentery was resected. Anastomosis between distal end linear stapler was performed with the help of linear stapler. The patient tolerated the regimen in the postoperative follow-up and was discharged. Mesenteric ischemia is a difficult condition to diagnose, especially in senile patients, and when the diagnosis is delayed, it can cause metabolic disorders due to necrotic tissue and can have a fatal course. The presence of air in the portal venous system is associated with mesenteric ischemia at a rate of 90%. Even if there is no evidence of ischemia in the arterial system and the intestinal wall, the air in the portal system should suggest mesenteric ischemia, and the operation should be planned and treatment should not be delayed.

Keywords: Portal, Gas, Mesentery, Ischemia, Hemodialysis

Presentation ID / Sunum No= 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6236-2774

Page | 279

Postmenopozal Osteoporozun Cerrahi ve Natürel Menopoz Gruplarında Karşılaştırılması

Dr. Oya Aldemir¹, Dr. Fatma Selma Oransay², Dr. Selim Şenöz³, Prof.Dr. Oya Gökmen³

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

²Özel Merkez Ankara

³Özel Merkez, İstanbul

*Corresponding author: Oya Aldemir

Özet

Amaç: Bu çalışmada postmenopozal dönemde önemli sorunlardan biri olan osteoporozun gelişiminde etkili risk faktörlerinin tanımlanması, önemli bir risk faktörü olduğu düşünülen cerrahi menopozun osteoporoz üzerine etkisinin saptanması ve bu etkinin natürel menopoz sonrası gelişen osteoporozla karşılaştırılması amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 374 cerrahi menopozda (CM), 426 natürel menopozda (NM) olmak üzere toplam 800 hasta dahil edildi. Hastaların demografik özellikleri, jinekolojik ve obstetrik hikayeleri, osteoporozu neden olabilecek hastalıklar yönünden tetkikleri tamamlanarak kemik mineral dansiteleri (KMD) ölçüldü. Hastalar menopoz sürelerine göre; menopoz süresi 1-5 yıl, 6-10 yıl ve 11 yıl ve üzeri olmak üzere 3 gruba; bu gruplar da menopozu giriş yaşına göre; 40-45 yaş, 46-50 yaş ve 50 yaş üzeri olarak 3 alt gruba ayrıldı. Bu gruplarda cerrahi ve natürel menopoz hastalarının KMD değerleri karşılaştırıldı. **Bulgular:** KMD'yi etkileyen risk faktörleri multipl regresyon analizi ile değerlendirildiğinde menopoz süresi, menopoz türü, vücut kitle indeksi ve parite spinal KMD üzerine etkili bağımsız risk faktörleri olarak tanımlanırken femur KMD üzerine etkili risk faktörü saptanmadı. Postmenopozal ilk 5 yıllık dönemde cerrahi menopoz grubunda KMD natürel menopoz grubu ile karşılaştırıldığında, istatistiksel olarak anlamlı olmak üzere düşük bulundu (0.858 ± 0.110 ve 0.886 ± 0.125 ; $p=0.013$). Menopoz süresi 6-10 yıl olan grupta CM grubunda KMD daha düşük olmakla birlikte her iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı ($p=0.081$). Menopozu giriş yaşı 46-50 olan kadınlarda postmenopozal 1-5 yıl ve 6-10 yıllık dönemlerde CM grubunda spinal KMD, NM grubuna göre anlamlı olarak düşük bulundu ($p=0.045$ ve $p=0.005$). Menopozu giriş yaşı 40-45 ve >50 olan hastalarda, postmenopozal 1-5 yıl ve 6-10 yıllık dönemlerde gruplarda spinal ve femur KMD değerleri benzer bulundu. **Sonuç:** 46-50 yaş arasında menopozu giren kadınlarda KMD menopoz türünden etkilenmekte, cerrahi menopozda 1-5 yıl ve 6-10 yıllık dönemlerde spinal kemik kaybı daha şiddetli seyretmektedir. Menopozu giriş yaşı gözlemlenmesinin sadece menopoz süresine bakıldığında; postmenopozal ilk 5 yıllık dönemde CM grubunda kemik kaybı daha fazla olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Menopoz, Natürel Menopoz, Osteoporoz

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: (0000-0002-1621-5896)

Page | 280

Pregnancy Associated Plasma Protein-A (PAPP-A) ve Serbest Human Koryonik Gonadotropin (β -HCG) Değerlerinin Gebelik Komplikasyonlarını Öngörmedeki Yeri

Exp. Dr. Fatih Şahin¹

¹*prof.dr.cemil Taşcıoğlu okmeydanı EAH*

Özet

Literatürde ilk trimester PAPP-A VE B-HCG düşüklüğü abortus, preeklampsi, GDM gibi gebelik prognozunu etkileyen sorunlarla ilişkili bulunmuştur. Bundan yola çıkarak PAPP-A <0.4 MoM; B-HCG <0.5 MoM altındaki değerlerde abortus, ektopik gebelik, mort fetüs, preeklampsi, GDM, intrauterin gelişme geriliği (IUGR), düşük doğum ağırlıklı bebek (SGA), yüksek doğum ağırlıklı bebek (LGA), preterm eylem, erken membran rüptürü (EMR), preterm erken membran rüptürü (PPROM), kolestaz ve bebeğin yenidoğan gereksinimi ile ilişkisini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: Şişli Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi'nde 1 Ocak 2014 ile 1 Temmuz 2014 arasında gebe izlem polikliniğine 1. trimester tarama testi için başvuran 489 tekiz gebe çalışmaya alınmış, doğum öncesi ve sonrası perinatal kayıtları incelenmiştir. Bulgular: PAPP-A değeri düşük olan hastalarda preeklampsi 2.6 kat, B-HCG grubunda ise 2 kat fazla bulunmuştur. Yüksek riskli grupta preterm eylem olma riski PAPP-A grubunda 3.2 kat fazla bulunmuştur. Çalışmamızda yüksek riskli grupla GDM, SGA, IUGR, EMR arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. PAPP-A değeri düşük olan hastalarda preeklampsi 2.6 kat, B-HCG grubunda ise 2 kat fazla bulunmuştur. Yüksek riskli grupta preterm eylem olma riski PAPP-A grubunda 3.2 kat fazla bulunmuştur. Çalışmamızda, yüksek riskli grupla GDM, SGA, IUGR, EMR arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. Tartışma ve Sonuç: Birinci trimesterde bakılan PAPP-A ve HCG'nin gebeliğin ilerleyen haftalarında kötü gebelik sonuçları ile ilişkili olduğu görülmüştür. PAPP-A'nın <0.4 MoM, B-HCG'nin <0.5 MoM ve altında olması preeklampsi, abortus ve preterm eylem ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: PAPP-A, BHCG, First Trimester Laboratory Screening

Role of Pregnancy Associated Plasma Protein (PAPP-A) and Free Human Chorionic Gonadotropin (B-HCG) in Predicting Adverse Pregnancy Outcomes

Abstract

INTRODUCTION: Low levels of first trimester papp-a and betahcg is found to be associated with problems affecting the prognosis of pregnancy like abortus, preeclampsia and gdm. therefore, our aim is to analyse the relation between low levels of PAPP-A and B- HCG (PAPP-A <0.4 MoM AND B- HCG < 0.5 MoM) and adverse pregnancy outcomes like abortus, ectopic pregnancy, stillbirth, preeclampsia, gdm, intrauterine growth retardation, small for gestational age, large for gestational age, preterm labor, early membrane rupture, preterm premature rupture of membranes, cholestasis of pregnancy and intensive care unit need for the neonate. **METHODS:** 489 singleton pregnancies applied to T.C. Şişli Hamidiye Etfal Research and Training Hospital antenatal outpatient clinic between january 1st 2014 and july 1st 2014 were included to the study; prenatal and perinatal records were analysed. **RESULTS:** Preeclampsia was seen 2.6 times more in patients with low PAPP-A; and 2 times more in patients with low B- HCG in high risk group, there was a 3.2 fold increased risk of preterm labor in low PAPP-A group and 2.6 fold increased risk in total. No correlation between high risk group and GDM, SGA, IUGR or EMR was found in our study **DISCUSSION AND CONCLUSION:** Low levels of serum markers for first trimester screening tests PAPP-A and B- HCG was demonstrated to be associated with adverse pregnancy outcomes. Levels of PAPP-A < 0.4 MoM and B- HCG <0.5 MoM are related with development of preeclampsia, abortus or preterm labor.

Page | 281

Keywords: PAPP-A, BHCG, First Trimester Laboratory Screening

Presentation ID / Sunum No= 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7121-5127

Page | 282

Seminal Vezikülde Lokalize Amiloidoz: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Merve Şahin¹

¹*Bayburt Devlet Hastanesi*

Özet

Amiloidoz, çeşitli proteinlerin yanlış katlanmasını takiben çözünmeyen fibrillerin hücre dışı birikimi ile karakterizedir. Amiloidoz lokalize yada sistemik olabilir. Lokalize amiloidozis çok farklı lokalizasyonlarda saptanabilmekle birlikte veziküla seminalis ve duktus deferens lokalizasyonunda nispeten nadirdir. Veziküla seminaliste lokalize amiloidozis insidansı otopsi serilerinde %9-16 olarak bildirilmiştir. Seminal veziküllerde lokalize amiloidoz insidansı yaşla birlikte artmaktadır. Veziküla seminaliste lokalize amiloidozis genellikle alt üriner sistem semptomları veya rutin kontroller esnasında PSA değerlerinin yüksek olması nedeniyle yapılan prostat iğne biyopsilerinde insidental olarak saptanmaktadır. Lokalize amiloidozis tanısı histopatolojik, immünohistokimyasal ve histokimyasal incelemeye dayanmaktadır. Bu çalışmada prostat adenokarsinomu tanısıyla radikal prostatektomi yapılan 71 yaşındaki hastada veziküla seminaliste tesadüfen saptanan sekonder amiloidoz olgusu sunulacaktır. Prostat iğne biyopsisi sonucu prostat adenokarsinomu tanısı konulan ve Gleason skoru 6 (6=3+3) saptanan hastaya radikal prostatektomi yapıldı. Mikroskopik olarak hastada prostat yerleşimli, Gleason skoru 6 (3+3) adenokarsinom gözlendi. Ek olarak bir taraf veziküla seminaliste, adenokarsinom tutulumu olmaksızın epitel altında amorf eozinofilik materyalin nodüler birikintileri görüldü. Proteinöz amorf materyal birikintilerinde histokimyasal olarak Kongo Kırmızısı ve Kristal Viyole boyaması pozitif. Hastaya prostat adenokarsinomu ve veziküla seminaliste sekonder amiloidoz tanısı konuldu.

Anahtar Kelimeler: Amiloidoz, Seminal Vezikül

Localized Amyloidosis of Seminal Vesicle: Case Report

Abstract

Identification of amyloidosis on a prostate biopsy specimen raises suspicion for systemic amyloidosis. Amyloidosis may be localized or systemic. Although localized amyloidosis can be detected in many different localizations, it is the rarest in the seminal vesicles and ductus deferens localization. The incidence of amyloidosis localized in the seminal vesicle has been reported as %9-16 in autopsy series. The incidence of amyloidosis localized in the seminal vesicles increases with age. Amyloidosis localized in the seminal vesicle is usually detected incidentally in prostate needle biopsies performed due to lower urinary tract symptoms or high PSA values during routine controls. Diagnosis of

localized amyloidosis is based on histopathological, immunohistochemical and histochemical examination. In this study, a case of secondary amyloidosis detected incidentally in the seminal vesicle in a 71-year-old patient who underwent radical prostatectomy with the diagnosis of prostate adenocarcinoma will be presented. Radical prostatectomy was performed in the patient who was diagnosed with prostate adenocarcinoma as a result of prostate needle biopsy and had a Gleason score of 6 (6=3+3). Microscopically, adenocarcinoma located in the prostate, with a Gleason score of 6 (3+3) was observed in the patient. In addition, nodular deposits of amorphous eosinophilic material were seen under the epithelium without adenocarcinoma involvement in the seminal vesicle on one side. Histochemically, Congo Red and Crystal Violet staining was positive in proteinous amorphous material deposits. The patient was diagnosed with prostate adenocarcinoma and secondary amyloidosis in the seminal vesicle.

Keywords: Amyloidosis, Seminal Vesicle

Presentation ID / Sunum No= 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1606-6728

Page | 284

Serebral Palsili Hastalarda Multilevel Gevşetme Ameliyatının Oksijen Tüketimi Üzerine Etkisi

Dr. Kadir Çevik¹ , Ph.d. Cand. Dilan Deniz Koyuncu² , Prof.Dr. Abtullah Milcan² , Ph.d. Cand. Zeynep Altınkaya² , Prof.Dr. Uğur Dal² , Dr. Didem Derici Yıldırım²

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

²Merisn Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: kadir çevik

Özet

Multilevel gevşetme yapılan hastaların ameliyat öncesi ve sonrası enerji tüketimi ölçümleri indirekt kalorimetri yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Bunun için hastalardan özel bir maske takmaları istenmiş olup, aldıkları ve verdikleri hava her nefeste örneklenmiştir. Yürüme analizi testi öncesi hastaların vücut kütle merkezi (VKM) ve topuklarına yansıtıcı özellikte 2 adet işaretleyici takılmıştır. Hastaların ameliyat öncesi ve sonrası istirahat enerji tüketimleri (İET) kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0,05$). Buna karşın, yürüme enerji tüketimi ölçümleri karşılaştırıldığında, hastaların ameliyattan sonra istatistiksel olarak anlamlı derecede daha az enerji harcadıkları ve O₂ tükettikleri fark edilmiştir ($p<0,05$). O₂ maliyeti (cost) ise ameliyat sonrası ortalamasının istatistiksel olarak anlamlı derecede daha küçük olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Hastaların yürüme hızlarında artış olduğu görülmüştür. Hastaların operasyon öncesi ve sonrası VKM işaretleyicisinin mediolateral ve vertikal yöndeki salınımları sırasındaki yer değişimleri (mm) karşılaştırıldığında mediolateral salınım (sağa-sola) ortalamasının azaldığı, vertikal salınım (yukarı-aşağı) ortalaması ise artmıştır. Ancak; operasyon öncesi ve sonrası olan bu söz konusu farklar istatistiksel olarak anlamlı bulunamamıştır ($p>0,05$). Serebral Palsi hastalarında multilevel gevşetme ameliyatları sıklıkla uygulanmasına rağmen hastanın günlük yaşamına olan etkilerini objektif kriterlerle inceleyen çalışma sayısı yetersizdir. Bu çalışmamızda yapılan analizlerde multilevel gevşetme ameliyatının hastaların hayat kalitesini arttırdığı yönünde olumlu veriler elde edilmiştir. Hasta sayımızın az olması ve tek merkezli yapılmış olması çalışmamızın zayıf yönleri olsa da önemli bilgiler verdiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Enerji Tüketimi, Serebral Palsi, Multilevel Gevşetme, Yürüme Analizi.

Surgical Outcomes in Gait After Single-Event Multilevel Surgery in Children With Cerebral Palsy

Abstract

Pre- and postoperative energy consumption measurements of patients who underwent multilevel release were performed using indirect calorimetry method. For this, patients were asked to wear a special mask, and the air they inhaled and exhaled was sampled with each breath. Before the gait analysis test, 2 reflective markers were attached to the body mass center (BCM) and heels of the patients. When the resting energy consumption (IET) of the patients before and after the operation was compared, no statistically significant difference was found ($p>0.05$). On the other hand, when walking energy consumption measurements were compared, it was noticed that the patients spent statistically significantly less energy and consumed O₂ after the surgery ($p<0.05$). O₂ cost, on the other hand, was found to be statistically significantly smaller than the postoperative mean ($p<0.05$). It was observed that there was an increase in the walking speed of the patients.), the mean of mediolateral oscillation (right-left) decreased, while the mean of vertical oscillation (up-down) increased. However; These differences before and after the operation were not found to be statistically significant ($p>0.05$). Although multilevel release surgeries are frequently performed in patients with cerebral palsy, the number of studies examining the effects on the patient's daily life with objective criteria is insufficient. In the analyzes performed in this study, positive data were obtained that multilevel release surgery increased the quality of life of the patients. Although the small number of patients and the fact that it was conducted in a single center are the weaknesses of our study, we think that it provides important information.

Page | 285

Keywords: Energy Consumption, Cerebral Palsy, Multilevel Release Surgery, Gait Analysis.

Presentation ID / Sunum No= 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0253-9950

Page | 286

Servikal Spinal Denge Parametreleri

Exp. Dr. Luay Şerifoğlu¹

¹S.B.Ü. Ümraniye E.A.H

Özet

Giriş ve Amaç: Servikal spinal denge parametrelerinin açıklanmasıdır. Yöntem: Açık tanımlamaları anlatılmıştır. Bulgular: Cobb açısı 4 çizgi metodu ile vertebra alt endplate hizalayan çizgilere çizilen dik doğruların arasındaki açıdır. Bir başka metod ise bu end plate hizalarının arasındaki açıdır. Jackson stres çizgileri C2 ve C7 arka duvarlarına çizilen çizgilerin arasındaki açıdır. Harrison posterior tanjant metodu servikal vertebra arka duvarlar arkasına çizilen paralellerin arasındaki toplam açıdır. C2 vertebra korpus ortasından indirilen şakül hattı ile C7 üst end plate arka köşesinden aşağı inen şakül hattı arasındaki mesafenin ölçümü olarak tanımlanır. Kaş-çene çizgisinin horizontal düzleme dik çizgi ile arasındaki vertikal açıdır. Torasik giriş açısı T1 üst end plate orta noktasından yere paralel çizilen hat ile sternumun üst sınırından bu noktaya çizilen hat arasındaki açı olarak tanımlanır. Boyun tilti sternumun en üst noktasından yere dik çizilen hat ile aynı noktadan T1 üst end plate orta noktasına çizilen hattın arasındaki açı olarak tanımlanır. T1 slope ise T1 endplate hattı ile bu hattın yere paralel çizgi ile arasındaki açı olarak tanımlanır. Servikal tilt T1 üst end plate orta noktasından densin tepe noktası ile birleştiren hat ile T1 üst end plate orta noktasına 90 derece çizilen hat ile arasındaki açı olarak tanımlanır. Kranial tilt T1 üst end plate orta noktasından densin tepe noktasına çizilen hat ile T1 üst end plate orta noktasına yere dik çizilen hat arasındaki açıdır. C0 açısı Frankfurt hattı ile McRae çizgisi arasındaki açıdır. C0-2 açısı McRae çizgisi ile C2 alt end plate arasındaki açının Cobb metodu ile ölçümüdür. Tartışma ve Sonuç: Kompleks servikal patolojilerin yönetilmesinde servikal biyomekaniğinin anlaşılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Servikal Denge, Servikal Lordoz, Servikal Vertikal Aks

Presentation ID / Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6109-8425

Page | 287

Suprokondiler Kondiler Humerus Kırığı Tanısı Alan Çocuklarda Eşlik Eden Radius Alt Uç Kırığı Prevelansı

Dr. Fatih Uğur¹

¹Kastamonu Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

2015- 2022 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim Araştırma Hastanesi Ortopedi Kliniğine başvuran 112 humerus alt uç kırıklı çocukların arşiv taraması yapıldı. 100 hastanın el bilek grafilerinin dahil edildiği görüldü. Bunlardan 11'inde radius alt uç kırığı tespit edildi. 11 distal radius kırığının 1 'inde kapalı redükte edildi ,1 vakanın da kapalı redüksiyon perkutan pinleme yapıldığı tespit edildi. Arşiv taramaları sonrasında diğer 9 radius alt kırığının tespit edilmediği görüldü. Ortopedi kliniğine başvuran suprokondiler kırıkların %3-13 ünde ipsilateral üst ekstermite kırıkları görülmektedir. Bizim serimizde % 11 olan bu üst ekteremite kırıklarının % 9 unun ilk değerlendirmede tespit edilmediği görülmüştür. Suprokondiler kondiler humreerus kırığın tanısı alan çocuklarda eşlik eden radius alt uç kırığı prevelansı %9 olarak bulunmuştur. Bu konuda dikkat edilmesi el bileği eşlik eden suprokondiler kırıklar için tedavide belirleyici olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik,supracondylar Humerus, Distal Radius

Presentation ID / Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6339-2417

Page | 288

Tek Seviye Anterior Servikal Diskektomi ve Füzyon, Anterior Servikal Disk Protezi ve Minimal Posterior Servikal Disk Cerrahisi Tekniklerinin Post Operatif Sonuçlarının Karşılaştırılması

Dr. Merdin Lyutviev Ahmedov¹

¹*Özel Rumeli Hospital*

**Corresponding author: Merdin Lyutviev Ahmedov*

Özet

Amaç: Tek seviyeli anterior servikal diskektomi ve füzyon, servikal diskektomi ve protez uygulanması veya minimal invaziv posterior servikal diskektomi uygulanan hastaların preoperatif ve postoperatif klinik özelliklerinin karşılaştırılması. Yöntem: Şubat 2022-Ocak 2023 tarihleri arasında Özel Rumeli Hastanesi'nde C3-C7 bölgesinin tek seviyeli disk hernileri için uygulanan anterior servikal diskektomi ve füzyon (12 hasta, %41), servikal diskektomi ve protez (10 hasta, %34) veya minimal invaziv posterior servikal diskektomi (7 hasta, %25) uygulanan hastaların preoperatif ve postoperatif özellikleri (0. , 3. , 12. ve 24. ay sonuçları), retrospektif olarak görsel ağrı skalası ve boyun özürülük göstergesi ile değerlendirildi. Bulgular: Postoperatif görsel ağrı skalası ve boyun özürülük göstergesi skorları tüm gruplarda cerrahiden hemen sonra anlamlı olarak azaldı ($p < .001$). Benzer şekilde bu iki değer ikinci yılda da ameliyat sonrası değerlere göre anlamlı olarak azaldı ($p < .001$). Gruplar arasında ameliyat öncesi, ameliyat sonrası, üçüncü ay, birinci yıl ve ikinci yıl skorları karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı fark bulundu ($p < .001$). Minimal invaziv posterior servikal diskektominin tüm takip değerlendirmelerinde diğer iki ameliyata göre anlamlı derecede daha iyi olduğu görüldü (tüm takipler için $p < .001$). Sonuç: Bu çalışmada görsel ağrı skalası ve boyun özürülük göstergesinin erken postoperatif değerlerinin ameliyatların faydasını hemen gösterdiği gibi, 2 yıllık takipte daha da azaldığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Anterior Servikal Diskektomi, Posterior Servikal Minimal İnvaziv Diskektomi, Servikal Disk Hernisi, Disk Cerrahisi

Presentation ID / Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2679-9351

Page | 289

Uzun Kemik Kırığının Kısa Dönemde Endotel Fonksiyonu ile İlişkisi

Dr. Mehmet Ali Dursun¹ , Prof.Dr. Ali Aydın²

¹*Vakfikebir Devlet Hastanesi*

²*Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş ve amaç: Uzun kemik kırıklarının neden olduğu bölgesel doku hasarı, vücutta büyük bir inflamatuvar yanıt oluşturabilir. Sistemik inflamatuvar yanıt, akut respiratuvar stres sendromuna neden olacak kadar güçlü olabilir. Uzun kemik kırığının neden olduğu bu inflamatuvar yanıtın endotel fonksiyonları üzerindeki kısa vadeli etkisini değerlendirdik. Gereç-Yöntem: 2018-2020 yılları arasında Erzurum Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesine başvuran hastaları inceledik. Uzun kemik kırığı olan ve başka bir hastalığı olmayan 18-60 yaş arası 40 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların vasküler fonksiyonlarını Flow-mediated dilatasyon yöntemi (FMD) ile değerlendirdik ve Asimetrik dimetilarginin(Adma), Endothelin-1(ET-1) sonuçlarını serumda ölçtük. Atatürk Üniversitesi Bilimsel Araştırma Koordinasyon Birimi bu çalışmaya sponsor olmuştur. Bulgular: Hastaların ilk ölçümlerinde ortalama brakial arter bazal çapı 3,65 mm olarak ölçüldü. Ortalama FMD değerleri 0,082 olarak ölçüldü. Hastaların bir ay sonraki ikinci ölçümlerinde ortalama brakial arter bazal çapı 3,61 mm olarak ölçüldü. Ortalama FMD değerleri 0,118 olarak ölçüldü. Hastanın ortalama akım aracılı dilatasyon (FMD) değerleri birinci ayda daha yüksekti. İlk başvuruda ölçülen FMD sonuçları ile birinci ay arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p:0.02). Ortalama Adma ilk başvuruda 1,301 (µmol/L) ve birinci ay takibinde 1,578 (µmol/L) idi. Bu sonuç istatistiksel olarak anlamlı değildi (p:0.06). Ortalama ET-1 başvuru anında 49,7 (pg/mL) ve birinci ay kontrolünde 57,7 (pg/mL) idi. İki sonuç arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı (p:0.02). Sonuç: Uzun kemik kırıklarının neden olduğu şiddetli inflamasyonun kısa dönemde endotel disfonksiyonuna neden olduğunu düşünüyoruz. Adma ve ET-1 moleküllerinin uzun kemik kırığı olan hastalarda endotel disfonksiyonunun tanı ve takibinde uygun olmadığını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Endotel Disfonksiyonu, Uzun Kemik Kırığı, Akım Bağımlı Dilatasyon

The Relationship of Long Bone Fracture With Endothelial Function in the Short Term

Abstract

Introduction and purpose: Regional tissue damage caused by long bone fractures can create a massive inflammatory response throughout the body. The systemic inflammatory response may be strong enough to cause acute respiratory stress syndrome. We evaluated the short-term effect of this

inflammatory response caused by a long bone fracture on endothelial functions. Material-Method: We studied patients who applied to Erzurum Atatürk University Medical Faculty Hospital between 2018-2020. Forty patients aged 18-60 years, with long bone fractures and without any other disease, were included in the study. We evaluated the vascular functions of the patients using the Flow-mediated dilatation method (FMD) and the results of Asymmetric di-methylarginine(Adma), Endothelin-1(ET-1) measured in serum. Atatürk University Scientific Research Coordination Unit supported this study. Results: The mean brachial artery basal diameter was measured as 3.65mm in the first measurements of the patients. The mean FMD values were measured as 0.082. The mean brachial artery basal diameter was measured as 3.61mm in the second measurement of the patients one month later. The mean FMD values were measured as 0.118. The patient's mean flow-mediated dilatation (FMD) values were higher in the first month. A statistically significant difference was found between the mean FMD measured at the first admission and the first month (p:0.02). The mean Adma was 1,301 ($\mu\text{mol/L}$) at the first admission and 1.578 ($\mu\text{mol/L}$) at the first-month follow-up. This result was not statistically significant (p:0.06). The mean ET-1 was 49.7 (pg/mL) at the time of admission and 57.7 (pg/mL) at the first-month follow-up. The difference between the two results was statistically significant (p:0.02). Conclusion: We think severe inflammation caused by long bone fractures causes endothelial dysfunction in the short term. We think Adma and ET-1 molecules are unsuitable for diagnosing and following endothelial dysfunction in patients with long bone fractures.

Keywords: Endothelial Dysfunction, Long Bone Fracture, Flow Mediated Dilatation

Presentation ID / Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7813-0241

Page | 291

Vertigolu Hastaya Pratik Tanısal Yaklaşım

Asst. Prof. Dr. Murat Eğrilmez¹

¹İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi Medicalpoint Hastanesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet

Vertigo, acil servis, KBB hastalıkları ve nöroloji polikliniklerinde sık karşılaşılan yakınmalardan biridir. Vertigo santral ya da periferik sebepler nedeniyle vestibüler sistemde oluşan asimetri sonucunda ortaya çıkmaktadır. Santral etyolojik patolojiler bazen hayati öneme sahip olabilmektedir. Bu nedenle vertigolu hastanın hızlı ve pratik bir şekilde değerlendirilip doğru tanının konması gereklidir. Bu bildirinin amacı vertigolu hastada doğru tanının konulmasını sağlayacak hızlı, pratik ve güvenilir değerlendirme yöntemlerinin sunulmasıdır. Ayrıntılı ve uygun bir şekilde alınmış olan anamnez sonrası H.I.N.T.S. (Head-Impulse – Nystagmus – Test of Skew) olarak kısaltılan 3'lü test kombinasyonu özellikle semptomların başlamasından sonraki ilk 48 saat içinde manyetik rezonans (MR) görüntülemeyle daha başarılı bir şekilde periferik-santral patoloji ayrımı yapabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vertigo; Santral-Periferik Ayrımı; Pratik Tanısal Yaklaşım

Practical Diagnostic Approach to the Patient With Vertigo

Abstract

Vertigo is one of the common complaints in the emergency department, ENT, and neurology outpatient clinics. It arises because of asymmetry in the vestibular system due to central or peripheral causes. These central etiological pathologies may be life threatening. Thus, it is essential that a patient with vertigo should be evaluated urgently and practically and diagnosed accurately. The aim of this article is to present the urgent, practical, and reliable evaluation methods that will enable the accurate diagnosis of a patient with vertigo. After a detailed and carefully taken medical history, the triple test combination, H.I.N.T.S. (Head-Impulse - Nystagmus - Test of Skew), can differentiate peripheral pathology from central pathology more sensitive than magnetic resonance imaging (MRI), especially in the first 48 hours after the onset of symptoms.

Keywords: Vertigo; Differentiating Central-Peripheral; Practical Diagnostic Approach

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2868-8244

Page | 292

Elazığ'ın Ağın İlçesi Koyunlarında *Toxoplasma Gondii*'nin Seroprevalansı

Ph.d. Cand. Şehriban Nur Kuyumcu¹, Prof. Dr. Mustafa Karatepe², Prof. Dr. Bilge Karatepe²

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Biyoteknoloji Bölümü, Niğde/Türkiye

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Biyoteknoloji Bölümü, Niğde/Türkiye

Özet

Bu çalışma, Elazığ'ın Ağın ilçesinde koyunlarda *Toxoplasma gondii*'nin seroprevalansının saptanması amacı ile Haziran-Kasım 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Araştırmada Ağın ilçesinde 6 farklı çalışma merkezi belirlenerek (Altınayva, Saraycık, Merkez, Öğrendik, Akpınar, Samançay) 2 yaş ve üzeri toplam 181 dişi koyun rastgele seçilmiş ve bu koyunlarda *T. gondii* antikorları ELISA testi ile araştırılmıştır. Toplam 181 dişi koyunun 45 (%24.8)'inde ELISA testi ile *T. gondii* antikorları yönünden seropozitiflik saptanmıştır. Serolojik incelemede, çalışma merkezleri arasında en fazla seropozitiflik %96.66 ile Akpınar'da tespit edilmiştir. Samançay'da incelenen koyunların hiçbirinde seropozitiflik saptanmamıştır. Ayrıca mevsimler açısından, ELISA testi ile yaz aylarında incelenen 91 koyunun 12'si (%13.1) ve sonbahar aylarında incelenen 90 koyunun 33'ü (%36.6) seropozitif bulunmuştur. Çalışma merkezleri ve mevsimlere göre koyunlarda saptanan *T. gondii* seropozitifliğinin istatistiksel yönden önemli olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Sonuç olarak, Elazığ'ın Ağın yöresinde koyunlarında *T. gondii* serolojik olarak ilk kez bu çalışma ile saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Toxoplasma Gondii*, Toxoplasmosis, Koyun, Elazığ, Seroprevalans, ELISA

Seroprevalence of *Toxoplasma gondii* in Sheep in Ağın District of Elazığ Province

Abstract

This study was conducted to investigate the seroprevalence of anti-*Toxoplasma gondii* antibodies in sheep of Ağın province in Elazığ, between June-November 2021. A total of 181 female sheep aged 2 years and older were randomly selected from 6 different study centers in Ağın province (Altınayva, Saraycık, Merkez, Öğrendik, Akpınar, Samançay) and *T. gondii* antibodies in the sheep were examined by using ELISA. The 45 (24.8%) of 181 sheep were found to be seropositive for *T. gondii* antibodies by ELISA. In the serological examination, the highest seropositivity among the study centers was found in Akpınar as 96.66%. However, none of the examined sheep were seropositive for antibodies to *T. gondii* in Samançay. In addition, in terms of seasons, 12 (13.1%) of 91 sheep in summer and 33 (36.6%) of 90 sheep in autumn were found to be seropositive using ELISA. *Toxoplasma gondii* seropositivity in sheep according to the study centers and seasons was found to be

statistically significant ($p<0.05$). In conclusion, this is the first serological study on *T. gondii* in sheep in Ağın district of Elazığ province

Keywords: *Toxoplasma Gondii*, Toxoplasmosis, Sheep, Elazığ, Seroprevalence, ELISA

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5247-5222

Page | 294

Miyokardial Hasarın Belirlenmesinde Kardiyak Troponinlerin Rolü

Dr. Emrah İpek¹ , Prof.Dr. Recai Tunca²

¹Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Miyokardiyal hasara neden olan etiyolojik ajanlar günümüzde giderek yaygın hale gelmektedir. Bu kapsamda miyokartta şekillenen hasarın doğru bir şekilde ve zamanında tespit edilmesi yaşamsal öneme sahiptir. Meydana gelen miyokardiyal hasarın yaygınlığı ve şiddeti uygulanacak tedaviye yön vermesi açısından da önemlidir. Miyokardiyal hasarın belirlenmesinde kreatin kinaz (CK) ve onun miyokardiyal izoenzimi (CK-MB) yaygın olarak kullanılmakla birlikte kardiyak miyositler dışında diğer dokularda da ifade edilmelerinden dolayı tanısız değerleri düşüktür. Kardiyak miyositlerde aktin iplikçiklerin üzerinde bulunan troponinlerin (Tn-I ve -T) miyokardiyal hasarın belirlenmesinde kullanılıp kullanılmayacağına yönelik çok sayıda çalışma yapılmaktadır. Kardiyak miyositlere spesifik olmaları, miyokardiyal hasardan 4-6 saat gibi kısa bir süre sonra serum konsantrasyonlarının yükselmesi ve kanda uzun süre yüksek konsantrasyonlarda kalması kardiyak troponinleri miyokardiyal hasarın tespitinde önemli hale getirmiştir. Bu derleme kapsamında; miyokardiyal dokunun yapısı ve fonksiyonları ele alınarak bu yapı ve fonksiyonlarda kardiyak troponinlerin rolleri sunulmuştur. Ayrıca, kardiyak troponinlerin miyokardiyal hasarın belirlenmesine yönelik kullanımını konu alan günümüze kadar yapılmış çalışmalar bir araya getirilerek derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyotoksisite, Miyokardiyal Hasar, Troponinler

The Role of Cardiac Troponins in Detecting Myocardial Injury

Abstract

Etiological agents causing myocardial injury are becoming increasingly common nowadays. In this context, accurate and timely detection of the injury occurring in the myocardium is of vital importance. The extent and severity of the myocardial injury is also important in terms of leading the treatment to be applied. Although creatine kinase (CK) and its myocardial isoenzyme (CK-MB) are widely used in the determination of myocardial injury, their diagnostic value is low because they are also expressed in other tissues besides cardiac myocytes. Numerous studies are being conducted to determine whether troponins (Tn-I and -T) found on actin filaments in cardiac myocytes can be used in the determination of myocardial damage. The fact that they are specific to cardiac myocytes, increase in serum concentrations in 4-6 hours after myocardial injury and stay at high concentrations in the blood for a

long time have made cardiac troponins important in the detection of myocardial injury. Within the scope of this review; the structure and functions of myocardial tissue were discussed and the roles of cardiac troponins in this structure and functions were presented. Furthermore, studies conducted to date on the use of cardiac troponins for the detection of myocardial injury were reviewed.

Keywords: Cardiotoxicity, Troponins, Myocardial Damage

Presentation ID / Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9975-2744

Page | 296

Niğde Yöresinde Farklı Su Kaynaklarında *Entamoeba histolytica*'nın ELISA Testi ile Araştırılması

Researcher Cemal Candan¹, Prof.Dr. Mustafa Karatepe², Prof.Dr. Bilge Karatepe²

¹Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Biyoteknoloji Bölümü, Niğde/Türkiye

²Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Biyoteknoloji Bölümü, Niğde/Türkiye

Özet

Bu çalışma, Niğde yöresinde su kaynaklarında *Entamoeba histolytica*'nın prevalansının ortaya konulması amacı ile Haziran-Kasım 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Bunun için her ay 15 farklı su kaynağından (içme suyu, kuyu suyu, kaynak suyu, atık su ve baraj) toplam 90 adet su numunesi alınmış ve su örneklerinde *E. histolytica* antijenlerinin varlığı ELISA testi ile incelenerek 90 adet su numunesinin 7 (%7.7)'sinde *E. histolytica* pozitifliği saptanmıştır. Haziran ve Eylül ayında su numunelerinde parazite rastlanmamış, Temmuz ayında 3 (%20)'ünde, Ağustos ve Ekim ayında 1 (%6.6)'inde ve Kasım ayında 2 (%13.3)'sinde *E. histolytica* yönünden pozitiflik belirlenmiştir. ELISA testi ile incelenen 24 baraj suyunun 1 (%4.1)'i, 12 atık suyun 1 (%8.3)'i, 12 kuyu suyunun 1 (%8.3)'i ve 24 mahalle çeşmesi suyunun 4 (%16.6)'ü pozitif bulunmuş, incelenen 18 kaynak suyunun hiçbirinde *E. histolytica* tespit edilememiştir. Ayrıca yaz mevsiminde incelenen 45 su örneğinin 4'ü (%8.8) ve sonbahar mevsiminde incelenen 45 su örneğinin 3'ü (%6.6) pozitif bulunmuştur. Su numunelerinde *E. histolytica* pozitifliği aylar, su kaynakları ve mevsimler açısından istatistiksel olarak önemsiz bulunmuştur ($P>0.05$). Sonuç olarak, sularda önemli bir halk sağlığı sorunu olan *E. histolytica* varlığı Niğde yöresinde ilk defa bu çalışma ile belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Entamoeba histolytica*, Su, ELISA, Niğde

Investigation of *Entamoeba histolytica* in Different Water Sources of Niğde Province by ELISA

Abstract

This study was carried out to determine the prevalence of *Entamoeba histolytica* in water sources of Niğde province, between June and November 2021. A total of 90 water samples were taken from 15 different water sources (drinking water, well water, spring water, wastewater and dam water) every month and the presence of *E. histolytica* antigens in the samples was examined by ELISA. The positivity of *E. histolytica* was determined in 7 (7.7%) of 90 samples. While no parasites were found in any of the samples in June and September, *E. histolytica* was positive for 3 samples (20%) in July, 1 sample (6.6%) in August and October and 2 samples in November (13.3%). One of 24 dam samples (4.1%), 1 of 12 wastewater samples (8.3%), 1 of 12 well samples (8.3%), and 4 of 24 fountain samples

(16.6%) that examined by ELISA were found positive. On the other hand, none of the examined 18 spring samples were positive. In addition, 4 (8.8%) of 45 samples that examined in summer and 3 (6.6%) of 45 samples that examined in autumn were detected positive by using ELISA. *Entamoeba histolytica* positivity in samples was statistically insignificant in terms of months, water resources and seasons ($P>0.05$). As a result, the presence of *E. histolytica*, which is an important public health problem in water sources, was determined for the first time in Niğde province with this study.

Keywords: *Entamoeba histolytica*, Water, ELISA, Niğde

Presentation ID / Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9625-7956

Page | 298

Ovariectomili Sıçanlarda Borik Asidin Sitokinler Üzerindeki Anti-Inflamatuar Etkisi

Asst. Prof. Dr. Hakan Tekeli¹, Asst. Prof. Dr. Gamze Sevri Ekren Aşıcı², Prof. Dr. Ayşegül BİLDİK²

¹Program of Pharmacy Services, Gölhisar Vocational School of Health Services, Burdur Mehmet Akif Ersoy University

²Department of Biochemistry, Faculty of Veterinary Medicine, Aydın Adnan Menderes University

Özet

Menopoz sonrası dönemde yumurtalık foliküllerinin işlevi azalır ve yumurtalıklar daha az östrojen üretmektedir. Menopoz döneminde östrojen azalmasına bağlı olarak proinflamatuvar sitokinlerin aşırı üretimi ile inflamatuvar hastalıklar ve metabolik sendrom prevalansı artmaktadır. Diyetdeki borik asidin (BA), T-hücre proliferasyonunu ve doğal öldürücü hücre fonksiyonunu artırarak immün sistem üzerinde uyarıcı etkilere sahip olduğu öne sürülmüştür. Çalışmalar borun inflamatuvar biyobelirteçlerin seviyelerini azalttığını ve inflamatuvar süreçlerde hücrel yanıtı modüle ettiğini göstermiştir. Çalışmamızda serum TNF- α , IL-1 α , IL-3, IL-6 ve IL-11 düzeylerini belirleyerek borun menopoz sonrası dönemde oluşan inflamatuvar yanıt üzerindeki etkisini göstermeyi amaçladık. Çalışmamız sekizer sıçan içeren altı gruba ayrıldı: kontrol (Grup 1), ovariectomi (Grup 2, OVX), ovariectomi + 5 mg/kg borik asit (Grup 3, OVX+BA5), ovariectomi + 10 mg/kg borik asit (Grup 4, OVX+BA10), 5 mg/kg borik asit (Grup 5, BA5), 10 mg/kg borik asit (Grup 6, BA10). Serum örneklerindeki pro- ve anti-inflamatuar sitokin düzeylerindeki değişiklikleri spesifik ELISA kitleri ile belirledik. OVX grubundaki sıçanların serum TNF- α sitokin seviyeleri kontrol sıçanlarından daha yüksekti (P<0.05). 5 mg/kg BA ve 10 mg/kg BA takviyesi ile OVX ile indüklenen sıçanlarda TNF- α seviyeleri azaldı (P<0.05). Serum IL-1 α ve IL-6 seviyeleri OVX ve kontrol sıçanları arasında farklılık göstermezken, serum IL-3 seviyeleri düşüktü (P<0.05) ve 5 mg/kg ve 10 mg/kg BA takviyesinden etkilenmedi. 5 mg/kg ve 10 mg/kg BA takviyesi ile OVX sıçanlarında serum IL-11 seviyeleri arttı (P<0.05). Bildiğimiz kadarıyla BA'nın farklı dozlardaki uygulaması (5 ve 10 mg/kg) sıçanlarda OVX'in neden olduğu artmış inflamasyonun önlenmesine yönelik ilk çalışmadır. Sonuçlarımız, BA takviyesinin OVX'den kaynaklı inflamatuvar yanıtı düzenlediği ve böylece menopoz yönetimi için faydalı olduğunu gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Borik Asit, Sitokin, Ovariectomili Ratlar

Anti-Inflammatory Effect of Boric Acid On Cytokines in Ovariectomy-Induced Rats

Abstract

During the post-menopausal period, the functioning of the ovarian follicles is decreased, and ovaries produce less estrogen. The prevalence of inflammatory diseases and metabolic syndrome increases with the excessive production of pro-inflammatory cytokines due to the decrease in estrogen during menopause. Dietary boric acid (BA) has been suggested to have immunostimulating effects by increasing T-cell proliferation and natural killer cell function. Studies have shown that boron reduces levels of inflammatory biomarkers and modulates cellular response in inflammatory processes. In our study, we demonstrated the effect of boron on the inflammatory response occurring in the post-menopausal period by determining serum TNF- α , IL-1 α , IL-3, IL-6 and IL-11 levels. Our study was divided into six groups, each containing eight rats: control (Group 1), ovariectomy (Group 2, OVX), ovariectomy + 5 mg/kg boric acid (Group 3, OVX+BA5), ovariectomy + 10 mg/kg boric acid (Group 4, OVX+BA10), 5 mg/kg boric acid (Group 5, BA5), 10 mg/kg boric acid (Group 6, BA10). We determined changes in pro-and anti-inflammatory cytokine levels in serum samples were assessed via specific ELISA kits, according to instructions. Serum TNF- α cytokine levels of rats in the OVX group were higher than in control rats ($P < 0.05$). TNF- α levels were reduced in the OVX-induced rats with 5 mg/kg BA and 10 mg/kg BA supplementation ($P < 0.05$). While serum IL-1 α and IL-6 levels were not different between OVX and control rats, serum IL-3 levels were low ($P < 0.05$) and not affected by 5 mg/kg and 10 mg/kg BA supplementation. Serum IL-11 levels increased in the OVX rats with 5 mg/kg and 10 mg/kg BA supplementation ($P < 0.05$). To our knowledge, administration of different doses of BA (5 and 10 mg/kg) is the first study to prevent OVX-induced increased inflammation in rats. Our results showed that BA supplementation regulates OVX-related inflammatory changes and is thus beneficial for menopause management.

Keywords: Boric Acid, Cytokines, Ovariectomy-Induced Rats

Presentation ID / Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Page | 300

Sığır CSN2 ve CSN3 Genotiplerinin Holstein-Friesian Irkı Sığırlarda Genomik Değer ile İlişkisi

Ph.c. Canc. Özgür Aldevir¹, Assoc. Prof. Dr. Sena Ardıçlı¹, Researcher Emrah Aksu², Prof.Dr. Ahmet Gümen¹

¹Bursa Uludağ Üniversitesi, Veteriner Fakültesi

²Rumeli Hayvancılık

*Corresponding author: Sena Ardıçlı

Özet

Genomik seleksiyon, üstün özelliklere sahip hayvanların isabetli bir şekilde tanımlanmasına olanak verir. Genomik değerlerin belirlenmesinde kullanılan indeks değerleri ile kazein genleri gibi temel genetik belirteçler arasındaki ilişki, sürü düzeyinde önemli bilgiler sağlar. Bu nedenle, bu çalışma, Holstein-Friesian ırkı sığırlarda kazein gen genotipleri ile genetik değer indeksleri arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamıştır. Affymetrix® Axiom® dizi sistemi kullanılarak toplam 805 inek genotiplendi. Bu çalışmada, her bir hayvanın süt, yağ, %yağ, protein, %protein, CFP, PL, SCS, DPR, LV ve UDC dahil olmak üzere PTA indeksleri ve aynı zamanda TPI ve NM değerlerinden oluşan verileri kullandık. İstatistiksel analiz, tek yönlü ANOVA testi ve ardından Tukey testi kullanılarak yapıldı. CSN2 ve CSN3 genlerinde sırasıyla A2A2 (n=372) ve AB (n=285) genotipleri baskındı. Sonuçlar, A2A2 hayvanların daha yüksek TPI ve NM değerlerine sahip olduğunu ortaya koydu. Ayrıca, bu hayvanlar protein (P<0.05), CFP (P<0.05) ve PL (P<0.01) için daha yüksek PTA değerleri sergilediler. Öte yandan, A1A1 genotipi, en yüksek UDC ile anlamlı şekilde ilişkiliydi (P<0.05). CSN3 haplotipleri ile ilgili olarak, BB hayvanların, alternatif haplotiplere göre daha yüksek PTA protein ve CFP (P<0.01) değerleri vardı. AA, AB ve BB haplotipleri, sırasıyla SCS (P<0.001), DPR (P<0.01) ve PL (P<0.01) değerleriyle anlamlı şekilde ilişkiliydi. Ek olarak, BE haplotipi en yüksek NM'ye sahipti (P<0.001). Süt sığırlarında kazein genlerine odaklanan seleksiyon prosedürleri, özellikle A2 süt için dünya çapında giderek yaygınlaşmaktadır. Bununla birlikte, sürüye dayalı dinamikler, hayvanlar için istenen bir genetik değeri sağlamak için de temeldir. Bu çalışma, sürüdeki başlangıç gen frekansının, belirli genotipler için anne ve babaların genomik değerlerinin, sağlık ve üreme verimliliğinin, ticari süt sığırı sürülerinde tek gen kullanımının ekonomik etkilerini değerlendirirken ne kadar kritik olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kazein, Genomik Test, Haplotipler, Ticari Süt Sığırı Sürüsü

Associations of Bovine Csn2 and Csn3 Genotypes With the Genomic Merit in Holstein-Friesian Cattle

Abstract

Genomic selection allows the identification of animals with superior characteristics accurately. The relationship between index values used in evaluating the genomic value and essential markers such as casein genes provides important information at the herd level. Therefore, this study aimed to determine the association between casein gene genotypes and the indices of genetic merit in Holstein-Friesians. A total of 805 cows were genotyped using the Affymetrix® Axiom® array system. We used the data consisting of TPI and NM values as well as PTA indices, including milk, fat, %fat, protein, %protein, CFP, PL, SCS, DPR, LV, and UDC of each animal. The statistical analysis was performed using the one-way ANOVA test followed by Tukey's test. The A2A2 (n=372) and the AB (n=255) genotypes were predominant in the CSN2 and CSN3 genes, respectively. Results revealed that the A2A2 animals have higher TPI and NM values. Moreover, they exhibited higher PTA values for protein ($P<0.05$), CFP ($P<0.05$), and PL ($P<0.01$). On the other hand, the A1A1 genotype was significantly associated with the highest UDC ($P<0.05$). Concerning the CSN3 haplotypes, the BB animals had higher PTA protein and CFP ($P<0.01$) than alternative haplotypes. The AA, AB, and BB haplotypes were significantly associated with the SCS ($P<0.001$), DPR ($P<0.01$), and PL ($P<0.01$) values, respectively. In addition, the BE haplotype had the highest NM ($P<0.001$). Selection procedures focusing on casein genes in dairy cattle are becoming increasingly common worldwide, especially for A2 milk. However, herd-based dynamics are also fundamental to providing a desired genetic merit for the animals. This study shows how the starting gene frequency in the herd, the genomic values of dams and sires of particular genotypes, and the health and reproductive efficiency are critical when evaluating the economic implications of using single genes in commercial dairy herds.

Keywords: Casein, Genomic Test, Haplotypes, Commercial Dairy Herd

Presentation ID / Sunum No= 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: OR1: 0009-0003-2904-4090; OR2: 0000-0002-8135-6142

Page | 302

Türkiye’deki Sığırlarda Mastitis Tedavisinde Kullanılan Meme İçi Antibiyotikler, Aşılar ve Önemi

Researcher Eren Kara¹ , Assoc. Prof. Dr. Nevzat Saat²

¹Balıkesir Üniversitesi Veteriner Fakültesi

²Balıkesir Üniversitesi Veteriner Fakültesi Doğum ve Jinekoloji Ana Bilim Dalı

Özet

Bu bildiriye, Türkiye’de ineklerin meme sağlığı ve hastalıkları için kullanılan meme içi antibiyotikler, aşılar ve bunların önemi hakkında bilgi verilmesi amaçlandı. Meme sağlığı ve hastalıkları en temel besin kaynağımız olan süt üretimi için çok önemlidir. Sütün hayatımızdaki yeri, insan sağlığı ve ekonomisindeki önemi tartışılmayacak bir noktadadır. Bu denli önemi olan sütteki verim kaybını önlemek ve sütün kalitesini arttırmak nihai amaçlardandır. Sütün miktarı ve kalitesindeki sorunlar, ithalat ve ihracat yapan işletmeler için büyük ekonomik problemler doğurmaktadır. Sütün kalitesini etkileyen en önemli neden mastitistir. Mastitise sebep olan en yaygın faktörlerde bakteriyel patojenlerdir. Mastitis korunmasına yönelik son zamanlarda ilaç sanayisinde gelişen teknolojiyle birlikte bu patojenlerle mücadele için meme içi antibiyotikler ve bu patojenlere spesifik aşılar yaygınlaşmıştır. Bu ilaç ve aşılar hem pratik hem kullanışlı olmasıyla günümüzde önemli bir yere sahiptir. Mastitiste bu tür korunma yollarını uygulayan işletmeler diğer işletmelere göre gözle görünür bir ekonomik avantaja sahiptir. İnsanların tükettiği hayvansal gıdalardaki kalıntı problemini hayvanlara uygulanan antibiyotikler ortaya çıkarır. Bu da tüketici sağlığını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Antibiyotik kalıntısı bulunan gıdaları tüketen insanlarda antibakteriyel direnç geliştiği için mikrobiyel duyarlılık gelişir. Bu konuda bilinçli olmamız en önemli esaslardan birisidir. Maksimum kalıntı limitine mutlaka dikkat etmemiz gerekir. İlaçların takip sistemi oluşturulmalı, üreticiler bilgilendirilmeli ve test kitleri yaygınlaşmalıdır. Sonuç olarak bu bildiriye süt üretiminin miktar ve kalite açısından arttırmak, antibiyotik kullanılmasını bilinçli hale getirmek, hastalıklardan korunmak için aşı uygulamalarının yaygınlaşması amaçlayan bir bilgilendirme sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Süt, Mastitis, Meme İçi Antibiyotikler, Aşılar